

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၇ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။



ပထမအကြိမ်

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ လ

အုပ်ရေး -

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများ

- ၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး B.A.(Law),LL.B. ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်
- ၂။ ဦးသာဌေး LL.B.(Advocate) ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၃။ ဦးစိုးညွန့် B.A.,R.L. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
(Advocate & Notary Public)
(၂-၁၀-၂၀၁၇ ရက်နေ့အထိ)
- ၄။ ဦးမြသိမ်း B.A. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၅။ ဦးမြင့်အောင် B.A. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၆။ ဦးအောင်ဇော်သိန်း B.A.(Law),LL.B. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
(Advocate)
- ၇။ ဦးမြဟန် B.A.(Law),LL.B. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
D.B.L, D.M.L (Advocate & Notary Public)
- ၈။ ဦးမျိုးတင့် LL.B. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
- ၉။ ဦးစိုးနိုင် B.A.(Law),LL.B. ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
(Advocate)
- ၁၀။ ဦးခင်မောင်ကြည် LL.B.(Advocate) ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးပြုစုရေးအဖွဲ့

၁။	ဦးမြသိမ်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးအောင်ဇော်သိန်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law)., LL.B. (Advocate)	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးမြဟန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law)., LL.B. D.B.L, D.M.L (Advocate & Notary Public)	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးဝင်းမြင့် ဒုတိယရှေ့နေချုပ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	B.A.(Law)., LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးစိုးသိန်း တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	B.Com, M.P.A,R.L, DML (Advocate & Notary Public)	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဒေါ်တင်နွယ်စိုး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး	LL.B, LL.M, M.A.Asian Law	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဒေါ်ခင်ချိုအုန်း ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် တရားစွဲနှင့်အမှုလိုက်ဦးစီးဌာန ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	LL.B,M.P.A, Dip.in English, German,	အဖွဲ့ဝင်

- | | | | |
|-----|---|------------|---------------|
| ၈။ | ဒေါ်ခင်မေရီ | LL.B. | အဖွဲ့ဝင် |
| | ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (တရားစီရင်ရေး) | | |
| | ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး | | |
| ၉။ | ဒေါ်ချိုမာလာ | LL.B. | |
| | ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (လုပ်ထုံး/စစ်ဆေးရေး) | | |
| | ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး | | |
| ၁၀။ | ဒေါ်သီမာနွယ် | LL.B. | အဖွဲ့ဝင် |
| | ညွှန်ကြားရေးမှူး | | |
| | ပြစ်မှုတရားစီရင်ရေးဌာန | | |
| | ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး | | |
| ၁၁။ | ဒေါ်နှင်းသီတာ | LL.B. | အဖွဲ့ဝင် |
| | ညွှန်ကြားရေးမှူး | | |
| | တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန | | |
| | ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး | | |
| ၁၂။ | ဒေါ်ချိုမာမြင့် | LL.B. | အဖွဲ့ဝင် |
| | ညွှန်ကြားရေးမှူး | | |
| | စာချွန်တော်ဌာန | | |
| | ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး | | |
| ၁၃။ | ဒေါ်ထားထား | LL.B, LL.M | အတွင်းရေးမှူး |
| | ညွှန်ကြားရေးမှူး | | |
| | ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန | | |
| | ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး | | |

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရုံမျှသာမကဘဲ ထိုသို့အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ပါ ၂)^(၁)

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောရာဇဝတ်မှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

က-ဃ

ကိုင်လျှို (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃	၁
စောသင်း (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၁၁
စောမင်းဦး (ဦး) ပါ ၃	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	၂၃
ဇော်ဝင်းမွန် (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	၃၂
ရွှေစိုး (ကို)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၄၂
လှမြင့် (ရဲအုပ်)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ပါ ၃	၅၁
အောင်ကိုလတ်	နှင့်	ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်	၆၃

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

ကက-ကဗ

ကြည်ကြည်ဆွေ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇	၁
ခင်မာအေး (ဒေါ်) (ခ) ဒေါ်လောင်းဘ	နှင့်	ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင် ပါ ၃	၁၃
ချစ်သန်း (ဦး) ပါ ၂	နှင့်	ဦးဘညို ပါ ၅	၄၃
စန်းမြင့် (ဒေါ်) ပါ ၄	နှင့်	မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ပါ ၄	၅၈
စန်းလှ (ဒေါ်)	နှင့်	ပါမောက္ခချုပ်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်မန္တလေး ပါ ၂	၈၂
<u>တင်မောင်လတ် (ဦး)</u> ချိုချိုအောင် (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	၁၀၄
ပြူး (ဦး) ပါ ၅	နှင့်	ဒေါ်သန်းသန်းထွေး ပါ ၂	၁၃၆

ညွှန်းချက်

ကက-ခခ

မောင်မောင်လေး (ဦး) ပါ ၂ နှင့်	ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂	၁၅၀
မောင်မောင်သန်း (ဦး) ပါ ၁၆ နှင့် <u>ဟဝါဘီ (ခ) ဇင်မာသန်း (ဒေါ်)</u>	<u>ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇</u> ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃	၁၈၁
မောင်ရွှေ (ဦး) နှင့်	ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး ပါ ၅	၂၀၆
မြင့်မြင့်သန်း (ဒေါ်) နှင့်	ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂	၂၁၂
ဝင်းလွင် (ဦး) နှင့်	ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ပါ ၅	၂၂၈
သွယ်သွယ်အေး (ဒေါ်) နှင့်	ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃	၂၄၃
Mr. Waranon Laprabang (GM) (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး) PTTEP International Co.,Ltd	ခုံသမာဓိကောင်စီ ပါ ၃၂	၂၅၇

၂၀၁၇ ခုနှစ်
ရာဇဝတ်မှုများ

ရာဇဝတ်မှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေ
- ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ရာဇသတ်ကြီး
- လယ်ယာမြေဥပဒေ
- သက်သေခံဥပဒေ
- ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေ

ပထမအကြိမ်စစ်ဆေးခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ သည် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ရဲတရားရုံးမဟုတ်၍ ထိုရုံးကချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်များသည် ပျက်ပြယ်သွားပြီဖြစ်ခြင်း၊ အချင်းဖြစ်ကိစ္စ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ ဖြင့် နည်းလမ်းတကျ စုံစမ်းစစ်ဆေး အရေးယူခဲ့ခြင်း သည် လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်ဒဏ်နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ အပြစ် ပေးရာမရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မောင်စိုးစံ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု ^(၁) တွင် လျှောက်ထားသူ၏ အမှုသည် တရားမဝင်သောခွင့်ပြုမိန့် အပေါ် အခြေခံထားခြင်းဖြစ်လျှင် အမှုမှာပျက်ပြယ်သည်ဖြစ်၍

စာမျက်နှာ

၅၁

မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့်စာရင်းအင်းဌာန မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံ အချင်းဖြစ်
မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
ကြေညာစာချုပ်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားစီရင်သော မူခင်းကိစ္စ
တွင် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ ရာဇသတ်ကြီး
ပုဒ်မ ၁၉၃ နှင့်အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ (မူလရုံးတရားခံ)
ဦးလောက်တာက ၎င်းမှာ ကွယ်လွန်သူဦးကျန်စီကောင်း၊ ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ
တို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသားအရင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ-ခ
ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဌာန
မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို
အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ် သက်သေခံ-ဂ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးလောက်တာအနေဖြင့် သက်သေခံ-ဂ
အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်ချုပ်ရန်အတွက် သက်သေခံ-ခ
ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် တရားခံ
ဦးလောက်တာသည် တရားစီရင်သောမူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံ
ဖန်တီးသည်ဟုမဆိုနိုင်ဘဲ အခြားမူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံ
ဖန်တီးခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံ-ဂ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာစာချုပ်ချုပ်ရန်အတွက် သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာ
ပြုလုပ်သူ မူလရုံးတရားခံများအပေါ် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးမှုဖြင့်
စွဲဆိုခြင်းမှာ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
အကျုံးမဝင်သောကြောင့် တရားရုံးက စာဖြင့်ရေးသားတိုင်တန်းရန်

(ဃ)

ညွှန်းချက်

လိုမည်မဟုတ်ပေ။ တရားရုံး၏စာဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခြင်း စာမျက်နှာ
 မရှိသော်လည်း ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) အရ
 အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ကြောင့် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က
 အရ ချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။

ဦးတိုင်လျှို့ (ခ) နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃ ၁
 ဦးသန်းလင်းအောင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးလောက်တာ ပါ ၂

ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) ၌ တရားခံ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ စိတ်ကြွရူးသွပ်
 ဆေးဝါးများတွေ့ရှိခြင်းနှင့် တရားခံ၏ပြောကြားချက်အရ
 စမ်းချောင်းမြို့နယ်ရှိ ၎င်း၏နေအိမ်မှ စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးဝါးများ
 ထပ်မံ တွေ့ရှိခြင်းတို့ကို ခရိုင်တရားရုံးနှစ်ရုံး၌ သီးခြားစီတရားစွဲ
 ဆို၍ သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး
 ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ (၁)၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်
 ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ နှင့် ရာဇဝတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁ တို့နှင့်
 ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ၍ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတူရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ (၁) အရ
 တစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းဖြစ်သည့်ပြုလုပ်မှုကြောင့်
 ပြစ်မှုနှစ်ရပ်မြောက်ပါက တစ်မှုတည်းတွင် ယင်းပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို
 စွဲချက်တင်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်သကဲ့သို့ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃

အရ သီးခြားခွဲ၍ တရားစွဲဆိုပြီး စွဲချက်တင်စစ်ဆေးနိုင် သည်။ တရားခံ စာမျက်နှာ
အောင်ကိုလတ် ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုသည် နှစ်ရပ်ဖြစ်၍ သီးခြားပြစ်မှု
ဖြစ်သဖြင့် ခရိုင်တရားရုံးနှစ်ရုံးတွင် သီးခြားစီတရားစွဲဆိုပြီး သီးခြား
စွဲချက်တင်စစ်ဆေးခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

ယခုအမှုမှ တရားခံ အောင်ကိုလတ်သည် စိတ်ကြွေးသွပ်
ဆေးဝါးများကို ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) ၌ လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်းနှင့်
စမ်းချောင်းမြို့နယ်တို့တွင် လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းတူညီသော်လည်း
ရာဇဝတ်မှု နယ်မြေစီရင်ပိုင်ခွင့်မတူသည့် မြို့နယ်တစ်ခုစီတွင်
သီးခြားရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းဖြစ်၍ ပြုလုပ်မှုတစ်ရပ်တည်းဖြစ်သည်ဟု
လည်းကောင်း၊ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် ဆက်စပ်နေသည်
ဟုလည်းကောင်း မဆိုနိုင်ဘဲ သီးခြားကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုဖြစ်သာ
ကောက်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

အောင်ကိုလတ် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ၆၃

တရားခံက ကာကွယ်ခံပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း မထုချေစေကာမူ တရားလိုဘက်
သက်သေခံချက်များက ထိုအချက်ကိုထောက်ခံနေလျှင်
တရားရုံးက ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်မှုများတွင် တရားခံအပြစ်ရှိကြောင်း
သက်သေထူရန်တာဝန်သည် တရားလိုဘက်၌ အစဉ်တစိုက်ရှိသော်
လည်း တရားခံက ၎င်း၏ပြုမူချက်မှာ ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေပါ ကင်းလွတ်

ချက်တစ်ခုနှင့် အကျုံးဝင်သည်ဟု ထုချေလာပါက ထိုထုချေချက် စာမျက်နှာ
ထင်ရှားအောင်ပြသရန်တာဝန်မှာ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ အရ
တရားခံအပေါ်ကျရောက်ပေသည်။

တရားခံက မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ခံပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း
သက်သေခံတင်ပြရန်တာဝန်မှာ ၎င်းအပေါ်တွင် ကျရောက်သော်လည်း
တရားလိုဘက်မှ သက်သေခံချက်များက ထိုအချက်ကိုထောက်ခံနေလျှင်
တရားခံကထုချေခြင်းမပြုစေကာမူ တရားရုံးက ထည့်သွင်းစဉ်းစား
ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မောင်ဘစိန် နှင့် အစိုးရအမှု ^(၁)၊ ဒေါ်ချစ်မယ်
နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု ^(၂) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးစံ
ထားသည်။

ကိုရွှေစိုး နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

၄၂

**လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲချက်တင်နိုင်ရန် လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူဖြစ်ရန်လိုခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ်ချောင်းမြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍
ကျေးရွာနှစ်ရွာအကြား အငြင်းပွားလျက်ရှိသဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ
လုပ်ကိုင်ခွင့်ချထားပေးခြင်းမရှိသေးမီ လျှောက်ထားသူတို့က ဝင်ရောက်
လုပ်ကိုင်သည်ဟုအဆိုရှိရာ လျှောက်ထားသူတို့သည် အချင်းဖြစ် အငြင်း
ပွားချောင်းမြေကို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရသူများမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။
သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူတို့သည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ စည်းကမ်း
ချက် ကိုလိုက်နာရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်

မဟုတ်သည့်အလျောက် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို စာမျက်နှာ
 လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သူများ အဖြစ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ၎င်းတို့
 အပေါ် အရေးယူနိုင်မည်လည်းမဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ထို့ပြင် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉
 အရ အရေးယူရာတွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင် ခွင့်ဖြစ်လျှင် နည်းဥပဒေ
 ၅၇ နှင့်အညီ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး မြေနုကျွန်းမြေ
 လုပ်ပိုင်ခွင့်အငြင်းပွား ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ ၁၀၈
 (က) အရ မြို့နယ်အတွင်း ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စု
 အချင်းချင်းအငြင်းပွားခြင်းဖြစ်ပါက မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
 အဖွဲ့သည် ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
 အဖွဲ့များ နှင့် ကွင်းဆင်းစစ်ဆေး၍ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းပြီး ခရိုင်လယ်ယာမြေ
 စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့မှ တစ်ဆင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လယ်ယာ
 မြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ တင်ပြအဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည်ဖြစ်သည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ တွင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ
 ၁၉ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို လိုက်နာခြင်းမရှိ လျှင် လိုက်နာခြင်းမရှိသည့်
 လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူကို ယင်းအမိန့်ပါ သတ်မှတ်ရက်ကျော်လွန်
 ပါက ဝန်ကြီးဌာနက ဤကိစ္စအတွက်ခန့်အပ်သည့် လယ်ယာမြေ
 စီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့က တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုနိုင်
 ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ဖြစ်ရာ ပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သောအမိန့်ကို
 လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်သော လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူကို ပုဒ်မ ၃၅
 အရ အရေးယူနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အငြင်းပွားချောင်းမြေနုကို လုပ်ပိုင်ခွင့်
 မရရှိသေးသော လျှောက်ထားသူတို့အား လယ်ယာမြေဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၅

(၉)

ညွှန်းချက်

အရ အရေးယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

စာမျက်နှာ

ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃ နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၂၃

စာမှတ်စာတမ်းများမှာ မူရင်းနှင့်တိုက်ဆိုင်မှုပြုခဲ့သည်မဟုတ်ခြင်း၊

မူရင်းမရှိပါဟု စွပ်စွဲခံရသူမှ အတိအလင်း ငြင်းဆိုခြင်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်တင်ပြခွင့်ကို ငြင်းပယ်ခြင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အပိုဒ်ခွဲ ၁ မှ ၆ အထိတွင် အကျုံးမဝင်သောကြောင့် အကြောင်းကြားစာပေးခဲ့ခြင်း မရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက် အဖြစ် လက်မခံခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။

။ မူရင်းစာမှတ်စာတမ်းလက်ဝယ်ရှိသူထံ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အရ နို့တစ်စာပေးရန် လိုမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ အမှု၏သဘောသဘာဝအရ ထိုစာတမ်းအမှတ်အသားကိုတင်စေရန် မိမိအား တောင်းဆိုတော့မည်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုသည်အနေဖြင့် သိထိုက်သောအခါ တစ်ဖက်အမှုသည်ကလိမ်လည်၍ သို့မဟုတ် အနိုင်အထက်ပြု၍ မူရင်းကိုရယူခဲ့သည့် လက္ခဏာရှိသည့်အခါ နို့တစ်စာပေးရန်လိုမည်မဟုတ်သော်လည်း လျှောက်ထားသူသည် ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံ ၃၀-၁၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့က အဆိုပါစာမှတ်စာတမ်း များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နို့တစ်စာပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်းတွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ တရားလိုတင်ပြသော ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊

၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ အမွေစီမံခန့်ခွဲမှု မှတ်တမ်းမိတ္တူများသည်

စွဲဆိုမှုနှင့်စပ်ဆိုင်သည့်အပြင် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၅ (က) အရ စာမျက်နှာ မူရင်းများကို သက်သေထင်ရှားတင်ပြခြင်းဖြင့် အကျိုးထိခိုက်နစ်နာစေမည့် တင်ပြခြင်းခံရသူ ဒေါ်ကေသီမြင့်၏လက်ဝယ်တွင် မူရင်းများ ရှိဟန် လက္ခဏာရှိနေပါလျက် “စာမှတ်စာတမ်းများမှာ မူရင်းနှင့်တိုက်ဆိုင်မှုမပြုခဲ့ သည်လည်းကောင်း၊ မူရင်းမရှိပါဟု စွပ်စွဲခံရသူမှ အတိအလင်းငြင်းဆိုခြင်း” ကို အကြောင်းပြု၍ မူလဖျာပုံမြို့နယ်တရားရုံးက ဒုတိယအဆင့် သက်သေခံချက်တင်ပြခွင့်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အပိုဒ်ခွဲ ၁ မှ ၆ အထိတွင် အကျုံးမဝင် သောကြောင့် အကြောင်းကြားစာပေးမထားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက် အဖြစ် လက်မခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မျှတမှန်ကန် သည်ဟု မဆိုနိုင်။

ဦးဇော်ဝင်းမွန် နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃၂

**အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိသည့် စကားရပ်များကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊
စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပါ အဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ဆိုချက်အရ ကောက်ယူရန်ဖြစ်ခြင်း။**

**ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က) (၂၃) တွင် “အားပေးကူညီခြင်း”
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-
“အားပေးကူညီခြင်း” သို့မဟုတ် “အားပေး အားမြှောက်**

(ည)

ညွှန်းချက်

ပြခြင်း” ဆိုသောစကားရပ်တွင် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ခုကို စာမျက်နှာ
ကျူးလွန်စေရန် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား
လှုံ့ဆော်ခြင်း သို့မဟုတ် ကူညီထောက်ပံ့ခြင်း သို့မဟုတ်
ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ခုကို ကျူးလွန်ရန် အခြားသူတစ်ဦးနှင့်
ပူးပေါင်းကြံစည်ခြင်းပါဝင်သည်။”

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေတတ်သော ဆေးဝါး
များဆိုင်ရာ ဥပဒေတွင် အားပေးကူညီခြင်းဆိုသည့် စကားရပ်၏အဓိပ္ပာယ်
ကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိသဖြင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က) (၂၃) ပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ
အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်ဖြစ်သည်။

ဦးစောသင်း နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြဟန်ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဩဂုတ်လ ၃၀ ရက်

ဦးကိုင်လှိုင် (ခ) ဦးသန်းလင်းအောင် နှင့် နိုင်ငံတော် ပါ - ၃ *

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးလောက်တာ ပါ - ၂ **

မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဌာန မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံ
အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို အမွေဆက်ခံ
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသည် တရားစီရင်
သော မှုခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊
ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ နှင့်အကျိုးဝင်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ (မူလရုံး
တရားခံ) ဦးလောက်တာက ၎င်းမှာ ကွယ်လွန်သူ ဦးကျန်စီကောင်း၊
ဒေါ်ကျူလောက်ဟေတို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသားအရင်းဖြစ်ကြောင်း
သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့်
စာရင်းအင်းဌာန မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အကျိုးခံစား
ခွင့်အရပ်ရပ်ကို အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်
သက်သေခံ-ဂ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဦးလောက်တာ

* ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် - ၄၆ (ခ)

** ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် - ၁၅၇ (ခ)

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေမှုအမှတ် ၂၉ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
၂၈ ရက်စွဲပါ ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၇

ဦးကိုင်လျှို (ခ)

ဦးသန်းလင်းအောင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃

ဦးလောက်တာ ပါ ၂

အနေဖြင့် သက်သေခံ-ဂ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ် ချုပ်ရန်အတွက် သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် တရားခံ ဦးလောက်တာသည် တရားစီရင် သောမူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးသည်ဟု မဆိုနိုင်ဘဲ အခြားမူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။

။ သက်သေခံ-ဂ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာစာချုပ်ချုပ်ရန်အတွက် သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာ ပြုလုပ်သူ မူလရုံးတရားခံများအပေါ် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးမှုဖြင့် စွဲဆိုခြင်းမှာ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျိုးမဝင် သောကြောင့် တရားရုံးက စာဖြင့်ရေးသားတိုင်တန်းရန်လိုမည် မဟုတ်ပေ။ တရားရုံး၏စာဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခြင်းမရှိသော်လည်း ရာဇသတ်ကြီး ပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) အရ အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် ရာဇဝတ် ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁-က အရ ချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်မိုးမိုးခိုင်၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - (၁) ဦးကျော်မွှေး၊

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

(၂) ဦးပို၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားသူအတွက်	-	ဦးကျော်မွေး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	၂၀၁၇ ဦးကိုင်လျှို (ခ) ဦးသန်းလင်းအောင် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်	-	ဦးပို၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃ ဦးလောက်တာ ပါ ၂

လားရှိုးမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှု အမှတ် ၃၁၁၈ တွင် ဦးကိုင်လျှို(ခ) ဦးသန်းလင်းအောင်က ဦးလောက်တာ နှင့် မောင်ကျော်ကျော်တို့အပေါ် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ အရ အရေးယူ ပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုသောအမှုကို ချေဖျက်ပေးရန် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေမှုအမှတ် ၂၉ တွင် လျှောက်ထားရာ အဆိုပါအမှုအား ချေဖျက်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ် ခဲ့သဖြင့် မူလရုံးတရားလို ဦးကိုင်လျှို (ခ) ဦးသန်းလင်းအောင်နှင့် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံးတို့က လျှောက်ထားလာသော ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု (၂) မှု ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု (၂) မှုလုံးသည် မူလလားရှိုးမြို့နယ်တရားရုံး ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၃၁၁၈ အမှုမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှုများဖြစ်၍ ဤအမိန့်သည် ရာဇဝတ် ပြင်ဆင်မှု (၂) မှုလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေရမည်။

အမှုမှာ လားရှိုးမြို့ရပ်ကွက် (ဂ)၊ နယ်မြေ (၁၄)၊ အကွက်အမှတ် (၂၂)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၃-က)၊မြေ ဧရိယာ (၀. ၄၁၅) ဧကပေါ်ရှိ ခြံအမှတ် (၂၀)၊ သိန်းနီလမ်းမြေကွက်နှင့် ထိုမြေကွက်ပေါ်ရှိ နေအိမ်တို့မှာ တရားလို နှင့် စွပ်စွဲခံရသူ ဦးလောက်တာတို့၏ မိခင် ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ မိခင်ဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သွားသောအခါ တရားလိုနှင့် တရားခံ ဦးလောက်တာတို့

၂၀၁၇

ဦးကိုင်လှိုင် (ခ)

ဦးသန်းလင်းအောင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃

ဦးလောက်တာ ပါ ၂

အပါအဝင် မောင်နှမ (၅) ဦး၏ အမွေဆိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ပါလျက် ဦးလောက်တာနှင့် ၎င်း၏သား မောင်ကျော်ကျော်တို့သည် ဦးလောက်တာ တစ်ဦးတည်းအမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာစာချုပ်ပြုလုပ်ကာ အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ဦးလောက်တာအမည်ဖြင့် ဂရန်အမည်ပေါက် ပြောင်းလဲခဲ့သဖြင့် ဦးလောက်တာနှင့် သားဖြစ်သူ မောင်ကျော်ကျော်တို့အား ဥပဒေအရအရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ကျမ်းကျိန်လွှာတာဝန်ခံ မိတ္တူမှန် သက်သေခံ-ခ၊ မှတ်ပုံတင်ထားသော အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင် ကြောင်း ကြေငြာစာချုပ် တာဝန်ခံမိတ္တူမှန် သက်သေခံ-ဂ တို့သည် လားရှိုးမြို့နယ်မြေစာရင်းရုံးက တရားဝင်ထုတ်ပေးထားသော တာဝန်ခံ မိတ္တူမှန်များဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသက်သေခံ-ခ နှင့် ဂ တို့အား အသုံးပြု၍ သက်သေခံ-က ဦးပိုင်မြေရာဇဝင်တွင် ဦးလောက်တာမှ အမည်ပေါက် ပြောင်းလဲသဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သည် မူလရုံးအမှုတွဲပါ သက်သေခံ-က၊ ခ၊ ဂ တို့အပေါ် သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးလောက်တာ သည် မွေးချင်းမောင်နှမများရှိပါလျက် တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်ကြောင်း မမှန်မကန်ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ကာ လားရှိုးမြို့နယ် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း စာချုပ်ချုပ်ဆို ခဲ့ပြီး အချင်းဖြစ်မြေကွက်အား မြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅၊ ၁၀၆ တွင် ၎င်း၏ အမည်ပြောင်းလဲကြောင်း ထင်ရှားပါလျက် တရားလိုစွဲဆိုသော မမှန်မကန် သက်သေခံဖန်တီးမှုသည် တရားရုံး၏ ကျမ်းကျိန်လွှာကို အခြေခံကြောင်း၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆၁ က ပါ မူလဘူတ အာဏာကိုကျင့်သုံး၍ အမှုတွဲချေဖျက်ပေးရန် လိုအပ်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း

သုံးသပ်ကာ မူလအမှုတွဲအား ချေဖျက်လိုက်ခြင်းသည် ပြဋ္ဌာန်းဥပဒေအရ လည်းကောင်း၊ **ဦးအေး(ခ) ဦးမင်းဇော် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၄ အမှု^(၁)** ပါ လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးအရလည်းကောင်း ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက မူလရုံးအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ (မူလရုံးတရားခံ) ဦးလောက်တာက ၎င်းသည် ဦးကျန်စီကောင်နှင့် ဒေါ်ကျူလောက်ဟေတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားအရင်းဖြစ် ကြောင်း ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ကာ အမွေဆိုင်မြေနှင့်အိမ်ကို ၎င်းအမည်ပေါက် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားခံတို့က မြို့နယ်မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဦးစီးဌာနမှ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းထံ တွင် မမှန်မကန်သက်သေခံဖန်တီးခြင်း သာဖြစ်သဖြင့် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ အရ ဦးတိုက်စွဲဆိုအရေးယူနိုင်ပြီး ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကြုံးဝင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က မူလရုံး၏အမှုကို ချေဖျက်ခဲ့သည့် အမိန့်မှာ ဥပဒေအရမှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ **ဦးအေး(ခ) လီရှန်ဖွဲ့နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ စီရင်ထုံး^(၂)** တွင် မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဆောင်ရွက်ခြင်း သည် တရားရုံးအနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်း အနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ ၎င်းထံတွင် မမှန်သက်သေခံလျှင် သို့တည်း မဟုတ် မမှန်သက်သေကို တမင်ဖန်တီးလျှင် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယအပိုင်း) နှင့်သာအကျုံးဝင်သည်။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေ

(၁) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၃၉။

(၂) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၂၀။

၂၀၁၇

ဦးကိုင်လျှို (ခ)

ဦးသန်းလင်းအောင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃

ဦးလောက်တာ ပါ ၂

၂၀၁၇

ဦးကိုင်လျှို (ခ)

ဦးသန်းလင်းအောင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃

ဦးလောက်တာ ပါ ၂

ပုဒ်မ ၁၉၅(၁)(ခ) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျုံးမဝင်၊ တရားရုံး၏ စာဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခြင်းမရှိဘဲ တရားရုံးက ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) အရ အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း” လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်မှာ စီရင်ထုံးပါလမ်းညွှန်ချက် နှင့်လည်း ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများ၏ရှေ့နေက ယခုအမှုမှာ မြို့နယ်မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့်စာရင်းအင်းဦးစီးဌာန တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သော အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာစာချုပ်တစ်ခုတည်းအပေါ် စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားရုံးတွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ကျမ်းကျိန်လွှာအပေါ် ၌ အခြေခံစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ရာ လျှောက်ထားခံရသူများ၏ပြုလုပ်မှုသည် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) တွင် အကျုံးဝင်သည်ဟု မဆိုနိုင် ကြောင်းသုံးသပ်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူများအပေါ် စွဲဆိုထားသောအမှုကို ချေဖျက်သောအမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ **ဦးတင်ရွှေ (ခ) သံလုံး နှင့် ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်စီရင်ထုံး** ^(၇) ၌ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) တွင် သက်သေ တစ်ဦးအပေါ် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ အရ မမှန်သက်သေခံမှုဖြင့် အရေးယူရာတွင် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ ရေးသားတိုင်ကြားချက်အရသာ အရေးယူရမည်ဟု အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်ဟု လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထား ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ကျမ်းကျိန်သူ တရားသူကြီး၏ရှေ့မှောက်တွင် ပြုလုပ်သော ကျမ်းကျိန်ချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ အရ မမှန်သက်သေခံမှုဖြင့် အရေးယူခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ (၃) ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၂၈။

၁၉၅ (၁) (ခ) အရ သက်ဆိုင်ရာ တရားရုံး၏ ဦးတိုက်လျှောက်လွှာမရှိဘဲ တရားရုံးက အမှုကိုလက်ခံစစ်ဆေးခွင့်ရှိမည် မဟုတ်သောကြောင့် အမှုကို ချေဖျက်လိုက်ခြင်းသည် ဥပဒေအရမှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း တင်ပြသည်။

အမှုတွင် ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က မူလ လားရှိုးမြို့နယ်တရားရုံး ၂၀၁၅ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၃၁၁၈ အမှုကို ချေဖျက်သောအမိန့်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ် ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးကိုလျှို (ခ)
ဦးသန်းလင်းအောင်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃
ဦးလောက်တာ ပါ ၂

မူလရုံးအမှုတွဲကို စိစစ်ရာ လားရှိုးမြို့၊ ၈ ရပ်ကွက်၊ နယ်မြေ ၁၄၊ အကွက်အမှတ် ၂၂၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၃-က မြေဧရိယာ ၀. ၄၁၅ ဧကပေါ်ရှိ ခြံအမှတ် (၂၀) မြေကွက် နှင့် နေအိမ်သည်တရားလိုနှင့် တရားခံများ၏ မိခင် ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့ အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ မိဘများဖြစ်ကြသော ဦးကျန်စီကောင်း၊ ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့တို့ ကွယ်လွန်သောအခါ သက်ရှိထင်ရှားကျန်ရစ်သူ သားသမီးများဖြစ်ကြသည့် တရားလို ဦးကိုလျှို(ခ) ဦးသန်းလင်းအောင်၊ တရားခံဦးလောက်တာ၊ ဦးကြာယုံဖူး (ခ) ဦးလောက်အယ်၊ မအလာရင်နှင့် မအပါရင်တို့ ငါးဦး အမွေဆိုင်အဖြစ်ကျန်ခဲ့ကြောင်း၊ အကိုအကြီးဆုံးဖြစ်သော ဦးလောက်တာ က လားရှိုးမြို့နယ်တရားရုံး၊ ဒုတိယမြို့နယ်တရားသူကြီးထံတွင် ကွယ်လွန်သူ ဦးကျန်စီကောင်း၊ ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့တို့မှ ၎င်းတစ်ဦးတည်းသာ မွေးဖွားခဲ့သောသားအရင်းဖြစ်သည်ဟုသက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် ကျိန်ဆိုပြီး မြို့နယ်မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဦးစီးဌာန မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံ အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်

၂၀၁၇	မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦအပါအဝင် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို
ဦးကိုင်လှိုင် (ခ)	၎င်းမှအပ အခြားအမွေဆက်ခံသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမကျန်ရှိကြောင်း၊
ဦးသန်းလင်းအောင်	ကွယ်လွန်သူဖခင် ဦးကျန်စီကောင်း၊ မိခင်ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့တို့သည်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ	ကိုးကန့် တရုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ကြပြီး ဦးလောက်တာက
မြန်မာနိုင်ငံတော်	မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်ရရှိကြောင်း၊
နှင့်	သက်သေခံ-ဂ အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာစာချုပ်ကို မမှန်မကန်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ	ပြုလုပ်ခဲ့သည့်အပြင် မိခင် ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့ အမည်ပေါက် မြေဂရန်ကို
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃	၎င်း၏အမည်သို့ပြောင်းလဲရန် တင်ပြခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက် သည်။
ဦးလောက်တာ ပါ ၂	

ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ (မူလရုံးတရားခံ)

ဦးလောက်တာက ၎င်းမှာ ကွယ်လွန်သူဦးကျန်စီကောင်း၊ ဒေါ်ကျူလောက်ဟေ့ တို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသားအရင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် မြေယာစီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဌာန မှတ်ပုံတင် အရာရှိထံတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်းကြေငြာစာချုပ် သက်သေခံ-ဂ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဦးလောက်တာအနေဖြင့် သက်သေခံ-ဂ အမွေ ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေငြာစာချုပ်ချုပ်ရန်အတွက် သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် တရားခံ ဦးလောက်တာသည် တရားစီရင်သော မူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံ ဖန်တီးသည်ဟုမဆိုနိုင်ဘဲ အခြားမူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေခံ ဖန်တီးခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ အခြားသောမူခင်းကိစ္စတွင် မမှန်သက်သေကို တမင်ဖန်တီးသူ တရားခံဦးလောက်တာသည် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) ပါ ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခြင်းသာဖြစ်၍ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး

ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျုံးဝင်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် တရားရုံးအနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ ၎င်းထံတွင် မမှန် သက်သေခံလျှင် သို့တည်းမဟုတ် မမှန်သက်သေကို တမင်ဖန်တီးလျှင် ရာဇဝတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) နှင့်သာ အကျုံးဝင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျုံးမဝင်၊ တရားရုံး၏စာဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခြင်းမရှိဘဲ တရားရုံးက ရာဇဝတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) အရ အရေးယူနိုင်ခွင့်ရှိ သည်ဟု ဦးအေး (ခ) လီရှန်ဖွဲ့ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ စီရင်ထုံးတွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သက်သေခံ-ဂ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေငြာစာချုပ်ချုပ် ရန်အတွက် သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်လွှာပြုလုပ်သူ မူလရုံးတရားခံများ အပေါ် မမှန်သက်သေခံဖန်တီးမှုဖြင့် စွဲဆိုခြင်းမှာ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အကျုံးမဝင်သောကြောင့် တရားရုံးက စာဖြင့်ရေးသားတိုင်တန်းရန်လိုမည်မဟုတ်ပေ။ ရာဇဝတ်ကြီး ပုဒ်မ ၁၉၃ (ဒုတိယပိုင်း) အရ တရားရုံး၏စာဖြင့် ရေးသားတိုင်တန်းခြင်း မရှိသော်လည်း အရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၆၁ က အရ ချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။

သက်သေခံ-ခ ကျမ်းကျိန်ဆိုချက်ကို မြို့နယ်မြေယာ စီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် စာရင်းအင်းဦးစီးဌာန၏ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းထံ မမှန်မကန်

၂၀၁၇

ဦးကိုင်လျှို (ခ)

ဦးသန်းလင်းအောင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃

ဦးလောက်တာ ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးကိုင်လှိုင် (ခ)
ဦးသန်းလင်းအောင်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၃
ဦးလောက်တာ ပါ ၂

ဖန်တီးတင်ပြ၍ သက်သေခံ-ဂ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေငြာစာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်များရှိ၍ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ် ကျူးလွန်ခြင်းမရှိဟုမဆိုနိုင်ပေ။ လားရှိုးခရိုင်တရားရုံးတွင် အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုထားသဖြင့် ဆက်လက်စစ်ဆေးပါက ရာဇဝတ် ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၅ (၁) (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ရာ ရောက်မည့်အခြေအနေရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ မူလရုံးအမှုတွဲအား ချေဖျက်သော ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု (၂) မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ လားရှိုးမြို့နယ်တရားရုံး ၂၀၁၅ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၃၁၁၈ အမှုအား ချေဖျက်သော ရှမ်းပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။လျှောက်ထားခံရသူ ဦးလောက်တာ၊ မောင်ကျော်ကျော် တို့အပေါ် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၁၉၃ အရ စွဲဆိုသော လားရှိုးမြို့နယ် တရားရုံး၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၃၁၁၈ အမှုကို ဆက်လက် စစ်ဆေးစေရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဒီဇင်ဘာလ ၁၁ ရက်

ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း၊
ဦးမြဟန်၊ ဦးမျိုးတင့်၊ ဦးစိုးနိုင်၊ ဦးခင်မောင်ကြည်တို့ရှေ့တွင်

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် *

အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိသည့် စကားရပ်များကို ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊
စကားရပ်များ အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပါ အဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ဆိုချက်အရ ကောက်ယူရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်
ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က) (၂၃) တွင် “အားပေးကူညီခြင်း” နှင့်

* ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၅

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၉၃ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အမိန့်ကိုအပေါ်
အထူးအယူခံမှု

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

“အားပေးကူညီခြင်း” သို့မဟုတ် “အားပေးအားမြှောက်ပြုခြင်း” ဆိုသောစကားရပ်တွင် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ခုကိုကျူးလွန်စေရန် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား လှုံ့ဆော်ခြင်း သို့မဟုတ် ကူညီထောက်ပံ့ခြင်း သို့မဟုတ် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ခုကိုကျူးလွန်ရာ အခြားသူတစ်ဦးနှင့် ပူးပေါင်းကြံစည်ခြင်းမျိုးပါဝင်သည်။”

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများ ဆိုင်ရာဥပဒေတွင် အားပေးကူညီခြင်းဆိုသည့် စကားရပ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိသဖြင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က) (၂၃) ပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုအတွက်	-	ဦးမောင်ရွှေ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားခံအတွက်	-	ဒေါ်သီသီရွှေ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှု အမှတ် ၉၄ တွင် တရားခံ ဦးစောသင်းအပေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) / ၂၁ အရ ထောင်ဒဏ် (၁၁) နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို

တရားခံ ဦးစောသင်းက မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အယူခံမှုအမှတ် ၂၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၉၃ (ခ) ဖြင့်လည်းကောင်း အဆင့်ဆင့် တင်သွင်းလျှောက်ထားရာ အောင်မြင်မှုမရသဖြင့် တရားခံ ဦးစောသင်းက ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်သို့ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရန်အတွက် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၁၅ ဖြင့် တင်သွင်း လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာအပေါ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည် -

“ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး ဝတ်ဆင်ထားသော ဘောင်းဘီရှည် ဘယ်ဘက်အိတ်ကပ်အတွင်းမှ စိတ်ကြွ ဆေးပြား ၁၅၀ ပြားတွေ့ရှိပြီး သိမ်းဆည်းရာတွင် လျှောက်ထားသူ တရားခံ ဦးစောသင်းက ရှာဖွေပုံစံတွင် လက်မှတ်ရေးထိုး အပ်နှံပေးမှုမရှိခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲမှုရှိကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ တွေ့ရှိရပါလျက် မူးယစ်ဆေးဝါး လက်ဝယ်ထားရှိသူ မောင်းနှင်လာသော ယာဉ်၏ ရှေ့ခန်းတွင် စီးနင်းလိုက်ပါရုံဖြင့် အခြားခိုင်မာ သော အထောက်အထားများမရှိဘဲ လျှောက်ထားသူ အား အားပေးကူညီသူအဖြစ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်း သည် မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။”

အမှုမှာ ၃-၁၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့ ၁၈:၃၀ နာရီအချိန်တွင် ဒုရဲမှူး နိုင်ထန်မနားနှင့်အဖွဲ့သည် မော်လမြိုင်မြို့၊ အတ္တရံမြစ်ကူး

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇
ဦးစောသင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တံတားဂိတ်၌ ဇာသပြင်ဘက်မှလာသော CRV ခဲရောင်ကားအား သတင်းအရရှာဖွေရာ ယာဉ်မောင်း မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး ဝတ်ဆင်ထားသော ဘောင်းဘီရှည်ဘယ်ဘက်အိတ်ကပ်အတွင်းမှ ပလက်စတစ်ဘူးဖြင့် ထည့်လျက် စိတ်ကြွဆေးပြား ၁၅၀ ပြား၊ ဒက်ရှ်ဘုတ်ပေါ်မှ ပစ္စတိုတစ်လက်၊ ကျည်အိတ် ၂ ခု၊ ကျည်တောင့် ၁၂ တောင့်၊ အနက်ရောင် အိတ်အတွင်းထည့်လျက် 9MM ကျည် ၁၀ တောင့်၊ ယာဉ်နောက်ခန်းမှ အအေးဘူးတွင် ပိုက်တပ်လျက်ကိရိယာတစ်ခု သိမ်းဆည်းရမိကြောင်း၊ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးက ဘားအံမြို့နယ်၊ နောင်လုံကျေးရွာနေ လွင်ကို (ခ) မောင်ကျော်ထံမှ ၁ ပြားလျှင် ၂၅၀၀ ကျပ် ဖြင့် ဝယ်ယူရရှိကြောင်းပြောသဖြင့် မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး၊ ဦးစောသင်း (ခ) စိုးသင်း၊ ခိုင်မိုးချစ်၊ စောလှဝင်းတင်နှင့် လွင်ကို (ခ) မောင်ကျော်တို့အပေါ် အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းခဲ့မှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက သက်သေခံ စိတ်ကြွ ဆေးပြားများနှင့် ကားပေါ်တွေ့ရှိသော ဆက်စပ်ပစ္စည်းများကို မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးထံမှ သိမ်းဆည်းခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းကသာ ရှာဖွေပုံစံတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှံခဲ့ကြောင်း၊ တရားခံ ဦးစောသင်းက ရှာဖွေပုံစံတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှံခြင်းမျိုးမရှိကြောင်း၊ တရားခံ ဦးစောသင်းက မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးထံမှ တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းသော ဆေးပြားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းနှင့် တစ်စုံတစ်ရာပတ်သက်မှုမရှိဟု ပြောကြားခဲ့သည်ဟု ရဲအုပ်သန်းတင် (လိုပြ - ၁) ၏ထွက်ချက်အရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တရားခံ ဦးစောသင်းအား မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲခြင်း ရှိ မရှိ စစ်ဆေးရာ၌လည်း မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူမဟုတ်ဟု ပေါ်ပေါက်

ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ၌ တရားခံသည် စွပ်စွဲထားသောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေပြရန်တာဝန်သည် တရားလိုဘက်၏ တာဝန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံ ဦးစောသင်းအား ထောက်ခံသော အထောက်အထားမတင်ပြနိုင်သဖြင့် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် အဆိုပါ မူသဘောနှင့် ကွဲလွဲနေကြောင်း၊ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး ဝတ်ဆင် ထားသော ဘောင်းဘီရှည် ဘယ်ဘက်အိတ်ကပ်အတွင်း ပလပ်စတစ်ဘူး ဖြင့်ထည့်လျက် ဆေးပြားများကို တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ထိုသို့ ထားရှိသည်ကို ကားပေါ်ပါသူ တရားခံ ဦးစောသင်းအနေဖြင့် အလွယ်တကူ သိရှိနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ခိုင်မာသောအထောက်အထားမရှိဘဲ တရားခံ ဦးစောသင်းအား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်မှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိပါကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ယခုအမှုတွင် အဓိကတရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးနှင့်အတူ တရားခံ ဦးစောသင်းသည် ယာဉ်ပေါ်တွင်အတူပါရှိခဲ့ကြောင်း၊ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးက စိတ်ကြွဆေးပြား ၁၅၀ ပြား ရောင်းချရန်အလို့ငှာ လက်ဝယ်ထား သည်ကို တရားခံ ဦးစောသင်းက ပူးပေါင်းပါဝင်ခြင်းဖြင့် လက်ဝယ်ထား သည်ဟု “မခင်လှလှဝင်း (ခ) မလှလှ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်” အမှု ^(၁) အရ မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဓိကတရားခံက အခင်းဖြစ်ယာဉ်ကို ဝယ်ယူရာတွင် ပူးတွဲတရားခံ ခိုင်မိုးချစ်နှင့်အတူ အပြန်အဖော်ရစေရန် လိုက်ပါခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံ ဦးစောသင်း၏ ထွက်ချက် တစ်ခုတည်းသာရှိပြီး လုံလောက်သော အထောက်အထား

(၁) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၉။

၂၀၁၇
ဦးစောသင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

တင်ပြနိုင်မှုမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးက တရားခံ ဦးစောသင်းအား မူးယစ်ဆေးဝါး နှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/ ၂၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်များသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲအား စိစစ်ကြည့်ရာ ဒုရဲမှူး နိုင်ထန်မနားနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ထွက်ဆိုချက်အရ ၃-၁၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့ ၁၈:၃၀ အချိန် မူးယစ်ဆေးဝါးသတင်းအရ မော်လမြိုင်မြို့၊ အတ္တရံမြစ်ကူး တံတားကြေး ကောက်ခံသည့်လမ်းတွင်စောင့်ဆိုင်းပြီး ဇာသပြင်ဘက်မှ မော်လမြိုင် ဘက်သို့ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး မောင်းနှင်ပြီး ယာဉ်ရှေ့ခန်း၌ တရားခံ ဦးစောသင်း၊ ယာဉ်နောက်ခန်း၌ တရားခံများဖြစ်သည့် စောလှဝင်းတင်၊ ခိုင်မိုးချစ်တို့လိုက်ပါလာသည့် CRV ခဲရောင် လိုင်စင်မဲ့ မော်တော်ယာဉ်ကို ရပ်တန့်စစ်ဆေးရှာဖွေရာ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဘောင်းဘီရှည် ဘယ်ဘက် အိတ်ကပ်အတွင်း ပလတ်စတစ်ဘူးနှင့်ထည့်လျက် WY စာတန်းပါ ပန်းရောင်စိတ်ကြွ ရူးသွပ်ဆေးပြား ၁၅၀ ပြား၊ အလေးချိန် ၁၅ ဂရမ်ခန့်၊ ဒက်ရှ်ဘုတ် ပေါ်မှ ပစ္စတို ၁ လက်၊ ကျည် ၁၂ တောင့်၊ အနက်ရောင်အိတ်တွင်းထည့်လျက် ကျည် ၁၀ တောင့်၊ မော်တော်ယာဉ်နောက်ခန်းမှ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲရာတွင်အသုံးပြုသည့် အအေးဘူးတွင် ပိုက်တပ်ဆင်ထားသော ကိရိယာ ၁ ခုတွေ့ရှိ၍ ရှာဖွေပုံစံ သက်သေခံ (ခ) နှင့် သိမ်းဆည်းကြောင်း၊ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးက ဘားအံမြို့၊ နောင်လုံကျေးရွာနေ

လွင်ကို (ခ) မောင်ကျော်ထံမှ ဆေးပြား ၁ ပြားလျှင် ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ၁၅၀ ပြားဝယ်ယူပြီး ဝှက်သယ်လာကြောင်း၊ ၎င်းထံမှသိမ်းဆည်းရရှိသော လက်နက်နှင့်ကျည်သည် လွန်ခဲ့သော ၄ လ ခန့်က ကျိုက်မရောမြို့နယ်၊ ခရုံဂူအနီးရှိ မွန်ငြိမ်းချမ်းရေးကာကွယ်ရေးမှ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ပိုင် (ခ) နိုင်မြင့်က ၎င်းကိုင်ဆောင်ရန် ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ CRV ခဲရောင်ယာဉ် ကို တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးမှ မောင်းနှင်လာသည်ကို တွေ့ရှိရပြီး ယာဉ်ပိုင်ရှင်သည် ကျန် ၃ ဦးမှ ၁ ဦး ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

တရားခံ ခိုင်မိုးချစ်၊ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး၊ စောလှဝင်းတင်တို့၏ ဆီးနမူနာတွင် အင်မ်ဖီတမင်းစမ်းသပ်တွေ့ကြောင်း ပြန်ကြားသည်။ ဓာတုဗေဒအစီရင်ခံစာကို သက်သေခံ အမှတ် (ဂ-၁)၊ (ဃ-၁)၊ (င-၁) အဖြစ်လည်းကောင်း၊ တရားခံ ဦးစောသင်း၏ဆီးနမူနာ တွင် အင်မ်ဖီတမင်းစမ်းသပ်တွေ့ရှိကြောင်း ဓာတုဗေဒပြန်ကြားစာကို သက်သေခံအမှတ် (စ-၁) အဖြစ်လည်းကောင်း တင်သွင်းထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးအား လက်နက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ (စ) အရလည်းကောင်း၊ ပို့ကုန်သွင်းကုန်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ လည်းကောင်း အမှုဖွင့်ထားကြောင်း အမှုစစ်ဒုရဲအုပ် အောင်သီဟကျော်မှ ထွက်ဆိုသည်။

တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးအား မူးယစ်ဆေးဝါး နှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၊ ၁၉ (က) အရစွဲချက်တင်ရာ အပြစ်ရှိကြောင်းဝန်ခံခဲ့သည်။ တရားခံ ဦးစောသင်း

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇
ဦးစောသင်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အား ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) / ၂၁ အရလည်းကောင်း၊ တရားခံ စောလှဝင်းတင်နှင့် ခိုင်မိုးချစ်တို့အား ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၊ ၁၉ (က)/ ၂၁ အရလည်းကောင်း စွဲချက်တင်ရာ အပြစ်မရှိကြောင်း ထုချေကြသည်။

တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးက ကားတစ်စီး ဝယ်လိုကြောင်းပြော၍ တရားခံ စောလှဝင်းတင် ပိုင်ကားကို ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ မော်လမြိုင်တွင် ငွေချေရန်ဖြစ်၍ ခိုင်မိုးချစ် နှင့် ဦးစောသင်းတို့ အဖော်အဖြစ် လိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး တွင် မူးယစ်ဆေးများပါရှိခြင်းကိုမသိကြောင်း၊ ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့် အချိန်မှသိရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အားပေးကူညီခြင်း မရှိကြောင်းဖြင့် ဦးစောသင်း (ခံပြ-၁)၊ စောလှဝင်းတင် (ခံပြ-၂)၊ ခိုင်မိုးချစ် (ခံပြ-၃) တို့က အသီးသီးထုချေခဲ့ကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ထုချေချက်သာ ရှိကြောင်း ထောက်ခံသော အထောက်အထားများတင်ပြနိုင်မှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ ဦးစောသင်းအား မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/ ၂၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၁၁ နှစ် ကျခံစေရန် မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ တရားခံ ဦးစောသင်း၊ စောလှဝင်းတင်နှင့် ခိုင်မိုးချစ်တို့က မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့် အပေါ် အယူခံတင်သွင်းရာ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးထံမှ စိတ်ကြွဆေးများတွေ့ရှိပြီး ကားနောက်ခန်းတွင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသူ အယူခံတရားလို ၃ ဦးထံမှ စိတ်ကြွဆေးပြား သိမ်းဆည်းရမိခြင်းမရှိသော်လည်း အအေးဘူးတွင် ပိုက်တပ်ဆင်လျက် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသည့် ကိရိယာတွင် အင်မိဖိတမင်းစမ်းသပ်တွေ့ရှိရပြီး စောလှဝင်းတင်နှင့် ခိုင်မိုးချစ်

တို့သည် အင်မ်ဖီတမင်းသုံးစွဲထားကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (၅) ဓာတုဗေဒပြန်ကြားစာအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားခံများသည် အဓိကတရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးနှင့်အတူ WY စိတ်ကြွဆေးပြား များ သယ်ဆောင်သုံးစွဲရာတွင် ပူးပေါင်းပါဝင်ကူညီပံ့ပိုးခဲ့ကြောင်း ပေါ်လွင်နေကြောင်းသုံးသပ်ပြီး မူလရုံးက တရားခံများအပေါ်မူးယစ်ဆေးဝါး နှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/ ၂၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ အယူခံကိုပယ်လုပ်ခဲ့သည်။

တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး ဝတ်ဆင်ထားသော ဘောင်းဘီရှည်ဘယ်ဘက်အိတ်ကပ်တွင် WY ဆေးပြား ၁၅၀ ပြားကို ရှာဖွေပုံစံ သက်သေခံအမှတ် (ခ) ဖြင့် သိမ်းဆည်းရာတွင် တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးတစ်ဦးတည်းက လက်မှတ်ထိုးပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တရားခံ ဦးစောသင်းသည် တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး မောင်းနှင်သော အချင်းဖြစ်ယာဉ်၏ရှေ့ခန်းတွင်လိုက်ပါ၍ ကျန်တရားခံ စောလှဝင်းတင်နှင့် ခိုင်မိုးချစ်တို့သည် နောက်ခန်းမှ လိုက်ပါသူများ ဖြစ်သည်။ ကားနောက်ခန်းမှ တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းသည့် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲ သည့်ကိရိယာတွင် အင်မ်ဖီတမင်း စမ်းသပ်တွေ့ရှိပြီး တရားခံများဖြစ်သည့် စောလှဝင်းတင်နှင့် ခိုင်မိုးချစ်တို့ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲကြောင်း ပေါ်ပေါက် သော်လည်း တရားခံ ဦးစောသင်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲ ကြောင်း စမ်းသပ်မတွေ့ရှိပေ။

တရားခံ ဦးစောသင်းသည် တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန်

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

(ခ) စိုးစိုး မောင်းနှင်းလာသည့် ယာဉ်ရှေ့ခန်းတွင် စီးနင်းလိုက်ပါလာသည်မှ တစ်ပါး တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန်(ခ)စိုးစိုး လက်ဝယ်မှ တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည့် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်သက်ဆိုင်ပတ်သက်ကြောင်း အထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က) (၂၃) တွင် “ အားပေးကူညီ ခြင်း” နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း အနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုထားသည်-

“အားပေးကူညီခြင်း” သို့မဟုတ် “အားပေးအားမြှောက် ပြုခြင်း” ဆိုသောစကားရပ်တွင် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ခုကို ကျူးလွန်စေရန် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား လှုံ့ဆော်ခြင်း သို့မဟုတ် ကူညီထောက်ပံ့ ခြင်း သို့မဟုတ် ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ခုကိုကျူးလွန်ရာ အခြားသူတစ်ဦးနှင့်ပူးပေါင်း ကြံစည်ခြင်းမျိုးပါဝင်သည်။”

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါး များဆိုင်ရာဥပဒေတွင် အားပေးကူညီခြင်းဆိုသည့် စကားရပ်၏အဓိပ္ပာယ် ကို ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမရှိသဖြင့် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၅(က) (၂၃) ပါ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရန်ဖြစ်သည်။

တရားခံ ဦးစောသင်းအနေဖြင့် ကားရှေ့ခန်းတွင် မြင်သာ ထင်သာထားရှိသော လက်နက်နှင့်ကျည်ဆန်များကို အလွယ်တကူတွေ့နိုင် သော်လည်း တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုး ခန္ဓာကိုယ်၌ သိုဝှက် ယူဆောင်လာသော စိတ်ကြွဆေးပြားများကို လွယ်ကူစွာတွေ့မြင်နိုင်

သည်မဟုတ်ပေ။ ထို့အပြင် အဆိုပါစိတ်ကြွဆေးပြားများကို တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးမှ ယူဆောင်လာခြင်းအတွက် ပူးပေါင်းကြံစည် ခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်ကောက်ယူနိုင်သည့် သက်သေခံချက်ကို တရားလိုဘက် က တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ ရာဇဝတ်မှုများတွင် တရားခံပြစ်မှုကျူးလွန် ကြောင်း သက်သေပြရန်တာဝန်သည် တရားလိုဘက်တွင် အစဉ်တစိုက်ကျ ရောက်သဖြင့် တရားခံသည်မိမိထုချေချက်ကို လုံလောက်သောအထောက် အထားတင်ပြနိုင်မှုမရှိဟု ကောက်ယူပြီး တရားခံအား ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်လျှင် မျှတမှန်ကန်မည် မဟုတ်ပေ။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက တင်ပြသည့် “မခင်လှလှဝင်း

(ခ) မလှလှ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ” အမှု^(၁) သည် အခင်းဖြစ်ချိန်က တရားခံ မခင်လှလှဝင်း၏ နေအိမ်အား ရဲများက သတင်းအရ ရှာဖွေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည့်အပြင် နေအိမ်၌ နှစ်ယောက်ထဲထိုင်ပြီး စကားပြောနေကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် တရားခံ မောင်အောင်လွင် ၏ လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိသော ဆေးခြောက်များနှင့် ပတ်သက်သည့် အမှုတွင် မခင်လှလှဝင်းသည်လည်း ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့သည်ဟု ကောက်ယူ ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်းအလွန်ခြားနားသည်။

တရားခံ ဦးစောသင်းသည် တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန်

(ခ) စိုးစိုး ဝတ်ဆင်ထားသော ဘောင်းဘီရှည် အိတ်ကပ်အတွင်းမှ တွေ့ရသော စိတ်ကြွဆေးဝါးများအတွက် အားပေးကူညီသည်ဆိုကာ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က)/ ၂၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခဲ့ခြင်းနှင့် ယင်းအမိန့်များကို အတည်ပြုခဲ့သော အထက်တရားရုံး

၂၀၁၇

ဦးစောသင်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

အဆင့်ဆင့်၏ အမိန့်များသည် မှန်ကန်သည်ဟုဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သော ပြဿနာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ဖြေကြားလိုက်သည်။

“ တရားခံ မင်းစိုးလင်းဟန် (ခ) စိုးစိုးဝတ်ဆင်ထားသော ဘောင်းဘီရှည်ဘယ်ဘက်အိတ်ကပ်အတွင်းမှ စိတ်ကြွဆေးပြား ၁၅၀ ပြား တွေ့ရှိပြီးသိမ်းဆည်းရာတွင် လျှောက်ထားသူ တရားခံ ဦးစောသင်းက ရှာဖွေပုံစံတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးအပ်နှံပေးမှုမရှိခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲမှုရှိကြောင်းမပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ တွေ့ရှိရပါလျက် မူးယစ်ဆေးဝါး လက်ဝယ်ထားရှိသူမောင်းနှင်လာသော ယာဉ်၏ရှေ့ခန်းတွင် စီးနင်းလိုက် ပါရုံဖြင့် အခြားခိုင်မာသော အထောက်အထား များမရှိဘဲ လျှောက်ထားသူ အား အားပေးကူညီသူအဖြစ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု မရှိကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ဤရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက တရားခံ ဦးစောသင်းအပေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က)/ ၂၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၁၁ နှစ် ကျခံစေရန် ချမှတ်သော အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး တရားခံ ဦးစောသင်းအား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်စေရန် ပြင်ဆင်အမိန့် ချမှတ်လိုက်သည်။

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်အောင်ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇွန်လ ၂ ရက်

ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲချက်တင်နိုင်ရန် လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူဖြစ်ရန်လိုခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အချင်းဖြစ်ချောင်းမြေနုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျေးရွာ
နှစ်ရွာအကြား အငြင်းပွားလျက်ရှိသဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ လုပ်ကိုင်ခွင့်
ချထားပေးခြင်းမရှိသေးမီ လျှောက်ထားသူတို့က ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်
သည်ဟုအဆိုရှိရာ လျှောက်ထားသူတို့သည် အချင်းဖြစ်အငြင်းပွား
ချောင်းမြေနုကို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရသူများမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၂၇ (ခ)

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၄ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊

အောက်တိုဘာလ ၁၈ ရက်စွဲပါ မကွေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၇
ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူတို့သည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ စည်းကမ်းချက်ကိုလိုက်နာရန် တာဝန်ရှိသူများဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်သည့်အလျောက် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုလိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သူများအဖြစ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ၎င်းတို့အပေါ် အရေးယူနိုင်မည်လည်းမဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ထို့ပြင် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ အရေးယူရာတွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင် ခွင့်ဖြစ်လျှင် နည်းဥပဒေ ၅၇ နှင့်အညီ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး မြေနုကျွန်းမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်အငြင်းပွား ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ ၁၀၈ (က) အရ မြို့နယ်အတွင်း ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စုအချင်းချင်းအငြင်းပွားခြင်းဖြစ်ပါက မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သည် ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့များနှင့် ကွင်းဆင်းစစ်ဆေး၍ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းပြီး ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ တင်ပြအဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည်ဖြစ်သည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ တွင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို လိုက်နာခြင်းမရှိ လျှင် လိုက်နာခြင်းမရှိသည့် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူကို ယင်းအမိန့်ပါ သတ်မှတ်ရက် ကျော်လွန်ပါက ဝန်ကြီးဌာနက ဤကိစ္စအတွက်ခန့်အပ်သည့် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့က တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်ဖြစ်ရာ ပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သောအမိန့်ကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်သော လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူကို ပုဒ်မ ၃၅

အရ အရေးယူနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အငြင်းပွားချောင်းမြေနုကို လုပ်ပိုင်ခွင့်မရရှိသေးသော လျှောက်ထားသူတို့အား လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ အရေးယူနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဒေါ်ဟန်စုယဉ်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ၁။ ဦးအေးမင်း၊
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
၂။ ကိုယ်တိုင်၊ မလာ

၂၀၁၇
ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ရေနံချောင်းမြို့နယ်တရားရုံး ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှု အမှတ် ၃၆ တွင် လျှောက်ထားသူများဖြစ်သော ဦးစောမင်းဦးပါ-၃ က ၎င်းတို့အပေါ် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲချက်တင်သည့်အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် မကွေးခရိုင်တရားရုံးနှင့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုအဆင့်ဆင့် တင်သွင်းရာတွင် အောင်မြင်မှု မရသောကြောင့် ဤရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုကိုတင်သွင်းသည်။

အမှုမှာ ရေနံချောင်းမြို့နယ်၊ အုတ်ရှစ်ကုန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ကွင်းအမှတ် ၃၀၊ နတ်ကန်ဦးအရှေ့ကွင်း နှင့် ကွင်းအမှတ် ၃၀၊ ၃၀/၂၉၂၁ နတ်ကန်ဦးအနောက်ကွင်းများရှိ အငြင်းပွားလျက်ရှိသော ချောင်းမြေနုလုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ က ဥပဒေနှင့်အညီ လုပ်ကိုင်ခွင့်ခွဲဝေချထားပေးမည်ဖြစ်သောကြောင့် မည်သူမျှ ဝင်ရောက်စိုက်ပျိုးခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားပါလျှက် သစ်ဖြူပင်

၂၀၁၇
ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ရွာနေ ဦးစောမင်းဦး၊ ဦးခင်မောင်ထွေး နှင့် ဦးကျော်မင်းလွင်တို့မှ ကျူးကျော်
စိုက်ပျိုးကြောင်း အုတ်ရှစ်ကုန်းကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
အဖွဲ့၏တင်ပြချက်အရ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ဦးစောမင်းဦး
ပါ ၃ ဦးအား လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ငွေဒဏ် ၁၀၀၀၀ကို
၁၉-၁-၂၀၁၆ နေ့ နောက်ဆုံးထားပေးဆောင်ရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို
လျှောက်ထားသူတို့က မလိုက်နာသဖြင့် မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
အတွင်းရေးမှူး ဦးမျိုးခိုင်က လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ တိုင်လျှောက်
စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူတို့သည်
အငြင်းပွားသည့် ချောင်းမြေနုတွင် ဝင်ရောက် ထွန်ယက်လုပ်ကိုင်ခြင်းမရှိ၍
လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ငွေဒဏ်မပေးဆောင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
မြို့နယ်လယ်ယာ မြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သည် လယ်ယာမြေဥပဒေနှင့်အညီ
အခြေခံကျကျ စိစစ်၍ ကွင်းဆင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ နတ်ကန်ဦး
ကျေးရွာတောင်သူများ၏ တိုင်ကြားချက်အရ ငွေဒဏ်တပ်ရိုက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ အချက်တစ်ရပ်ရပ်ကို
ဖောက်ဖျက်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ဖော်ထုတ်၍ ကျူးလွန်ကြောင်းထင်ရှားမှသာ
ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ အရ ငွေဒဏ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ပြီး သတ်မှတ်ရက်တွင်
ပေးဆောင်ရန် ပျက်ကွက်မှသာ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲဆိုရမည်ဖြစ်
ကြောင်း၊ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ နည်းစနစ်မမှန်သော
ဆောင်ရွက်မှုကိုမျက်ကွယ်ပြု၍ လျှောက်ထားသူများအပေါ်
စွဲချက်တင်သည်မှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများအပေါ်
စွဲချက်တင်သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကိုအတည်ပြုသည့် တရားရုံး

အဆင့်ဆင့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူများသည် မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ချမှတ်သည့်ဒဏ်ကြေးကို သတ်မှတ်ရက်အတွင်း ပေးဆောင်ခြင်းမရှိ၍ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု အဖွဲ့က လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိ မရှိကိုသာ စိစစ်သုံးသပ်ရန်ဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် ကျေနပ်မှု မရှိပါက သတ်မှတ်သည့်ရက်အတွင်း ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ သတ်မှတ်ချက်နှင့်အညီ အယူခံနိုင်ကြောင်း၊ ထိုသို့အယူခံခြင်းမရှိသည့် အပြင် လျှောက်ထားသူများသည် မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သည့်အမိန့်ကိုလိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သဖြင့် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲချက်တင်သည်မှာ မှန်ကန်ကြောင်း ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ဃ) တွင် လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်သည် မြေယာအားလုံး၏ ပင်ရင်းပိုင်ရှင် ဖြစ်၍ လယ်ယာမြေကို စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်မြှင့်တင်ရေးအတွက် အလိုငှာ ဤဥပဒေ၊ ဤဥပဒေအရ ထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း များနှင့်အညီ လက်ဝယ်ထားရှိ၍ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင် အသုံးချခွင့်ပြုခြင်းကို ဆိုကြောင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။

၂၀၁၇

ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

အမှုတွင် ရေနံချောင်းမြို့နယ်၊ အုတ်ရှစ်ကုန်းကျေးရွာ
အုပ်စုအတွင်းရှိ နတ်ကန်ဦးအရှေ့ကွင်းနှင့် အနောက်ကွင်းရှိ ချောင်းမြေနှု
လုပ်ကိုင်ခွင့်ချထားခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီးနတ်ကန်ဦးနှင့် အုတ်ရှစ်ကုန်း
ကျေးရွာများကြား လုပ်ပိုင်ခွင့်အငြင်းပွားနေသဖြင့် မြို့နယ်လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ထိုကွင်းကိုချန်လှပ်၍ ကျန်ချောင်းမြေနှုများ ခွဲဝေချထား
ရန်ဆုံးဖြတ်ကြောင်းကို ၈-၁-၂၀၁၆ နေ့က အုတ်ရှစ်ကုန်းရွာ လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အကြောင်းကြားခဲ့သည်ဟု မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
အတွင်းရေးမှူး ဦးမျိုးခိုင် (လိုပြ-၁) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရတွေ့ရသည်။

မြေနှုကျွန်းလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ ၁၀၃
အရ နှစ်စဉ်ချထားရမည်ဖြစ်ရာ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
အဖွဲ့၏ တင်ပြချက်၊ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ အချင်းဖြစ်
ချောင်းမြေနှုတွင် ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုရန် တားမြစ်စာ
သက်သေခံ- က တို့အရ အငြင်းပွားချောင်းမြေနှုအား စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်ရန်
မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မည်သူ့ကိုမျှလုပ်ပိုင်ခွင့် ချပေးထား
ခြင်းမရှိသေးသည်မှာ ပေါ်လွင်သည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ တွင် လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူလိုက်နာရန် စည်းကမ်းချက်များကို သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထား
ပြီး အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်လျှင် ဝန်ကြီးဌာနက
ဤကိစ္စအလို့ငှာခန့်အပ်သည့် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ယင်းဥပဒေ
နှင့် လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ ၅၇ နှင့်အညီ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက်
ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ ပါ ပုဒ်မခွဲတစ်ရပ်ရပ်အရဖြစ်စေ၊ တစ်ရပ်ထက်ပို၍
ဖြစ်စေ အမိန့်ချမှတ် နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ်ချောင်းမြေနု နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျေးရွာနှစ်ရွာ အကြား အငြင်းပွားလျက်ရှိသဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ လုပ်ကိုင်ခွင့်ချထားပေးခြင်း မရှိသေးမီ လျှောက်ထားသူတို့က ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်သည်ဟု အဆိုရှိရာ လျှောက်ထားသူတို့သည် အချင်းဖြစ်အငြင်းပွားချောင်းမြေနုကို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရ သူများမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူတို့သည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ စည်းကမ်းချက်ကို လိုက်နာရန်တာဝန်ရှိသူများ ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ် သည့်အလျောက် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုလိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သူများအဖြစ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ၎င်းတို့အပေါ် အရေးယူနိုင်မည်လည်းမဟုတ်ပေ။

ထို့ပြင် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ အရေးယူရာ တွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ဖြစ်လျှင် နည်းဥပဒေ ၅၇ နှင့်အညီ စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး မြေနုကျွန်းမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် အငြင်းပွားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ ၁၀၈ (က) အရ မြို့နယ်အတွင်း ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စုအချင်းချင်း အငြင်းပွားခြင်းဖြစ်ပါက မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သည် ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ များနှင့် ကွင်းဆင်းစစ်ဆေး၍ ညှိနှိုင်းဖြေရှင်းပြီး ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ မှတစ်ဆင့် တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ တင်ပြအဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည် ဖြစ်သည်။

မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က နတ်ကန်ဦးရွာမှ ဦးအောင်ခိုင်အပါအဝင် တောင်သူ ၁၀ ဦး ၏တိုင်ကြားချက် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ တင်ပြချက်အပေါ်

၂၀၁၇

ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

အစည်းအဝေးအမှတ်စဉ် ၃/၂၀၁၆ ဖြင့် ဆွေးနွေးပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ်
၇ ဖြင့် လျှောက်ထားသူတို့အပေါ် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ
အမိန့်ချမှတ်ကြောင်း အကြောင်းကြားစာ သက်သေခံ- ၈ ဖြင့် အကြောင်း
ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ယင်းသို့ချမှတ်သောအမိန့်မှာ လယ်ယာမြေဥပဒေ၊
နည်းဥပဒေများနှင့် အညီချမှတ်သော အမိန့်မဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်
သည်။

မည်သည့်လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူမဆိုပုဒ်မ ၁၉
အရ ချမှတ်သောအမိန့်ကိုဖြစ်စေ၊ ဤဥပဒေအရ လယ်ယာမြေ လုပ်ကိုင်
ခွင့်အငြင်းပွားမှုတွင် ချမှတ်သောအမိန့် သို့မဟုတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုဖြစ်စေ၊
လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်လျှင် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ ပြစ်မှု
ထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ တွင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉
အရချမှတ်သည့် အမိန့်ကိုလိုက်နာခြင်းမရှိလျှင် လိုက်နာခြင်းမရှိသည့်
လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသူကို ယင်းအမိန့်ပါ သတ်မှတ်ရက်ကျော်လွန်
ပါက ဝန်ကြီးဌာနက ဤကိစ္စအတွက်ခန့်အပ်သည့် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲရေး
အဖွဲ့မှ တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားတရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည်ဖြစ်ရာ ပုဒ်မ ၁၉ အရ ချမှတ်သောအမိန့်ကို လိုက်နာရန်
ပျက်ကွက်သော လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူကို ပုဒ်မ ၃၅ အရ အရေးယူ
နိုင်မည်ဖြစ်ပြီး အငြင်းပွားချောင်းမြေနုကို လုပ်ပိုင်ခွင့်မရရှိသေးသော
လျှောက်ထားသူတို့အား လယ်ယာမြေ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ အရေးယူနိုင်
မည်မဟုတ်ပေ။

ဤအခြေအနေတွင် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ ဆုံးဖြတ်သောအမိန့်အတိုင်း ၁၉-၁-၂၀၁၆ နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ လျှောက်ထားသူတို့က ဒဏ်ကြေးငွေ ၁၀၀၀၀/ ကျပ်စီပေးဆောင်ခြင်း မရှိသောကြောင့် အရေးယူရန်စွဲဆိုမှုတွင် မူလရုံးက လျှောက်ထား သူတို့အပေါ် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲချက်တင်ဖြေရှင်း စေသည့်အမိန့်အပေါ် အထက်တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အတည်ပြုခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို စေ့ငုံစွာ သုံးသပ်ခြင်းမပြုဘဲ လျှောက်ထားသူတို့အပေါ် စွဲချက်တင်ခြင်းမှာ ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းချင်းရာအရလည်းကောင်း မှားယွင်း နေ၍ ပြင်ဆင်မှုရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုသည်။ လျှောက်ထားသူ တို့အပေါ် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ အရ စွဲချက်တင်သော ရေနံချောင်း မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အား အတည်ပြုသည့် မကွေး ခရိုင်တရားရုံးနှင့် မကွေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်တို့၏ အမိန့်များ ကိုပယ်ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားသူတို့အား စွဲချက်မတင်မီပြန်လွှတ်ထားရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်သည်။

၂၀၁၇

ဦးစောမင်းဦး ပါ ၃

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၆ ရက်

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်းရှေ့တွင်

ဦးဇော်ဝင်းမွန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

စာမှတ်စာတမ်းများမှာ မူရင်းနှင့်တိုက်ဆိုင်မှုပြုခဲ့သည်မဟုတ်ခြင်း၊
မူရင်းမရှိပါဟု စွပ်စွဲခံရသူမှ အတိအလင်းငြင်းဆိုခြင်းတို့ကို
အကြောင်းပြု၍ ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်တင်ပြခွင့်ကို
ငြင်းပယ်ခြင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အပိုဒ်ခွဲ ၁ မှ
၆ အထိတွင် အကျုံးမဝင်သောကြောင့် အကြောင်းကြားစာပေးခဲ့
ခြင်းမရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်
အဖြစ် လက်မခံခြင်းတို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၄၅ (ခ)

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၆ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူရင်းစာမှတ်စာတမ်းလက်ဝယ်ရှိသူထံ ယင်း ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အရ နို့တစ်စာပေးရန် လိုမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ အမှု၏ သဘောသဘာဝအရ ထိုစာတမ်းအမှတ်အသားကိုတင်စေရန် မိမိအား တောင်းဆိုတော့မည်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုသည်အနေဖြင့် သိထိုက်သော အခါ တစ်ဖက်အမှုသည်ကလိမ်လည်၍ သို့မဟုတ် အနိုင်အထက်ပြု၍ မူရင်းကိုရယူခဲ့သည့် လက္ခဏာရှိသည့်အခါ နို့တစ်စာပေးရန်လိုမည်မဟုတ် သော်လည်း လျှောက်ထားသူသည် ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံ ၃၀-၁၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့က အဆိုပါစာမှတ်စာတမ်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နို့တစ်စာပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းလည်းတွေ့ရသည်။

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

သို့ဖြစ်၍ တရားလိုတင်ပြသော ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ အမွေစီမံခန့်ခွဲမှုမှတ်တမ်းမိတ္တူများသည် စွဲဆိုမှုနှင့်စပ်ဆိုင်သည့်အပြင် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၅ (က) အရ မူရင်းများကို သက်သေထင်ရှားတင်ပြခြင်းဖြင့် အကျိုးထိခိုက်နစ်နာစေမည့် တင်ပြခြင်းခံရသူ ဒေါ်ကေသီမြင့်၏လက်ဝယ်တွင် မူရင်းများရှိဟန် လက္ခဏာရှိနေပါလျက် “စာမှတ်စာတမ်းများမှာ မူရင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်မှု ပြုခဲ့သည်မဟုတ်ခြင်း၊ မူရင်းမရှိပါဟု စွပ်စွဲခံရသူမှ အတိအလင်း ငြင်းဆိုခြင်း” ကိုအကြောင်းပြု၍ မူလဖျာပုံမြို့နယ်တရားရုံးက ဒုတိယ အဆင့်သက်သေခံချက်တင်ပြခွင့်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အပိုဒ်ခွဲ ၁ မှ ၆ အထိတွင် အကျုံး မဝင်သောကြောင့်၊ အကြောင်းကြားစာပေးမထားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံ ချက်အဖြစ် လက်မခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်

၂၀၁၇	မျှတမှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်။	
ဦးဇော်ဝင်းမွန်	လျှောက်ထားသူအတွက်	- ဦးခင်မောင်လေး၊
နှင့်		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ		
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂	လျှောက်ထားခံရသူအတွက်	- (၁) ဒေါ်ဆွေဆွေစိုး၊
		ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊
		ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
		(၂) ဒေါ်မေမေလွင်၊
		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ဖျာပုံမြို့နယ်တရားရုံး၏ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၂၆ တွင် တရားလိုဘက်မှ တင်ပြသော ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ မှတ်တမ်းစာရွက်မိတ္တူများအား ဒုတိယအဆင့် သက်သေခံချက်အဖြစ်လက်ခံပေးပါရန် လျှောက်ထားရာတွင် ပယ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံးသို့ တရားလို ဦးဇော်ဝင်းမွန်က ၂၀၁၆ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၃ ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ တွင် အဆိုပါမှတ်တမ်းမိတ္တူများအား ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက် အဖြစ် လက်ခံကြောင်းအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို မူလရုံးတရားခံ ဒေါ်ကေသီမြင့်ကကျေနပ်မှုမရှိ၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလဖျာပုံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြု သဖြင့် မူလရုံးတရားလို ဦးဇော်ဝင်းမွန်က ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ၎င်းတို့က သက်သေခံအဖြစ်

တင်ပြသော စာမှတ်စာတမ်းများမှာ ဦးတိုက်လျှောက်လွှာတင်စဉ်ကပင် ပူးတွဲတင်ပြထားပြီး အမှုနှင့်အဓိက စပ်ဆိုင်သည့် စာရွက်စာတမ်းများဖြစ်ကြောင်း၊ ဖျာပုံမြို့မစခန်းမှူးမှ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးရာတွင်လည်း အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် တကွ သက်သေ ၉ ဦးကို စစ်ဆေး၍ ဒေါ်ကေသီမြင့်အပေါ် တရားရုံး အဆုံးအဖြတ်ခံယူသင့်သည်ဟု အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းများကို ဦးဇော်ဝင်းမွန်၏ အိမ်တွင် အမွေဆိုင်အားလုံး ရောက်ရှိပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပြီး ညီဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ ဒေါက်တာ ဦးစံဦးမှ မှတ်တမ်းများအားလုံးရေးပြီး အမွေဆိုင်အားလုံး လက်မှတ်ရေးထိုးသည်ဟု ဦးဇော်ဝင်းမွန်က ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ ထိုစဉ်က ဖျာပုံမြို့တွင် မိတ္တူကူးစက်မရှိ၍ ဒေါ်ကေသီမြင့်က ရန်ကုန်သို့ယူသွားပြီး မိတ္တူ ၁ စုံအား အမွေဆိုင်များသို့ ပေးခဲ့သည်မှာပေါ်လွင်ကြောင်း၊ သက်သေပြရန် တာဝန်မှာ တရားလိုအပေါ်ကျရောက်၍ သက်သေခံအဖြစ် အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းများကို လက်ခံပြီးမှသာ ထည့်သွင်းသုံးသပ်ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံသို့ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အရ ၃၀-၁၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့က နှိုတစ်စာပို့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပြန်လည်အတည်ပြုပေးပါရန် လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူတို့၏ ဦးတိုက်လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် (၇၇/၉၀) ဓါတ်ပုံမိတ္တူ ၁ စောင် အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်ခြင်းစာချုပ်မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၄၆/၁၉၉၁) ဓါတ်ပုံမိတ္တူ ၁ စောင်

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

နှင့် ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ သဘောတူ
ခွဲဝေမှုမှတ်တမ်းမိတ္တူ ၁၂ စောင်ကို ပူးတွဲတင်ပြထားကြောင်း၊ ရာဇဝတ်
ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးရာတွင် ဒေါက်တာဦးစံဦးက
အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းများရေးသား၍ အမွေဆိုင်များ လက်မှတ်ထိုး
ထားသည်ဟု ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆
အရ သက်သေခံတင်ပြနိုင်သည့်အခွင့်အရေးကို ဥပဒေနှင့်အညီရရှိစေရန်
လက်ခံသင့်ကြောင်း၊ မူရင်းမှာ ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံတွင်ရှိသည်ဟု
လျှောက်ထားသူက တင်ပြထား၍ သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆၆ အရ
နို့တစ်စာပေးပို့ပြီးမှ ဒုတိယဆင့်သက်သေခံချက်အဖြစ် တင်သွင်း
သင့်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံ နို့တစ်စာပေးပို့ထားသည်မှာလည်း
ပေါ်ပေါက်နေ၍ ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံအဖြစ် လက်ခံသင့်ကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှတ် (၂) လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူ
မှာ ဒေါ်ကေသီမြင့်၏တူအရင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့အကြား အနောက်ပိုင်းခရိုင်
တရားရုံး၌ အမွေမှုဖြစ်ပွားနေကြောင်း၊ ထိုအမှုတွင် ဒေါ်ကြည်ကြည်၏
ကိုယ်စားလှယ် ဦးဇော်မင်းလှိုင်အား ကော်မရှင်နာဖြင့်စစ်ဆေးရာ အဆိုပါ
စာမှတ်စာတမ်းများရှိနေသည်ဟု တစ်စုံတစ်ရာထွက်ဆိုခြင်းမရှိကြောင်း၊
ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာအမှတ် (၇၇/၉၀) တွင် လွှဲအပ်သူ ဒေါ်သိန်းခင်က
သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ရီရီကိုလွှဲအပ်ရာတွင် ဒေါ်ကေသီမြင့်မှာ သက်သေသာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ အတုပြုလုပ်ကြောင်းစွဲဆိုချက်နှင့် အမွေ
ကိစ္စမှတ်တမ်းမှာသက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၂၆ (ခ)

တွင် ချမှတ်သောအမိန့် အတည်ဖြစ်နေချိန်တွင် ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံ အကြောင်းကြားစာပေးပို့သဖြင့် မည်သည့် စာရွက်စာတမ်းမျှ ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံတွင်မရှိပါဟု ပြန်ကြားပြီးကြောင်း၊ အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းများအား ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်အဖြစ် လက်ခံပေးရန် လျှောက်ထားပြီး ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသည်မှာ မရိုးသားသောလုပ်ဆောင်ချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၅ (က) မှ (ဃ) ထိ ဖော်ပြချက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီမှုမရှိကြောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ၇၇/၉၀ ၏ အကြောင်းအရာများနှင့် စာချုပ်စာတမ်းရုံးရှိ မှတ်ပုံတင် စာချုပ်တွင် ရေးသွင်းချက်ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်း ပြန်ကြားစာအား သက်သေခံတင်သွင်းရန်အဆင့်တွင် တစ်ဖက်မှကန့်ကွက်၍ လျှောက်လဲချက်ပေးရန် စောင့်ဆိုင်းဆဲဖြစ်၍ ဆက်စပ်သုံးသပ်ပေးပါရန်နှင့် ပြင်ဆင်မှုကိုပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုမှာ ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက် အမှတ် (၂၉) ဘီ-၂ မြေကွက်အမှတ် (၇၀)၊ လူနေရပ်ကွက်အမှတ် (၇၃)၊ ဧရိယာ ၀. ၀၃၁ ဧကရှိ မြေကွက်နှင့် မြေပေါ်ရှိ ၂ ထပ်တိုက် အဆောက်အဦ နှင့်ပတ်သက်၍ ဂရန်သက်တမ်းတိုးရန်အတွက် စာချုပ်အမှတ် (၇၇/၁၉၉၀) ဖြင့် ဒေါ်သိန်းခင်က ဒေါ်ရီရီသို့ ကိုယ်စားလှယ်စာလွှဲအပ်ရာတွင် အဆိုပါ စာချုပ်၏ စာမျက်နှာ ၃ တွင် “ကြော်ငြာစာချုပ်/ စွန့်လွှတ်စာချုပ် စာတမ်းများချုပ်ရန်”ဟု မမှန်မကန်ဖော်ပြပြီး အပျိုကြီးဒေါ်ရီရီကို သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍ သက်ဆိုင်သူများနစ်နာဆုံးရှုံးစေရန် မမှန်သောစာတမ်းအမှတ်အသားကို ပြုလုပ်လိမ်လည်မှုကျူးလွန်ကြောင်းဖြင့် ဒေါ်ကေသီမြင့်အား အရေးယူပေးရန် ဦးဇော်ဝင်းမွန်က ဦးတိုက်လျှောက်ထားမှုဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

ဦးတိုက်လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ
စာချုပ်အမှတ် (၇၇/၁၉၉၀) ဓါတ်ပုံမိတ္တူ ၁ စောင်၊ အပြီးအပိုင် စွန့်လွှတ်
ခြင်းစာချုပ်အမှတ် (၄၆/ ၁၉၉၁) ဓါတ်ပုံမိတ္တူ ၁ စောင်၊ ၁၄-၄-၁၉၉၅၊
၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ ဒေါက်တာဦးစံဦးက ရေးသားသော
ဒေါ်ကေသီမြင့်မှ မြေကွက်နှင့် အိမ်သဘောတူခွဲဝေပေးရန် သဘောတူစာ
မှတ်စာတမ်း ဓါတ်ပုံမိတ္တူ ၁၂ စောင်ကို တင်ပြခဲ့ကြောင်း အမှု၌တွေ့ရ
သည်။

အချင်းဖြစ် စမ်းချောင်းမြို့နယ်ရှိ မြေနှင့်နှစ်ထပ်အဆောက်
အဦအား ဦးထိန်လင်းထံမှ ဦးဘခင်၊ ဒေါ်သိန်းခင်နှင့် ဦးဖေသန်း၊
ဒေါ်ကေသီမြင့်တို့က ထက်ဝက်စီထည့်ဝင်ဝယ်ယူသဖြင့် ဦးဘခင်၊
ဒေါ်သိန်းခင်ပိုင်သောတစ်ဝက်မှာ ၎င်းတို့နှစ်ဦး ကွယ်လွန်သောအခါ
အမွေပုံအဖြစ်ကျန်ရစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်သိန်းခင်က သမီးတစ်ဦးဖြစ်သူ
ဒေါ်ရီရီထံ လွှဲအပ်သောကိုယ်စားလှယ်စာအမှတ် (၇၇/၉၀) ကို ဒေါ်ကေသီမြင့်
က မမှန်မကန်ပြုလုပ်၍ အပြီးအပိုင်စွန့်လွှတ်သောစာချုပ်မှတ်ပုံတင်
အမှတ် (၄၆/၁၉၉၁)ဖြင့် ဦးဖေသန်း၊ ဒေါ်ကေသီမြင့်က အဆိုပါမြေနှင့်
အိမ်ကို လက်ခံရယူသွားကြောင်း တရားလိုဦးဇော်ဝင်းမွန်က စွပ်စွဲ
တိုင်တန်းရာတွင် တရားရုံးမှတရားလိုအားစစ်ဆေးစဉ် အဆိုပါဓါတ်ပုံမိတ္တူ
များကို သက်သေခံတင်သွင်းခွင့် လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အစီရင်ခံစာအရ
လျှောက်ထားသူ တင်သွင်းသော အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲသည့် စာမှတ်စာတမ်း
များကို ဒေါက်တာဦးစံဦးက ရေးသားသည်ဟု တွေ့ရှိရသည်။ ၁၉၉၁
ခုနှစ်တွင် ဒေါ်သိန်းခင်က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် တိုက်ကို မှတ်ပုံတင်အမှတ်

(၄၆/၁၉၉၁) ဖြင့် စွန့်လွှတ်၍ ဒေါ်ကေသီမြင့်က လက်ခံရယူခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်လျှင် ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ သဘောတူ စာမှတ်စာတမ်းများ ပေါ်ပေါက်လာရန် အကြောင်းမရှိချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်သိန်းခင်က ဒေါ်ရီရီကို ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ပေးအပ်ခြင်းနှင့် အမွေခွဲဝေယူရန် မောင်နှမသားချင်းတို့ လက်မှတ် ထိုးထားသော သဘောတူစာတမ်းတို့သည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ အရ စပ်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာများဖြစ်သည်မှာ မြင်သာသည်။

အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းကို ဦးစံဦးတစ်ယောက်တည်းက ရေးသားလက်မှတ်ထိုးသည်မဟုတ်ဘဲ ဒေါ်ကေသီမြင့် အပါအဝင် အမွေဆိုင်အားလုံးက သဘောတူလက်မှတ်ထိုးထားပြီး အမွေဆိုင် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်ရီရီကျန်ခဲ့သော စာရွက်စာတမ်းများဖြစ်၍ ဦးဇော်ဝင်းမွန် အနေနှင့် သက်သေထင်ရှားပြရန်တာဝန်အရ တင်ပြခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၆၅ (က) အရ မူရင်းစာတမ်း အမှတ်အသားသည် ထိုစာတမ်းအမှတ်အသားကို သက်သေထင်ရှားတင်ပြခြင်း ဖြင့် အကျိုးထိခိုက်နစ်နာမည့်သူ၏ လက်တွင်ရှိနေဟန် လက္ခဏာရှိသည့် အခါတွင် ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်ကို တင်ပြနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။

ထိုသို့တင်ပြရာတွင် မူရင်းစာမှတ်စာတမ်းလက်ဝယ်ရှိသူထံ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အရ နို့တစ်စာပေးရန်လိုမည်ဖြစ်သော်လည်း အမှု၏ သဘောသဘာဝအရ ထိုစာတမ်းအမှတ်အသားကိုတင်စေရန် မိမိအား တောင်းဆိုတော့မည်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုသည်အနေဖြင့် သိထိုက်သော အခါ တစ်ဖက်အမှုသည်ကလိမ်လည်၍ သို့မဟုတ် အနိုင်အထက်ပြု၍

၂၀၁၇

ဦးဇော်ဝင်းမွန်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

မူရင်းကို ရယူခဲ့သည့်လက္ခဏာရှိသည့်အခါ နို့တစ်စာပေးရန်လိုမည်မဟုတ်သော်လည်း လျှောက်ထားသူသည် ဒေါ်ကေသီမြင့်ထံ ၃၀-၁၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့က အဆိုပါစာမှတ်စာတမ်း များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နို့တစ်စာပေးပို့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း လည်းတွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ တရားလိုတင်ပြသော ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ အမွေစီမံခန့်ခွဲမှု မှတ်တမ်းမိတ္တူများသည် စွဲဆိုမှုနှင့်စပ်ဆိုင်သည့်အပြင် သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၆၅ (က) အရ မူရင်းများကို သက်သေထင်ရှားတင်ပြခြင်းဖြင့် အကျိုးထိခိုက်နစ်နာစေမည့် တင်ပြခြင်းခံရသူ ဒေါ်ကေသီမြင့်၏ လက်ဝယ်တွင် မူရင်းများရှိဟန် လက္ခဏာရှိနေပါလျက် “ စာမှတ်စာတမ်းများမှာ မူရင်းနှင့်တိုက်ဆိုင်မှုပြုခဲ့သည်မဟုတ်ခြင်း၊ မူရင်းမရှိပါဟု စွပ်စွဲခံရသူမှအတိအလင်းငြင်းဆိုခြင်း” ကိုအကြောင်းပြု၍ မူလဖျာပုံမြို့နယ်တရားရုံးက ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်တင်ပြခွင့်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၆ အပိုဒ်ခွဲ ၁ မှ ၆ အထိတွင် အကျုံးမဝင်သောကြောင့်၊ အကြောင်းကြားစာပေးမထားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဒုတိယအဆင့်သက်သေခံချက်အဖြစ် လက်မခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုက မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်၍ ပြင်ဆင်မှုရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရပေမည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ဖျာပုံမြို့နယ်တရားရုံးနှင့်ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၄-၄-၁၉၉၅၊ ၂၁-၅-၁၉၉၅၊ ၂၂-၅-၁၉၉၅ ရက်စွဲပါ အမွေစီမံခန့်ခွဲမှု မှတ်တမ်းဓါတ်ပုံမိတ္တူများကို သက်သေခံအဖြစ်လက်မခံကြောင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်အားပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး

အဆိုပါစာမှတ်စာတမ်းခါတ်ပုံမိတ္တူများအား ဒုတိယအဆင့် သက်သေခံ
အဖြစ်လက်ခံသည့် ဖျာပုံခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြု
လိုက်သည်။

၂၀၁၇
ဦးဇော်ဝင်းမွန်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

မေလ ၁၈ ရက်

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရှေ့တွင်

ကိုရွှေစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် *

တရားခံက ကာကွယ်ခံပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း မထုချေစေကာမူ တရားလိုဘက်
သက်သေခံချက်များက ထိုအချက်ကို ထောက်ခံနေလျှင်
တရားရုံးက ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်မှုများတွင် တရားခံအပြစ်ရှိကြောင်း
သက်သေထူရန်တာဝန်သည် တရားလိုဘက်၌ အစဉ်တစိုက်ရှိသော်လည်း
တရားခံက ၎င်း၏ပြုမူချက်မှာ ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေပါ ကင်းလွတ်ချက်
တစ်ခုနှင့် အကျုံးဝင်သည်ဟုထုချေလာပါက ထိုထုချေချက်ထင်ရှားအောင်
ပြသရန်တာဝန်မှာ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ အရ တရားခံအပေါ်
ကျရောက်ပေသည်။

* ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၇၉ (ခ)

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အယူခံမှုအမှတ် ၉၂ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၅
ရက်စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှု

တရားခံက မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ခွင့်ခံပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း သက်သေခံတင်ပြရန်တာဝန်မှာ ၎င်းအပေါ်တွင် ကျရောက်သော်လည်း တရားလိုဘက်မှ သက်သေခံချက်များက ထိုအချက်ကိုထောက်ခံနေလျှင် တရားခံကထုချေခြင်းမပြုစေကာမူ တရားရုံးကထည့်သွင်းစဉ်းစား ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မောင်ဘစိန် နှင့် အစိုးရအမှု ^(၁)၊ ဒေါ်ချစ်မယ် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု ^(၂) တွင် လမ်းညွှန်ထုံးစံထားသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးတင်လှ၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဒေါ်မီမီအောင်၊
ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၃၈ တွင် တရားခံ ကိုရွှေစိုးအား ရာဇသတ်ကြီး ပုဒ်မ ၃၀၂ (၂) အရ အလုပ်ကြမ်းနှင့်ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းအယူခံရာ ပလပ်ခံရ သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ဆက်လက်တင်သွင်းလျှောက်ထားသည်။

အမှုမှာ ၃-၉-၂၀၁၄ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီခန့် နေအိမ်၌ ရှိနေစဉ် ရွာတောင်ပိုင်းရှိ ဇော်မြင့်ဦး ခြံထဲ၌ ခင်ပွန်းကိုခင်မောင်ဆင့်ကို တစ်ရွာတည်းနေသူ ကိုရွှေစိုးမှ သတ်ထားကြောင်း လမ်းကြုံတစ်ဦးမှ ပြောပြသိရသဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ ဇော်မြင့်ဦးအိမ်ရှေ့ ဈေးဆိုင် ထောင့်တွင် မှောက်ခုံအနေအထားဖြင့် ရင်ဘတ်မှသွေးများထွက်လျက်

၂၀၁၇

ကိုရွှေစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇

ကိုရွှေစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ခင်ပွန်းသေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကိုရွှေစိုးအား အရေးယူပေးရန် သေဆုံးသူ၏ဇနီးမမာမာက သတင်းပေးတိုင်ချက်ရေးဖွင့်ခဲ့မှုဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက သေသူခင်မောင်ဆင့် လွယ်ထားသည့် အနီရောင်လွယ်အိတ်ထဲတွင် ဓားမြှောင် ၃/၄ ချောင်း ဆောင်လေ့ရှိသည့်အပြင် သက်သေခံ (ဃ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် ရွှေစိုးပေးအပ်ထား သည့် သက်သေခံဓားသည် သေသူ ခင်မောင်ဆင့် ကိုင်ဆောင်သော ဓားဖြစ်ကြောင်းမှာ သေသူ၏ ဇနီးတရားလို မမာမာ၏ ထွက်ချက်အရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သေသူ ခင်မောင်ဆင့်ကို ရွှေစိုးက ရှောင်တိမ်းနေရ ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်နေက အကျီမပါလက်ဗလာဖြင့် တရားလိုပြသက်သေ မိုးမိုး၏ကွမ်းယာဆိုင်သို့ ရွှေစိုး ကွမ်းယာဝယ်ရန်သွားကြောင်း၊ ၎င်း၏ လွယ်အိတ်ထဲမှဓားကို ခင်မောင်ဆင့်ကထုတ်၍ ရွှေစိုးကိုစတင်ရန်ပြုသဖြင့် ရွှေစိုးက နောက်ဆုတ်သွားကြောင်း၊ ဒုတိယတစ်ချက်ထိုးစဉ် ခင်မောင်ဆင့် ဓားကိုင်သောလက်ကို ရွှေစိုးက ဖမ်းဆုပ်ပြီးလုံးထွေး၍ မြေကြီးပေါ်လဲကျ ကြောင်း၊ ခင်မောင်ဆင့်လက်မှ လွတ်ကျသောဓားကို ရွှေစိုးကောက်ကိုင်ပြီး နောက်ဆုတ်ရပ်နေကြောင်း၊ ရွှေစိုးက ခင်မောင်ဆင့်ကို ထိုးခုတ်ခြင်းမရှိ ကြောင်း၊ ကာကွယ်ခုခံရာမှ ခင်မောင်ဆင့်၏ဝမ်းဗိုက်တွင် ဓားဒဏ်ရာရရှိ သေဆုံးသဖြင့် သေသူ၏ဇနီးမှ ရုပ်သိမ်းခွင့်တင်ခဲ့ကြောင်း၊ သေသူမှာ လူသတ်မှုဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ကျပြီး ရဲဘက်ပြေးတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ကျေးရွာတွင် ဓားကိုင်ရမ်းကားရန်ပြုလေ့ရှိသဖြင့် ကျေးရွာတွင်နေထိုင်သူများက ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်နေကြောင်း၊ တရားခံမှာ ရပ်ရွာအကျိုးသယ်ပိုးသူ၊ ရိုးသားစွာနေထိုင်သူ၊ ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ဖူးခြင်းမရှိသူဖြစ်သဖြင့် ပြစ်ဒဏ်မှ သက်ညှာလျော့ပေါ့ပေးရန် သို့မဟုတ် အပြီးအပြတ်

လွတ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့ရှိ ခုံတန်းလျားတွင် ခင်မောင်ဆင့် ထိုင်နေစဉ် ကိုရွှေစိုးရောက်လာပြီး လုံးလားထွေးလားဖြစ်ပြီးနောက် ရေတုံကင်နားတွင် ခင်မောင်ဆင့်မှ လွယ်အိတ်လွယ်လျက် ရင်ဘတ်ထိုးသွင်းဒဏ်ရာဖြင့် မှောက်ခုံလဲကျပြီး ကိုရွှေစိုးက ဓားကိုင်ပြီး မတ်တပ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရကြောင်း တရားလိုပြသက်သေ မမိုးမိုး၏ ထွက်ဆိုချက်၊ ဇနီးဖြစ်သူ မမိုးမိုး၏ အော်သံကြောင့် ထွက်ကြည့်သဖြင့် တွေ့မြင်ရသူ တရားလိုပြသက်သေ ကိုဇော်မြင့်ဦး၏ထွက်ဆိုချက်၊ ကိုဇော်မြင့်ဦး၏ အော်ခေါ်သံကြောင့် အချင်းဖြစ်နေရာရောက်ရှိလာသူ တရားလိုပြသက်သေ ဦးသာဌေးနှင့် ဦးမြင့်စိုး၏ ထွက်ဆိုချက်၊ ငါးဖယ်ခုံးဓားကိုင်လျှက် ရွှေစိုးထွက်သွားသည်ကိုတွေ့ရကြောင်း တရားလိုပြသက်သေ ကိုခင်မောင်အေး၏ ထွက်ဆိုချက်၊ ရွှေစိုးပေးအပ်ထားသည့် သက်သေခံဓားတွင် သွေးတွေ့ရှိကြောင်း သက်သေခံ (ဆ) ဓာတုဗေဒပြန်ကြားစာ၊ နှလုံးညာဘက်သွေးလွှတ်ခန်းတွင် ထိုးသွင်း ဒဏ်ရာရရှိကာ နှလုံးအိတ်အတွင်း သွေးယိုပြီး နှလုံးခုန်ရပ်၍ အခင်းဖြစ်နေရာတွင်ပင် သေဆုံးကြောင်း ဆေးစာသက်သေခံ (င) တို့အရ အခင်းဖြစ်ချိန်က အခင်းဖြစ်နေရာတွင် သေသူနှင့်တရားခံတို့ လုံးထွေးရင်း ခင်မောင်ဆင့် ဓားထိုးခံရပြီးသေဆုံးကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ တရားခံကိုရွှေစိုး၏နေအိမ်ရှေ့သို့ သေသူခင်မောင်ဆင့် သားအဖက ငှက်ကြီးတောင်ဓား၊ လေးခွကိုင်ဆောင်၍ ဆဲဆိုရမ်းကား စိန်ခေါ်ခဲ့ကြောင်း၊ သေသူက တရားခံကိုရွှေစိုးကို အန္တရာယ်ပြုရန် လိုက်လံချောင်းမြောင်းလေ့ရှိသဖြင့် တရားခံမှာ သတိ

၂၀၁၇

ကိုရွှေစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇
ကိုရွှေစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဖြင့်သွားလာ နေရကြောင်းမှာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သေသူနှင့် တရားခံ
သည် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်ပြီး တရားလိုနှင့် မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်စပ်
ကြောင်း၊ အမှုကို ရုပ်သိမ်းခွင့်တင်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားခံမှာ ရိုးရိုးသားသား
လုပ်ကိုင်စားသောက်သူ၊ ပြစ်မှုတစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပွားဖူးခြင်းမရှိသူ၊
လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဖြစ်ရပ်တို့ကြောင့် သက်ညှာသည့်
ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့်ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်
ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အလျား ၈. ၅ လက်မ၊ ဗျက် ၁. ၅ လက်မရှိ သစ်သားဓားအိမ်
၁ ခုသည် သေသူခင်မောင်ဆင့်၏ အလောင်းအနီး ဈေးဆိုင်ရှေ့ရှိ
တန်းလျားပေါ်မှ တွေ့ရှိပြီး သေဆုံးသူ၏ ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ သေသူ
၏ဇနီး၊ တရားလို မမာမာမှ ပေးအပ်သဖြင့် ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့
ကြောင်းမှာ သက်သေခံ (ခ) အရ ထင်ရှားသည်။

အသွား ၈ လက်မ၊ ဗျက် ၁ $\frac{2}{9}$ လက်မ၊ ဝါးရိုးသံခွေတပ်
၄. ၅ လက်မရှိ ငါးဖယ်ခုံးမျှော့ပါ ဓားမြှောင် ၁ ချောင်းကို တရားခံ ရွှေစိုးမှ
အပ်ပေး၍ ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့ကြောင်းမှာ သက်သေခံ (ဃ) အရ
ထင်ရှားသည်။

အဆိုပါ သက်သေခံ (ခ) ပါ အလျား ၈. ၅ လက်မ၊ ဗျက်
၁. ၅ လက်မရှိ သစ်သားဓားအိမ်တွင် သက်သေခံ (ဃ) ပါ ရွှေစိုးအပ်သည့်
အသွား ၈ လက်မ၊ ဗျက် ၁ $\frac{2}{9}$ လက်မ၊ ဝါးရိုးသံခွေတပ် ၄. ၅ လက်မရှိ
ငါးဖယ်ခုံးမျှော့ပါ ဓားမြှောင်မှာ ဓားအိမ်အတွင်းသို့ အသွင်းအထုတ်

အံဝင်ခွင်ကျ ထည့်၍ရသည့်အတွက် အဆိုပါ ဓားအိမ်နှင့်ဓားပင်ဖြစ်ကြောင်း အမှုစစ်အရာရှိ ရဲအုပ်ဂျော်နီသိန်း (လိုပြ-၁၂)၏ ထွက်ဆိုချက်အရ တွေ့ရှိရသည်။

အချင်းဖြစ်စဉ် အချင်းဖြစ်နေရာတွင် ရှိနေသူ မမိုးမိုး (လိုပြ-၂) နှင့် မလှအေး (လိုပြ-၄) တို့၏ ထွက်ဆိုချက် အရ တရားခံ ရွှေစိုး၏ လက်ဝယ်တွင် ဘာမှမပါကြောင်း ထင်ရှားပြီးဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ်ကိစ္စရပ် ဖြစ်ပွားပြီးမှ တရားခံ ရွှေစိုးလက်ဝယ်တွေ့ရှိရသော ငါးဖယ်ခုံးမျှော့ပါ ဓားသည် သေသူ ခင်မောင်ဆင့်၏ ဓားဖြစ်ကြောင်း ဆက်စပ်ကောက်ယူနိုင်ပေသည်။ သက်သေခံ ဓားမြှောင်တွင် သွေးတွေ့ရှိကြောင်း သက်သေခံ (ဆ) ဓာတုဗေဒပြန်စာအရ ထင်ရှားပြီးဖြစ်ရာ အဆိုပါငါးဖယ်ခုံး ဓားမြှောင်ကို တရားခံအသုံးပြုခဲ့သည်မှာ ပေါ်လွင်ပေသည်။

မလှအေး (လိုပြ-၄) က ကိုရွှေစိုး၏ ဈေးဆိုင်မှ ပြန်အထွက်တွင် ကွမ်းယာဆိုင်ရှေ့၌ ခင်မောင်ဆင့် မှ ရွှေစိုးအား ဓားနှင့်ထိုးသည်ကို တွေ့ရပြီး ရွှေစိုးမှ နောက်သို့ ဆုတ်ပေးလိုက်ကြောင်း၊ ဒုတိယတစ်ချက် ထိုးချိန်တွင် ရွှေစိုးမှ ခင်မောင်ဆင့်၏ လက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ချုပ်ကိုင်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ပြန်လုံးနေကြကြောင်း၊ မမိုးမိုးနှင့် ကိုရွှေစိုးဇနီး မသန်းအေးတို့က လာကြပါဦးဟုအော်နေကြစဉ် ၎င်းလည်း အိမ်ဘက်သို့ ပြန်ပြေးခဲ့ကြောင်းထွက်ဆိုထားသည်။

တရားခံ ရွှေစိုး၏လက်ဝယ်၌ လက်နက်မပါရှိခြင်း၊ အချင်းဖြစ်ပြီးနောက် ရွှေစိုး၏ လက်ဝယ်မှ သိမ်းဆည်းရမိသောဓားသည် သေသူ ခင်မောင်ဆင့်၏ ဓားဖြစ်ရာ ခင်မောင်ဆင့်က ရွှေစိုးကို ဓားဖြင့်

၂၀၁၇

ကိုရွှေစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇
ကိုရွှေစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

စတင်ရန်ပြုသည်။ ဓားဖြင့် စတင်ထိုးသည်ဆိုသော မလှအေး (လိုပြ-၄) ၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ သဘာဝကျယုတ္တိတန်သဖြင့် လက်ခံစဉ်းစားရမည် ဖြစ်သည်။

သေသူ၏ လွယ်အိတ်အတွင်း၌ တရားခံ ရွှေစိုး အသုံးပြုခဲ့ သည့်ဓားအပြင် အခြားဓားမြှောင် ၂ ချောင်းပါရှိကြောင်းမှာ သက်သေခံ (ခ) ရှာဖွေပုံစံပါ ဖော်ပြချက်အရ တွေ့ရှိရသည်။ တရားခံ ရွှေစိုး အသုံးပြုခဲ့သည့် သေသူ၏ ဓားမြှောင်မြေပေါ်သို့ လွတ်ကျစဉ် သို့မဟုတ် ရွှေစိုး၏ လက်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိစဉ် အခြားဓားမြှောင် ၂ ချောင်းကို သေသူ အသုံးပြုနိုင်သည့် အခြေအနေရှိကြောင်းမှာ မြင်သာသည်။

တရားခံက ခင်မောင်ဆင့်၏ လက်ဝယ်မှ ဓားကို လုံးထွေး လုစဉ် ဓားမြေကြီးပေါ်ကျသဖြင့် သေသူထက်အရင်ကောက်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းကို ဓားဖြင့် ဆက်ထိုးမည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ကောက်ယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း သာထုချေပြီး အဆိုပါဓားဖြင့် သေသူကိုထိုးခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံထွက်ဆိုခြင်း မရှိပေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် မိမိအသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသဖြင့် ကာကွယ် သည့်အနေဖြင့် ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သက်သေထင်ရှားထွက်ဆိုခြင်းမရှိပေ။

ရာဇဝတ်မှုများတွင် တရားခံအပြစ်ရှိကြောင်း သက်သေ ထူရန်တာဝန်သည် တရားလိုဘက်၌ အစဉ်တစိုက်ရှိသော်လည်း တရားခံ က ၎င်း၏ပြုမူချက်မှာ ရာဇသတ်ကြီးဥပဒေပါ ကင်းလွတ်ချက်တစ်ခုနှင့် အကျုံးဝင် သည်ဟု ထုချေလာပါက ထိုထုချေချက် ထင်ရှားအောင် ပြသရန် တာဝန်မှာ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၀၅ အရ တရားခံအပေါ် ကျရောက် ပေသည်။

တရားခံက မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ခွင့်ခံပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း သက်သေခံတင်ပြရန်တာဝန်မှာ ၎င်းအပေါ်တွင် ကျရောက်သော်လည်း တရားလိုဘက်မှ သက်သေခံချက်များက ထိုအချက်ကို ထောက်ခံနေလျှင် တရားခံက ထုချေခြင်းမပြုစေကာမူ တရားရုံးက ထည့်သွင်းစဉ်းစား ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မောင်ဘစိန် နှင့်အစိုးရ အမှု ^(၁)၊ ဒေါ်ချစ်မယ် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု ^(၂) တွင်လမ်းညွှန်ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သေသူမှာ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ပြီး ပြစ်ဒဏ်ကျခံနေဆဲတွင် ရဲဘက်ပြေးတစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် ရပ်ရွာတွင် ဆူပူသောင်းကျန်းခြင်း၊ ဓားမြှောင်များ လွယ်အိတ်အတွင်းထည့်သည့်အပြင် ငှက်ကြီးတောင်ဓား လက်ဝယ်ကိုင်ဆောင်လေ့ရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ ရပ်ရွာနေသူများက ၎င်းကို စိုးရိမ် ကြောက်လန့်နေရသူဖြစ်ခြင်း၊ တရားခံကိုလည်း အမြဲတစေချောင်းမြောင်း နေသဖြင့် သတိဖြင့်သွားလာနေရခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်သည့်အခြေနေတွင် တရားခံ၏လက်ဝယ် သေသူ၏ဓားမြှောင်ရရှိချိန်၌ သေသူလက်နက်မဲ့ ဖြစ်နေသော်လည်း သေသူ၏လက်ဝယ်ရှိ အခြားဓား၊ လက်နက်ကိုသုံးပြီး ရန်ပြုနိုင်သည်အခြေအနေ ဆက်လက်ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိရာ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် သေသူကို ဓားဖြင့် ၁ ချက်ထိုးရာမှ သေသူ သေဆုံးရခြင်းသည် ကာကွယ်ခွင့်ခံပိုင်ခွင့်ကို လိုသည်ထက်ပိုမိုသုံးစွဲသည်ဟု ယူဆခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

အဆိုပါအခြေအနေတွင် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၃၀၂ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး နှင့် ယင်းအမိန့်ကို

(၁) အေ အိုင် အာ၊ ၁၉၃၆ ရန်ကုန်၊ စာ ၁။

(၂) ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၄၆။

၂၀၁၇
 ကိုရွှေစိုး
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

အတည်ပြုခဲ့သည့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု မဆိုသာသဖြင့် ဤရုံးမှပြင်ဆင်ပေးသင့်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုသည်။ လျှောက်ထားသူ တရားခံ ရွှေစိုးအား ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၃၀၂ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည့် တောင်ငူခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး အမှုမှအပြီးအပြတ်လွှတ်ရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်သည်။

ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်ထားမှု
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြင့်အောင် တို့ရှေ့တွင်

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ပါ - ၃ *

ပထမအကြိမ်စစ်ဆေးခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ သည်
 စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ရဲတရားရုံးမဟုတ်၍ ထိုရုံးကချမှတ်ခဲ့သော
 အမိန့်များသည် ပျက်ပြယ်သွားပြီဖြစ်ခြင်း၊ အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့်
 စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ်
 ၃၄/၂၀၁၅ ဖြင့် နည်းလမ်းတကျ စုံစမ်းစစ်ဆေးအရေးယူခဲ့ခြင်း
 သည် လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်ဒဏ်နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ အပြစ်
 ပေးရာမရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။။ မောင်စိုးစံ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်အမှု ^(၁)
 တွင် လျှောက်ထားသူ၏ အမှုသည် တရားမဝင်သောခွင့်ပြုမိန့်အပေါ်

* ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၅

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၃

အခြေခံထားခြင်းဖြစ်လျှင် အမှုမှာပျက်ပြယ်သည်ဖြစ်၍ တရားသေလွှတ်ခြင်း သို့မဟုတ် အပြစ်ပေးခြင်းမှလည်း ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ချို့ယွင်းသောခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့် စွဲဆိုသော လျှောက်ထားသူ၏ပထမအမှုသည် မတည်မြဲသဖြင့် အယူခံတရားရုံးက လျှောက်ထားသူအား တရားသေလွှတ်သော အပြီးသတ်အမိန့်ကြောင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် အမှုသစ်စွဲဆိုခြင်းကို ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ (၁) အရ ပိတ်ပင်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူ ရဲအုပ်လှမြင့်အပေါ် ပထမအကြိမ် စစ်ဆေးခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ သည် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့်ရဲတရားရုံးမဟုတ်၍ ထိုရဲတရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်များသည် ပျက်ပြယ်သွားပြီးဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ကိစ္စရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်း သို့မဟုတ် အပြီးအပြတ်လွှတ်ခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိခဲ့ဟုဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့သည် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ က ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားသူအား မူလရာထူးအဆင့်ဖြစ်သော ဒုရဲမှူးရာထူး၌ ပြန်လည်ခန့်အပ်ပြီး ဒုရဲမှူးရာထူးနှင့် ရဲအုပ်ရာထူးတို့၏ ခြားနားသောလစာ (နှစ်တိုးအပါအဝင်) များကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခံစားခွင့် ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်း မရှိခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်

-

ကိုယ်တိုင်

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ဒေါ်ယုယုခင်၊

ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၃

လျှောက်ထားသူသည် လက်ပံတန်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် လှိုင်တည်းခိုခန်း ပိုင်ရှင် ဦးမြင့်ဇော်နှင့် ဦးရဲမြင့်အောင်တို့ထံမှ LCD TV နှင့် EVD ပြစက်တို့ကို လက်ခံရယူခဲ့ခြင်း အတွက် လျှောက်ထားသူ အပေါ် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ ဖြင့် စစ်ဆေးပြီး ၄-၂-၂၀၁၃နေ့မှစ၍ ဒုရဲမှူးရာထူးမှရဲအုပ်ရာထူးသို့ ၂ နှစ် လျှော့ချသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ ဖွဲ့စည်းခြင်းသည် နည်းလမ်းကျနမှုမရှိ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော် ချုပ်က ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၅ ဖြင့် ၉-၃-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် လျှောက်ထားသူအပေါ် ရဲတရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်များကို အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့် ပယ်ဖျက်လိုက်သဖြင့် ၁၀-၄-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ပြစ်ဒဏ်ကာလ ၂ နှစ်နှင့် ၂ လကျော်မှသာ မူလရာထူးဒုရဲမှူး အဆင့်သို့ပြန်လည်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ဖြင့် အသစ်တစ်ဖန်ပြန်လည်စစ်ဆေးကာ ၄-၆-၂၀၁၅ ရက်နေ့မှစ၍ ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ ၂ နှစ်လျှော့ချသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ကို ရဲချုပ်နှင့် ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီးက ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုတစ်ခုအတွက် ပြစ်ဒဏ် ၂ ကြိမ် ၂ ခါ ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် နစ်နာရကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်တွင် အမှုကို အသစ် တစ်ဖန်

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၃

ပြန်လည်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ထားခြင်းမရှိ၍ ရဲတရား ရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ တွင် ချမှတ်သည့်အမိန့်သည် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၄ နှင့်လည်း ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅၏ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်မိန့်နှင့် ဆက်လက် အတည်ပြုခဲ့သည့် ရဲချုပ်နှင့် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးတို့၏အမိန့်များကို အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ရဲအုပ်လှမြင့်က လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားမှုအပေါ် ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့က အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန်မသင့်ကြောင်း အကြောင်း ပြစေရန် လျှောက်ထားခံရသူတို့ထံ အကြောင်းကြားစာ ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့ချုပ်တို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ ဖြင့် ရဲတရားရုံးမှချမှတ်သည့် ပြစ်ဒဏ်များကို အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်လိုက်သဖြင့် ၁၀-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါစာအမှတ် ၁၀၀၄ (၁၉၆)/ ၈၅၂/ ရေး ၂ ဖြင့် ဒုရဲမှူးလှမြင့်အား ရဲအုပ်ရာထူးအဆင့်သို့ လျှော့ချသည့်ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ချက်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလရာထူး ဒုရဲမှူးအဆင့်တွင် ပြန်လည်ခန့်အပ်၍ ဒုရဲမှူးရာထူး နှင့် ရဲအုပ်ရာထူးတို့၏ ခြားနားသောလစာ (နှစ်တိုးအပါအဝင်) တို့ကို ခံစားခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၏ အကြံပြုပြန်ကြားချက်

အရ ဒုရဲမှူးလှမြင့်အပေါ် ရဲမှူးသန်းထွန်း (ရွှေတောင်မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး၊
ယခုအငြိမ်းစား) ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ပါဝင်သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/ ၂၀၁၅
ဖြင့် ၁၄-၅-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် စတင်စစ်ဆေးပြီး ၄-၆-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင်
ဒုရဲမှူးလှမြင့်အား ဒုရဲမှူးအဆင့် မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ ၂ နှစ်လျှော့ချသည့်
ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ပြီး ယင်းပြစ်ဒဏ် ကိုအတည်ပြုခဲ့ကြောင်း၊
ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/ ၂၀၁၂ သည် ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း
နှင့်မညီ၍ ပျက်ပြယ်သွားပြီးဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတရားရုံးမှ ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်
သည်လည်း ပျက်ပြယ်သွားပြီးဖြစ်ရာ အသစ်ပြန်လည်စစ်ဆေးသည့်
ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/ ၂၀၁၅ နှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ရဲတရားရုံး
အမှတ်စဉ် ၃၄/ ၂၀၁၅ ဖွဲ့စည်းမိန့်ကို အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ပေးရန် ရဲအုပ်လှမြင့်က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်သို့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်ထားမှု အမှတ်၂၄ ဖြင့်
လျှောက်ထားခဲ့ရာ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ ဖွဲ့စည်းခြင်းသည်
ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်း
မရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ကသုံးသပ်ပြီး ပယ်ခဲ့
ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အထွေထွေလျှောက်ထားမှု အမှတ် ၁၅ တွင် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/
၂၀၁၂ ဖွဲ့စည်းမှုသည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိ၍ စီရင်ပိုင်ခွင့်
ရှိသည့် ရဲတရားရုံးမဟုတ်ဟုသတ်မှတ်ပြီး ထိုရဲတရားရုံးနှင့် ထိုတရားရုံးမှ
ချမှတ်သည့်အမိန့်ကိုသာ ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဒုရဲမှူး လှမြင့်
ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့သည့် အမိန့်
မဟုတ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၁

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၃

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၃

နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာ တို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၃) ရွှေတောင်မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး (ယခုအငြိမ်းစား) က အချင်းဖြစ်တိုင်ကြားစာ ကိစ္စအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့ရဲချုပ်က ၅-၅-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အဖွဲ့ဝင် ၂ ဦးပါဝင် သော ရဲတရားရုံး အမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ ဖွဲ့စည်းတာဝန် ပေးအပ်ခဲ့သဖြင့် စစ်ဆေးခဲ့ရာစစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်များအရ ဒုရဲမှူးလှမြင့် သည် ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/၂၂ တို့အရ အပြစ်ပေးသင့်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့် ဒုရဲမှူးလှမြင့် အား ၄-၆-၂၀၁၅ ရက်နေ့မှစ၍ ဒုရဲမှူး အဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ ၂ နှစ်လျှော့ချသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့ ရဲချုပ်ထံသို့အဆင့်ဆင့်တင်ပြခဲ့ရာ ပြစ်ဒဏ်အတည်ပြုခဲ့ သည်ဟုသိရကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာ တွင်ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး ညွှန်ကြားရေးမှူးက ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၅ တွင် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က လျှောက်ထားသူကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုအပေါ် ချမှတ်သည့် ပြစ်ဒဏ်ကိုပယ်ဖျက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသော ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ ၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ် သည့် အတွက် အဆိုပါအမိန့်ကို အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊

မောင်စိုးစံ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ^(၁) စီရင်ထုံးအရ ချို့ယွင်းသောရဲတရားရုံးအမိန့်အပေါ် အခြေခံသည့် လျှောက်ထားသူ၏ ပထမအမှုသည် မတည်မြဲသဖြင့် စာချွန်တော်ခုံရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကြောင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ အသစ်ဖွဲ့စည်းသည့် ရဲတရားရုံးဖြင့် စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းကို ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ (၁) အရ ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားသည့် ပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၊ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေး၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၄၊ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆ နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုအား လက်ခံစဉ်းစားရန်မသင့်၍ ပယ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၅ ၏ ၉-၃-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါအမိန့်တွင် အမှုကိုအသစ်တစ်ဖန်ပြန်လည်စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ထား ခြင်းမရှိကြောင်း၊ စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုများတွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အဆုံးအဖြတ်သည် အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်သည်ဟု ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စာချွန်တော်အမိန့်

(၁) ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၅၇ (တရားလွှတ်တော်)။

၂၀၁၇
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၃

လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ အသစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းသည့်ရဲတရားရုံးသည် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကိုဖောက်ဖျက်ကာ အမှုကိုအသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်စစ်ဆေးပြီးနောက် လျှောက်ထားသူအား ၄-၆-၂၀၁၅ ရက်နေ့ မှစ၍ ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ ၂ နှစ်လျှော့ချသည့်ပြစ်ဒဏ်ကို ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံချမှတ်ခဲ့သဖြင့် ပြစ်မှုတစ်ရပ်အတွက် ၂ ကြိမ် ၂ ခါ တစ်ဆက်တည်း ခံစားရသောကြောင့် နစ်နာဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ပေါ်ရကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၄ အရ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးလည်း ဆုံးရှုံးနစ်နာရကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးအသစ်ထပ်မံဖွဲ့စည်း၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူဆောင်ရွက် နိုင်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ဥပဒေအကြံပြုပြန်ကြားခြင်း သည် ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်း ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃၈ နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆ ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်နေ၍ မှားယွင်းကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၏ ၁၁-၁၁-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာအရ လျှောက်ထားသူအား ၁၀-၁၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့မှစ၍ မူလ ရာထူးအဆင့်ဖြစ်သော ဒုရဲမှူးရာထူးအဆင့်သို့ ပြန်လည်တိုးမြှင့် ခဲ့သော်လည်း လျှောက်ထားသူအပေါ် ချမှတ်အတည်ပြုခဲ့သော ပြစ်ဒဏ် အမိန့်အသီးသီးကို ပယ်ဖျက်ပေးခြင်းမရှိသဖြင့် ရဲမှူးလုပ်သက် ၂ ကြိမ် ၂ ခါ နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့်အပေါ် အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၅ တွင် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က လျှောက်ထားသူ (ရဲအုပ်လှမြင့်) အပေါ်

စစ်ဆေးရန်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သူ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာအရ ရှေးဦးစစ်ဆေးခဲ့သည့်ဌာနဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး အဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး နည်းဥပဒေ ၂၉ (ခ) (၂) အရ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူကပါဝင်ရုံးထိုင်သူ အရာရှိတစ်ဦးဦးကို ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိရုံဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီဖွဲ့စည်းထား သည့် ရဲတရားရုံးဖြစ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းသုံးသပ်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အထွေထွေလျှောက်ထားမှုကိုခွင့်ပြု၍ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/ ၂၀၁၂ တွင် လျှောက်ထားသူအား ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ ၂ နှစ် လျှော့ချစေသည့်အမိန့်၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့ရဲချုပ်က ရဲတရားရုံး၏ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်နှင့် ယင်းပြစ်ဒဏ်အား ဆက်လက်အတည်ပြုသည့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီး၏အမိန့်များကို အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်၍ ပယ်ဖျက်လိုက်ကြောင်း ၉-၃-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်အရ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က လျှောက်ထားသူ ရဲအုပ်လှမြင့်အား ဒုရဲမှူးရာထူး အဆင့်သို့ ပြန်လည်ခန့်အပ်ကာ ဒုရဲမှူးအဆင့်နှင့် ရဲအုပ်အဆင့်ရာထူးခြား နားလစာများ (နှစ်တိုးအပါအဝင်) ခံစားခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။ အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူအား နည်းလမ်းတကျ စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ်

၂၀၁၇
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၃

၃၄/၂၀၁၅ ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်စစ်ဆေးခဲ့ခြင်းအား အာဏာပေး
 စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဒုရဲမှူးလှမြင့်က လျှောက်ထားခဲ့၍
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေ
 လျှောက်ထားမှုအမှတ် ၂၄ ဖြင့် ကနဦးကြားနာပြီးနောက် ရဲတရားရုံး
 အမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ ဖွဲ့စည်းခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၀၃ (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာ
 ဒုရဲမှူးလှမြင့်၏လျှောက်ထားမှုကို ၁၀-၇-၂၀၁၅ နေ့တွင်ပယ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ
 ဥပဒေ (၂၀၀၈ခုနှစ်) ပုဒ်မ ၃၇၄ တွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် စီရင်ပိုင်ခွင့်
 ရှိသောတရားရုံးက ပြစ်မှုတစ်ရပ်အတွက် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရ
 လျှင်ဖြစ်စေ၊ အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်ခြင်းခံရလျှင်ဖြစ်စေ အဆိုပါပြစ်မှု
 ထင်ရှားစီရင်သည့်စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်သည့်
 စီရင်ချက်ကို အဆင့်မြင့်တရားရုံးကပယ်ဖျက်ပြီး အမှုကိုအသစ်တစ်ဖန်
 ပြန်လည်စစ်ဆေးစေရန် အမိန့်ချမှတ်သည့်အခါမှတစ်ပါး ယင်းပြစ်မှု
 အတွက် ထပ်မံစစ်ဆေးခြင်းမပြုရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ပြည်ထောင်စု
 တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၆ တွင်လည်း အလားတူပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃၈
 တွင် ဤဥပဒေကို လိုက်နာရသူတစ်ဦးအား ရဲတရားရုံးကဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာတရားရုံးကဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုတစ်ခုအတွက် တရားသေလွှတ်လိုက်သည့်
 အခါ သို့မဟုတ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ပြီးသည့်အခါ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၂၈
 အရအရေးယူပြီးသည့်အခါ ထိုသူကို ထိုပြစ်မှုအတွက် ရဲတရားရုံးဖြင့် ထပ်မံ

၍စစ်ဆေးစီရင်ခြင်း သို့မဟုတ် အဆိုပါပုဒ်မများအရ ထပ်မံအရေးယူ ခြင်းမပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၃

မောင်စိုးစံနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် အမှု^(၁) တွင် လျှောက်ထားသူ၏အမှုသည် တရားမဝင်သော ခွင့်ပြုမိန့်အပေါ် အခြေခံထားခြင်းဖြစ်လျှင် အမှုမှာပျက်ပြယ်သည်ဖြစ်၍ တရားသေ လွှတ်ခြင်း သို့မဟုတ် အပြစ်ပေးခြင်းမှာ လည်း ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ချို့ယွင်း သောခွင့်ပြုမိန့်ဖြင့်စွဲဆိုသော လျှောက်ထားသူ၏ပထမအမှုသည် မတည်မြဲ သဖြင့် အယူခံတရားရုံးက လျှောက်ထားသူအား တရားသေလွှတ်သော အပြီးသတ်အမိန့်ကြောင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် အမှု အသစ်စွဲဆိုခြင်းကို ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ (၁) အရ ပိတ်ပင်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူ ရဲအုပ်လှမြင့်အပေါ် ပထမအကြိမ် စစ်ဆေးခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/ ၂၀၁၂ သည် စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ရဲတရားရုံးမဟုတ်၍ ထိုရဲတရားရုံးက ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်များသည် ပျက်ပြယ်သွားပြီဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ကိစ္စရပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူ အပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်း သို့မဟုတ် အပြီးအပြတ်လွှတ်ခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိခဲ့ဟုဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့သည် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/ ၂၀၁၂ က ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး လျှောက်ထားသူအား မူလရာထူးအဆင့်ဖြစ်သော ဒုရဲမှူးရာထူး၌ ပြန်လည်ခန့်အပ်ပြီး ဒုရဲမှူး ရာထူးနှင့် ရဲအုပ်ရာထူးတို့၏ ခြားနားသောလစာ (နှစ်တိုးအပါအဝင်) များကို ပြန်လည်ပေးအပ် ခံစားခွင့်ပြုခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် ပြစ်မှုထင်ရှား

၂၀၁၇

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၃

စီရင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် အစိုးရဌာနတစ်ခုခု သို့မဟုတ် အခွင့်အာဏာအပ်နှင်းထားသည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသည် တစ်ဦးတစ်ယောက် သို့မဟုတ် အများအပေါ်တွင် ထုတ်ပြန်ထားသည့် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊ အမိန့်၊ အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ ညွှန်ကြားချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်ကြားနာ၍ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

အချင်းဖြစ်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့က လျှောက်ထားသူအပေါ် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၃၄/၂၀၁၅ ဖြင့် နည်းလမ်းတကျစုံစမ်းစစ်ဆေးအရေးယူခဲ့ခြင်းသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၄၊ ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၆၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ (၁)၊ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၃၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ၍ လျှောက်ထားမှု အပေါ် အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ဤရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ပယ်သည်။

ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

ဒီဇင်ဘာလ ၁၁ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း

ဦးမြဟန်၊ ဦးမျိုးတင့်၊ ဦးစိုးနိုင်၊ ဦးခင်မောင်ကြည် တို့ရှေ့တွင်

အောင်ကိုလတ်

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် *

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် **

ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) ၌ တရားခံ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ စိတ်ကြွရှူးသွပ်
ဆေးဝါးများတွေ့ရှိခြင်းနှင့် တရားခံ၏ပြောကြားချက်အရ
စမ်းချောင်းမြို့နယ်ရှိ ၎င်း၏နေအိမ်မှ စိတ်ကြွရှူးသွပ်ဆေးဝါးများ
ထပ်မံတွေ့ရှိခြင်းတို့ကို ခရိုင်တရားရုံးနှစ်ရုံး၌ သီးခြားစီတရားစွဲ
ဆို၍ သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်များ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး
ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ (၁)၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များအနက်
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ နှင့် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁

* ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၀

** ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၁၆ (ခ)၊ ၈၄၃ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊

ဩဂုတ်လ ၂၄ ရက်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

၏ အမိန့်အပေါ်အထူးအယူခံမှု

တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ၍ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတမူ ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ (၁) အရ တစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းဖြစ်သည့် ပြုလုပ်မှုကြောင့် ပြစ်မှုနှစ်ရပ်မြောက်ပါက တစ်မှုတည်းတွင် ယင်းပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို စွဲချက်တင်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်သကဲ့သို့ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ အရ သီးခြားခွဲ၍ တရားစွဲဆိုပြီး စွဲချက်တင်စစ်ဆေးနိုင်သည်။ တရားခံ အောင်ကိုလတ် ကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုသည် နှစ်ရပ်ဖြစ်၍ သီးခြားပြစ်မှုဖြစ် သဖြင့် ခရိုင်တရားရုံးနှစ်ရုံးတွင် သီးခြားစီတရားစွဲဆိုပြီး သီးခြားစွဲချက် တင်စစ်ဆေးခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

ယခုအမှုမှ တရားခံ အောင်ကိုလတ်သည် စိတ်ကြွရူးသွပ် ဆေးဝါးများကို ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) ၌ လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်းနှင့် စမ်းချောင်းမြို့နယ်တို့တွင် လက်ဝယ်ထားရှိခြင်း တူညီသော်လည်း ရာဇဝတ်မှုနယ်မြေစီရင်ပိုင်ခွင့်မတူသည့် မြို့နယ်တစ်ခုစီတွင် သီးခြားရှာဖွေ တွေ့ရှိခြင်းဖြစ်၍ ပြုလုပ်မှုတစ်ရပ်တည်းဖြစ်သည်ဟု လည်းကောင်း၊ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် ဆက်စပ်နေသည်ဟု မဆိုနိုင်ဘဲ သီးခြားကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုအဖြစ်သာ ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

တရားခံ အောင်ကိုလတ်သည် တစ်နေရာ၌ စိတ်ကြွရူးသွပ် ဆေးဝါးများ လက်ဝယ်ထားပြီး ကျန်တစ်နေရာသို့ ယူဆောင်သွားလာ လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှုတစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်းများဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်သကဲ့သို့ ပြုလုပ်မှုတစ်ခုမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် သီးခြားပြစ်မှု နှစ်မျိုးမြောက်နေခြင်းမဟုတ်ချေ။ တရားခံ အောင်ကိုလတ် ကျူးလွန်သည့်

ပြစ်မှုများကို စုပေါင်းပါကလည်း အခြားပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်မြောက်စေခြင်း
လည်းမရှိသဖြင့် တရားခံကို သီးခြားစီအမှုစွဲဆို၍ သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်
စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁ နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးဘစံ၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားခံအတွက် - ဒေါ်သီသီရွှေ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၇

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၄ခုနှစ်၊

ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ်-၁၁၉ တွင် တရားခံ အောင်ကိုလတ်အား မူးယစ်
ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉

(က) အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၁၈ နှစ် ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်
ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားခံ အောင်ကိုလတ်က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ် အယူခံမှု အမှတ် ၆၈ ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၁၆ (ခ) ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆင့်ဆင့်
တင်သွင်းလျှောက်ထားသော်လည်း အောင်မြင်ခြင်းမရှိဘဲ ပလုပ်ခံရသည်။

ထို့ပြင် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးမှု
အမှတ်- ၁၈၁တွင် တရားခံ အောင်ကိုလတ်အား မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်

စိတ်ကိုပြောင်းလဲ စေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ
အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၃ နှစ်ကျခံစေရန်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်း

အမိန့်ကို တရားခံ အောင်ကိုလတ်က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရား

၂၀၁၇
 အောင်ကိုလတ်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

လွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ် အယူခံမှုအမှတ် ၂၁၇ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၄၃(ခ) ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဆင့်ဆင့် တင်သွင်းလျှောက်ထားသော်လည်း အောင်မြင်ခြင်းမရှိဘဲ ပလပ်ခြင်းခံ ရသည်။ တရားခံ အောင်ကိုလတ်က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၏အမိန့်များအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရန် ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး)အမှတ်-၁၉၁ နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၁ တို့ဖြင့် တင်သွင်းလျှောက်ထားရာ ထိုအထွေထွေ လျှောက်ထားမှုနှစ်မှုလုံးကိုခွင့်ပြု၍ အောက်ပါအရေးယူ လောက်သော ပြဿနာတစ်ရပ်တည်းအပေါ် အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ကြားနာနိုင်ရန် အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“တရားခံ အောင်ကိုလတ်ထံမှ မူးယစ်ဆေးဝါးများ ဖမ်းဆီး ရမိပြီး တရားခံအောင်ကိုလတ်၏ ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်အရ တရားခံအောင်ကိုလတ်၏ နေအိမ်မှ အလားတူ သက်သေခံ ပစ္စည်းများကို တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း သိမ်းဆည်းရမိသည့် အခြေအနေတွင် ဥပဒေတစ်ရပ်တည်းဖြင့် အမှုနှစ်ခုမူစွဲဆို ကာ ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်ကို သီးခြားစီကျခံစေခြင်းသည် ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတူ ရှိ မရှိ။”

အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုလုံးအတွက် အရေးယူလောက် သော ဥပဒေပြဿနာတစ်ရပ်တည်းအပေါ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သဖြင့်

ဤစီရင်ချက်သည် အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုစလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေမည် ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

အမှုများသည် ၂၈-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့ ၁၈:၀၀ နာရီ အချိန်မှူးယစ်တပ်ဖွဲ့ ၄၂၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ခရိုင်မှ ဒုရဲမှူး မြင့်ဝင်းသည် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၊ အသိသက်သေများ နှင့်အတူ မူးယစ်ဆေးဝါးသတင်းအရ ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) ၃၄ ရပ်ကွက်၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ ဘိုဘိုမင်း လက်ဖက် ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် တရားခံ အောင်ကိုလတ်အား ထိန်းသိမ်းပြီး ရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံခေါ်၍ ရှာဖွေရာ ၈၈/ ၁ စာတန်းပါ နီညိုရောင် စိတ်ကြွ ရူးသွပ်ဆေးပြား ၅၀၀ ပြားပါ အထုပ်၊ ၁၁၀ ပြားပါ (၉) ထုပ်၊ စုစုပေါင်း ၁၇၁၀ ပြား၊ အလေးချိန် ၁၇၁ ဂရမ်တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းခဲ့ပြီး၊ အောင်ကိုလတ်၏ ထုတ်ဖော်ချက်အရ ယင်းနေ့ ၂၁:၃၀ နာရီ အချိန်တွင် ၎င်းနေထိုင်သည့် စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ မြေနီကုန်းတောင်ရပ်ကွက်၊ ဗားကရာတောရလမ်းရှိ နေအိမ်အား သွားရောက်ရှာဖွေရာ ၈၈/ ၁ စာတန်းပါ နီညိုရောင်ဆေးပြား ၂၁၆၀၀ ပြား၊ အလေးချိန် ၂.၁၆ ကီလိုဂရမ်ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သဖြင့် မူးယစ်အထူးတပ်ဖွဲ့မှ ဒုရဲမှူး မြင့်ဝင်းက တရားခံ အောင်ကိုလတ်အား အရေးယူပေးရန် ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) မြို့မရဲစခန်းနှင့် စမ်းချောင်းမြို့မရဲစခန်းတို့တွင် တိုင်ချက်နှစ်ရပ်ရေးဖွင့် တိုင်ကြားခဲ့ရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှုများဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားခံ အောင်ကိုလတ် အား စိတ်ကြွဆေးပြားများနှင့်အတူ ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) မြို့နယ်တွင် ဖမ်းဆီးရမိပြီး တရားခံအောင်ကိုလတ်၏ ပြောကြားချက်အရ စမ်းချောင်း မြို့ရှိ တရားခံအောင်ကိုလတ်နေအိမ်မှ စိတ်ကြွရူးသွပ်ဆေးပြားကို

၂၀၁၇

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

တရားခံအောင်ကိုလတ်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ယူပေးခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် ယခုအမှုနှစ်မှုသည် တစ်နေ့တည်းတွင် သက်သေခံပစ္စည်းများ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဆက်စပ် ဖြစ်ပွားသော အမှုများဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအမှုများကို သီးခြားတိုင်ချက်ရေးဖွင့် တိုင်ကြားပြီး သီးခြားတရားစွဲဆိုကာ သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်များ၊ ကျခံစေခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅(၁) နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ တို့နှင့် လည်း ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး အမိန့်သည် ဥပဒေအရပျက်ပြယ်သွားသဖြင့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်ထားသည့်ပြစ်ဒဏ်ကိုသာ အတည်ပြုပေးရန် လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက သက်သေခံ စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးပြားများကို ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) ၌ တရားခံ အောင်ကိုလတ်ထံမှ လည်းကောင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်ရှိ တရားခံ အောင်ကိုလတ်နေအိမ်မှလည်းကောင်း အသီးသီး သိမ်းဆည်းရမိခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရှာဖွေသည့်နေရာများ မတူသောကြောင့် သက်ဆိုင်ရာ ဒဂုံမြို့သစ် (မြောက်ပိုင်း) မြို့မရဲစခန်းနှင့် စမ်းချောင်းမြို့မ ရဲစခန်းတို့တွင် တိုင်ချက်များသီးခြားစီ ရေးဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ သက်ရောက်ရာ တရားရုံးများဖြစ်သည့် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံးများသို့ သီးခြားစီ တရားစွဲ တင်ပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ အမှုများသည် ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်တည်းတွင် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး

ဥပဒေပုဒ်မ ၃၅ နှင့် ၃၉၇ တို့အရ ရာဇဝတ်မှုများတွင် တစ်မှုတည်းတွင် ဖြစ်စေ၊ သီးခြားအမှုများတွင်ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှုများအတွက် ထောင်ဒဏ်ကို တစ်ပေါင်းတည်းချမှတ်နိုင်သော်လည်း တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေခြင်းသည် ခြွင်းချက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံအောင်ကိုလတ် ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများသည် ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်တည်းတွင် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း မဟုတ်သည့်ပြင် တစ်ခုတည်းသောပြုလုပ်မှုမှ ပေါက်ဖွားလာသော ပြစ်မှုများမဟုတ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးတို့က တရားခံ အောင်ကိုလတ် အပေါ်ချမှတ်သည့် အမိန့်များနှင့် ယင်းအမိန့်အသီးသီးကို အတည်ပြုခဲ့ သည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့၏အမိန့်များကို ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုနှစ်မှုစလုံးကို ပလပ်ပေးရန်လျှောက်ထား တင်ပြသည်။

အမှုတွဲအား စိစစ်ကြည့်ရာ ဒုရဲမှူးမြင့်ဝင်းနှင့်အဖွဲ့သည် ၂၈-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့ ၁၈:၀၀ နာရီတွင် မူးယစ်ဆေးဝါးသတင်းအရ ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) ၃၄ ရပ်ကွက်၊ ဦးဝိစာရလမ်းရှိ ဘိုဘိုမင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် တရားခံအောင်ကိုလတ်အား စောင့်ဆိုင်းရှာဖွေ ဖမ်းဆီးရာ တရားခံ အောင်ကိုလတ်ထံမှ စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးဝါး ၁၇၁၀ ပြားကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ပြီး တရားခံအောင်ကိုလတ်က စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ မြေနီကုန်းတောင်ရပ်ကွက်၊ ဗားကရာတောရလမ်းရှိ ၎င်း၏နေအိမ်တွင် လည်း မူးယစ်ဆေးဝါးများ ရှိသေးကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်အရ ထိုနေ့ ၂၁:၃၀ အချိန်တွင် ဆက်လက်သွားရောက်ရှာဖွေရာ စိတ်ကြွေးသွပ်

၂၀၁၇

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဆေးဝါး ၂၀၆၀၀ ပြားကို ထပ်မံရှာဖွေတွေ့ရှိ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။

ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) တွင် အောင်ကိုလတ်ထံမှ သိမ်းဆည်းရမိသော စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးဝါးများ နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) မြို့မရဲစခန်းတွင် ဒုရဲမှူးမြင့်ဝင်းက တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ပြီး အောင်ကိုလတ်အပေါ် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးတွင် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးအမှုအမှတ် ၁၈၁ ဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရ လည်းကောင်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်ရှိ အောင်ကိုလတ်၏နေအိမ်မှ ဖမ်းဆီးရမိသည့် စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးဝါးများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စမ်းချောင်းမြို့မရဲစခန်းတွင် ဒုရဲမှူး မြင့်ဝင်းက တိုင်ချက်ရေးဖွင့်ပြီး တရားခံ အောင်ကိုလတ်အပေါ် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ကြီးအမှုအမှတ် ၁၁၉ ဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) အရလည်းကောင်း သီးခြားစီတရားစွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့သဖြင့် အဆိုပါ တရားရုံးများက တရားခံအောင်ကိုလတ်အပေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉(က) ဖြင့် သီးခြားစီပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိပြီး ပြစ်ဒဏ်များ အသီးသီးချမှတ်ခဲ့သည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သည့် သက်သေခံချက်များအရ တရားခံ အောင်ကိုလတ်သည် စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ မြေနီကုန်းတောင်ရပ်ကွက်၌ နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ၎င်းအား ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) မြို့နယ်၊ ဘိုဘိုမင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် သတင်းအရစောင့်ဆိုင်းရှာဖွေဖမ်းဆီးရာ ၎င်း၏လက်တွင် ကိုင်ဆောင်ထားသောအထုပ်မှ စိတ်ကြွ

ရူးသွပ်ဆေးပြား ၁၇၁၀ ပြားကို စတင်ဖမ်းဆီး ရမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 ထို့နောက်မှတစ်ဖန် ၎င်းဖော်ထုတ်ချက်အရ စမ်းချောင်းမြို့နယ်
 မြေနီကုန်းတောင်ရပ်ကွက်ရှိ ၎င်းနေထိုင်သည့်နေရာမှ စိတ်ကြွေးသွပ်
 ဆေးပြား ၂၁၆၀၀ ပြား ထပ်မံဖမ်းဆီးရမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တရားခံ
 အောင်ကိုလတ်သည် မြေနီကုန်းနေအိမ်မှ စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးပြားများ
 ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း၊ ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) ဘိုဘိုမင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်
 ရွှေတွင် အောင်ကိုလတ်၏လက်ဝယ် စိတ်ကြွေးယစ်ဆေးများ ရှာဖွေ
 တွေ့ရှိခြင်းသည် ဥပဒေသဘောအရ လက်ဝယ်ထားခြင်းတူညီသော်လည်း
 ရာဇဝတ်မှု နယ်မြေ စီရင်ပိုင်ခွင့်မတူသည့် မြို့နယ်တစ်ခုစီတွင်
 သီးခြားရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းဖြစ်၍ ပြုလုပ်မှုတစ်ရပ်တည်းဖြစ်သည်ဟု
 လည်းကောင်း၊ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် ဆက်စပ်
 နေသည်ဟုမဆိုနိုင်ဘဲ သီးခြားကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုအဖြစ်သာ ကောက်ယူ
 ရမည်ဖြစ်သည်။

ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅(၁) ၌ အောက်ပါ
 အတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“အမှုတစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် ဆက်စပ်နေသည့် တစ်ဆက်
 တည်းဖြစ်ပြီး တစ်ခုတည်းသော ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မှုမှ
 ပေါ်ပေါက်လာသော ပြုလုပ်မှုများ၌ လူတစ်ယောက်တည်းက
 တစ်မှုထက်များသော ပြစ်မှုများကိုကျူးလွန်လျှင် ယင်းသို့
 ကျူးလွန်သောပြစ်မှုများကို ယင်းလူအား စစ်ဆေးစီရင်သည့်
 အမှုတစ်မှုတည်းတွင် အဆိုပါပြစ်မှုတိုင်းအတွက် စွဲချက်တင်

၍ စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။”

ယခုဖြစ်ပွားသောပြဿနာမှာ သီးခြားကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုများဖြစ်၍ အမှုတစ်မှုတည်းတွင် မစွဲဆိုဘဲ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးတို့တွင် တရားခံ အောင်ကိုလတ်ကို တရားစွဲဆို၍ စစ်ဆေးစီရင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရာဇဝတ် ကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅(၁) အရ တစ်မှုတည်းဖြစ်အောင် တစ်ဆက် တစ်စပ်တည်းဖြစ်သည့်ပြုလုပ်မှုကြောင့် ပြစ်မှု ၂ ရပ်မြောက်ပါက တစ်မှုတည်းတွင် ယင်းပြစ်မှုနှစ်ရပ်ကို စွဲချက်တင်ပြီး စစ်ဆေးနိုင်သကဲ့သို့ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ အရ သီးခြားခွဲ၍တရားစွဲဆိုပြီး စွဲချက်တင်စစ်ဆေးနိုင်သည်။ တရားခံ အောင်ကိုလတ် ကျူးလွန်သည့် ပြစ်မှုသည်နှစ်ရပ်ဖြစ်၍ သီးခြားပြစ်မှုဖြစ်သဖြင့် ခရိုင်တရားရုံးနှစ်ရုံးတွင် သီးခြားစီတရားစွဲဆိုပြီး သီးခြားစွဲချက်တင် စစ်ဆေးခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်း မရှိချေ။

၁၉၇၃ ခုနှစ် စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ပြုလုပ်မှု သို့မဟုတ် ပျက်ကွက်မှုတစ်ခုခုသည် ဥပဒေနှစ်ရပ် သို့မဟုတ် နှစ်ရပ်ထက်ပိုသော ဥပဒေများအရ ပြစ်မှုမြောက် လျှင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူကို ယင်းဥပဒေများအနက် ဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ဖြင့်သာ တရားစွဲဆိုအပြစ်ပေးရမည်။ ပြစ်မှုတစ်ရပ်တည်းအတွက် ပြစ်ဒဏ်တစ်ကြိမ်ထက်ပို၍ မခံစေရ။”

ယခုအမှုမှ တရားခံအောင်ကိုလတ်သည် စိတ်ကြွေးသွပ် ဆေးဝါးများကို ဒဂုံမြို့သစ်(မြောက်ပိုင်း) ၌ လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်းနှင့် စမ်းချောင်းမြို့နယ်တို့တွင် လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်းတို့မှာ တစ်ခုတည်းသော ပြုလုပ်မှုမဟုတ်ဘဲ သီးခြားစီပြုလုပ်မှုအရ ပေါ်ပေါက်သည့် သီးခြားပြစ်မှု များဖြစ်သည်။ တစ်နေရာစီကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုအတွက် နယ်မြေစီရင် ပိုင်ခွင့်အရ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးနှင့် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးတို့တွင် သီးခြားစွဲဆိုပြီးသီးခြားစီ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ စကားရပ်များအနက်အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ နှင့် မညီညွတ်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁ ၌ အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်-

“တစ်ခုစီပြစ်မှုမြောက်သော အစိတ်အပိုင်းများ ပေါင်းစုနေ သည့်ပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူအား အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းချက် မရှိပါက ထိုပြစ်မှုမြောက်သော အစိတ်အပိုင်းများအနက် ပြစ်မှု တစ်ခုခုအတွက် ပေးနိုင်သောပြစ်ဒဏ်ထက် ပို၍မပေးရ။ တည်ဆဲဥပဒေအရ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူ၏ ပြုလုပ်မှု သည်သီးခြားပြစ်မှု နှစ်မျိုးသော်လည်းကောင်း၊ နှစ်မျိုးထက် ပို၍သော်လည်းကောင်း မြောက်နိုင်လျှင် သို့တည်းမဟုတ် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံထိုက်လျှင် ထိုသူအား သို့တည်းမဟုတ် တစ်ခုစီခွဲယူလျှင် ပြစ်မှုတစ်ခုမြောက်သည်လည်းဖြစ်၍ စုပေါင်းယူလျှင် အခြားပြစ်မှုတစ်ခုလည်းမြောက်သော

၂၀၁၇

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြုလုပ်မှုအမျိုးမျိုးကို ကျူးလွန်သောသူအား စစ်ဆေးသော
တရားရုံးက အထက်ပါပြစ်မှုတစ်ခုခုအတွက် ပေးနိုင်သော
ပြစ်ဒဏ်ထက် ပိုမိုပြင်းထန်သောပြစ်ဒဏ်ကို မပေးရ။”

တရားခံအောင်ကိုလတ်သည် တစ်နေရာ၌ စိတ်ကြွရှူးသွပ်
ဆေးဝါးများ လက်ဝယ်ထားပြီး ကျန်တစ်နေရာသို့ ယူဆောင်သွားလာ
လက်ဝယ်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ပြစ်မှုတစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်းများဟု ဆိုနိုင်မည်
မဟုတ်သကဲ့သို့ ပြုလုပ်မှုတစ်ခုမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် သီးခြားပြစ်မှုနှစ်မျိုး
မြောက်နေခြင်းလည်းမဟုတ်ချေ။ တရားခံအောင်ကိုလတ် ကျူးလွန်သည့်
ပြစ်မှုများကို စုပေါင်းပါကလည်း အခြားပြစ်မှုတစ်ရပ်ရပ်မြောက်စေခြင်း
လည်းမရှိသဖြင့် တရားခံကို သီးခြားစီအမှုစွဲဆို၍ သီးခြားစီ ပြစ်ဒဏ်စီရင်
ခဲ့ခြင်းသည် ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁ နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ တရားခံအောင်ကိုလတ်ကိုယ်ပေါ်မှ စိတ်ကြွ
ရှူးသွပ်ဆေးဝါးများ သိမ်းဆည်းရမိပြီးနောက် တရားခံပြောကြားချက်အရ
၎င်း၏နေအိမ်မှ စိတ်ကြွရှူးသွပ်ဆေးဝါးများထပ်မံ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ခြင်းကို
တရားရုံးနှစ်ရုံးတွင်သီးခြားစီခွဲ၍ အမှုစွဲဆိုပြီး သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်ကျခံ
စေခဲ့ခြင်းသည် ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၅ (၁)၊ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊
စကားရပ်များအနက် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ နှင့်
ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၇၁တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြင့် မှားယွင်းကြောင်း တရားခံ
အောင်ကိုလတ်၏ ရှေ့နေတင်ပြချက်အားလက်ခံရန် အကြောင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်ရာ အရေးယူလောက်သော ဥပဒေပြဿနာနှင့်
စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းဖြေကြားလိုက်သည်။

“ တရားခံအောင်ကိုလတ်ထံမှ မူးယစ်ဆေးဝါးများ ဖမ်းဆီး
ရမိပြီး တရားခံအောင်ကိုလတ်၏ ထုတ်ဖော်ပြောကြားချက်
အရ တရားခံအောင်ကိုလတ်၏ နေအိမ်မှ အလားတူ
သက်သေခံပစ္စည်းများကိုတစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း သိမ်းဆည်း
ရမိသည့် အခြေအနေတွင် ဥပဒေတစ်ရပ်တည်း ဖြင့်အမှုနှစ်မှု
စွဲဆိုကာ ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်ကို သီးခြားစီကျခံစေခြင်းသည်
ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတူရှိကြောင်း။”

ထို့ကြောင့် ဤရာဇဝတ်အထူးအယူခံနှစ်မှုစလုံးကို
ပလပ်လိုက်သည်။

၂၀၁၇

အောင်ကိုလတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၇ ခုနှစ်
တရားမမှုများ

တရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
- ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေ
- စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအက်ဥပဒေ
- ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
- သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ
- သက်သေခံအက်ဥပဒေ
- အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ - ယင်းဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၃၆ ရောင်းသူလက်ရှိမဟုတ်သောပစ္စည်းကို ဝယ်သူသည် ယင်းပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလို့မူတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို မည်သည့်အချိန်မှစတင်၍ ရေတွက်ရခြင်း။

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) အရ မူလပဋိညာဉ်ပြုပြီးမှ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိအပေါ် မူလပဋိညာဉ်အတိုင်း သီးခြားအတည်ပြု ဆောင်ရွက်စေနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၃၆ အရ ရောင်းစဉ်အခါက ရောင်းသူ၏ လက်ရှိမဟုတ်သော မရွေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို အချင်းချင်းအရောင်းအဝယ် ပြုပြီးနောက် ဝယ်သူကထိုပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလို့သည့်အမှုတွင် ရောင်းသူက ပထမလက်ရောက်ရယူပိုင်သည့်အခါကစ၍ စည်းကမ်းသတ်

ကာလကို ၁၂ နှစ်ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ

ရောင်းသူ၏လက်ရှိမဟုတ်သောဆိုသည့် စကားရပ်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူက ရောင်းသူအား ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားသည်ဟု ဆိုလိုရာရောက်သည်။ လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ် လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသာမက သဘောအားဖြင့်လက်ရှိဖြစ်ခြင်း (constructive possession) လည်း အကျုံးဝင်သည်ဟု Saw En Hoke V Ma Po Yin အမှု^(၁၂) တွင် ပြဆိုသည်။

ရောင်းသူဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၀၀ ဒီကရီချမှတ်သည့် ၂၅-၁၀-၂၀၀၀ နေ့မှစ၍ အချင်းဖြစ်မြေကို ဥပဒေအရ လက်ရှိရပိုင်ခွင့်ရှိသွားပြီဖြစ်၍ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းအား ရောင်းချသည့် ၆-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မြေကိုရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် လက်ရှိမဟုတ်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်တော့ချေ။ အချင်းဖြစ်မြေကို ရောင်းစဉ်က ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်လက်ရှိဖြစ်သည့်အတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်ပထမဇယားအပိုဒ် ၁၃၆ နှင့် အကျုံးမဝင်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) အရ မူလပဋိညာဉ်ရှိကြောင်းမသိဘဲ သဘောမှားဖြင့်ငွေပေးချေကာ အဖိုးစားနားဖြင့် လွှဲပြောင်းရရှိသူမှတစ်ပါး ထိုပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်သောပိုင်ဆိုင်ခွင့်အရ ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင်ပါဝင်သူအား အမှီပြု၍ တောင်းနိုင်သော အခြားသူတစ်ဦးဦးအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေနိုင်သည်။

ဦးတင်မောင်လတ်		ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	နှင့်	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) အရ ကိတ္တိမ မွေးစားခြင်းတွင် မွေးစားသားသမီး၏ မိဘရင်းနှစ်ဦးလုံးက လက်မှတ်ရေးထိုးရန် လို မလို၊ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေအရ မွေးစားခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်။ စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ်ရောက်သူ အသက် ၁၈ နှစ် ပြည့်ပြီးသူဖြစ်လျှင် မွေးစားမိဘနှင့်အတူ ထိုစာချုပ်တွင် ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးရသည်။ မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ် မရောက်သေးသူ အသက် ၁၈ နှစ်မပြည့်သေးသူဖြစ်လျှင် မြန်မာ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ မွေးစားရန်သဘောတူညီချက်ပေးရန် လိုအပ်သူ သို့မဟုတ် လိုအပ်သူများက လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုရန် ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အရွယ်မရောက်သေးသူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့နှစ်ဦးကို အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမ မွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ချုပ်ဆို မွေးစားရာတွင် ဖခင်ရင်းဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေးမှာ မိခင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင် နှင့် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယားကွာရှင်းပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးမှု မရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေးသည် ၎င်း၏သမီး ၂ ဦးကို အဖွားဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းကို ကန့်ကွက်ပြောဆိုခြင်း မရှိသဖြင့် သဘောတူကျေနပ်ကြောင်းဖြင့် ၎င်း၏သဘောဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြော

စာမျက်နှာ

သက်သေခံအမှတ် (က) အမွေပုံပစ္စည်းများကို သဘောတူခွဲဝေယူရန် ဝန်ခံကတိစာချုပ်သည် အမွေရှင် ဒေါ်မြအုန်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကျန်ရစ်သူသားသမီးများပြုလုပ်သည့် ဝန်ခံချက်ဖြစ်သောကြောင့် အမွေရှင် ဒေါ်မြအုန်း၏ဆန္ဒမပါသဖြင့် ဒေါ်မြအုန်းက ကိစ္စိမမွေးစားသမီးများအား အမွေသက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိကို

ဖော်ပြနိုင်သော ဝန်ခံချက်မဟုတ်ပေ။ သက်သေခံအမှတ် (၁) (၂) စာမျက်နှာ
 သတင်းစာပါ ကြော်ငြာချက်များတွင် ကိတ္တိမသမီးဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက်
 တို့နှစ်ဦးအား ဒေါ်မြအုန်း၏မြေးဟု ဖော်ပြထားရုံမျှဖြင့် ၎င်းတို့အား
 ဒေါ်မြအုန်းက အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိဟု ကောက်ယူနိုင်
 သည့် သက်သေခံချက်မဟုတ်ပေ။ အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းများသည်
 အမွေဆက်ခံစေရန်၊ အမွေပေးရန်ရည်ရွယ်ကြောင်း အတိအလင်း ဖော်ပြ
 ပြုလုပ်ထားသည့် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေနှင့်အညီ
 မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိသမီးအဖြစ်
 မွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို လွှမ်းမိုးချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းမှာ
 ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိနိုင်ပေ။

<u>ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂</u>	<u>ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂</u>	၁၅၀
<u>ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)</u>	<u>ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃</u>	
<u>ပေါ်လင်ကြီး</u>	<u>ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂</u>	
<u>ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)</u>	<u>မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂</u>	
<u>ပင်စီကြီး ပါ ၂</u>		
<u>ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)</u>		
<u>ပင်စီကြီး ပါ ၂</u>		

**အိမ်ရှင်အိမ်ငှားမှုခင်းများ ဆောင်ရွက်ရာ၌ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
 ကြီးကြပ်ရေးဝန်က လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရား။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် အိမ်ရှင်၊
 မြေရှင်ဖြစ်သူက ၎င်းအား အိမ်ငှားအဖြစ် ပြန်လည်ချထားပေးရန် ၁၉၆၀

ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) စာမျက်နှာ
အရ လျှောက်ထားလာပါက အိမ်ငှားသည် ငှားရမ်းထားသည့်အိမ်ခန်းကို
အပြီးအပိုင်စွန့်လွှတ်သည် မစွန့်လွှတ်သည်၊ ထိုအိမ်ခန်းတွင် ပြန်လည်
နေထိုင်ရန် ကြံရွယ်ချက်ရှိသည် မရှိသည်တို့ကိုလည်း စိစစ်ရန်လိုမည်
ဖြစ်သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ငှား၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်သည်
အိမ်ငှားဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍
လျှောက်ထားသူဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄ ဦးသည် ကွယ်လွန်သူဦးကလာဖီရာ၏
သားသမီးများဖြစ်ကြောင်းမှန်ပါက ၎င်းတို့သည် ကွယ်လွန်သူဦးကလာဖီရာ
၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် များဖြစ်လာမည် ဖြစ်သည်။
အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း တွင် မူလငှားရမ်းနေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့်
ဦးကလာဖီရာတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်းတို့၏သားသမီးများသည်
ကွယ်လွန်သူတို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အသီးသီးဖြစ်လာမည်
ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ၊ ပန်းဘဲတန်း
မြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားခံသူ
အမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့၏ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသော
၁၄-၂-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ လျှောက်ထားသည့် လျှောက်ထားလွှာကို
လက်ခံပြီး ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးကို အိမ်ငှားအဖြစ်ချထားရန်ဆင့်ဆိုသည့်

ဆုံးဖြတ်ချက်။ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူများသည် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားရန်မဟုတ်ဘဲ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ

စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ တွင် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည့်နေ့မှ ၂ နှစ်အတွင်း လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းခြင်းမပြုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုရကြောင်း ပြဌာန်းထားသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ လျှောက်ထားသူသည် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်တင်သွင်းရန် ၇-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့မှစ၍ အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ရေတွက်ပါက စာချွန်တော်လျှောက်ထားသည့် ၄-၅-၂၀၁၇ နေ့အထိဆိုလျှင် ၂ နှစ်ကျော်လွန်ပြီဖြစ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ပြန်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေပြီဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ဦးမောင်ရွှေ နှင့် ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး ပါ ၅

လယ်ယာမြေဥပဒေပြဋ္ဌာန်းအတည်မပြုမီ တည်ဆဲမြေယာဥပဒေများနှင့် စာမျက်နှာ
 အညီ တရားဝင်လက်ရှိလက်ငုတ်ဖြစ်သူအား လယ်ယာမြေ
 လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးခြင်း

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ဦးသိန်းလွင်သည် အချင်းဖြစ် လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧက၏ မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဘကြီး ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၌ မြေယာမှုခင်းဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဓနုတ်ကျေးရွာ၊ ရယကနှင့် ဒလမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဦးကျော်ငြိမ်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးသိန်းလွင် က လက်ရှိ လက်ငုတ်လုပ်ကိုင်နေကြောင်း သက်ဆိုင်ရာလယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ အဆင့်ဆင့်က စိစစ်တွေ့ရှိရ၍ ဦးသိန်းလွင်အား ၁၅- ၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြု လက်မှတ်ပုံစံ-၇၊ (၄) စောင် ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူသည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေတွင် စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နေကြောင်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထား တင်ပြနိုင်မှု မရှိခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ သည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရှိလက်ငုတ်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်၍ လယ်ယာမြေ ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှုရှိခြင်းတို့ကြောင့် ခရိုင် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို လျှောက်ထားခံ ရသူအမှတ် ၅ အား လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ်

တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည်
ယင်းတို့၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အခွင့်အာဏာအရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍
ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်များအပေါ် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်
ပယ်ဖျက်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ဦးဝင်းလွင် နှင့် ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ပါ ၅

၂၂၈

မြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သည် ပြေငြိမ်းမှုမရှိသော တစ်ဦးချင်း
အငြင်းပွားမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထား
နိုင်ကြောင်း အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြား
ရန်ဖြစ်ပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့
အမှုတွဲလွှဲပြောင်းပေးပို့ခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာ
အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၊ နည်းဥပဒေ ၁၂ (က)
နှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ
အခန်း ၆၊ ပုဒ်မ ၂၃ တွင် အလုပ်ရှင် သို့မဟုတ် အလုပ်သမား တစ်ဖက်ဖက်
သည် မိမိ၏နစ်နာချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ဦးချင်း အငြင်းပွားမှုကို
ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားနိုင်ပြီး အဆိုပါအဖွဲ့က သတ်မှတ်သည့်
နည်းလမ်းများနှင့်အညီ ဖျန်ဖြေပေးမှုကိုမကျေနပ်ပါက မကျေနပ်သူကိုယ်တိုင်
ဖြစ်စေ၊ တရားဝင်လွှဲအပ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ စီရင်ပိုင်ခွင့်
ရှိသော တရားရုံးသို့လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး နည်းဥပဒေ စာမျက်နှာ
 ၁၂ (က) တွင် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကိုဖျန်ဖြေရာတွင်
 ပြေငြိမ်းမှုမရရှိသော တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စီရင်ပိုင်ခွင့်
 ရှိသောတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အငြင်းပွားသူများထံ
 အသိပေးအကြောင်းကြားရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ က ၎င်းအလုပ်မှထုတ်ပယ်ခံ
 ရသဖြင့် လျှောက်ထားသူအပေါ်တိုင်တန်း၍ ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်း
 ဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေခဲ့သော်လည်း ပြေလည်မှုမရရှိသဖြင့်
 ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ လွှဲအပ်ခဲ့သဖြင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၊
 ခုံသမာဓိကောင်စီတို့က အဆင့်ဆင့်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ သည် ဗဟန်းမြို့နယ်
 ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ဖျန်ဖြေပေးမှုကို ကျေနပ်မှုမရှိပါက
 အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ
 စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာရှိသောတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပါလျက်
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းနှင့်
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) တို့က
 လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၃ တို့၏ တစ်ဦးချင်း
 အငြင်းပွားမှုကို ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေက အပ်နှင်းထားခြင်း
 မရှိသည့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာရောက်သဖြင့် ယင်းအဖွဲ့များ
 ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်
 ရမည်ဖြစ်သည်။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် အတည်ပြုထားသည့် ကောက်ချက်များထက် ပို၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အလုပ်သမား ရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း၊ အလုပ်သမားများက လျှောက်ထားတောင်းဆို ခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်သမားများကို ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့် လုပ်သက်ခွင့် များခံစားခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ ဆုံးဖြတ် ရာရောက်ခြင်း။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ ၁၇ (ခ) တွင် ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် အတည်ပြုထားသည့် ကောက်ချက်များထက် ပို၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုရ ကြောင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၁၊ အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၄ တို့သည် ရေးဆွဲထားသည့်ကောက်ချက်ထက် ပိုမိုဆုံးဖြတ် ထားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅ တို့ကို ခုံသမာဓိကောင်စီက အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ခုံသမာဓိကောင်စီသည် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ဆုံးဖြတ် ချက်အပိုဒ် ၄ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နစ်နာသူအလုပ်သမားများက လျှောက်ထား တောင်းဆိုခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်သမားများအား ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့် လုပ်သက် ခွင့်ခံစားခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူ အလုပ်ရှင်အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ အလုပ်ရှင်

(ကဗ)

ညွှန်းချက်

အလုပ်သမားအငြင်းပွားမှုအား တရားမျှတစွာဖြေရှင်းပေးသည်ဟု စာမျက်နှာ
ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်သည့်အပြင် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာလည်း
ရောက်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

Mr. Waranon

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ ပါ ၃၂

၂၅၇

Laprabang (GM)

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)

PTTEP International Co.,Ltd

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ယခင်စွဲဆိုသောအမှုနှင့် နောက်
စွဲဆိုသောအမှုတို့သည် အမှုသည်များ တူညီခြင်းမရှိသော်လည်း
အမှုနှစ်မှု၏ အဓိကအငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာတူညီပါ
လျှင် ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့်တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသော
အမှုကိုဆိုင်းငံ့ရန် လိုအပ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များနှင့်အညီ ဦးစွာစွဲဆိုခဲ့၍ မပြီးပြတ်သေးသောအမှုတစ်မှုမှ အမှုသည်
အချင်းချင်း တရားဆိုင်ရသည့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်
အတွက် အမှုနှစ်မှုတွင် တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူ
ထပ်မျှတူရန်မလို၊ တောင်းဆိုသည့်သက်သာခွင့် တူရန်မလို၍
ငြင်းချက်များလည်းတူရန်မလိုပေ။ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ
သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အဓိကအကြောင်းအရာ

တူရန်သာလိုပေသည်။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ နောက်စွဲဆိုသည့်အမှု၌ အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာနှင့် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိက အားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာတူမတူမှာ အမှုတစ်မှုမှ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အခြားအမှုကိုရှုံးနိမ့်စေခြင်း ရှိ မရှိ အပေါ်တည်ရှိ သည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေစွဲဆိုသော ယခင်အမှုတွင် တရားလို က အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ခင်ပွန်းဦးစိုးမောင် ပိုင်သောပစ္စည်းဖြစ် ကြောင်း အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင် ပါက ဒေါ်ခင်သန်းဝေစွဲဆိုသော နောက်အမှုရှုံးမည်ဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင်များသည်လည်း အမွေဝေစုရရှိမည်မဟုတ်၍ ယခင်အမှု ပြီးပြတ်သည့်တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကိုဆိုင်းငံ့ရန်လိုအပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ နှင့် ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်သီတာပြုံး)

၁

ပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန် ဒီကရီအရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးခြင်း၊ မည်သည့်အခါ ခွဲဝေ ရမည်ပစ္စည်းကို ရောင်းချနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဆိုလျှင် တရားရုံးက ပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန်ဒီကရီချမှတ်ရာတွင် အမှုတွင်

ပေါ်ပေါက်နေသော အချက်အလက်များအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ သဘော စာမျက်နှာ သဘာဝနှင့်အခြေအနေ သို့မဟုတ် အခြားအထူးအကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုခု အရ ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်းကို တရားမျှတစွာနှင့်ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေနိုင်မည် မဟုတ်ဟု တရားရုံးကယူဆလျှင် သို့မဟုတ် ပစ္စည်းကိုရောင်းချပြီး ခွဲဝေ ပေးခြင်းသည် ပစ္စည်းခွဲဝေရမည့်သူများအတွက် ပိုမိုအကျိုးရှိကောင်းမွန် မည်ဟုယူဆလျှင် ထက်ဝက် သို့မဟုတ် ထက်ဝက်ထက်ကျော်လွန်သော အစုကိုပိုင်ဆိုင်သူ သို့မဟုတ် ပိုင်ဆိုင်သူများ၏တောင်းဆိုချက်အရ တရားရုံးက သင့်လျော်သည်ဟုယူဆလျှင် ထိုပစ္စည်းကိုရောင်းချ၍ ခွဲဝေ ပေးနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ကော်မရှင်နာ၏အစီရင်ခံစာအရ အချင်းဖြစ် အိမ်၏ မျက်နှာဝအကျယ်မှာ ၂၄ ပေခန့်ရှိပြီး အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံမှာ ၉. ၆ ပေခန့်ရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ အယူခံတရားလိုများ ရရှိမည့် ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းကို အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) မှ (၄) တို့က အုတ်နံရံကာရံပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤအထူးအယူခံမှုတွင် တင်ပြသည်။ ထိုသို့အုတ်နံရံကာရံ၍ခွဲဝေမည်ဆိုပါက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ ပျက်စီးရန်အကြောင်းမရှိနိုင်ချေ။ အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းသည်လူနေထိုင်နိုင်ပြီး အဆောက်အဦဆောက်လုပ်နိုင် သည့်အတိုင်းအတာအကျယ်အဝန်းရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံဖြစ်သောအချင်းဖြစ်အိမ်မြေ၏ ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းကို တရားမျှတစွာနှင့် ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေပေးနိုင်သည့် အနေအထားရှိပါလျက် ကော်မရှင်နာက အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချ၍ခွဲဝေပေးရန် အစီရင်ခံစာတင်ပြချက်အရ

မူလရုံးက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင်ထုခွဲရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေး စာမျက်နှာ
စေရန် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ဒေါက်တာအေးကေး: (ခ) ဦးလှရွှေ (ခ)

ဒေါက်တာဂျော်နီဒေးနှင့် မစ္စစ်ဒီပါလီဒေး ပါ ၄ အမှု^(၁) တွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ နှင့် ၃ ပါ ပြဌာန်းချက်များအရ ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်းကို တရားမျှတစွာနှင့် ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေနိုင်မည်မဟုတ်ဟု တရားရုံးကယူဆမှသာ အစုရှင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် အများ၏တောင်းဆိုချက်အရ ရောင်းချပြီး ခွဲဝေပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုညွှန်ပြသည်။

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂ နှင့် ဦးဘညို ပါ ၅

99

အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကိုလွှဲပြောင်းခြင်းသည် သဘောရိုးဖြင့်အမှန်တကယ်
လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ မြီရှင်အားဆုံးရှုံးစေရန်
အကြံဖြင့်လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်က မြီရှင်က ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ အရောင်းအဝယ်ကို ပျက်ပြယ်စေလိုပါက
ပျက်ပြယ်စေနိုင်ခြင်း၊ လိမ်လည်ရန်အကြံဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်း
ပေးခြင်း ဟုတ် မဟုတ် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သည့် အကြောင်းခြင်း
ရာများအရ ဆုံးဖြတ်ရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (၁) တွင် လွှဲပြောင်းပေးသူ၏ မြီရှင်များဆုံးရှုံးစေရန် သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ စေရန်ကြံရွယ်လျက် မရှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းအား လွှဲပြောင်းခြင်းကို

ဆုံးရှုံးခြင်း သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းဖြစ်ခံရသည့် မြီရှင် စာမျက်နှာ တစ်ဦးဦးက ပျက်ပြယ်စေလိုလျှင် ပျက်ပြယ်စေရမည်ဖြစ်သော်လည်း အဖိုးစားနားပေး၍ သဘောရိုးဖြင့် လွှဲပြောင်းရယူသူ၏အခွင့်အရေးကို ဤပုဒ်မခွဲအရ ထိခိုက်ခြင်း မရှိစေရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မြီရှင်များအား လိမ်လည်ရန်အကြံဖြင့် ပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်း မှသာ ထိုလွှဲပြောင်းခြင်းကို ပယ်ဖျက်နိုင်မည်ဖြစ်ရာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းစဉ်က လွှဲပြောင်းသူ၏အကြံသည် အဓိကကျသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦး၌ မည်ကဲ့သို့သောအကြံရှိသည်ကို မည်သူမျှခန့်မှန်းနိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် အမှုကိုလိုက်၍ ပေါ်ပေါက်နေသော အကြောင်းအရာများအပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မြီစားထံမှ လွှဲပြောင်းခံယူသူသည် မြီစားကပေးရန်ရှိသော ကြွေးငွေများကိုမပေးရအောင် လိမ်လည်လွှဲပြောင်းသည်ကိုသိလျက်နှင့် မြီစားအားကူညီသည့်အနေနှင့် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းခံယူလျှင် ဤပုဒ်မနှင့် ငြိစွန်းမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့သည် ညီအစ်မအရင်းများဖြစ်သဖြင့် ဝယ်သူ ဒေါ်ခင်မာအေးသည် မြီစားဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်မြ၏အကျိုးကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သူဖြစ်သည့်အပြင် ဒေါ်တင်တင်မြအနေဖြင့် ချေးငွေများ၊ စုကြေးငွေအများအပြားကို ပေးဆပ်ရန်ရှိကြောင်း၊ ကြွေးငွေများကို မပေးရအောင်လိမ်လည်၍ လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရှိပါလျှက် ဒေါ်တင်တင်မြအားကူညီသည့် အနေဖြင့် ပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်းလက်ခံခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပေရာ

ဒေါ်ခင်မာအေးသည် အဖိုးစားနားပေးပြီး ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် စာမျက်နှာ
ရယူခဲ့ပါသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၅၃ (၁) ပထမခြွင်းချက်၏အကာအကွယ်ကို ရနိုင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)	နှင့်	ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)	၁၃
ဒေါ်လောင်းဘ		ဦးကျော်ကျော်ခိုင် ပါ	၃

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၃၉ နည်း ၁ နှင့် ၃ အရ ယာယီတားဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို အယူခံဝင်ရောက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားလိုများမှတရားပြိုင်များအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုထားသည်မှာမှန်သော်လည်း မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းလာသောအမိန့်မှာ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၏တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ အမှုအတွင်း အချင်းဖြစ်နေအိမ်နှင့်မြေကွက်အား ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ဖြစ်ပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (ဒ)
အရ တားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သောအမိန့်နှင့် ထိုသို့ထုတ်ဆင့်ရန် ငြင်းပယ်
သောအမိန့်ကို အယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားပြီး သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်သောဒီကရီကို
အယူခံဝင်ခွင့်မရှိကြောင်း အတိအလင်းပိတ်ပင်ထားပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ

အမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ကြောင်း စာမျက်နှာ
ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို တရားပြိုင်များအနေဖြင့် မှန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်
တော်သို့တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (၁) အရ အယူခံ
ဝင်ခွင့်ရှိပါလျက် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုမှု
ဖြစ်၍ ထိုအမှုတွင်ချမှတ်သော ဒီကရီကိုပင် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသောကြောင့်
ထိုအမှုအတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု
မရှိကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့သောအချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ဦးပြူး ပါ ၅ နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းထွေး ပါ ၂

၁၃၆

**တရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များကို သက်သေခံ
အက်ဥပဒေနှင့်အညီ မည်သို့သက်သေခံတင်ပြရခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားရုံးတစ်ရုံးသည် တရားမမှုတစ်မှုကိုဖြစ်စေ၊ ရာဇဝတ်မှု
တစ်မှုကိုဖြစ်စေ လက်ခံစစ်ဆေးရန် သင့် မသင့် ဆိုသော ပြဿနာ
ပေါ်ပေါက်သည့်အခါ ထိုအမှုကို တရားဥပဒေအရ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြု
ရန် တားမြစ်ထားသော စီရင်ချက်၊ အမိန့် သို့မဟုတ် ဒီကရီရှိနေခြင်းသည်
စပ်ဆိုင်သောအကြောင်းခြင်းရာဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၄၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးက ယခင်အမှုတွင်
စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးသော တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်တို့ကို
နောက်စွဲဆိုသောအမှုတွင် မီးသေပိတ်ပင်ပြီး ဖြစ်မဖြစ်ကို သက်သေခံ
တင်ပြခွင့်ရှိသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ စာမျက်နှာ အရဆိုလျှင် အများပြည်သူနှင့်သက်ဆိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ်အသား ဖြစ်သည့် တရားရုံးစီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များကို သက်သေထင်ရှား တင်ပြရန်ဖြစ်ပါက တာဝန်ခံမိတ္တူများ (certified copies) ကို တင်ပြရ မည်ဖြစ်သည်။

တရားရုံးသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေအရ အစစ်အမှန် ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည့် စာတမ်း အမှတ်အသားများကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ သက်သေခံဝင်သည့် စာတမ်းအမှတ် အသားများကို သော်လည်းကောင်း လက်ခံစဉ်းစားသုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ သက်သေခံအက်ဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံးက လက်ခံနိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ်အသားမဟုတ်သည့် ထပ်ဆင့်ကူးယူထား သော ဓါတ်ပုံမိတ္တူစာတမ်းအမှတ်အသားများကို လက်ခံသုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ချေ။

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၉ တွင် တာဝန်ခံမိတ္တူများ ကို တရားရုံးက စစ်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။ ထို့ကြောင့် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များ၏ တာဝန်ခံ မိတ္တူများကိုတင်ပြစေ၍ ယင်းတာဝန်ခံမိတ္တူများအပေါ်တွင် သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်မှသာလျှင် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှုရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း နှင့် ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူဦးဝင်းမြင့်)

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd)၊ အပြန်ဝေစု စာမျက်နှာ
(radd) ကို မည်သူများက ခံစားခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေကျမ်းတွင် အမွေခံများ၏ အမွေဝေစုများကို ပေါင်းလိုက်ပါက ကိန်းပြည့်ထက်လျော့နေလျှင် တစ်နည်းအားဖြင့် အမွေပုံမကုန်သေးလျှင် သာမန်အားဖြင့် ထိုအမွေကျန်မှာ ဒုတိယအဆင့် အမွေကျန်ဆက်ခံသူများထံ သက်ဆင်းမည်ဖြစ်သည်။ အမွေကျန်ဆက်ခံ သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိလျှင်မူ ထိုကျန်နေသော အမွေမှာ မူလပုံသေဆက်ခံသူများထံသို့ ၎င်းတို့၏ဝေစုအချိုးအတိုင်း ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသဖြင့် ယင်းကဲ့သို့ကျန်သောအမွေကို ပထမဆင့်အမွေခံများထံ ပြန်၍ခွဲဝေပေးခြင်းကို အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) ဟုခေါ်သည်။

အပြန်ဝေစုပေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် စည်းမျဉ်းမှာ-

- (က) အမွေကျန်သည် ပထမအဆင့် ပုံသေဆက်ခံသူများ ထံ ၎င်းတို့၏ဝေစု အချိုးအစားအလိုက် ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားသည်။
- (ခ) ပုံသေအမွေဆက်ခံသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အလှမ်းဝေးဆွေမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်စေ ရှိနေပါက လင် သို့မဟုတ် မယားသည် အပြန်ဝေစုကို မခံစား ထိုက်ပေ။

ထို့ပြင် အဖေနှင့်အဘိုးအစစ်မှာလည်း သေသူ၌ သားဖြစ်

စေ၊ သား၏သားဖြစ်စေ မရှိခဲ့လျှင် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေ စာမျက်နှာ အားလုံးကို သိမ်းယူရရှိသည်ဖြစ်၍ အပြန်ဝေစုပေးမည့်သူများတွင် မပါဝင် ပေ။ ထို့ကြောင့် အပြန်ဝေစုပေးမည့်သူများမှာ ပထမအဆင့်ပုံသေ ဆက်ခံသူ ၁၂ ဦးအနက် လင်၊ မယား၊ အဖေနှင့် အဘိုးအစစ်တို့ကို နုတ်ပယ်၍ ကျန် ၈ ဦးသာလျှင် အပြန်ဝေစုခံစားထိုက်သည်ဟု ပြဆိုသည်။

ဥပဒေပညာရှင် D.F Mulla ၏ ဥပဒေကျမ်းပုဒ်မ ၆၆ တွင် အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) နှင့်ပတ်သက် ၍လည်း အလားတူရှင်းပြ ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ ဇနီး သို့မဟုတ် လင်သည် ပထမအဆင့်ပုံသေ အမွေဆက်ခံသူရှိနေသည့် အခြေနေမျိုးတွင် အပြန်ဝေစု (radd) ကို ခံစားခွင့်မရှိကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀	နှင့်	ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇	၁၈၁
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်း		ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃	

တရားမပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၄ ရက်

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ

(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်သီတာပြုံး)

နှင့်

ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇ *

အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် ယခင်စွဲဆိုသောအမှုနှင့် နောက်
စွဲဆိုသောအမှုတို့သည် အမှုသည်များ တူညီခြင်းမရှိသော်လည်း
အမှုနှစ်မျှ၏ အဓိကအငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာတူညီပါ
လျှင် ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့်တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသော
အမှုကိုဆိုင်းငံ့ရန် လိုအပ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ
နှင့်အညီ ဦးစွာစွဲဆိုခဲ့၍ မပြီးပြတ်သေးသောအမှုတစ်မှုမှ အမှုသည်
အချင်းချင်း တရားဆိုင်ရသည့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်
အတွက် အမှုနှစ်မျှတွင် တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူ
ထပ်မျှတူရန်မလို၊ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့်တူရန်မလို၍

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၂၃

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၁၇ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ
၄ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အပေါ်ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၇ ငြင်းချက်များလည်းတူရန်မလိုပေ။ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အဓိကအကြောင်းအရာ
နှင့် တူရန်သာလိုပေသည်။
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ နောက်စွဲဆိုသည့်အမှု၌ အငြင်းပွားသည့်
အကြောင်းအရာနှင့် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊
အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာတူမတူမှာ
အမှုတစ်မှုမှ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အခြားအမှုကို ရှုံးနိမ့်စေခြင်း ရှိ မရှိ အပေါ်
တည်ရှိသည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသော ယခင်အမှုတွင် တရားလို
က အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ခင်ပွန်းဦးစိုးမောင်ပိုင်သော ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း
အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက
ဒေါ်ခင်သန်းဝေစွဲဆိုသော နောက်အမှုရှုံးမည်ဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင်
များသည်လည်း အမွေဝေစုရရှိမည်မဟုတ်၍ ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့်
တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်လိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးအောင်သစ်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - (၁) ဦးမောင်မောင်စိုး၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂) မှ (၇) ထိ ကိုယ်တိုင်
(မလာ)

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု

အမှတ် ၃၅၅ တွင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေက ဒေါ်လှမြင့် ပါ -၇ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။ ဒေါ်ခင်သန်းဝေအား စစ်ဆေးဆဲအဆင့်တွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ နှင့် အမှတ် (၇) တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်မာလာတို့၏ရှေ့နေက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ယခုအမှုအား ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄ အမှုစစ်ဆေးပြီးပြတ်သည်အထိ ဆိုင်းငံ့ပေးရန် လျှောက်ထားရာ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊တရား မကြီးမှု အမှတ် ၃၅၅ အား ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄ အမှု မပြီးပြတ်ခင်အထိ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ အရ ဆိုင်းငံ့ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဒေါ်ခင်သန်းဝေက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်၊ ၅၁၇ ဖြင့် တင်သွင်းရာ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ အမှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေး ဆောင်ရွက်ရန် ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ချမှတ်သည်။ ယင်း အမိန့်ကို မကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ က ဤပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက အမှုတွင် တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ် ၁၅ ရပ် ကွက်၊ မြင်သာ ၃ လမ်း၊ အမှတ် ၁၁၇/ခ၊ ပေ ၂၀ x ၆၀ မြေကွက်သည် ကျူးကျော်သည့်မြေ ဟုတ် မဟုတ်နှင့် အမွေဆိုင်မြေ ဟုတ် မဟုတ် အငြင်းပွားလျက်ရှိကြောင်း၊ ပထမအမှုကိုစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် ကျူးကျော်သည့်မြေ နှင့်အိမ်ဖြစ်သည် သို့မဟုတ် အမွေဆိုင်မြေနှင့် အိမ်ဖြစ်သည်ဆိုသည့်အဖြေတစ်ခုကိုရ ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပထမ

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

စွဲဆိုသောအမှုနှင့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုတို့တွင် ဆိုင်းငံ့ရန်အတွက် တောင်းဆိုထားသည့်သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူထပ်မျှတူရန်မလို အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွား လျှက်ရှိသော အဓိကအကြောင်းအရာတူရန်လိုသည်။ ထို့အပြင် မပြီးပြတ်သေးသောအမှုကို တောင်းဆိုသောသက်သာခွင့် ပေးနိုင်ခွင့်ရှိ ရမည်။ တရားရုံးများသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဒေသ ဆိုင်ရာစီရင်ပိုင်ခွင့်ချင်းတူရန်မလိုဟု “မာလီဒီးဘော်ဂလာ နှင့် မန်မူလားခမ်ကား၊ 10 L.B.R . 150 (DIC 988)” တွင် ဆုံးဖြတ်ထား ကြောင်းသုံးသပ်၍ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/၂၀၁၂ အမှုကို တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/၂၀၁၂ အမှု မပြီးပြတ်ခင်အထိဆိုင်းငံ့ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ရန်ကုန် အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမကြီးမှု ၂ မှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း ဖြစ်သော မြေနှင့်အိမ်တို့တူညီသော်လည်း တရားလို၊ တရားပြိုင်များ တူညီခြင်းမရှိသည့်အပြင် အဓိကအငြင်းပွားပြဿနာနှင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ပြဿနာများတူညီခြင်းမရှိကြောင်းဆုံးဖြတ်၍ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် တရားရုံးတွင်၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ အမှုအား ဥပဒေ နှင့်အညီ ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားရန် ညွှန်ကြားသည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ ရှေ့နေက ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသောအမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် မိဘများကျန်ရစ်သော

အမွေပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု သက်သေထင်ရှားပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေစွဲဆိုသောအမှု၌ အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ဘဲ
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ၏ခင်ပွန်း ကွယ်လွန်သူ ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု
 သက်သေထင်ရှားပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည်
 အမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် ၊ အဓိကအားဖြင့် အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည်
 ဖြစ်၍ အဓိကအားဖြင့်အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည့် အကြောင်းခြင်းရာသည်
 တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေစွဲဆိုသောအမှုတွင်
 အမှုသည်အားလုံး မပါဝင်ကြသည်မှတစ်ပါး အဓိကကျသည့်
 အကျိုးတူအမှုသည်များဖြစ်ကြကြောင်း၊ တစ်မှုတွင် အမွေဆိုင် ဟုတ်
 မဟုတ်ကို အဆုံးအဖြတ်ပြုပါက အခြားအမှုကိုပါ အဆုံးအဖြတ်ပြုရာ
 ရောက်ကြောင်း၊ နောက်မှစွဲဆိုသောအမွေမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
 ၁၀ နှင့်အညီ ဆိုင်းငံ့ထားသင့်ကြောင်း ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု
 အမှတ် ၃၅၅ အမှုအား ဆိုင်းငံ့သည့်အမိန့်ချမှတ်သင့်ကြောင်း
 လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ၏ ရှေ့နေက ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄ အမှုမှ ငြင်းချက်နှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ အမှုမှ ငြင်းချက်တို့ တူညီမှုမရှိကြောင်း၊
 အမှုနှစ်မှုမှ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတူညီသော်လည်း တရားလို၊ တရားပြိုင်
 မတူညီသည့်အပြင် အငြင်းပွားပြဿနာမှာလည်း တူညီခြင်းမရှိကြောင်း၊
 တရားမမှုနှစ်မှုတွင် အဓိကအငြင်းပွားသောအကြောင်းအရာချင်း
 မတူညီလျှင် နောက် ထပ်စွဲဆိုသော တရားမမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန် မသင့်ပေဟု

၂၀၁၇
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

“ ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် အယ်လ်အီးဆေး၊ ၁၉၅၈၊ မတ် ၈၊ ၈၁ ၄၆၄ ” အမှုတွင် ထုံးပြုညွှန်ပြထားကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သဖြင့် ဆက်လက်အတည်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ တွင် တရားရုံးတစ်ရုံး တည်းတွင်သော်လည်းကောင်း၊ တောင်းဆိုသောသက်သာခွင့်ကို ခွင့်ပြုခွင့် ရှိသော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အခြားတရားရုံးတစ်ရုံးရုံးတွင် သော်လည်းကောင်း၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင်သော်လည်းကောင်း ယခင်က စွဲဆိုထား၍ မပြီးပြတ်သေးသော အမှုတစ်မှုပါ အမှုသည်တို့ ကဖြစ်စေ၊ ၎င်းအမှုသည်တို့ကို သို့မဟုတ် ၎င်းတို့အနက်တစ်ဦးဦးကို အမှီပြု၍ တောင်းဆိုပိုင်သူ တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ၊ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်တည်းအရ စွဲဆိုလာသောအမှု၌ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ သည် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားလျက်ရှိလျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ နောက်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုရဟု ပြဌာန်းထားသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အကြောင်းအရာတစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမှုနှစ်မှုကို တရားရုံးနှစ်ရုံးက တစ်ပြိုင်နက်တည်း စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို တားမြစ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် အမှုနှစ်မှုတွင် မဆီလျော်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များပေါ်ပေါက်ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီး

မူအမှတ် ၁၉၄ တွင် ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေက တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေ အပေါ် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ လူနေရပ်ကွက် ၁၅၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက် အမှတ် ၁၅၊ မြေကွက်အမှတ် ၁၁၇ (ခ) နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ နေအိမ်တို့သည် ကွယ်လွန်သူခင်ပွန်း ဦးစိုးမောင် အမည်ပေါက် ဂရန်မြေကွက်နှင့်နေအိမ်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုကာ သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ အိမ်နှင့်မြေ လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေက ဒေါ်ခင်သန်းဝေ အပေါ်စွဲဆိုခဲ့သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/၂၀၁၂ တွင် အဆိုအချေ များအရ အောက်ပါငြင်းချက် (၃) ရပ်ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့သည်-

(၁) တရားပြိုင်သည် တရားလိုပိုင်ဆိုင်သော အချင်းဖြစ် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ လူနေရပ်ကွက်အမှတ် ၁၅၊ ၁၅ရပ်ကွက်၊ မြေကွက်အမှတ် ၁၁၇ (ခ) နေအိမ်ဥပစာ ၌ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်နေထိုင်သည်မှာ မှန်သလား၊

(၂) တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၌ အခွင့်အရေးတစ်စုံ တစ်ရာမျှမရှိဘဲ နေထိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား၊
(သို့မဟုတ်) တရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၌ အမွေဆိုင်တစ်ဦးအနေဖြင့် နေထိုင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်သလား၊

(၃) တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ရထိုက်သနည်း။
ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊

၂၀၁၇
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅ တွင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေက
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေအပါအဝင် ကျန်မောင်နှမများ
 အပေါ် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ ကွယ်လွန်သူမိဘများ
 ကျန်ရစ်သော အမွေဆိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဆိုကာ
 အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးရန်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသော
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ တွင် အဆိုအချေများအရ အောက်ပါ
 ငြင်းချက် (၄) ရပ် ကို ထုတ်နုတ်ခဲ့သည်-

(၁) အမွေရှင် ဦးဖူစိန်ဝိုး (ခ) ဦးစင်ကျီး (ခ) ဦးမြစိန်နှင့်
 ဒေါ်ခင်ကြည်တို့ကွယ်လွန်စဉ် အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ခဲ့
 သည်ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

(၂) တရားလိုသည် အမွေပုံပစ္စည်း၏ ၇ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်သည်
 မှာ မှန်သလား၊

(၃) အမှတ် (၃) တရားပြိုင်ဦးမြင့်ဝေသည် ကွယ်လွန်သူ
 ဦးစိုးမောင်၏ သြရသသားဖြစ်သည်မှာ မှန်သလား၊

(၄) တရားလိုသည် မည်သည့်သက်သာခွင့်ရထိုက်သနည်း။

ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသောအမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည်
 မိဘများကျန်ရစ်သောအမွေပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း တရားလိုက သက်သေ
 ထင်ရှားပြရမည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေစွဲဆိုသောအမှုတွင် အချင်းဖြစ်
 ပစ္စည်းသည် အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ

၏ခင်ပွန်း ကွယ်လွန်သူ ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ တရားလိုက သက်သေအထင်အရှားပြရမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
နှင့်

အမှုနှစ်မှုလုံးတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများမှာ လျှောက်ထားသူ နှင့် လျှောက်ထားခံရသူတို့၏မိဘများ ကျန်ရစ်ခဲ့သောအမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ်မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည်ဖြစ်၍ အဓိကအားဖြင့် တရားရုံးမှ အဆုံးအဖြတ်ပြုရမည့် အကြောင်းခြင်းရာ (Subject matter) မှာတစ်ခုတည်းသာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အမှုနှစ်မှုတွင် အမွေပစ္စည်းဟုတ်မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် အဓိကအကြောင်းခြင်းရာမှာ တူညီနေသည်။

ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ တွင် အဓိကအားဖြင့် မိဘများ ကျန်ရစ်သောအမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် နှင့် ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်ဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/ ၂၀၁၂ တွင် အဓိကအားဖြင့် ဦးစိုးမောင် ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ်နှင့် မိဘများကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်ပင်ဖြစ်ရာ အငြင်းပွားသည့် အဓိကအကြောင်းခြင်းရာမှာ အမွေပုံပစ္စည်း ဟုတ် မဟုတ် ဖြစ်၍ အဓိကအကြောင်းခြင်းရာ တူညီနေကြောင်းတွေ့ရသည်။

တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ ပါ ပြဌာန်းချက်နှင့်အညီ ဦးစွာစွဲဆိုခဲ့၍ မပြီးပြတ်သေးသောအမှုတစ်မှုမှ အမှုသည်တို့အချင်းချင်း တရားဆိုင်ရသည့် နောက်ထပ်စွဲဆိုသောအမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန်အတွက်

အမှုနှစ်မှုတွင် တောင်းဆိုထားသည့် သက်သာခွင့်သည် ထပ်တူထပ်မျှ တူရန်မလို တောင်းဆိုသည့်သက်သာခွင့်တူရန်မလို၍ ငြင်းချက်များလည်း တူရန်မလိုပေ။ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ သို့မဟုတ် အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသောအဓိက အကြောင်းအရာတူရန်သာလိုပေသည်။

နောက်စွဲဆိုသည့်အမှု၌ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာနှင့် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ တူ မတူမှာ အမှုတစ်မှုမှဆုံးဖြတ်ချက်သည် အခြားအမှုကို ရှုံးနိမ့်စေခြင်း ရှိ မရှိအပေါ်တည်ရှိသည်။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ စွဲဆိုသောယခင်အမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် အမွေဆိုင် ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းဦးစိုးမောင် ပိုင်သောပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက ဒေါ်ခင်သန်းဝေစွဲဆိုသည့် နောက်အမှု ရှုံးမည်ဖြစ်၍ အမှုနှစ်မှုတွင် အငြင်းပွားလျက်ရှိသော အဓိကအကြောင်း အရာတူသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၉၄/ ၂၀၁၂ နှင့် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ တို့တွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည်အမွေပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန်ဖြစ်သဖြင့် အငြင်းပွားသည့်အကြောင်းအရာ တစ်ရပ်လုံးတူနေသည်။ အမွေဆိုင် ဟုတ် မဟုတ် ပြဿနာကို တစ်မှုတွင် အဆုံးအဖြတ်ပြုပါက အခြားအမှုကိုပါ အဆုံးအဖြတ်ပြုနိုင်မည်ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံး ၂ပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီမည်ဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးတွင် ယခင်ကစွဲဆိုထား

သောအမှု၌ တရားလို ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေက တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းဝေ တစ်ယောက်တည်းအပေါ် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်စွဲဆိုသောအမှု၌ တရားလို ဒေါ်ခင်သန်းဝေက တရားပြိုင် ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ အပါအဝင် ကျန်မောင်နှမများအပေါ် စွဲဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

ယခင်စွဲဆိုသော အမှုနှင့် နောက်စွဲဆိုသောအမှုတို့သည် တရားလို၊ တရားပြိုင်များ မတူညီကြသော်လည်း တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၀ တွင် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ တူညီရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိပေ။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ တွင် ယခင်ကစွဲဆိုထား၍ မပြီးပြတ်သေးသော အမှုတစ်မှုပါ အမှုသည်တို့က ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်တည်းအရ စွဲဆိုလာသော အမှု၌အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာ သည် ယခင်အမှုတွင် တိုက်ရိုက်အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အဓိကအားဖြင့်ဖြစ်စေ အငြင်းပွားလျက်ရှိလျှင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှ နောက်စွဲဆိုသော အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ခြင်း မပြုရဟုသာပါရှိသည်။

ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွေ စွဲဆိုသော ယခင်အမှုတွင် တရားလိုက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ခင်ပွန်း ဦးစိုးမောင် ပိုင်သောပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း အမွေပုံပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားပြသနိုင်ပါက ဒေါ်ခင်သန်းဝေ စွဲဆိုသောနောက်အမှုရှုံးမည် ဖြစ်သည့်အပြင် တရားပြိုင် များသည်လည်း အမွေဝေစုရနိုင်မည်မဟုတ်၍ ယခင်အမှုပြီးပြတ်သည့် တိုင်အောင် နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ဆိုင်းငံ့ရန် လိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်

၂၀၁၇
 ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆွ
 နှင့်
 ဒေါ်ခင်သန်းဝေ ပါ ၇

၁၉၄/၂၀၁၂ အမှုနှင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/ ၂၀၁၂ အမှုတို့တွင် အဓိက အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာသည် တူညီပါလျက် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အငြင်းပွားပြဿနာနှင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ပြဿနာတူညီခြင်းမရှိသည့်အပြင် အမှုသည်များလည်း တူညီခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ပြီး ခရိုင်တရားရုံးက နောက်စွဲဆိုသည့်အမှုကို ဆိုင်းငံ့ထားသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွခွင့်ပြုပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ကာ အရှေ့ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုလိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဩဂုတ်လ ၁၄ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း၊
ဦးမြဟန်၊ ဦးမျိုးတင့်၊ ဦးစိုးနိုင် နှင့် ဦးခင်မောင်ကြည် တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင် ပါ ၃ *

အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကိုလွှဲပြောင်းခြင်းသည် သဘောရိုးဖြင့်အမှန်တကယ်
လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ မြီရှင်အားဆုံးရှုံးစေရန်
အကြံဖြင့် လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်က မြီရှင်က ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ အရောင်းအဝယ်ကို ပျက်ပြယ်စေလိုပါက
ပျက်ပြယ်စေနိုင်ခြင်း၊ လိမ်လည်ရန်အကြံဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်း
ပေးခြင်း ဟုတ် မဟုတ် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သည့် အကြောင်းခြင်း
ရာများအရ ဆုံးဖြတ်ရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (၁) တွင်

* ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၄

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၈၉ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊
ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကိုအယူခံမှု

၂၀၁၇	လွှဲပြောင်းပေးသူ၏ မြီရှင်များဆုံးရှုံးစေရန် သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာစေရန်ကြံရွယ်လျက် မရွေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းအား လွှဲပြောင်းခြင်းကို ဆုံးရှုံးခြင်း သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းဖြစ်ခံရသည့် မြီရှင်တစ်ဦးဦးက ပျက်ပြယ်စေလိုလျှင် ပျက်ပြယ်စေရမည်ဖြစ်သော်လည်း အဖိုးစားနားပေး၍ သဘောရိုးဖြင့် လွှဲပြောင်းရယူသူ၏အခွင့်အရေးကို ဤပုဒ်မခွဲအရ ထိခိုက်ခြင်းမရှိစေရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘ နှင့် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်	
ပါ ၃	

မြီရှင်များအား လိမ်လည်ရန်အကြံဖြင့် ပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်းမှသာ ထိုလွှဲပြောင်းခြင်းကို ပယ်ဖျက်နိုင်မည်ဖြစ်ရာ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းစဉ်က လွှဲပြောင်းသူ၏အကြံသည် အဓိကကျသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦး၌ မည်ကဲ့သို့သောအကြံရှိသည်ကို မည်သူမျှခန့်မှန်းနိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် အမှုကိုလိုက်၍ ပေါ်ပေါက်နေသော အကြောင်းအရာများအပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မိစားထံမှ လွှဲပြောင်းခံယူသူသည် မိစားကပေးရန်ရှိသော ကြွေးငွေများကိုမပေးရအောင် လိမ်လည်လွှဲပြောင်းသည်ကိုသိလျက်နှင့် မိစားအားကူညီသည့်အနေနှင့် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းခံယူလျှင် ဤပုဒ်မနှင့် ငြိစွန်းမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့သည် ညီအစ်မအရင်းများဖြစ်သဖြင့် ဝယ်ယူ ဒေါ်ခင်မာအေးသည် မိစားဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်မြ၏အကျိုးကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သူဖြစ်သည့်အပြင် ဒေါ်တင်တင်မြအနေဖြင့် ချေးငွေများ၊ စုကြေးငွေအများအပြားကို ပေးဆပ်ရန်ရှိကြောင်း၊ ကြွေးငွေများကို မပေးရအောင်လိမ်လည်၍

လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရှိပါလျက် ဒေါ်တင်တင်မြအားကူညီသည့် အနေဖြင့် ပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်းလက်ခံခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပေရာ ဒေါ်ခင်မာအေးသည် အဖိုးစားနားပေးပြီး ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် ရယူခဲ့ပါသည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (၁) ပထမခြွင်းချက်၏အကာအကွယ်ကို ရနိုင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဒေါ်အေးအေးမြိုင်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) (၂) ဦးကိုကိုလေး၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၃) ကိုယ်တိုင် (မလာ)

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂ တွင် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
နှင့် ဒေါ်မာဘောက် (ခ) အန်တီပေါက်တို့က ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ နှင့် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့အပေါ်
မြီရှင်နှစ်နာဆုံးရှုံးစေရန် လိမ်လည်လွှဲပြောင်းထားခြင်းအား ပယ်ဖျက်
ပေးစေရန်နှင့် မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချပိုင်ခွင့်ရှိ
ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ အမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ
ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို တရားလို ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမအယူခံမှုအမှတ်
၂၈၉ ဖြင့်အယူခံရာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏စီရင်ချက်
နှင့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးနှင့်

၂၀၁၇
 ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘ
 ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၁)၊ မြေနှင့်အိမ်ရောင်းအဝယ်စာချုပ်၊
 ယင်းစာချုပ်အရပေါ်ပေါက်လာသည့် သက်သေခံအမှတ် (၁၃) ယာယီ
 မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်
 စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
 အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်
 ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို
 ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၆
 ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၉၆ တွင်
 လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာများကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန်
 အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

(၁) အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ)
 ဒေါ်လောင်းကျီးက ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘ
 သို့လွှဲပြောင်းခြင်းသည် သဘောရိုးဖြင့် အမှန်တကယ်
 လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ မြီရှင် ဦးကျော်မြတ်စိုး
 (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တို့အား ဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့်
 လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်၍ မြီရှင်က ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
 အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ အရောင်းအဝယ်ကို
 ပျက်ပြယ်စေလိုပါကပျက်ပြယ်စေနိုင်ကြောင်း
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 သည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။

- (၂) မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၇၆ ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် အတည် ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပါလျက် ယင်းဒီကရီအရ ချုပ်ဆိုထားသည့် ယာယီမှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် မှတ်ပုံတင် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ သည် မြီရှင် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင် တို့က ပျက်ပြယ်လိုလျှင် ပျက်ပြယ်ခွင့်ရှိသော စာချုပ်များဖြစ်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။
- (၃) မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၇၆ ၏ ဒီကရီနှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်း အဝယ်စာချုပ်အရ တရားရှုံးပိုင်မဟုတ်တော့သော အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အဆောက်အဦကို တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ စွဲဆိုသောအမှုတွင် ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ချမှတ်ခြင်းသည် မှန်ကန် ခြင်း ရှိ မရှိ။

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်များ

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အမည်ပေါက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးနှင့် ခင်ပွန်း ဦးခင်မောင်ဝင်း (ခ) ကျိန်းဝါးတို့ထံမှ အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက ငွေကျပ် သိန်း ၁၈၈၀ ကို သက်သေများရှေ့တွင် ပေးချေကာ သက်သေခံအမှတ် (၁) အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၁) စာချုပ်တွင် ရောင်းချသူ ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့က ပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်း (၄) မျိုးနှင့်အတူ မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဒေါ်ခင်မာအေးသို့ လက်ရောက် ပေးအပ်ပြီး ဂရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်း တို့မှာ ပျောက်ဆုံးနေသဖြင့် ပြန်လည်ရှာဖွေတွေ့ရှိသည့်အခါ ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ခင်မာအေးလက်ဝယ်သို့ ပေးအပ်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ လကုန်ရက်တွင်ရောင်းချသူ ဦးခင်မောင်ဝင်းနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့သည် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ်၊ မလွန်လျင်းတန်းရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသည်ကို အငြင်းမပွားတွေ့ရ ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့က ဝယ်ယူခဲ့သော အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို တင်ပြပြီး မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးရန် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆/၂၀၁၁ တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ ၁၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တို့က ဒေါ်တင်တင်မြအပေါ် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၃၈/၂၀၁၁ တွင် ချေးယူငွေနှင့် နစ်နာကြေးရ လိုမှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တင်ပြခဲ့သော သက်သေခံအမှတ် (က) ငွေချေးစာချုပ်မှာ ၂၃-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့ဖြစ်သည့်အတွက် ထိုနေ့တွင် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်သည် ငွေချေးယူသူ ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုး၏ မြီရှင်ဖြစ်သွားသည်မှန်သော်လည်း အရောင်းအဝယ် စာချုပ်ချုပ်ဆိုသည့် ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်သည် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုး၏ မြီရှင်အဖြစ်သို့ မရောက်ရှိသေးကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းအား လွှဲပြောင်း ချိန်တွင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့သည် ကြွေးမြီရှိသူများ ဖြစ်သည်ဟု မထင်ရှားခြင်း၊ မြီရှင်ဆုံးရှုံးစေရန် အကြံရှိကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်း၊ လွှဲပြောင်းမှုသည် လိမ်လည်ရန်အကြံဖြင့် လွှဲပြောင်းခြင်း မဟုတ်သဖြင့် တရားလိုတို့သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ ၏အခွင့်အရေးကို ရထိုက်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သည့် ငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ အပေါ် ဝင်ငွေခွန် ၁၅၀၄၀၀၀၀ ကျပ်နှင့် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်း ၁၃၁၆၀၀၀၀ ကျပ်တို့ကိုထမ်းဆောင်ကာ တရားရုံးဒီကရီအရ အရောင်း အဝယ်စာချုပ်အား မှတ်ပုံတင်ရန်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၂၃-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ အရ အပြီးသတ်မှတ် ပုံတင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၇၆/၂၀၁၁ တွင် ချမှတ်ထားသောဒီကရီကို ပယ်ဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အဆိုပါဒီကရီအရ ချုပ်ဆိုထားသော ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် အပြီးသတ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ တို့အား ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပယ်ဖျက်လိုက်ခြင်းသည် မှားယွင်းကြောင်း၊

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆/၂၀၁၁ အမှု၏ဒီကရီအရ ဒေါ်ခင်မာအေး
(ခ) ဒေါ်လောင်းဘသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်၏ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး
ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းမဟုတ်
ကြောင်းထင်ရှားသဖြင့် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တို့
အနေဖြင့် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးအပေါ်ရရှိထားသော
ချေးငွေရလို့မူငွေဒီကရီအားအတည်ပြုဆောင်ရွက်ရာတွင် ဒေါ်တင်တင်မြ
ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသည့်ပစ္စည်းအပေါ် ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ရှိကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာသည့်ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း လျှောက်ထား
တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တို့၏ရှေ့နေက
အယူခံတရားပြိုင် ဦးကျော်မြတ်စိုးနှင့် ဒေါ်မာဘောက်တို့သည်
သားမက်နှင့်ယောက္ခမတော်စပ်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်တင်မြက
ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ကို ၁၁-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်မာဘောက်ထံမှ
ချေးယူခဲ့ပြီး ၂၃-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဦးကျော်မြတ်စိုးထံမှ
ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ကိုချေးယူသည့်အခါ ၎င်းပိုင်ဆိုင်သည့် မန္တလေးမြို့၊
ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးမျက်ရှင်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၈၉၆)၊
ဦးပိုင်အမှတ် ၆-၈ မြေကွက်၏ဂရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်
အရောင်းအဝယ် စာချုပ်မူရင်းတို့ကို ဦးကျော်မြတ်စိုးထံ အာမခံအဖြစ်
အပ်နှံခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါချေးငွေများကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်းမရှိ သဖြင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က ဒေါ်တင်တင်မြအပေါ် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၃၈/၂၀၁၁ ဖြင့် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၁၁၀၀ နှင့်
အတိုးငွေရလို့မူစွဲဆိုခဲ့ရာ တဖက်သတ်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ

ဒီကရီကို အတည်ပြုရန် တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၃၅၄/၂၀၁၁ ကို ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်အား လေလံတင်ရောင်းချရန် အတွက် ပညတ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်မာအေး က အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ ၎င်းပိုင်ဆိုင်သည့် မြေနှင့်အိမ်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုကာ ဝရမ်းခွာပေးရန်လျှောက်ထားသဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ဝရမ်းခွာခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃ နှင့်အညီ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၃ တွင် မြီရှင်နစ်နာ ဆုံးရှုံးစေရန် လိမ်လည်လွှဲပြောင်းထားခြင်းအား ပယ်ဖျက်ပေးစေရန်နှင့် မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချ ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟ ကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ အမှုကို စရိတ်နှင့် တကွပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါဒီကရီကို ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်၂ပဲ သို့ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၉၆/၂၀၁၆ ဖြင့် အယူခံရာ စွဲဆိုသည့် အတိုင်း အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်တင်မြသည် ဒေါ်မာဘောက် ထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၊ ဦးကျော်မြတ်စိုးထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀၊ စုကြေးဒိုင် ဒေါ်အိသန္တာထံ ငွေကျပ်သိန်း ၂၀၀၀ ကျော်၊ ဒေါ်အေးရွှေထံ ငွေကျပ်သိန်း ၉၀၀ နှင့် စုကြေးဒိုင် ဒေါ်မြဝင်းထံ စုကြေးများ ပေးဆပ်ရန်ရှိသည်မှာ အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မာအေး သည် ဒေါ်တင်တင်မြ၏ အစ်မအရင်း တော်စပ်သဖြင့် ညီမဘက်မှ ကာကွယ်ပေးမည့် သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်တင်မြသည် ဦးကျော်မြတ်စိုးထံမှ ငွေချေးစဉ်က ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ် စာတမ်းများကို ဦးကျော်မြတ်စိုးထံပေးအပ်ထားရသဖြင့် ညီအစ်မ အချင်းချင်း

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အရောင်းအဝယ်ပြုသည့်အချိန်တွင် ဒေါ်တင်တင်မြ၏ လက်ဝယ်တွင် ထိုစာချုပ်များမရှိတော့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဦးကျော်မြတ်စိုး ထံ စာချုပ်များအပ်နှံ၍ငွေချေးခြင်းက ပို၍စောသည်မှာမြင်သာကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ အချိန်မရွေးအလွယ်တကူပြုလုပ်နိုင်သည့် အရပ်ကတိစာချုပ်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ရောင်းသူ ဒေါ်တင်တင်မြက ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းများကို မပေးအပ်နိုင်ပါဘဲလျက် ဝယ်သူ ဒေါ်ခင်မာအေးက တန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၁၈၈၀ ကို တစ်ကြိမ်တည်း အပြေအကြေးပေးချေ၍ ဝယ်ယူသည်မှာလည်း သဘာဝမကျသောအချက် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်တင်မြသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်အားရောင်းချပြီး မန္တလေးမြို့၊ မလွန်ဂျင်းတန်းရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြောင်း ဒေါ်ခင်မာအေး ဘက်မှတင်ပြခဲ့သော်လည်း လိုပြသက်သေများ၏ ထွက်ချက်အရ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ၇ လပိုင်းအထိ ဒေါ်တင်တင်မြသည် အချင်းဖြစ်အိမ်၌ နေထိုင်လျက်ရှိသည်ဟုပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်က အချင်းဖြစ်မြေကွက်၏ ကာလပေါက်ဈေးမှာ ငွေကျပ်သိန်း ၄၀၀၀၊ ၅၀၀၀ ခန့်တန်သော်လည်း ငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည် ဆိုခြင်းအား လက်ခံနိုင်ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မာအေးသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကိုဝယ်ယူနိုင်သည့် ငွေအင်အားရှိကြောင်း အထောက်အထားတင်ပြနိုင်မှုမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့ ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ပါဝင်သူသက်သေ ၂ ဦးစလုံးမှာ ၎င်းတို့၏ ကျေးဇူးခံကျေးဇူးစားရှိသူများ နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သူများသာဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆/၂၀၁၁ သည် ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့်

ဒေါ်တင်တင်မြတို့ ၂ ဦးအကြားဖြစ်ပွားသည့်အမှုဖြစ်ပြီး ထိုအမှုတွင် ဦးကျော်မြတ်စိုးနှင့် ဒေါ်မာဘောက်တို့မှာ အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အဆိုပါအမှုတွင်ချမှတ်သော ဒီကရီသည် ဦးကျော်မြတ်စိုးနှင့် ဒေါ်မာဘောက်တို့အပေါ် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိသဖြင့် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆/၂၀၁၁ ၏ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က တရားစွဲဆို၍မရနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် အဆိုပါဒီကရီမှာ ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့အပေါ် အကြီးအကျယ်ထိခိုက်နစ်နာစေသည်ဟု မှတ်ယူ၍မရသဖြင့် ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က ထိုဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ရန်မလိုဘဲ စာချုပ်များကိုသာ ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှန်တကယ်ဥပဒေနှင့်အညီ အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ချုပ်ဆိုသည့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြစ်ပါက ပိုင်ဆိုင်မှုသည် ရောင်းသူထံတွင် မရှိတော့ကြောင်း၊ သို့သော် အမှန်တကယ်ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ လိမ်လည်လွှဲပြောင်းရောင်းချရန် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါစာချုပ်ကိုပယ်ဖျက်ပြီးမှ လေလံတင်ရောင်းချခြင်းသည် ဝယ်သူ၏ပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချခြင်းမဟုတ်ပါကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလမှုအားဒီကရီချမှတ်သည့်အချိန်အထိ ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့အကြား တရားဝင်မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ပြီးမြောက်အောင်မချုပ်ရသေးကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုအချိန်အထိ အရောင်းအဝယ်မှာအထမမြောက်သေးကြောင်း၊ ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၅ ကို တင်သွင်းထားစဉ် အရောင်း

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အဝယ်စာချုပ်အား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးသို့ ကန့်ကွက်တင်ပြခဲ့သော်လည်း အပြီးသတ်မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ အဖြစ် မှတ်ပုံတင်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ အယူခံတရားလို၏ဆောင်ရွက်ချက်သည် ရိုးသားမှုမရှိသည်မှာ ပေါ်လွင်ပါကြောင်း၊ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (၁) တွင် လွှဲပြောင်းပေးသူ၏ မြီရှင်များဆုံးရှုံးစေရန် (သို့) နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ စေရန်ကြံရွယ်လျက် မရွေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းအား လွှဲပြောင်းခြင်းကို ဆုံးရှုံးခြင်း (သို့) နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းဖြစ်ခံရသည့် မြီရှင်တစ်ဦးဦးက ပျက်ပြယ်စေလိုလျှင် ပျက်ပြယ်စေရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ အဆိုပါဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၃ (၁) တွင် ရည်ညွှန်းသော “ လွှဲပြောင်းခြင်း ” ဆိုသည်မှာ ဥပဒေနှင့်အညီ ပြီးပြည့်စုံသောလွှဲပြောင်းခြင်းကိုဆိုလိုကြောင်း၊ တနည်းအားဖြင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုထားသော လွှဲပြောင်းခြင်းမျိုးကို ပယ်ဖျက်စေနိုင်ကြောင်း ဥပဒေကပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လွှဲပြောင်း ပေးသူနှင့် လွှဲပြောင်းခြင်းကိုလက်ခံသူတို့သည် မူလအစကတည်းက အမှန်အကန်လွှဲပြောင်းမှုမဟုတ်ဘဲ လိမ်လည်လွှဲပြောင်းခြင်းသာဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ပိုင်ဆိုင်မှုသည် မည်သည့်အခါမျှ လွှဲပြောင်းခြင်းကို လက်ခံသူထံသို့ ရောက်ရှိသွားရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အဆိုပါအရောင်းအဝယ်ယာယီ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်နှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များကို ပယ်ဖျက်ပြီးနောက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်၍ လေလံတင်ရောင်းချခွင့် ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သဖြင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ပလပ်ပေးရန် လျှောက်ထား

တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးသည် ရုံးရှေ့သို့ လာရောက်တင်ပြခြင်းမပြုချေ။

အဆိုလွှာတွင် တရားလိုဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်နိုင် နှင့် ဒေါ်မာဘောက် (ခ) အန်တီပေါက်တို့က အမှတ် - ၂ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးအပေါ် မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၃၈ တွင် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၁၁၀၀ နှင့် အတိုးငွေရလို့မှုစွဲဆိုရာ တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းဒီကရီကို မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရိမှုအမှတ် ၃၅၄ တွင် အတည်ပြုဆောင်ရွက်ရာ တရားရှုံးဖြစ်သူအမှတ် - ၂ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးပိုင်ဆိုင်သော မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးမျက်ရှင်ရပ်ကွက်၊ ၃၂ လမ်း၊ ၆၅ x ၆၆ လမ်းကြား၊ အကွက်အမှတ် (၈၉၆) မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံတို့ကို လေလံတင်ရောင်းချရန်အတွက် ပညတ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ် - ၁ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၅၈ အရ ဝရမ်းခွာပေးရန် လျှောက်ထားရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၀ အရ ဝရမ်းခွာသည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အမှတ်-၁ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက အမှတ်-၂ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးနှင့် ခင်ပွန်း ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့အပေါ် မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၆၇၆ တွင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်နိုင်

ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးပြီး ဂရန်စာချုပ်အမှတ် ၁၄၄/၁၉၈၆-၁၉၈၇ နှင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၃၅/၂၀၀၅ မူရင်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန်စွဲဆိုခဲ့ရာ တဖက်သတ်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါအမှုတွင်တင်ပြခဲ့သော အရောင်းအဝယ်ကတိစာချုပ်အရ မြေဂရန်မူရင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တို့ကို အမှတ် - ၂ တရားပြိုင်ကတရားလိုများသို့ ချေးငွေ ကျပ်သိန်း ၁၁၀၀ အတွက် လက်ရောက်ပေးအပ်ထားသဖြင့် ဝယ်သူ ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘသို့ လက်ရောက်ပေးအပ်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမှတ်-၁ တရားပြိုင်ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)ဒေါ်လောင်းဘနှင့် အမှတ်-၂ တရားပြိုင်ဒေါ်တင်တင်မြ(ခ)ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့မှာ ညီအစ်မအရင်းဖြစ်ပြီး ပေးဆပ်ရန်ရှိ သောကြွေးမြီများအတွက် လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ မြီရှင်နစ်နာဆုံးရှုံးစေရန် အကြံဖြင့် ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုသည့် စာချုပ်ဖြစ်သည်မှာထင်ရှားနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုများအပေါ် အမှတ် - ၂ တရားပြိုင်က ပေးဆပ်ရန်ရှိသည့် ကြွေးမြီအတွက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်အား ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ပြုထိုက်ကြောင်းအဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

အမှတ် - ၁ တရားပြိုင်၏ချေလွှာတွင် ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အမှတ် - ၁ တရားပြိုင်က အမှတ် - ၂ တရားပြိုင်ထံမှ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ ဖြင့် အပြေအကျေပေးချေကာဝယ်ယူပြီးလက်ရောက်ရယူခဲ့ကြောင်း၊ ၁-၈-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် အမှတ် - ၂ တရားပြိုင် မိသားစုမှာ မန္တလေးမြို့၊ မလွန်ဂျင်းတန်းရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြောင်း၊ အမှတ် - ၂ တရားပြိုင်သည် အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဂရန်စာချုပ်အမှတ် ၁၄၄/၁၉၈၆-၁၉၈၇ နှင့်

မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၃၅/၂၀၀၅ မူရင်းတို့ကို ၂ နှစ် ကြာသည်အထိ လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းမရှိသဖြင့် မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆ ကို စွဲဆိုရာ အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဒီကရီအတည်ပြုရန် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၃၄၃ ကို ဖွင့်လှစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ရောင်းကြေး ငွေကျပ် သိန်း ၁၈၈၀ အပေါ် ရောင်းခွန် ၇ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဝယ်ခွန် ၈ ရာခိုင်နှုန်း စုစုပေါင်း ၁၅ ရာခိုင်နှုန်း ပေးဆောင်ခဲ့၍ ခရိုင်တရားရုံး၊ ဒုတိယဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်ယင်းမာက ယာယီ အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ ကို ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဝယ်ယူခဲ့သောနေ့ရက်မှာ ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့ဖြစ်ပြီး အမှတ် - ၂ တရားပြိုင်က တရားလိုများထံမှ ငွေချေးယူခဲ့သော နေ့ရက်မှာ ၂၃-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့ဖြစ်၍ ၅ လ စောနေ ကြောင်း၊ ချေးငွေအတွက် အာမခံအဖြစ်ပေးထားသည်ကို အမှတ် - ၁ တရားပြိုင်မသိပါကြောင်း၊ အဆိုပါယာယီမှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်မှာ မှန်ကန်စွာဖော်ပြချုပ်ဆိုထားသော စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ စာချုပ်ကိုချုပ်ဆိုပြီး ၂ လကျော်ကြာမြင့်မှ ပညတ်ဝရမ်းလာကပ်ခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ၁ - တရားပြိုင်က အမှတ် - ၂ တရားပြိုင် ထံမှ ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ရောင်းကြေးတန်ဖိုး ငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ ကို အပြေအကျေပေးချေကာ လက်ရောက်ရယူပြီး ယနေ့တိုင် လက်ရှိ နေထိုင်ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိကြောင်း၊ အမှတ် ၂ တရားပြိုင်ပိုင်ဆိုင်သည့် မြေနှင့် အိမ်မဟုတ်သည့်အတွက် အမှတ် - ၂ တရားပြိုင်အပေါ် ရရှိထားသည့် ဒီကရီအရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်အပေါ် ဝရမ်းစွဲကပ်ရောင်းချခွင့် မရှိကြောင်းချေပသည်။

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အမှတ် - ၂ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ)

ဒေါ်လောင်းကျိုးအပေါ် သတင်းစာမှ အကြောင်းကြားဆင့်ဆိုခဲ့သော်လည်း ရုံးရှေ့သို့လာရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် ၎င်း၏မျက်ကွယ်တွင် အမှုအားဆက်လက်စစ်ဆေး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၃၈ တွင် တရားလို ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင် နှင့် ဒေါ်မာဘောက် (ခ) အန်တီပေါက်တို့က ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးအပေါ် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၁၁၀၀ နှင့် နှစ်နာကြေးရလို့မူ စွဲဆိုရာ ၁၂-၁၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။

ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က အဆိုပါဒီကရီကိုအတည်ပြုပေးရန် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာနည်အမှတ် ၃၅၄ တွင် လျှောက်ထားရာ တရားရုံး အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည့် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီး မျက်ရှင်ရပ်ကွက်၊ ၃၂ လမ်း၊ ၆၅ × ၆၆ လမ်းကြား၊ အကွက်အမှတ် (၈၉၆) မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦတို့ကို လေလံတင်ရောင်းချရန် အတွက် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၄ အရ ပညတ်ဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၅၈ အရ ဝရမ်းခွာပေးရန် လျှောက်ထားရာ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမ အထွေထွေမှုအမှတ် ၄၂ တွင် စုံစမ်းစစ်ဆေးကာ ဒေါ်ခင်မာအေး(ခ) ဒေါ်လောင်းဘ၏ လျှောက်ထားချက်ကိုခွင့်ပြုပြီး တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ

အမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၀ အရ ဝရမ်းခွာရန် ၁၅-၅-၂၀၁၃ ရက်နေ့က အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်အား ဝရမ်းခွာပေးသည့် အမိန့်ကြောင့် နစ်နာသူ ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တို့က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၆၃ အရ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/ ၂၀၁၃ တွင် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့အပေါ် မြီရှင်နစ်နာဆုံးရှုံးစေရန် လိမ်လည်လွှဲပြောင်းထားခြင်းအား ပယ်ဖျက်ပေးစေရန်နှင့် မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချပိုင်ခွင့် ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက ၎င်း၏ညီမအရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုး အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည့် မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးမျက်ရှင်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် (၈၉၆)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၆-စ) မြေနှင့် အဆောက်အဦကို ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့က ငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ ဖြင့် ငွေအပြေအကျေပေးချေကာဝယ်ယူ၍ လက်ရောက်ရယူခဲ့ကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်စဉ် ဒေါ်တင်တင်မြနှင့် ခင်ပွန်း ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့က ဂရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်မူရင်းတို့ကို ပေးအပ်နိုင်မှု မရှိသည့်အပြင် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုပေးခြင်း မရှိသည့်အတွက် ဒေါ်တင်တင်မြနှင့် ခင်ပွန်း ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့အပေါ် အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးရန်နှင့် ဂရန်စာချုပ်၊

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင် စာချုပ်တို့ကိုပေးအပ်ရန် မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆ တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးရန် ၁၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့က တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။

ဒေါ်ခင်မာအေး(ခ) ဒေါ်လောင်းဘက အဆိုပါ ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးရန် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမဇာရီမူအမှတ် ၃၄၃ တွင် လျှောက်ထားရာ တရားရုံးများကိုယ်စား မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ဒုတိယဦးစီးမှူး ဒေါ်ယင်းမာကစာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် ယာယီမှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ် စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ ကို ၂၄-၁-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုပေးခဲ့ပြီး ၂၃-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ အရ အပြီးသတ် မှတ်ပုံတင်ပြီးကြောင်းတွေ့ရသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မန္တလေးခရိုင် တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆ တွင် တရားလို ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက တရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးအပေါ်ပဋိညာဉ်အတိုင်းအရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင် စာချုပ်ချုပ်ဆိုပြီးဂရန်စာချုပ်အမှတ် ၁၄၄/၁၉၈၆- ၁၉၈၇ နှင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၃၅/၂၀၀၅ မူရင်းတို့လက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုခဲ့ရာအနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့ပြီးအဆိုပါဒီကရီသည် အတည်ဖြစ်လျက် ရှိနေသဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့်အဆောက်အဦတို့၏ ပိုင်ရှင်မှာ အမှတ် -၁ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘဖြစ်ကြောင်း၊

အမှတ် - ၂ တရားပြိုင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုး
မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး တရားလိုများစွဲဆိုသည့်အမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ
ပလပ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့်
ဒေါ်တင်တင်မြသည် ညီအစ်မအရင်းတော်စပ်၍ ဝယ်သူက မြီစား၏
အကျိုးကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သူဖြစ်ခြင်း၊ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရာတွင်
ဂရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့် အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်မူရင်းများ
မပေးအပ်နိုင်ဘဲ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တစ်ကြိမ်တည်းငွေအကျေပေးချေ
ထားခြင်း၊ မြေဂရန်ပျောက်ဆုံးမှုအတွက် အရေးယူဆောင်ရွက်ထားမှု
မရှိခြင်း တို့ကြောင့် သဘောရိုးဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း
မဟုတ်ကြောင်း၊ ဂရန်စာချုပ်မူရင်းနှင့် အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်
မူရင်းများကို ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်ထံတွင်
ချေးငွေအတွက်ပေးအပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါလျှက် ပျောက်ဆုံးကြောင်း
ဖော်ပြကာ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို မမှန်မကန်ဖော်ပြချုပ်ဆို
ထားကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်များသည် သဘောရိုးဖြင့် အမှန်တကယ်
လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ လိမ်လည်ရန်အကြံဖြင့် လွှဲပြောင်းထား
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကောက်ယူရန်ညွှန်ပြသဖြင့် မြီရှင်ဖြစ်သူ ဦးကျော်မြတ်စိုး
(ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်က ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ
ယင်းအရောင်းအဝယ် ကို ပျက်ပြယ်စေလိုပါက ပျက်ပြယ်စေနိုင်ကြောင်း
သုံးသပ်ကာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး တရားလို ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၂ ဦးတို့ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးနှင့်

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘတို့ ချုပ်ဆိုထားသည့် ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ အမှတ်-၁၊ မြေနှင့် အိမ်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်၊ ယင်းစာချုပ်အရ ပေါ်ပေါက်လာသည့် သက်သေခံ အမှတ်-၁၃ ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်း အဝယ်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ တို့ကိုပယ်ဖျက်ပြီးအချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာ သည့်ဒီကရီကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွချမှတ်ခဲ့သည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (၁) တွင် လွှဲပြောင်းပေးသူ၏မြီရှင်များ ဆုံးရှုံးစေရန် သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ စေရန်ကြံရွယ်လျက် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းအား လွှဲပြောင်းခြင်းကို ဆုံးရှုံးခြင်း သို့မဟုတ် နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းဖြစ်ခံရသည့် မြီရှင်တစ်ဦးဦး က ပျက်ပြယ်စေလိုလျှင် ပျက်ပြယ်စေရမည်ဖြစ်သော်လည်း အဖိုးစားနား ပေး၍ သဘောရိုးဖြင့် လွှဲပြောင်းရယူသူ၏အခွင့်အရေးကို ဤပုဒ်မခွဲအရ ထိခိုက်ခြင်းမရှိစေရကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မြီရှင်များအား လိမ်လည်ရန် အကြံဖြင့်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းမှသာ ထိုလွှဲပြောင်းခြင်းကိုပယ်ဖျက်နိုင်မည်ဖြစ်ရာ ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းစဉ်က လွှဲပြောင်းသူ၏အကြံသည် အဓိကကျသည့်အချက် ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦး၌မည်ကဲ့သို့သောအကြံရှိသည်ကို မည်သူမျှခန့်မှန်း နိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် အမှုကိုလိုက်၍ပေါ်ပေါက်နေသောအကြောင်းအရာ များအပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

မြီစားထံမှ လွှဲပြောင်းခံယူသူသည် မြီစားကပေးရန်ရှိသော

ကြေးငွေများကို မပေးရအောင်လိမ်လည် လွှဲပြောင်းသည်ကို သိလျက်နှင့် မြီစားအား ကူညီသည့်အနေနှင့် ပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်းခံယူလျှင် ဤပုဒ်မနှင့် ငြိစွန်းမည် ဖြစ်သည်။

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်နှင့် ဒေါ်မာဘောက် (ခ) အန်တီပေါက်တို့သည် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၃၈/၂၀၁၁ တွင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးအပေါ် ချေးငွေကျပ်သိန်း ၁၁၀၀ ကို တစ်နှစ်လျှင် ၉ ရာခိုင်နှုန်းတိုးဖြင့် ဒီကရီရရှိထားသကဲ့သို့ ဒေါ်အိသန္တာဆိုသူကလည်း မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၃၀/ ၂၀၁၄ တွင် စုကြေးငွေကျပ်သိန်း ၂၈၂၀ ကို ဒီကရီရရှိထားသည့်အပြင် ဒေါ်အေးရွှေ (လိုပြ-၁) ထံသို့လည်း ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးက ငွေကျပ်သိန်း ၉၀၀ ပေးရန် ရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးသည် ၁၁-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်မာဘောက်ထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ကို ချေးယူခဲ့ပြီး ၂၃-၁၂-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ငွေချေးကတိစာချုပ်၊ သက်သေခံအမှတ် (ခ) ဖြင့် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်ထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ကို ချေးယူရာ၌ ဒေါ်တင်တင်မြအမည်ပေါက်ဂရန် စာချုပ်မူရင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ဂ) နှင့် ၂၁-၄-၂၀၀၅ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်အရောင်း အဝယ်စာချုပ်မူရင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (ဃ) တို့ကို ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်အား ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

သို့သော် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို ဒေါ်တင်တင်မြ

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

နှင့် ခင်ပွန်း ဦးကျိန်ဝါးတို့က ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘထံ ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ လွှဲပြောင်းရောင်းချသော နှစ်ဦးသဘောတူ ကတိစာချုပ်၊ သက်သေခံအမှတ် (၁) တွင် ဂရန်စာချုပ်အမှတ် ၁၄၄ (၁၉၈၆-၁၉၈၇) မူရင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် အမှတ် ၂၈၃၅/၂၀၀၅ မူရင်းတို့ပျောက်ဆုံးနေ၍ ပြန်လည်ရှာဖွေတွေ့ရှိသော အခါတွင် ဝယ်ယူသူ၏ လက်ဝယ်သို့ ပေးအပ်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖော်ပြ၍ ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ထိုသို့ပျောက်ဆုံးနေခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အရေးယူမှု တစ်စုံတစ်ရာ ဆောင်ရွက်ထားမှုမတွေ့ရပေ။

ဂရန်မူရင်း၊ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်းများသည် ဦးကျော်မြတ်စိုးထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ချေးယူရာတွင် အာမခံအဖြစ် ပေးအပ်ထားသဖြင့် အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများကို မပေးအပ်နိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကိုရောင်းချခြင်းမှာ မြေဂရန်နှင့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များကို ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့ ထံပေးအပ်၍ ငွေချေးပြီးနောက်ပိုင်းမှ ပြုလုပ်ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်တင်တင်မြသည် ငွေချေးယူစဉ်က အာမခံအဖြစ် ဂရန်မူရင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် မူရင်းများကို ဦးကျော်မြတ်စိုးထံ ချေးငွေအတွက်ပေးအပ်ထားပါလျက် အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများ ပျောက်ဆုံးနေကြောင်း မမှန်မကန်ဖော်ပြ၍ ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘအား အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မှာ အချိန်မရွေးအလွယ်တကူ ပြုလုပ်နိုင်သည့် အရပ်ကတိစာချုပ်သာဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စာချုပ်၌ သက်သေအဖြစ်ပါဝင်သူ ဦးထွန်းအောင်လွင် (ပြိုင်ပြ-၃) မှာ ဒေါ်တင်တင်မြနှင့် ကျေးဇူးမကင်းသူ ဖြစ်ပြီး ဒေါ်သူဇာခိုင် (ပြိုင်ပြ-၄) မှာလည်း ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့် တူမနှစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ စာချုပ်၌ သက်သေအဖြစ်လက်မှတ်ရေးထိုးထားသူ ရ. ယ. က ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုးလှိုင်မျိုးအား တရားပြိုင်များက သက်သေအဖြစ် တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိချေ။ စာချုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးကြသူ သက်သေများမှာ ဒေါ်တင်တင်မြ၏ အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်မည့်သူများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကိုဝယ်ယူခဲ့သူ ဒေါ်ခင်မာအေးမှာ ဒေါ်တင်တင်မြ၏ အစ်မအရင်းတော်စပ်ပြီး ကျိုင်းတုံမြို့တွင် မိသားစုနှင့်အတူ နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်းများ လက်ခံရရှိခြင်းမရှိဘဲ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ် တန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ ကိုအပြေအကျေပေးချေကာ အချင်းဖြစ်မြေ နှင့်အိမ်ကို လက်ရောက်ရယူခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ဒေါ်ခင်မာအေး သည် ကျိုင်းတုံမြို့တွင်ပင် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ထို့ပြင် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက “ဒေါ်တင်တင်မြ သည် အချင်းဖြစ်ပိုင်းမြေအိမ်၌ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ၈ လပိုင်းထိ နေထိုင်ကြောင်း နှင့် ကြွေးရှင်များ၏ကြွေးတောင်းမှုကြောင့် ထိုလနောက်ပိုင်းမှ တိမ်းရှောင်သွားသည်ဆိုလျှင် မှန်ပါသည်” ဟု ထွက်ဆိုထားသည်ကို

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

တွေ့ရသည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ၁၀ လပိုင်းတွင် ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းဘအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုရာ ဒေါ်တင်တင်မြအားရှာဖွေမတွေ့ရှိသဖြင့် တရားခံပြေးမှု အဖြစ် ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ဒေါ်ခင်မာအေးသည် အချင်းဖြစ်နေအိမ်တွင် ဧည့်စာရင်း တိုင်၍နေထိုင်ကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (၁၄) နှင့် (၁၄-က) ဧည့်စာရင်း စာအုပ်များကိုတင်ပြခဲ့သော်လည်း အဆိုပါဧည့်စာရင်းစာအုပ်များမှာ ၉-၃-၂၀၁၂ မှ ၁၁-၆-၂၀၁၃ ရက်နေ့ထိကာလအတွက် ဧည့်စာရင်း မှတ်တမ်းများသာ ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးမျက်ရှင်ရပ်ကွက်၊ ၃၂ လမ်း၊ ၆၅ နှင့် ၆၆ လမ်းကြားတွင် တည်ရှိပြီး မြေကွက်အကျယ်အဝန်းမှာ ၄၀ ပေ x ၈၀ ပေခန့်ရှိသဖြင့် ကာလပေါက်ဈေး ငွေကျပ်သိန်း ၄၀၀၀/ ၅၀၀၀ ခန့်တန်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပေရာ အဆိုပါမြေနှင့်အိမ်ကို ငွေကျပ်သိန်း ၁၈၈၀ ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာလည်း ယုံကြည်လက်ခံရန်အကြောင်းမရှိချေ။

ဒေါ်တင်တင်မြအနေဖြင့် လူအများအပြားသို့ ချေးငွေများ၊ စုကြေးငွေများ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရတော့မည့်အခြေအနေတွင် ထိုငွေများ ကို ပြန်လည်ပေးဆပ်လိုခြင်းမရှိသဖြင့် လူကိုယ်တိုင်တိမ်းရှောင်သွားသည့် အပြင် ၎င်းအမည်ပေါက်အိမ်နှင့်မြေကိုလည်း တရားရုံးဒီကရီဖြင့် ရောင်းချခြင်းမပြုနိုင်ရန်နှင့် မြီရှင်များအား ဆုံးရှုံးစေရန်ကြံရွယ်လျက်

အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မာအေးထံ လိမ်လည်လွှဲပြောင်း၍ အရောင်းအဝယ် စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ သုံးသပ်ရရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျီးက ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘသို့ လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းသည် သဘောရိုးဖြင့် အမှန်တကယ်လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းမဟုတ်ဘဲ လိမ်လည် ရန်အကြံဖြင့် လွှဲပြောင်းထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် မြီရှင်ဖြစ်သူ ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တို့က ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ ယင်းအရောင်းအဝယ်ကို ပျက်ပြယ်စေလိုက ပျက်ပြယ်စေနိုင်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

ဒေါ်ခင်မာအေး နှင့် ဒေါ်တင်တင်မြတို့သည် ညီအစ်မ အရင်းများဖြစ်သဖြင့် ဝယ်သူဒေါ်ခင်မာအေးသည် မြီစားဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်မြ၏အကျိုးကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သူဖြစ်သည့်အပြင် ဒေါ်တင်တင်မြအနေဖြင့် ချေးငွေများ၊ စုကြေးငွေအများအပြားကို ပေးဆပ်ရန်ရှိကြောင်း၊ ကြွေးငွေများကို မပေးရအောင်လိမ်လည်၍ လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းသိရှိပါလျက် ဒေါ်တင်တင်မြအားကူညီသည့် အနေဖြင့် ပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်းလက်ခံခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်ပေရာ ဒေါ်ခင်မာအေးသည် အဖိုစားနားပေးပြီး ရိုးဖြောင့်သောသဘောဖြင့် ရယူ ခဲ့ပါသည်ဟုမဆိုနိုင်သဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (၁) ပထမခြွင်းချက်၏အကာအကွယ်ကို ရနိုင်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘက ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျီးနှင့် ခင်ပွန်းဦးခင်မောင်ဝင်းအပေါ် မန္တလေးခရိုင်

၂၀၁၇

ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)

ဒေါ်လောင်းဘ

နှင့်

ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)

ဦးကျော်ကျော်ခိုင်

ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆ တွင် ပဋိညာဉ်အတိုင်း အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးပြီး ဂရန်စာချုပ်နှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်းများ လက်ရောက်ပေးအပ်စေလို မှုစွဲဆိုခဲ့ရာ ၁၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့က အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုစေရန် တစ်ဖက်သတ်ဒီကရီရရှိခဲ့သည်။

ဒေါ်ခင်မာအေးက တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၃၄၃/၂၀၁၁ ကိုဖွင့်လှစ်ပြီး ဒီကရီကိုအတည်ပြုပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ရာ တရားရုံး ဒေါ်တင်တင်မြနှင့်ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့က ရုံးသို့လာရောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ဒုတိယဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်ယင်းမာက စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးတွင် တရားရုံးများကိုယ်စား ရောင်းချသူနေရာ၌ လက်မှတ်ရေး ထိုးကာ ၂၄-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ ယာယီအရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၂၈၉/၂၀၁၂ ကို ချုပ်ဆိုပေးခဲ့သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၂/၂၀၁၃ တွင် တရားလိုဦးကျော်မြတ်စိုးတို့ စွဲဆိုသည့်အမှုအား ပလပ်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သည်အထိ ဒေါ်ခင်မာအေးနှင့် ဒေါ်တင်တင်မြ တို့အကြားတွင် တရားဝင်အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင် စာချုပ် မချုပ်ဆိုရ သေးသဖြင့် အရောင်းအဝယ်အထမမြောက်သေး ကြောင်းတွေ့ရသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလို ဦးကျော်မြတ်စိုးစွဲဆိုသည့် အမှုအားပလပ်ခဲ့သဖြင့် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၅ ကို တင်သွင်းထားစဉ် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်

ခြင်းမပြုဘဲ ဆိုင်းငံ့ပေးပါရန် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်ရုံးသို့ ကန့်ကွက်
တင်ပြခဲ့သော်လည်း ဒေါ်ခင်မာအေးတို့ပြုလုပ်သည့် အရောင်းအဝယ်
စာချုပ်သည် ၂၃-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲဖြင့် အပြီးသတ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်
အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ အဖြစ် မှတ်ပုံတင်ပေးခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အယူခံတရားလိုက မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၇၆ ၏ဒီကရီနှင့် ယင်းဒီကရီအရချုပ်ဆိုထားသော
ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂၊ အပြီးသတ်မှတ်ပုံတင်
စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ တို့ အတည်ဖြစ်လျက်ရှိသည့်အခြေအနေ
တွင်အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ တရားရုံးဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျီး
ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမရှိတော့သဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချ
ခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်က ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှုမရှိ
ကြောင်းတင်ပြသည်။

အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်သော သက်သေခံချက်များအရ
အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်၏ အမည်ပေါက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ)
ဒေါ်လောင်းကျီးသည် လူအများအပြားသို့ ကြွေးမြီများပေးဆပ်ရတော့
မည့်အခြေအနေတွင် မြီရှင်များအား ဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့် အချင်းဖြစ်
မြေနှင့်အိမ်အား မြီစားဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်မြ၏အကျိုးကိုကာကွယ်မည့်
အစ်မအရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘသို့ မရိုးမဖြောင့်
သောသဘောဖြင့် လိမ်လည်ရောင်းချကာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခဲ့
ကြောင်း အထက်တွင်သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

သို့ဖြစ်ရာ ထိုသို့လိမ်လည်လွှဲပြောင်းခဲ့သည့် ယာယီ
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် အပြီးသတ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်
အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ တို့အား မြီရှင်ဖြစ်သူ ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က
ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိမည်မှာ
ထင်ရှားသည်။

ဦးမြင့်စိုး နှင့် ဦးတင်ရွှေ ပါ ၂ အမှု^(၁) တွင် အမှုသည်အဖြစ်
ပါဝင်ခြင်းမရှိသူတစ်ဦးသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊
တရားရုံးကချမှတ်သောဒီကရီသည် အမှုသည်အဖြစ် မပါဝင်သူအပေါ်
အတည်မဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီကရီသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ်
အတည်ဖြစ် (Binding) မှသာ ထိုသူကို အကြီးအကျယ်ထိခိုက်နစ်နာစေ
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးကချမှတ်သောဒီကရီသည် မိမိအပေါ်အတည်
မဖြစ်၊ ဒီကရီ၌ အကျုံးဝင်သောပစ္စည်းတွင် အကျိုးခံစားခွင့်မရှိပါက ထိုသူ
သည် ယင်းဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပေးရန် တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း ထုံးပြု
ထားသည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်
၆၇၆ တွင် တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့သည် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့် ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးတို့သာဖြစ်ပြီး ဦးကျော်မြတ်စိုး
(ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်တို့သည် အမှုသည်အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။
ယင်းအမှုတွင်ချမှတ်ခဲ့သည့်ဒီကရီသည် ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့အပေါ် အတည်
မဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ရန်အတွက် ဦးကျော်မြတ်စိုးတို့က
တရားစွဲဆိုရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က မန္တလေး
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး

(၁) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၃၆၈။

တရားလိုဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင် ပါ ၂ ဦးတို့ စွဲဆိုသည့် အတိုင်း ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးနှင့် ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘတို့ချုပ်ဆိုထားသည့် ၂၇-၇-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ အမှတ် (၁)၊ မြေနှင့်အိမ်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်၊ ယင်းစာချုပ်အရ ပေါ်ပေါက်လာသည့် သက်သေခံအမှတ် (၁၃)၊ ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅ တို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အဆောက်အဦကို ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ရှိကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်ဒီကရီကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန် ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ကြားနာလျက်ရှိသောပြဿနာများကို အောက်ပါ အတိုင်းဖြေဆိုကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ် လိုက်သည်-

- (၁) အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို ဒေါ်တင်တင်မြ (ခ) ဒေါ်လောင်းကျိုးက ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ) ဒေါ်လောင်းဘသို့ လွှဲပြောင်းခြင်းသည် သဘောရိုး ဖြင့် အမှန်တကယ်လွှဲပြောင်းရောင်းချခြင်းမဟုတ် ဘဲ မြီရှင်ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင် တို့အား ဆုံးရှုံးစေရန်အကြံဖြင့် လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ် ၍ မြီရှင်က ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ အရ အရောင်းအဝယ်ကို ပျက်ပြယ်စေလိုပါက ပျက်ပြယ်စေနိုင်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ကဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း၊

- (၂) မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်ခင်မာအေး (ခ)
ဒေါ်လောင်းဘ
နှင့်
ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ)
ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
ပါ ၃

အမှတ် ၆၇၆ ၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် အတည်
ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေပါလျက် ယင်း
ဒီကရီအရ ချုပ်ဆိုထားသည့် ယာယီမှတ်ပုံတင်
စာချုပ်အမှတ် ၂၈၉/၂၀၁၂ နှင့် မှတ်ပုံတင်
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အမှတ် ၂၂၃၇/၂၀၁၅
သည် မြီရှင် ဦးကျော်မြတ်စိုး (ခ) ဦးကျော်ကျော်ခိုင်
တို့က ပျက်ပြယ်လိုလျှင် ပျက်ပြယ်ခွင့်ရှိသော
စာချုပ်များဖြစ်ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်က ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
မှန်ကန်ကြောင်း၊

(၃) မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီး
မှုအမှတ် ၆၇၆ ၏ ဒီကရီနှင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်း
အဝယ်စာချုပ်အရ တရားရုံးပိုင်မဟုတ်တော့သော
အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အဆောက်အဦကို တရားမ
ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်းဥပဒေ ၆၃ အရ
စွဲဆိုသောအမှုတွင် ဝရမ်းကပ်ရောင်းချခွင့်ရှိ
ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာသည့်ဒီကရီကိုပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကချမှတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်
ကြောင်း။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း
တို့ရှေ့တွင်

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅ *

ပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန် ဒီကရီအရ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးခြင်း၊ မည်သည့်အခါ ခွဲဝေ
ရမည့်ပစ္စည်းကို ရောင်းချနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ပစ္စည်းခွဲဝေရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင်
တရားရုံးက ပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန်ဒီကရီချမှတ်ရာတွင် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်
နေသော အချက်အလက်များအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ သဘောသဘာဝ
နှင့်အခြေအနေ သို့မဟုတ် အခြားအထူးအကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုခုအရ
ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်းကို တရားမျှတစွာနှင့် ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေနိုင်မည်
မဟုတ်ဟု တရားရုံးကယူဆလျှင် သို့မဟုတ် ပစ္စည်းကိုရောင်းချပြီး ခွဲဝေ
ပေးခြင်းသည် ပစ္စည်းခွဲဝေရမည့်သူများအတွက် ပိုမိုအကျိုးရှိကောင်းမွန်

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၅၈

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၅၆ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
၂၈ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု

၂၀၁၇
ဦးချစ်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးဘညို ပါ ၅

မည်ဟုယူဆလျှင် ထက်ဝက် သို့မဟုတ် ထက်ဝက်ထက်ကျော်လွန်သော အစုကိုပိုင်ဆိုင်သူ သို့မဟုတ် ပိုင်ဆိုင်သူများ၏တောင်းဆိုချက်အရ တရားရုံးက သင့်လျော်သည်ဟုယူဆလျှင် ထိုပစ္စည်းကိုရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေးနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ကော်မရှင်နာ၏အစီရင်ခံစာအရ အချင်းဖြစ်အိမ်၏ မျက်နှာဝအကျယ်မှာ ၂၄ ပေခန့်ရှိပြီး အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံမှာ ၉. ၆ ပေခန့်ရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းကို အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) မှ (၄) တို့က အုတ်နံရံကာရံပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤအထူးအယူခံမှုတွင် တင်ပြသည်။ ထိုသို့အုတ်နံရံကာရံ၍ခွဲဝေမည်ဆိုပါက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ ပျက်စီးရန် အကြောင်းမရှိနိုင်ချေ။ အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းသည် လူနေထိုင်နိုင်ပြီး အဆောက်အဦဆောက်လုပ်နိုင်သည့် အတိုင်းအတာအကျယ်အဝန်းရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံဖြစ်သောအချင်းဖြစ်အိမ်မြေ၏ ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းကို တရားမျှတစွာနှင့် ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေပေးနိုင်သည့် အနေအထားရှိပါလျက် ကော်မရှင်နာက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချ၍ခွဲဝေပေးရန် အစီရင်ခံစာတင်ပြချက်အရ မူလရုံးက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင်ထုခွဲရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေးစေရန် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ဒေါက်တာအေကေဒေး (ခ) ဦးလှရွှေ(ခ) ဒေါက်တာကျော်နီဒေး
နှင့် **မစ္စစ်ဒီပါလီဒေး ပါ ၄ အမှု** ^(၂) တွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌

ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ နှင့် ၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များအရ ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်းကို တရားမျှတစွာနှင့် ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေနိုင်မည်မဟုတ်ဟု တရားရုံးကယူဆမှသာ အစုရှင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် အများ၏တောင်းဆိုချက်အရ ရောင်းချပြီး ခွဲဝေပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုညွှန်ပြသည်။

- အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဒေါ်ဇင်သူကျော်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) မှ (၄) ဦးအေးချို၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၅) ဒေါ်သွယ်သွယ်စိုး၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၄၃ တွင် ဦးချစ်သန်း ပါ ၂ ဦးက ဦးဘညိုပါ ၅ ဦးတို့အပေါ် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလိုများ၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၅) နှင့် ကျန်ပူးတွဲခံစားခွင့်ရှိသူ တရားပြိုင်များအချင်းချင်း အချင်းဖြစ်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိတိုက်ခံ ဖျဉ်ထောင်အိမ်အပေါ် ကာလတန်ဖိုးငွေမအမ်းနိုင် ပါက လေလံတင်ထုခွဲရောင်းချ၍ တရားလိုများက ၅ ပုံ ၂ ပုံ၊ တရားပြိုင် အမှတ် (၅) က ၂၅ ပုံ ၁ ပုံ ခွဲဝေယူရန်အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို တရားပြိုင် ၁ မှ ၄ ဖြစ်သူ ဦးဘညိုပါ ၄ ဦးတို့က မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၅၃ တွင်အယူခံရာ ပလပ်ခံရသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

၂၀၁၅ ခုနှစ်တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၅၆ တွင်ဆက်လက်အယူခံတင်သွင်းသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံမှုကိုခွင့်ပြု၍ တရားလိုတို့သည် ၎င်းတို့၏ ဝေစု ၅ ပုံ ၂ ပုံအတွက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဒီကရီပါအချိုးကျအတိုင်း ခွဲဝေယူခြင်းကတိစာချုပ်နှင့်အညီ ခွဲဝေရယူစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားလိုများက အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေ လျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၅၅၃ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကိုပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က မူလရုံးတရားလိုများရထိုက်သော ဝေစု ၅ ပုံ ၂ ပုံ အတွက် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ကတိစာချုပ်နှင့်အညီခွဲဝေရယူစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလိုများ၏ ရှေ့နေက ဒီကရီပါပစ္စည်းကို မျက်မြင်အနေအထားအရ တရားလိုများရရှိမည့် ဒီကရီပါ ၅ ပုံ ၂ ပုံ အစိတ်အပိုင်းကို တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၄) တို့တင်ပြသကဲ့သို့ ဖြိုဖျက်၍ ခွဲဝေယူရန်မှာ ပစ္စည်းတစ်ခုလုံး၏တန်ဖိုးကို ဖျက်ဆီးရာရောက်သဖြင့် ပစ္စည်းကိုကာလတန်ဖိုးဖြင့်ရောင်းချ၍ခွဲဝေယူပါကတရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့အကျိုးရှိမည်ဖြစ်၍ ဒီကရီပါပစ္စည်းကို လေလံတင်ရောင်းချ၍ ခွဲဝေယူသင့်ကြောင်းဖြင့် ကော်မရှင်နာက ၁၂-၆-၂၀၁၄ နေ့တွင် အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့ရာ ၇-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် အတည်ပြုသည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊

ယင်းအမိန့်အပေါ် အယူခံတရားပြိုင်များက ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခြင်း မရှိသဖြင့် ယနေ့တိုင်အတည်ဖြစ်လျက်ရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဒီကရီအချိုးကျအတိုင်း ခွဲဝေယူခြင်းကတိစာချုပ်ပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိတော့ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ထိုကတိစာချုပ်အတိုင်းခွဲဝေယူရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်များသည် ဒီကရီပါပစ္စည်းကိုခွဲဝေရာတွင် အဆင်မပြေအခက်အခဲများရှိနေကြောင်း ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာအရ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသဖြင့် ပစ္စည်းခွဲဝေရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ အရ ပစ္စည်းကိုရောင်းချခွဲဝေရန်ချမှတ်ခဲ့သည့် မူလခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီမှာ မှန်ကန်မှုရှိသဖြင့် ပြန်လည်အတည်ပြု သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) မှ (၄) တို့၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့ ချုပ်ဆိုခဲ့သော ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဒီကရီပါအချိုးကျအတိုင်း ခွဲဝေယူခြင်းကတိစာချုပ်သည် ယနေ့ထိပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ကော်မရှင်နာ၏ ဒုတိယအကြိမ် အစီရင်ခံစာတွင် ယင်းကတိစာချုပ်ကိုပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ ၅ ပုံ ၃ ပုံကိုအမွေအဖြစ်ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းလိုကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများ ရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံအစိတ်အပိုင်းကိုအယူခံတရားပြိုင်များက အုတ်နံရံကာရံပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုတို့ရရှိမည့်ဝေစုဖြစ်သော ၉. ၆ ပေ အစိတ်အပိုင်းတွင် တိုက်အဆောက်အအုံကို ကောင်းမွန်စွာဆောက်လုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ယင်းအစိတ်အပိုင်းကိုရောင်းချမည်ဆိုပါကလည်း ဝယ်ယူမည့်

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

သူများရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ကျင်ကျောက် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်မိမိလေး အမှု^(၁) အရ အစု၏ထက်ဝက် သို့မဟုတ် ထက်ဝက်ကျော်အစုပိုင်ဆိုင်သူများက လျှောက်ထားမှသာလျှင် ပစ္စည်းကိုရောင်းချပြီးရငွေကိုခွဲဝေရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများရရှိသော ဝေစုမှာ ၅ ပုံ ၂ ပုံ ဖြစ်သဖြင့် အစုထက်ဝက် ကို ပိုင်ဆိုင်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဒီကရီသည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၅)၏ ရှေ့နေက ကော်မရှင်နာသည် အယူခံတရားလိုနှင့်အယူခံတရားပြိုင် တို့အား ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဒီကရီပါအချိုးကျအတိုင်း ခွဲဝေယူခြင်းကတိစာချုပ်တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ခွဲဝေပေးသော်လည်း ခွဲဝေမရကြောင်းမှာ ၁၂-၆-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာအရ ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလခရိုင်တရားရုံးက ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာအပေါ် အတည်ပြုသည့်အမိန့်ချမှတ်ပြီး အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်များသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းအပေါ် ကာလတန်ဖိုး အတိုင်းမအမ်းနိုင်လျှင် လေလံတင်ထုခွဲရောင်းချ၍ ဝေစုအတိုင်း အယူခံတရားလိုများရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန်မှု ရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ခွဲဝေ၍မရသည့် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ကတိစာချုပ်အတိုင်းခွဲဝေယူစေရန် ဒီကရီချမှတ် ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိသဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

(၁) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၅၈။

အဆိုလွှာအရ မော်လမြိုင်မြို့၊ ပန်းဘဲတန်းရပ်၊
 အောက်လမ်းမကြီး၊ အုပ်စုအမှတ် (၁၂)၊ အကွက် အမှတ် (၅၉)၊ ဦးပိုင်အမှတ်
 (၄)၊ ဧရိယာ ၀. ၀၇၄ ဧကရှိ မြေနှင့်ယင်းမြေပေါ်ရှိ တိုက်ခံနှစ်ထပ်အိမ်တို့ကို
 ၁၆-၈-၁၉၉၉ နေ့တွင် ပိုင်ဆိုင်သူ ရွှေပရိယတ္တိစာသင်တိုက်သာသနာ့နဂ္ဂဟ
 အသင်းထံမှ ဒေါ်ကျင်ကျင်၊ ဦးဘညို၊ ဒေါ်ရင်မြ၊ ဦးချစ်သန်း၊
 ဒေါ်ခင်ပြုံးကြည်တို့ ၅ ဦးက မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ တန်ဖိုးကျပ် ၅
 သိန်းဖြင့် တစ်ဦးလျှင် ကျပ်တစ်သိန်းစီ ထည့်ဝင်ဝယ်ယူခဲ့ကြ၍
 အညီအမျှပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကျင်ကျင်သည် ဒေါ်ရင်မြ၊ ဦးချစ်သန်း
 တို့၏ မိခင်ဖြစ်ပြီး ဦးဘညို၊ ဒေါ်ခင်ပြုံးကြည်တို့၏ ယောက္ခမဖြစ်ကြောင်း၊
 ဒေါ်ကျင်ကျင်တွင် သားသမီး ၅ ဦးရှိရာ ဦးကြူသန်း (ခ) ဦးကြူဝမ်း၊
 ဒေါ်ရီသန်း၊ ဒေါ်ရင်မြ၊ ဦးကြည်သန်း၊ ဦးချစ်သန်းတို့ဖြစ်ကြကြောင်း၊
 ဒေါ်ကျင်ကျင်သည် ၁-၁၂-၂၀၁၂ နေ့တွင်ကွယ်လွန်ရာ ၎င်း၏အမွေစား
 အမွေခံအဖြစ်သား ဦးကြူသန်း (ခ) ဦးကြူဝမ်း၊ သမီး ဒေါ်ရီသန်းနှင့်
 ကွယ်လွန်သူ ဦးကြည်သန်း၏သားဖြစ်သူ မြေး ဦးသန်းဝင်း တို့ကို
 တရားပြိုင်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုကြောင်း၊ တရားလိုများ၏ ၀၈၇ ၅
 ပုံ ၂ ပုံရထိုက်ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၅) ဦးသန်းဝင်းက ဝန်ခံလွှာတင်သွင်း
 သည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၁) မှ (၄) တို့က အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
 အိမ်ကို စာချုပ်တွင် တန်ဖိုးကျပ် ၅ သိန်းဟု ချုပ်ဆိုခဲ့သော်လည်း တန်ဖိုးကျပ်
 ၁၀ သိန်းသတ်မှတ်၍ ဦးဘညိုနှင့် ဒေါ်ရင်မြ တို့က ကျပ် ၅

၂၀၁၇
 ဦးချစ်သန်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဦးဘညို ပါ ၅

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

သိန်းထပ်မံပေးခဲ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဦးဘညိုနှင့် ဒေါ်ရင်မြက ကျပ် ၇ သိန်း၊ ဒေါ်ကျင်ကျင်၊ ဦးချစ်သန်း၊ ဒေါ်ခင်ပြုံးကြည် တို့က ကျပ်တစ်သိန်းစီထည့်ဝင်ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုတို့သည် ၁၀ ပုံ ၁ ပုံစီသာ ရထိုက်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုများသည် အချင်းဖြစ်မြေ နှင့်အိမ်၏ ၅ ပုံ ၂ ပုံကို ခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း သို့မဟုတ် ယင်းအပုံနှင့် ညီမျှသော ကာလတန်ဖိုးငွေခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ် ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၂၇/၂၀၁၃၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားမ အယူခံမှုအမှတ် ၇၆၄/၂၀၁၃ တို့တွင် အတည်ပြုခဲ့သည်။

ကော်မရှင်နာခန့်ထား၍ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်တို့ကို ခွဲဝေစေရာ တရားလိုတို့က ဒီကရီပါအတိုင်း ၅ ပုံ ၂ ပုံကို တိုင်းတာရယူ လိုကြောင်းတင်ပြ၍ တရားပြိုင်အားလုံးက သဘောတူညီသဖြင့် ၁၉-၁-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဒီကရီပါအချိုးကျအတိုင်းခွဲဝေယူခြင်း ကတိစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပြီး သက်ဆိုင်ရာမြေတိုင်းစာရေးအားခေါ်ယူ၍ ခွဲဝေယူရန် သဘောတူညီကြ ကြောင်း ကော်မရှင်နာက ၃၀-၁-၂၀၁၄ နေ့တွင် အစီရင်ခံစာတင်သွင်း ခဲ့သည်။

၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဒီကရီပါအချိုးကျအတိုင်း ခွဲဝေယူခြင်းကတိစာချုပ်တွင် x x x ဒီကရီပါအတိုင်း အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်၏ ၅ ပုံ ၂ ပုံကို တရားလိုများအား မျက်မြင်အတိုင်းခွဲဝေပေးရန် တရားပြိုင်များက သဘောတူညီကြကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်၏

တောင်ဘက်ခြမ်း ၅ ပုံ ၂ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန်၊ မိခင် ဒေါ်ကျင်ကျင် ခံစား
ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ၅ ပုံ ၁ ပုံကို အမွေပစ္စည်းအဖြစ်သီးသန့်ဖယ်ထားရန် x x x
သဘောတူညီကြကြောင်း တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်များက ဝန်ခံကတိ
ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်။

၂၀၁၇
ဦးချစ်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးဘညို ပါ ၅

ကော်မရှင်နာအား သဘောတူကတိစာချုပ်အတိုင်း
ခွဲဝေရန်ကိစ္စကိုဆောင်ရွက်စေရာ အချင်းဖြစ်အိမ်၏မျက်နှာဝအကျယ်မှာ
၂၄ ပေ ခန့်ရှိပြီး တရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံမှာ ၉. ၆ ပေခန့်ရှိကြောင်း၊
တရားပြိုင်အမှတ် (၅) ရရှိမည့်မျက်နှာဝအကျယ်မှာ ၁၁. ၄ လက်မခန့်
ရှိကြောင်း တွေ့ရပြီး တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) တို့က မြေတိုင်းစာရေး
ခေါ်ယူ၍ တိုင်းတာခွဲဝေပေးရန်တင်ပြကြောင်း၊ တရားလိုများက
ကတိစာချုပ်ပါအတိုင်း မျက်မြင်အရှိအတိုင်း ခွဲဝေယူရန်ဖြစ်ကြောင်း
တင်ပြ၍ နှစ်ဖက်အငြင်းပွားကြကြောင်း၊ ဒီကရီပါအတိုင်း ပစ္စည်းခွဲဝေ
ပေးရန်နှစ်ဖက်ညှိနှိုင်းရာတွင် လက်ရှိဖြစ်သူ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂)
(၄) တို့က တရားလိုများရရှိမည့်အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေ၏ ၅ ပုံ ၂ ပုံ
အစိတ်အပိုင်းကို ဖြိုဖျက်၍ခွဲဝေယူရန် သို့မဟုတ် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ
ကတိစာချုပ်အရ ခွဲဝေရန်တင်ပြကြောင်း၊ တရားလိုများက ၎င်းတို့ရရှိ
မည့်ဝေစု ၅ ပုံ ၂ ပုံအရ အိမ်၏မျက်နှာဝ ၉. ၆ ပေခန့်သာရှိပြီး အိမ်အို
အိမ်ဟောင်းဖြစ်၍ဖြိုဖျက်ပါက အခြားအစိတ်အပိုင်းများပါ ပြိုပျက်သွား
မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်း ၉. ၆ ပေမှာ လူနေထိုင်ရန်အဆင်မပြေကြောင်း၊
လေလံတင်ရောင်းချ၍ ရရှိမည့်ငွေကိုသာ ဒီကရီအတိုင်းခွဲဝေပေးရန်
တင်ပြကြောင်း၊ တရားလိုနှင့်တရားပြိုင်တို့ အချင်းချင်းအမ်းပေးရန်
ဆန္ဒမရှိကြကြောင်း၊ တရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံကို ဖြိုဖျက်၍

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

ခွဲဝေပေးလျှင် ပစ္စည်းတစ်ခုလုံးကို ဖျက်ဆီးရာရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍ ခွဲဝေယူခြင်းဖြင့် တရားလို၊ တရားပြိုင်တို့ အကျိုးရှိမည်ဖြစ်၍ လေလံတင်ရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေးသင့်ကြောင်း ၁၂-၆-၂၀၁၄ နေ့တွင် အစီရင်ခံစာတင်သွင်းခဲ့သည်။

မူလခရိုင်တရားရုံးက ၇-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ကော်မရှင်နာ ၏အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုသည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဒီကရီအတိုင်း အချိုးကျခွဲဝေယူခြင်းကတိစာချုပ်နှင့်အညီခွဲဝေစေရန် ဒီကရီချမှတ်ရာ၌ အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြသည်-

“ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပစ္စည်းခွဲဝေရာ၌ အခက်အခဲများနှင့်ရင်ဆိုင်ရသည်ဖြစ်၍ ထိုပစ္စည်းကို ရောင်းချပြီး ရရှိသည့်ရောင်းရငွေကို ပိုင်ဆိုင်သူများအား ခွဲဝေပေးသော် ပိုမိုအကျိုးရှိမည်ထင်မြင်လျှင် တရားရုံး သည် ထိုပစ္စည်းများ၏ ထက်ဝက် သို့မဟုတ် ထက်ဝက် ထက်ကျော်လွန်သောအစုကို ပိုင်သူ သို့မဟုတ် အတူတကွ ပိုင်ဆိုင်သူများက လျှောက်ထားလျှင် ထိုပစ္စည်းကို ရောင်းချ၍ ရရှိငွေကို ခွဲဝေပေးနိုင်သည်ဟု ပစ္စည်းခွဲဝေ ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင်ထက်ဝက်အောက် မနည်းဝေစုရရန်ရှိသူများက လျှောက်ထားမှသာ

ရောင်းချပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ မူလရုံးအမှုတွင် ရောင်းချပေးရန် လျှောက်ထားသော တရားလိုတို့၏ ရထိုက်သောဝေစုမှာ ၅ ပုံ ၂ ပုံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလို တို့သည် ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၂ အရ ရောင်းချပေးရန်လျှောက်ထားခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ချေ”

၂၀၁၇
ဦးချစ်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးဘညို ပါ ၅

ပစ္စည်းခွဲဝေရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ 2. Whenever in any suit for partition in which, if instituted prior to the commencement of this Act, a decree for partition might have been made, it appears to the Court that, by reason of the nature of the property to which the suit relates, or of the number of the shareholders therein or of any other special circumstance, a division of the property cannot reasonably or conveniently be made, and that a sale of the property and distribution of the proceeds would be more beneficial for all the shareholders, the Court may, if it thinks fit, on the request of any of such shareholders interested individually or collectively to the extent of one moiety or upwards, direct a

၂၀၁၇
ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်
ဦးဘညို ပါ ၅

sale of the property and a distribution of the proceeds.”

ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် တရားရုံးကပစ္စည်းခွဲဝေပေးရန် ဒီကရီချမှတ်ရာတွင် အမှုတွင်ပေါ်ပေါက် နေသော အချက်အလက်များအရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်း၏ သဘောသဘာဝ နှင့်အခြေအနေ သို့မဟုတ် အခြားအထူးအကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုခုအရ ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်းကို တရားမျှတစွာနှင့် ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေနိုင်မည် မဟုတ်ဟု တရားရုံးကယူဆလျှင် သို့မဟုတ် ပစ္စည်းကိုရောင်းချပြီး ခွဲဝေ ပေးခြင်းသည် ပစ္စည်းခွဲဝေရမည့်သူများအတွက် ပိုမိုအကျိုးရှိကောင်းမွန် မည်ဟုယူဆလျှင် ထက်ဝက် သို့မဟုတ် ထက်ဝက်ထက်ကျော်လွန်သော အစုကိုပိုင်ဆိုင်သူ သို့မဟုတ် ပိုင်ဆိုင်သူများ၏တောင်းဆိုချက်အရ တရားရုံးက သင့်လျော်သည်ဟုယူဆလျှင် ထိုပစ္စည်းကိုရောင်းချ၍ ခွဲဝေ ပေးနိုင်သည်။

ဤအမှုတွင် တရားလို ဦးချစ်သန်းပါ ၂ ဦးတို့သည် ၎င်းတို့ ခွဲဝေရရှိသည့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်၏ ၅ ပုံ ၂ ပုံကို မျက်မြင်အတိုင်း ခွဲဝေယူရန် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ကတိစာချုပ်အရ သဘောတူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကော်မရှင်နာက ခွဲဝေပေးရန်ဆောင်ရွက်သည့်အခါ တရားလို များက အိမ်၏ ၅ ပုံ ၂ ပုံမှာ ၉ ပေ ၆ လက်မခန့်ရှိ၍ နေထိုင်ရန်အဆင်မပြေ ဟု အကြောင်းပြကာ ရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေးရန်ကော်မရှင်ထံ တင်ပြသကဲ့သို့ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၄) တို့ကလည်း တရားလိုများရရှိမည့် အချင်းဖြစ်မြေ၏ ၅ ပုံ ၂ ပုံအစိတ်အပိုင်းကိုဖြိုဖျက်၍ခွဲဝေယူရန် သို့မဟုတ်

၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ကတိစာချုပ်အရ ခွဲဝေရန်တင်ပြခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရသည်။

၂၀၁၇
ဦးချစ်သန်း ပါ ၂
နှင့်
ဦးဘညို ပါ ၅

ကော်မရှင်နာက တရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံကို
ဖြိုဖျက်၍ခွဲဝေပေးလျှင် ပစ္စည်းတစ်ခုလုံးကို ဖျက်ဆီးရာရောက်မည်ဖြစ်
ကြောင်း၊ ပစ္စည်းကိုလေလံတင်ရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေးသင့်ကြောင်း
အစီရင်ခံတင်ပြချက်ကို မူလခရိုင်တရားရုံးကအတည်ပြုပြီး ပစ္စည်းကို
လေလံ တင်ရောင်းချပြီး တရားလိုတို့၏ဝေစုကိုခွဲဝေပေးရန် အပြီးသတ်
ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထက်ဝက်အောက်အစုကိုသာ ပိုင်ဆိုင်သည့်
တရားလိုတို့၏တောင်းဆိုချက်အရ ပစ္စည်းကိုလေလံတင်ရောင်းချရန်
ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်၏ သုံးသပ်ချက်မှာ မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

သို့ရာတွင် ကော်မရှင်နာ၏အစီရင်ခံစာအရ အချင်းဖြစ်
အိမ်၏မျက်နှာဝအကျယ်မှာ ၂၄ ပေခန့်ရှိပြီး အယူခံတရားလိုများရရှိမည့်
၅ ပုံ ၂ ပုံမှာ ၉. ၆ ပေခန့်ရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။ အယူခံတရားလိုများ
ရရှိမည့် ၉. ၆ ပေအစိတ်အပိုင်းကို အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) မှ (၄)
တို့က အုတ်နံရံကာရံပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤအထူးအယူခံမှုတွင်
တင်ပြသည်။ ထိုသို့အုတ်နံရံကာရံ၍ခွဲဝေမည်ဆိုပါက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ
ပျက်စီးရန်အကြောင်းမရှိနိုင်ချေ။ အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် ၉. ၆
ပေအစိတ်အပိုင်းသည် လူနေထိုင်နိုင်ပြီး အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်နိုင်
သည့် အတိုင်းအတာအကျယ်အဝန်းရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍
တရားလိုများရရှိမည့် ၅ ပုံ ၂ ပုံဖြစ်သောအချင်းဖြစ်အိမ်မြေ၏ ၉. ၆ ပေ

၂၀၁၇

ဦးချစ်သန်း ပါ ၂

နှင့်

ဦးဘညို ပါ ၅

အစိတ်အပိုင်းကို တရားမျှတစွာနှင့်ကောင်းမွန်တိကျစွာ ခွဲဝေပေးနိုင်သည့် အနေအထားရှိပါလျက် ကော်မရှင်နာက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လေလံတင် ရောင်းချ၍ခွဲဝေပေးရန် အစီရင်ခံတင်ပြချက်အရ မူလရုံးက အချင်းဖြစ် ပစ္စည်းကို လေလံတင်ထုခွဲရောင်းချ၍ ခွဲဝေပေးစေရန် အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိပေ။

ဒေါက်တာအေကေဒေး (ခ) ဦးလှရွှေ (ခ) ဒေါက်တာ ဂျော်နီဒေးနှင့် မစ္စစ်ဒီပါလီဒေးပါ ၄ အမှု^(၂) တွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ ပစ္စည်းခွဲဝေရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ နှင့် ၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပစ္စည်း ခွဲဝေခြင်းကို တရားမျှတစွာနှင့်ကောင်းမွန်တိကျစွာခွဲဝေနိုင်မည်မဟုတ်ဟု တရားရုံးကယူဆမှသာ အစုရှင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် အများ၏တောင်းဆို ချက်အရရောင်းချပြီး ခွဲဝေပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးပြုညွှန်ပြသည်။

ယခုအမှုမှာ ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုဖြစ်၍ သာမန်အား ဖြင့် ပစ္စည်းကိုခွဲဝေပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အယူခံတရားလိုများရရှိမည့် အစု ၅ ပုံ ၂ ပုံအတွက် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ခွဲဝေပေးစေရန် ဒီကရီကိုပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်း မရှိချေ။

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သောပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့် တကွပလပ်လိုက်သည်-

(၂) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၄၅၅။

“ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က မူလရုံးတရားလို
 များရထိုက်သော ဝေစု ၅ ပုံ ၂ပုံအတွက် ၁၉-၁-၂၀၁၄
 ရက်စွဲပါ ကတိစာချုပ်နှင့်အညီ ခွဲဝေရယူစေရန် ဒီကရီ
 ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ကြောင်း”

၂၀၁၇
 ဦးချစ်သန်း ပါ ၂
 နှင့်
 ဦးဘညို ပါ ၅

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၂၄ ရက်

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့်နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄

(၂ ကိုယ်တိုင်နှင့် ၁၊ ၃၊ ၄ တို့၏ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသည်)

နှင့်

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ပါ - ၄ *

**အိမ်ရှင်အိမ်ဌာနမှခင်းများ ဆောင်ရွက်ရာ၌ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်က လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရား။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် အိမ်ရှင်၊
မြေရှင်ဖြစ်သူက ၎င်းအား အိမ်ဌာနအဖြစ် ပြန်လည်ချထားပေးရန် ၁၉၆၀
ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄)
အရ လျှောက်ထားလာပါက အိမ်ဌာနသည် ဌာနရမ်းထားသည့်အိမ်ခန်းကို
အပြီးအပိုင်စွန့်လွှတ်သည် မစွန့်လွှတ်သည်၊ ထိုအိမ်ခန်းတွင် ပြန်လည်
နေထိုင်ရန် ကြံရွယ်ချက်ရှိသည် မရှိသည်တို့ကိုလည်း စိစစ်ရန်လိုမည်

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၆၃

ဖြစ်သည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ငှား၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်သည် အိမ်ငှားဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄ ဦးသည် ကွယ်လွန်သူဦးကလာဖီရာ၏ သားသမီးများဖြစ်ကြောင်းမှန်ပါက ၎င်းတို့သည် ကွယ်လွန်သူဦးကလာဖီရာ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း တွင် မူလငှားရမ်းနေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် ဦးကလာဖီရာတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်းတို့၏သားသမီးများသည် ကွယ်လွန်သူတို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အသီးသီးဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ၊ ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားခံသူ အမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့၏ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသော ၁၄-၂-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ လျှောက်ထားသည့် လျှောက်ထားလွှာကို လက်ခံပြီး ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးကို အိမ်ငှားအဖြစ်ချထားရန်ဆင့်ဆိုသည့် ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း၊ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့ တွင် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ အိမ်ရှင်သို့ထုတ်ပြန်သောညွှန်ကြားလွှာဖြင့် ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးအား အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အငှားချထားရန်ညွှန်ကြား ခဲ့ခြင်းတို့သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

၂၀၁၇	များနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်းသုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။	
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄	လျှောက်ထားသူများအတွက်	- ဦးအောင်နိုင်၊
နှင့်		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ	လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်	- ဒေါ်ယုယုခင်၊
ကြီးကြပ်ရေးဝန်	(၁) အတွက်	ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်		ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
ပါ ၄	လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်	- ဦးဇော်ဇော်ဝင်း၊
	(၂ မှ ၄) အတွက်	တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ၂၅ လမ်း၊ မူလတိုက်အမှတ် ၆၄၊ ၂ ထပ်၊ အခန်းအမှတ် ၃ သည် လျှောက်ထားသူတို့၏ ဖခင်ဦးကလာဖီရာ (ခ) ဦးကာလမြားနှင့်ဦးဟာရက်အာမက်တို့က လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၆ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၁-၈-၁၉၉၈ နေ့စွဲပါ အိမ်ထောင်စုစာရင်း ဖြင့်နေထိုင်ခဲ့ရာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (အဆောက်အအုံ) က အဆိုပါအဆောက်အအုံ ကို အန္တရာယ်ရှိအဆောက်အအုံအဖြစ်သတ်မှတ်၍ မူလတိုက်အဟောင်းကို ဖျက်သိမ်းပြီး တိုက်သစ်ဆောက်လုပ်ရန် ကန်ထရိုက်တာအဖြစ် အဏ္ဏဝါမင်း ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှ ဦးစန်းမောင်၊ မြေရှင်အိမ်ရှင်အဖြစ် လျှောက်ထား ခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ ဥပစာတိုက်ခန်းတွင် လက်ရှိနေထိုင်သူအဖြစ် လျှောက်ထားသူတို့၏ ဖခင် ဦးကလာဖီရာနှင့် ဦးဟာရက်အာမက် တို့က အန္တရာယ်ရှိအဆောက်အအုံအား အသစ်ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ခြင်း အတွက် ၃၀-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့စွဲပါ ကန်ထရိုက်တာ၊ အိမ်ရှင်၊ နေထိုင်သူ

တို့၏ အခန်းပေး၊ အခန်းယူ၊ ငွေပေးငွေယူသဘောတူစာချုပ်ကို ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (အဆောက်အအုံ) ဌာနမှူးရှေ့တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း၊ အဆိုပါစာချုပ်အပိုင်း ၂ အရ ဆောက်လုပ်ပြီးပေါ်ပေါက်လာမည့် ၆ ထပ် တိုက်အဆောက်အဦသစ်တွင် အမှတ် ၆၂/၆၄၊ ပထမထပ်၊ အခန်းအမှတ် ၃ ကို လက်ရှိနေထိုင်သူအဖြစ် လျှောက်ထားသူတို့၏ ဖခင် ဦးကလာဖီရာ (ခ) ဦးကာလမြားနှင့် ဦးဟာရက်အာမက်တို့အားပေးရန် သတ်မှတ်ချုပ်ဆို ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးကလာဖီရာနှင့် ဦးဟာရက်အာမက်တို့သည် ၂၉-၁၁-၂၀၀၉ နေ့တွင် တိုက်ခန်းမှပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့ရကြောင်း၊ ဦးကလာဖီရာ (ခ) ဦးကာလမြားသည် ၃-၃-၂၀၁၀နေ့တွင် လည်းကောင်း၊ ဦးဟာရက်အာမက် သည် ၂၁-၁၂-၂၀၁၀ နေ့တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ဦးဟာရက်အာမက်တွင် အမွေဆက်ခံမည့်သူတစ်ဦးမျှကျန်ရစ်ခြင်းမရှိ ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူတို့က ဥပဒေအရဆက်ခံနေထိုင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော အခန်းအမှတ် ၃ ကိုအမည်ပြောင်းလဲပေးရန်နှင့် နေထိုင်ခွင့်ပြုရန် ရန်ကုန် မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ ၄-၂-၂၀၁၁ ရက်စွဲဖြင့် လျှောက်ထားရာ အဆိုပါဌာနက ၁၈-၉-၂၀၁၁ နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာ တွင်ထည့်သွင်းကြေညာခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအပေါ်လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့က အချင်းဖြစ်တိုက်အခန်း အမှတ် ၃ တွင် နေထိုင်ရန် ချထား ပေးခြင်းခံရသူ ဦးကလာဖီရာနှင့် ဦးဟာရက်အာမက်တို့ ကွယ်လွန်သွားကြ ပြီဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏နေထိုင်ပိုင်ခွင့်ရပ်ဆိုင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၆-၁၀-၂၀၁၁ နေ့ထုတ်ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ပြန်လည်ထည့်သွင်း ကြေညာခဲ့ပြီး အဆိုပါ တိုက်ခန်းကို မြေရှင်ဖြစ်သော ၎င်းတို့ကသာပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ရန်ကုန်

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄

နှင့်

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်

ပါ ၄

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ ကန့်ကွက်တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက အချင်းဖြစ်အခန်းကို
ပြန်လည်ရထိုက်ကြောင်း ဥပဒေနှင့်အညီ ခိုင်လုံသည့် တရားဝင်အထောက်
အထားများတင်ပြရန်နှင့် တိုက်ခန်းကို ဌာနမှယာယီထိန်းသိမ်းထားကြောင်း
၆-၂-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့်လျှောက်ထားသူတို့နှင့် လျှောက်ထားခံရသူ
အမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့ထံ အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါတိုက်ခန်း
ကိစ္စအတွက် အစည်းအဝေးပြုလုပ်ရန် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီက ၂၃-၁၀-၂၀၁၅၊ ၃၀-၁၀-၂၀၁၅၊ ၂-၂-၂၀၁၆၊ ၅-၂-၂၀၁၆
ရက်များတွင် နှစ်ဖက်စလုံးအားဖိတ်ကြားရာ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်
၂၊ ၃၊ ၄ တို့မှ လာရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၈-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင်
ထပ်မံဖိတ်ကြားရာ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ အမှတ် ၁ ရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဦးသန်းလွင်လာရောက်ပြီး အချင်းဖြစ်အခန်းအား အိမ်ဌာနအဖြစ် ပြန်လည်
ချထားပေးရန် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့က
၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁
(၄) အရ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးသို့
အမှုအမှတ် မပ-၂/၂၀၁၄ ဖြင့် လျှောက်ထား၍ အိမ်ဌာနအဖြစ်ချထားပေး
ခဲ့ကြောင်းကို တင်ပြသိရှိရကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူတို့သည် ကွယ်လွန်သူ
ဖခင် ဦးကလာဖီရာ (ခ) ဦးကာလမြား၏ တရားဝင်ဆက်ခံခွင့်ရှိသူ
များဖြစ်၍ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ တရားဝင်အိမ်ဌာနများဖြစ်လာကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းသည် နေထိုင်သူမရှိ၊ လစ်လပ်နေသောဥပစာမဟုတ်သည်မှာ
ထင်ရှားပါလျက် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်

ရုံးက လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄တို့အား အိမ်ငှားအဖြစ် ချထားလိုက်ကြောင်း ဆင့်ဆိုသည့် ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါအမိန့်နှင့် ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားလွှာ အမိန့်ထုတ်ဆင့်ခြင်းသည် ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်မျှတမှန်ကန်မှုမရှိသဖြင့် အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ကွယ်လွန်သူဦးကလာဖီရာ၏ သားသမီးများ ဟုဆိုသူ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ-၄ ဦး တို့က လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

လျှောက်ထားမှုအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့က အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ရန်မသင့်ကြောင်း အကြောင်းပြစေရန် လျှောက်ထားခံရသူတို့ထံ အကြောင်းကြားစာ ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့သည် ၃၀-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင်မူလ ၂ ခန်းတွဲ ၂ ထပ်တိုက်ကို အန္တရာယ်ရှိအဆောက်အဦအဖြစ်သတ်မှတ်၍ ၂ ခန်းတွဲ ၆ ထပ်တိုက်သစ် ကို မြေရှင်၊ နေထိုင်သူနှင့်ကန်ထရိုက်တာတို့ အခန်းပေး၊ အခန်းယူစာချုပ် ချုပ်ဆိုဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ ၂၂-၄-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် အဆောက်အဦသစ် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့ကြောင်း၊ မူလနေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် ဦးကလာဖီရာတို့ကို လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄တို့က အလုပ်သမားများအဖြစ် BC လူပျိုဆောင်၌ ဌာနရမ်းခနေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ အဆောက်အဦဆောက်လုပ်မှုမပြီးခင် ဦးကလာဖီရာသည် ၃-၃-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားပြီး ဦးဟာရက်အာမက်သည် ၂၁-၁၂-၂၀၁၀ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အခန်းကို ရန်ကုန်

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက မြေရှင်အားပြန်ပေးရန်စီစဉ်လျက် ရှိစဉ် ဒေါ်စန်းမြင့်ပါ-၄ ဦးနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးဟာရက်အာမက်၏ဆက်ခံ သူများရှိပါက အထောက်အထားနှင့်ကန့်ကွက်နိုင်ကြောင်း ၁၈-၉-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါ ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ကြေညာချက်အရ ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ဦးက ၁၃-၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (အဆောက်အအုံ) ထံ ကန့်ကွက်စာတင်ခဲ့ပြီး ၁၆-၁၀-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ကန့်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ မြေပိုင်ရှင် ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးတို့က လစ်လပ်လျက်ရှိသော အချင်းဖြစ်အခန်း အား အိမ်ရှင်သို့အိမ်ငှားအဖြစ် ပြန်လည်ချထားပေးရန် လျှောက်ထားသဖြင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ လျှောက်ထားသူပြသက်သေများကိုစစ်ဆေးပြီး ဥပဒေအကြံပြုချက်အပေါ် စိစစ်၍သက်သေခံ အထောက်အထားများအရ ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးတို့အား မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ အိမ်ငှားအဖြစ်ချထားရန် ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးတို့က ရန်ကုန် မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (အဆောက် အအုံ) သို့ ၃၀-၅-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် တင်ပြခဲ့သော်လည်း တစ်နှစ်ကျော် ကြာသည်အထိ သော့အပ်နှံခြင်းမရှိသဖြင့် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) (၅) အရ လျှောက်ထားလာသဖြင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့်အညီ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားလွှာဖြင့် အိမ်ရှင်ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးတို့အား ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာ တင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားခံသူအမှတ် ၁ အတွက် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဦးကလာဖီရာ၏သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ-၄ ဦးသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးကလာဖီရာ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်သဖြင့် ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ)အရ အိမ်ငှား ဆိုသည့်စကားရပ်တွင်အကျုံးဝင်သဖြင့် အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အိမ်ငှားများ ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများအနေဖြင့် အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း အချင်းဖြစ်အခန်းကို ၎င်းတို့၏ အမည်ပြောင်းလဲပေးရန် တောင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးသည် ၎င်းတို့တင်ပြသည့် စာချုပ် စာတမ်းများအရ မြေရှင်၊ အိမ်ရှင်များဖြစ်ကြောင်း၊ အိမ်ရှင်၊ အိမ်ငှားတို့၏ အိမ်ငှားချထားမှု တွင် အိမ်ငှားများသေဆုံးခြင်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ အငှားချထားခြင်းကုန်ဆုံးစေသည့် အချက်များတွင် အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိသဖြင့် အချင်းဖြစ်အခန်း၏ အိမ်ငှားချထားမှုမှာ ကုန်ဆုံး ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ရရှိကြောင်း၊ ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦး၏ ၁၆-၁၀-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါကြေးမုံသတင်းစာ၌ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် ဦးကလာဖီရာတို့မှာ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်သဖြင့် ၎င်းတို့အားနေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်းသည် ရပ်စဲသွား ပြီဖြစ်ကြောင်း အများသိစေရန်ကြေညာခဲ့ခြင်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၁ နှင့် CHOW YEE (a) AH FOON Vs KAN AH KOND and one အမှု ^(၁) လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးတို့အရ မှန်ကန်မှု မရှိကြောင်း၊ အိမ်ရှင်၊ မြေရှင်ဖြစ်သူ ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးက ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

(၁) ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၀၄။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ ၎င်းတို့အား အိမ်ဌာနအဖြစ်ချထားပေးရန် လျှောက်ထားချက်မှာ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲနေကြောင်း၊ အိမ်ရှင်၊ အိမ်ဌာနပဋိညာဉ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရာတွင် ကတိပြုသူနှင့် ကတိပြုခြင်းခံရသူ ဖြစ်သည့် အိမ်ရှင်နှင့်အိမ်ဌာနမှာ လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦး တို့သာဖြစ်နေ၍ အိမ်ရှင်၊ အိမ်ဌာနပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် ၎င်းတို့ကို အိမ်ဌာနအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း၊ လျှောက်ထား ခံရသူအမှတ် ၁ သည် ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးတို့၏ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ လျှောက်ထားလွှာကို လက်ခံပြီး ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးအား အိမ်ဌာနအဖြစ်ချထားရန် ဆင့်ဆိုသည့် ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ အမိန့်နှင့် ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့စွဲပါ ညွှန်ကြားလွှာအမိန့်ထုတ်ဆင့်ခြင်းသည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ထားခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူတို့၏ စာချုပ်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုအပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ သင့်မြတ်သည့် အမိန့်ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့က အချင်းဖြစ် ၂ ခန်းတွဲ ၂ ထပ်တိုက်သည် စာချုပ်မချုပ်ဆိုမီကပင် ယိုယွင်းပျက်စီးနေသဖြင့် သေ့ခတ်ထားသော အခန်းဖြစ်ကြောင်း၊ အန္တရာယ်ရှိအဆောက်အဦ အဖြစ် သတ်မှတ်၍ အဆောက်အဦသစ်ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ကန်ထရိုက်တာ၊ မြေရှင်၊ နေထိုင်သူတို့ ၃ ဦးစာချုပ် ချုပ်ဆိုရမည်ဖြစ်သဖြင့် အိမ်ထောင်စုစာရင်းပါ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့်အတူနေ ဦးကလာဖီရာတို့

အား မြေပိုင်ရှင်ကစုံစမ်းခေါ်ယူ၍ စာချုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူတို့တင်ပြသကဲ့သို့ ၂၉-၁၀-၂၀၀၉ နေ့တွင် ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့ရသည်ဆိုသည်မှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ ဦးကလာဖီရာ တွင် မိသားစု သားသမီးရှိသည်ဟု ပြောကြားခြင်းမရှိဘဲ ၎င်းတို့တင်ပြသော နိုင်ငံခြားသားမှတ်ပုံတင်များအရ မည်သူမျှ အိမ်ထောင်မရှိကြကြောင်း၊ အခန်းအမှတ် ၃ သည် BC လူပျိုဆောင်အဖြစ် ငှားရမ်းထားကြောင်း၊ ငှားရမ်းနေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက်၊ ဦးကလာဖီရာတို့သည် နိုင်ငံခြားသား များဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းမြင့်ပါ-၄ဦးသည် နိုင်ငံခြားသား ဦးကလာဖီရာ၏ သားသမီးများဖြစ်ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးမှ အမွေဆက်ခံခွင့် လက်မှတ်တင်ပြနိုင်မှုမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄ ဦး၏ နိုင်ငံသား စိစစ်ရေးကတ်ပြားတွင် ဖခင်အမည်မှာ ဦးကလာမြားဖြစ်ပြီး ဦးကလာဖီရာ ဟုမပါရှိကြောင်း၊ အိမ်ငှားနှစ်ဦး ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် အချင်းဖြစ်အခန်း သည် အိမ်ငှားလစ်လပ်သွားကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ-၄ ဦးသည် အချင်းဖြစ်အခန်းအမှတ် ၃ နှင့်ပတ်သက်၍ ပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားခွင့်နှင့် နေထိုင်ဘူးကြောင်းအထောက်အထားတို့ တင်ပြနိုင်မှုမရှိသဖြင့် မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၏ ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါအမိန့်နှင့် ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါညွှန်ကြားလွှာတို့သည် ဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် စာချွန်တော်လျှောက်ထား မှုအား ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့်ပြန်လှန်ကျမ်းကျန်လွှာ တင်သွင်း သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့၏ တရားလွှတ်တော်

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

ရှေ့နေက ဦးဟာရက်အာမက်ကွယ်လွန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆက်ခံသူရှိ
က တရားဝင်အထောက်အထားနှင့် ကန့်ကွက်နိုင်ကြောင်း ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ၁၈-၉-၂၀၁၀ နေ့ထုတ် ကြေးမုံ
သတင်းစာတွင် ကြော်ငြာသဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့က
ကန့်ကွက်စာတင်သွင်းပြီး ၁၆-၁၀-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါသတင်းစာတွင်
အချင်းဖြစ်အခန်းတွင်နေထိုင်သူ ဦးကလာဖီရာ နှင့် ဦးဟာရက်အာမက်တို့
ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ နေထိုင်ခွင့်ရပ်ဆိုင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့်
လျှောက်ထားသူတို့အနေ ဖြင့် နေထိုင်ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ကြော်ငြာခဲ့ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အခန်းအားပြန်လည်ရထိုက်ကြောင်း ခိုင်လုံသည့်
အထောက်အထားများ နှစ်ဖက်တင်ပြရန် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာ
ရေးကော်မတီ၏ အကြောင်းကြားစာအရ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊
၃၊ ၄တို့က ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးသို့
လစ်လပ်သွားသောတိုက်ခန်းအား မြေရှင်၊ အိမ်ရှင်သို့ ပြန်လည်ချထား
ပေးရန် အမှုအမှတ် မပ-၂/၂၀၁၄၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ လျှောက်ထားခဲ့၍ လျှောက်ထားသူများ
ဖြစ်သည့် ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ၁ ရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊
ရာအိမ်မှူးတို့ကိုစစ်ဆေးပြီး ဦးဒါဝတ် ပါ-၃ ဦးအား အိမ်ဌာနအဖြစ် ပြန်လည်
ချထားပေးကြောင်း ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊
အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ဦးတို့က ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီသို့ ၃၀-၅-၂၀၁၄ နေ့တွင် ပေးပို့တင်ပြခဲ့ရာ ၁ နှစ်ကျော်ကြာ
သည်အထိ အခန်းသေ့အပ်နှံခြင်းမရှိသဖြင့် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၅) အရ လျှောက်ထားခဲ့ရာ အိမ်ရှင်သို့

ညွှန်ကြားလွှာထုတ်ဆင့်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အိမ်ထောင် လူဦးရေစာရင်းအရ ဦးဟာရက်အာမက် သည်ဦးစီးဖြစ်ပြီး ဦးကလာဖီရာ မှာအတူနေဖြစ်ကြောင်း၊ အတူနေ ဦးကလာဖီရာ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ၎င်းသည် ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာတော်စပ်ခြင်းမရှိဘဲ အိမ်ဌာား မဟုတ်သဖြင့် အိမ်ဌာားအခွင့်အရေး ရရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးဟာရက်အာမက် သည် ၂၀-၁၂-၂၀၁၂ ရက်နေ့ တွင်ကွယ်လွန်သွားရာ အမွေစားအမွေခံ များကျန်ရစ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးကလာဖီရာ၏အမည်ကို ၎င်း၏ နိုင်ငံခြားသားမှတ်ပုံတင်တွင် တစ်ခုတည်းသာဖော်ပြထားပြီး ဦးကလာမြား ဟု ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူတို့၏ နိုင်ငံသားမှတ်ပုံတင် များတွင် အဖအမည် ဦးကလာမြားဟုသာပါရှိပြီး ဦးကလာဖီရာဟု မပါရှိကြောင်း၊ ဦးကလာဖီရာသည် အမည် ၂ မျိုးရှိကြောင်း ၎င်းကိုယ်တိုင် ကတိသစ္စာပြုလွှာမဟုတ်ဘဲ သားဖြစ်သူဟု အဆိုရှိသူ ဦးမောင်နီကသာလျှင် ကတိသစ္စာပြုလွှာတင်သွင်း ထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် မြို့ပြဆိုင်ရာဌာားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) နှင့် ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း၊ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုအား ပလပ်သင့်ပါ ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက လျှောက်ထားလွှာ၊ ကျမ်းကျိန်လွှာပါတင်ပြချက်များကို အကျယ်တဝင့် လျှောက်လဲတင်ပြပြီး လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ-၄ ဦးတို့သည် ၎င်းတို့၏ ဖခင် အိမ်ဌာားဖြစ်သူ ဦးကလာဖီရာ(ခ) ဦးကာလမြား ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ထိုသူ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်သည်

(၂) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၆၄။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

အိမ်ငှားဖြစ်လာကြောင်း မစ္စတာစီအိပ်ဒီဇူဇာနှင့် ဒေါ်လှသိန်းပါ-၃ အမှု^(၂)
တွင် လမ်းညွှန်ထုံးပြုထား၍ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ငှားဖြစ်စေရန် နောက်ထပ်တစ်စုံတစ်ရာ
ဆောင်ရွက်ရန်မလိုသောကြောင့် ဥပဒေအရအိမ်ငှားဖြစ်လာသော
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄ ဦးတို့ အား ဆက်ခံသူအိမ်ငှားများအဖြစ် အချင်းဖြစ်
တိုက်ခန်းအမှတ် ၃ ကို လက်ရောက်ပေးသင့်ကြောင်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး အမှုအမှတ် ၂/၂၀၁၄ ၏ ၂၆-၅-၂၀၁၄ နေ့စွဲပါ
အိမ်ငှားအဖြစ် ခွင့်ပြုချထားသည့်အမိန့်သည် တရားမျှတ မှန်ကန်မှုမရှိဘဲ
ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်မှားယွင်းနေသဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပေးသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ ဦးဒါဝတ် ပါ -၃ ဦးတို့က
၆-၈-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်မြို့၊ ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်၊ ၁ ရပ်ကွက်၊ ၂၅
လမ်းအမှတ် ၆၂/၆၄ အဆောက်အဦအား အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာစာချုပ်မိတ္တူနှင့် အမွေအပြီးအပိုင်ပေးကမ်းစွန့်လွှတ်ခြင်း
စာချုပ်မိတ္တူတို့ကို ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြသည်။
အချင်းဖြစ်အဆောက်အဦ၏ မြေရှင်၊ အိမ်ရှင်သည် ဦးဒါဝတ်ပါ-၃
ဦးဖြစ်ကြောင်း အငြင်းပွားမှုမရှိပေ။

မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း၏ အငှားချထားခြင်း
ကုန်ဆုံးစေသည့် အကြောင်းချက်များကို ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၁၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဌာန်းထားသည်-

(က) အငှားချထားသည့် အချိန်ကုန်ဆုံးခြင်း

(ခ)	အခြင်းအရာတစ်ခုခုဖြစ်ပွားခြင်း	၂၀၁၇
(ဂ)	အငှားချထားသူ၏ အကျိုးသက်ဆိုင်မှု ကုန်ဆုံးခြင်း	ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄ နှင့် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ ကြီးကြပ်ရေးဝန် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
(ဃ)	အကျိုးသက်ဆိုင်မှုပေါင်းစည်းမိခြင်း	ပါ ၄
(င)	အတိအလင်းပြန်အပ်ပေးခြင်း	
(စ)	ပစ္စည်းကိုအပ်ပေးရာရောက်အောင်ပြုလုပ် ခြင်း	
(ဆ)	ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ခွင့်ဖြင့် ပစ္စည်းကို သိမ်းပိုက် ခြင်း	
(ဇ)	အငှားချထားခြင်းရပ်စဲသည့် အကြောင်းကြား စာပေးပို့ခြင်း	

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အကျုံးဝင်မှုသာ အိမ်ငှားချထားမှု
ကုန်ဆုံးမည်ဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် ဦးကလာဖီရာ
တို့သည် အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အိမ်ငှားများအဖြစ်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း
အငြင်းမပွားသဖြင့် အိမ်ငှားများသေဆုံးခြင်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိသည့်အတွက်
အိမ်ငှားချထားမှုမှာ ကုန်ဆုံးခြင်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

CHOW YEE (a) AH FOON Vs KAN AH KOND
and one အမှု ^(၁) တွင် "On the death of a lessee, the lease is not
terminated under section III, Transfer of property Act"

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

ဌာနရမ်းခသူသေဆုံးသွားသည့်အတွက် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၁၁ အရ အငှားချထားခြင်း ကုန်ဆုံးသွားပြီဟုကောက်ယူခြင်းမပြုနိုင်
ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးတို့၏
၁၆-၁၀-၂၀၁၁ရက်စွဲပါကြေးမုံသတင်းစာ၌ အချင်းဖြစ်အခန်းတွင်
အိမ်ငှားအဖြစ်နေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် ဦးကလာဖီရာတို့မှာ
ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ ၎င်းတို့အား နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်းမှာလည်း
ရပ်ဆိုင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အများသိစေရန် ကြေညာခဲ့ခြင်းသည်
ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အထက်ပါ
လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးတို့အရ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

လူနေထိုင်ရန်ဥပစာကို အငှားချထားခွင့်ပြုရန်
လျှောက်ထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ တွင် အိမ်ရှင်က လူနေထိုင်ရန်ဥပစာ
အငှားချထားခြင်းရပ်စဲသည့် နို့တစ်စာကိုပေးသည့်အခါ သို့မဟုတ်
ရရှိသည့်အခါ သို့မဟုတ် အိမ်ငှားထွက်ခွာသွားပြီနောက် နေထိုင်သူမရှိဘဲ
လစ်လပ်နေသည်ဟု အခြားနည်းသတင်းရရှိသည့်အခါ သို့မဟုတ် ဥပစာ
အသစ်ဆောက်လုပ်သောအခါ ထိုသို့ပြုလုပ်သည့် အကြောင်းကြားစာကို
ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံပေးပို့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုနည်းတူစွာ အိမ်ငှားက အငှား
ချထားခြင်းရပ်စဲသည့် နို့တစ်စာပေးသည့်အခါ သို့မဟုတ် ဥပစာမှထွက်ခွာ
သည့်အခါ ထိုသို့ပြုလုပ်သည့် အကြောင်းကြားစာကို ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ
ပေးပို့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် ပုဒ်မခွဲ (၁) အရ အကြောင်း

ကြားစာရရှိသည့်အခါ သို့မဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် သတင်းရရှိသည့်အခါ ပုဒ်မခွဲ (၄) အရ အိမ်ရှင်ထံ ညွှန်ကြားချက်ထုတ်၍ ထိုညွှန်ကြားချက်တွင် ဖော်ပြထားသူကို အငှားချထားရန် ဆင့်ဆိုနိုင်ကြောင်း၊ အဆိုပါညွှန်ကြားချက်ကို ပုဒ်မခွဲ (၅) အရ နို့တစ်စာဖြင့် အိမ်ငှားအပေါ်ချအပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး အိမ်ရှင်သည် ထိုညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဥပစာတွင် နေထိုင်သူမရှိဘဲ လစ်လပ်နေကြောင်းကို အိမ်ရှင်နှင့်အိမ်ငှားတို့က ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ အကြောင်းကြားစာပေးပို့ပြီး ကြီးကြပ်ရေးဝန်က အိမ်ရှင်ထံ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် အိမ်ငှားချထားပေးရန်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း၏ အိမ်ရှင်၊ မြေရှင် ဖြစ်သူ ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့က ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ၎င်းတို့အား အိမ်ငှားအဖြစ်ပြန်လည်ချ ထားပေးရန် ၁၄-၂-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါလျှောက်လွှာဖြင့် ရန်ကုန်မြို့၊ ပန်ဘဲတန်း မြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးသို့ လျှောက်ထားခဲ့သည်။ လျှောက်လွှာတွင် အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း၌ မူလနေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက် နှင့်ဦးကလာဖီရာတို့သည် ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်၍ အခန်းမှာလစ်လပ်နေကြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက သော့ခတ်ထားသောအခန်းဖြစ်၍ ငှားရမ်းနေထိုင်သူမရှိတော့ကြောင်းဖြင့်သာ ဖော်ပြထားပြီး ထိုသို့အခန်းလစ်လပ်နေကြောင်း ကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့ထားကြောင်းကိုမူ ဖော်ပြထားမှုမရှိသဖြင့် ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့၏ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄

နှင့်

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ

ကြီးကြပ်ရေးဝန်

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်

ပါ ၄

လျှောက်ထားလွှာသည် ဖော်ပြပါဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) တွင် အိမ်ငှားဆိုသည်မှာ ဥပစာအတွက် မိမိကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူမှတစ်ဆင့်ဖြစ်စေ၊ ဌာနရမ်းခပေးရမည့်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုဆိုလိုသည်။ ထိုစကားရပ်တွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ၌ အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြထားသည့် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်လည်းကောင်း၊ အခါအားလျော်စွာ အိမ်ငှားထံမှတစ်ဆင့် ဆိုင်ရာဆိုင်ခွင့်ရရှိသူ အသီးသီးလည်းကောင်း၊ အငှားချထားမှု သို့မဟုတ် အငှားစာချုပ်ကုန်ဆုံးပြီးနောက် မိမိအားငှားရမ်းသည့်ဥပစာကို အိမ်ရှင်၏သဘောတူညီချက်အရဖြစ်စေ၊ သဘောတူညီချက်အရမဟုတ်ဘဲဖြစ်စေ၊ လက်ရှိနေထိုင်မြဲနေထိုင်သူ အသီးသီးလည်းကောင်းပါဝင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂(၁၁) တွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ဆိုသည်မှာ ကွယ်လွန်သူအမှုသည်တစ်ဦး၏ အမွေပစ္စည်းအတွက် ဥပဒေနှင့်အညီ ပါဝင်လာသူကိုဆိုသည်။ ထိုစကားရပ်တွင် ကွယ်လွန်သူ၏အမွေပစ္စည်းကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သူပါဝင်သည့်အပြင် အမှုသည်တစ်ဦးက ကိုယ်စားပြုစွဲဆိုသောအခါ သို့မဟုတ် ကိုယ်စားပြုစွဲဆိုခြင်းခံရသောအခါတွင် ယင်းအမှုသည် ကွယ်လွန်လျှင်ပစ္စည်းကို ဆက်ခံရရှိသူလည်းပါဝင်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။

မစ္စတာစီအိပ်ဒီဇူဇာနှင့် ဒေါ်လှသိန်းပါ-၃ အမှု^(၂) တွင်

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ငှား၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်သည် အိမ်ငှားဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သွားသောအခါ ၎င်း၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်သည် အိမ်ငှားဖြစ်လာကြောင်း၊ အိမ်ငှားဖြစ်စေရန် နောက်ထပ်တစ်စုံတစ်ရာ လျှောက်ထားရန်မလိုကြောင်း လမ်းညွှန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းမြင့်ပါ-၄ ဦးက ၎င်းတို့သည် ကွယ်လွန်သူ ဦးကလာဖီရာ (ခ) ဦးကာလမြား နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းအေးတို့၏ အမွေစားအမွေခံသားသမီးများဖြစ်ကြောင်း ပုဏ္ဏားတောင်မြို့နယ်၊ ၂ ရပ်ကွက်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ ၂၀-၇-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ ထောက်ခံစာ၊ ဖခင်အမည်မှာ ဦးကလာဖီရာ(ခ) ဦးကာလမြားသည် တစ်ဦးတည်းဖြစ်သည်မှာမှန်ကန်ကြောင်း သားဖြစ်သူ ဦးမောင်နီက ပုဏ္ဏားတောင်မြို့နယ် တရားရုံးတွင် ပြုလုပ်သည့် ၂၉-၇-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ ကတိသစ္စာပြုလွှာတို့ကို လျှောက်ထားလွှာနှင့်အတူပူးတွဲတင်ပြသည်။ အဆိုပါစာမှတ်စာတမ်းများ ဖြင့် ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄ ဦးတို့က မူလနေထိုင်သူ ဖခင်ကြီးရရှိမည့်တိုက်ခန်း ကို သားသမီးများဖြစ်သည့် ၎င်းတို့အား ပြန်လည်နေရာချထားပေးပါရန် ၄-၂-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါစာဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (အဆောက်အအုံ) သို့ တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တင်ပြသည့်စာမှတ်စာတမ်းများအရ ဦးကလာဖီရာနှင့် ဦးကာလမြားသည် တစ်ဦးတည်း ဟုတ်မဟုတ်၊ ဒေါ်စန်းမြင့်ပါ-၄ ဦးတို့သည် ကွယ်လွန်သူ ဦးကလာဖီရာ(ခ) ဦးကာလမြား၏ သားသမီးများဖြစ်သည်မှာ

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ၊ ဒေါ်စန်းမြင့်ပါ-၄ ဦးသည် ၁၉၆၀ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ငှားဟူသော
အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် အကျုံးဝင်ခြင်း ရှိ မရှိ၊ ၎င်းတို့သည် မူလနေထိုင်သူ
ဦးကလာဖီရာ၏ ဆက်ခံခွင့်ရှိသူ ဟုတ် မဟုတ်သည်တို့ကို စိစစ်ရန်လိုမည်
ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှင်အိမ်ငှားမှုခင်းများကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ မြို့ပြဆိုင်ရာ
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်က လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀
တွင် ဤအက်ဥပဒေအရ စုံစမ်းစစ်ဆေးရန်ကိစ္စများအလို့ငှာ ကြီးကြပ်ရေး
ဝန်သည် မည်သူ့ကိုမဆို အမိန့်စာဖြင့်ဆင့်ဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ဤအက်ဥပဒေ
ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြီးမြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ရန် အာဏာများ
လိုအပ်သည်နှင့်အမျှ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေဖြင့် တရားရုံးအတွက် ပြဋ္ဌာန်း
ထားသည့်နည်းများကိုသုံး၍ တတ်နိုင်သမျှ ထိုသို့ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း
သက်သေများဆင့်ခေါ်နိုင်ခွင့်အာဏာ နှင့်သက်သေများလာရောက်ရန်
အတင်းအကြပ်ပြုနိုင်ခွင့်အာဏာရှိရမည်ပြင် စာတမ်းအမှတ်အသားများ
တင်ပြရန် အတင်းအကြပ်ပြုနိုင်ခွင့် အာဏာလည်းရှိရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား
သည်။

အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်
ရေးဝန်သည် အမှုအတွက် လိုအပ်သည့်သက်သေခံချက်များ၊ အထောက်
အထားများရရှိစေရန်အတွက် မည်သူ့ကိုမဆို စစ်ဆေးပိုင်ခွင့်၊ ဆင့်ခေါ်
ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိမည်ဖြစ်သည်။

မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် အိမ်ရှင်၊
မြေရှင်ဖြစ်သူက ၎င်းအား အိမ်ဌာနအဖြစ် ပြန်လည် ချထားပေးရန် ၁၉၆၀
ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ
လျှောက်ထားလာပါက အိမ်ဌာနသည် ဌာနရမ်းထားသည့် အိမ်ခန်းကို
အပြီးအပိုင်စွန့်လွှတ်သည်။ မစွန့်လွှတ်သည်၊ ထိုအိမ်ခန်းတွင် ပြန်လည်
နေထိုင်ရန် ကြံရွယ်ချက်ရှိသည်မရှိသည်တို့ကိုလည်း စိစစ်ရန်လိုမည်
ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီအင်ဂျင်နီယာဌာန (အဆောက်အအုံ) က
မြေရှင်ဖြစ်သူ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ တို့ထံဖိတ်ကြားသည့်
၃-၁၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အစည်းအဝေးဖိတ်ကြားစာတွင် အချင်းဖြစ်အခန်း
တွင် မူလနေထိုင်သူနှစ်ဦး ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး အခန်းပြန်လည်ချထားပေးမှု
အငြင်းပွားလျက်ရှိခြင်းအပေါ် အန္တရာယ်ရှိအဆောက်အအုံနှင့်အညီ
မူလနေထိုင်သူ၏ ဆက်ခံခွင့်ရှိသူများအား ပြန်လည်နေရာချထားပေးရမည်
ဖြစ်ပါသည်ဟု ဖော်ပြထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေး
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဆ) အရ အိမ်ဌာန၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်သည်
အိမ်ဌာနဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍
လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းမြင့်ပါ-၄ ဦးသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးကလာဖီရာ၏
သားသမီးများဖြစ်ကြောင်းမှန်ပါက ၎င်းတို့သည် ကွယ်လွန်သူ ဦးကလာဖီရာ
၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်တိုက်ခန်း

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

တွင် မူလဌာနရမ်းခနေထိုင်သူ ဦးဟာရက်အာမက်နှင့် ဦးကလာဖီရာတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ ၎င်းတို့၏ သားသမီးများသည် ကွယ်လွန်သူတို့၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အသီးသီးဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်အခန်း တွင် နေထိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သူဦးကလာဖီရာ၏ ဆက်ခံသူ သားသမီးများဟု အဆိုရှိသူ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ - ၄ ဦးနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးကလာဖီရာနှင့်အတူနေထိုင်ခဲ့သည့် ဦးဟာရက်အာမက် ကွယ်လွန် သောအခါ ၎င်း၏ဆက်ခံသူများရှိပါက တရားဝင်အထောက်အထားနှင့် ကန့်ကွက်ရန် ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက ၁၈-၉-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါ ကြေးမုံသတင်းစာတွင် ကြေညာခဲ့ရာ ဆက်ခံသူပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူတို့၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ၊ ပြန်လှန် ကျမ်းကျိန်လွှာများအရ တွေ့ရသည်။

အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှု သဘောသက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရပါက ထိုဆုံးဖြတ် ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့်အမိန့်စာဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်-၁ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်သည် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ၃၊ ၄ ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးတို့၏ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသော ၁၄-၂-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ (၄) အရ လျှောက်ထားသည့် လျှောက်ထားလွှာကို လက်ခံပြီး

ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးကို အိမ်ငှားအဖြစ်ချထားရန်ဆင့်ဆိုသည့် ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစီရင်ချက် ချမှတ်ခဲ့ခြင်း၊ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁(၄) အရ အိမ်ရှင်သို့ထုတ်ပြန်သော ညွှန်ကြားလွှာဖြင့် ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးအား အချင်းဖြစ်အခန်းတွင် အငှားချထားရန် ညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းတို့သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရ သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ တွင် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေ စာချွန်တော်အမိန့်တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည့်နေ့မှ နှစ်နှစ်အတွင်း လျှောက်ထားလွှာ တင်သွင်းခြင်းမပြုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးတို့အား ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက် ဥပဒေ ၂၁ (၄) အရ အိမ်ငှားအဖြစ် ချထားရန်ဆင့်ဆိုသည့် ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာ ငှားရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်၏ ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်ကို ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးက ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာ ဌာန (အဆောက်အအုံ) သို့ ၃၀-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာ (ပြန်ကြား အစီရင်ခံစာတွင် ၃၀-၁၀-၂၀၁၄ ဟု ဖော်ပြထားသည်) ဖြင့် တင်ပြခဲ့ သော်လည်း တစ်နှစ်ကျော်ကြာသည်အထိ သော့အပ်နှံခြင်းမရှိသဖြင့်

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ထံ မြို့ပြဆိုင်ရာ
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄)(၅) (ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ
တွင် ပုဒ်မ-၂၅(၅) ဟုဖော်ပြထားသည်) အရ လျှောက်ထားလာ၍ လုပ်ထုံး
လုပ်နည်းနှင့်အညီ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားလွှာဖြင့် အိမ်ရှင်
ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့အား ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ပေးအပ်ခဲ့ပြီးနောက်
ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့၏လျှောက်ထားချက်အရ ညွှန်ကြားလွှာပါအတိုင်း
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ ဒု-ဦးစီးမှူး၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ရဲတပ်ဖွဲ့၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ၁ ရပ်ကွက်
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတို့နှင့်အတူ နည်းလမ်းတကျ အချင်းဖြစ်အခန်းအား
ဦးဒါဝတ် ပါ- ၃ ဦးတို့အား လက်ရောက်ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်
၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာအပိုဒ် ၈ တွင် ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဒါဝတ်ပါ-၃ ဦးတို့သည်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၏ ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ
စီရင်ချက်အရ အိမ်ဌာနအဖြစ်ချထားရန် ဆင့်ဆိုမိန့်ရရှိသော်လည်း
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီက သော့အပ်နှံပေးမှုမရှိ
သဖြင့် ဖော်ပြပါဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၄)(၅) အရ နို့တစ်စာချအပ်ညွှန်ကြား
ပေးပါရန် ၉-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ လျှောက်ထားလွှာအရ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံးက အိမ်ရှင်သို့ ထုတ်ပြန်သော ညွှန်ကြားလွှာကို
၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုညွှန်ကြားလွှာ
အမိန့်အရ အချင်းဖြစ်အခန်းကို ဦးဒါဝတ် ပါ - ၃ ဦးတို့အား လက်ရောက်
ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ကျေနပ်မှုမရှိ၍ ဦးကလာဖီရာ၏ သားသမီးများဟု

ဆိုသူ ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ-၄ ဦးတို့က စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထား
တောင်းခံလာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းမြင့် ပါ ၄
နှင့်
မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခ
ကြီးကြပ်ရေးဝန်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်
ပါ ၄

သို့ဖြစ်ရာ ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၏ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅
ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားလွှာထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်း
ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။
လျှောက်ထားသူတို့က ဤစာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားလွှာကို ၂၅-၈-၂၀၁၆
ရက်နေ့တွင် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်၍ သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလ
စည်းကမ်းသတ် ၂ နှစ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ် ဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၏ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ
ညွှန်ကြားလွှာထုတ်ပြန်ရခြင်း၏ အကြောင်းတရားဖြစ်သည့် ယင်းရုံးအမှု
အမှတ် မပ-၂/၂၀၁၄၏ ၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်မှုမရှိသည့်အတွက် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်
ပယ်ဖျက်သင့်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြု
သည်။ ပန်ဘဲတန်းမြို့နယ်၊ မြို့ပြဆိုင်ရာဌာနရမ်းခကြီးကြပ်ရေးဝန်ရုံး၊ အမှု
အမှတ် မပ-၂/၂၀၁၄၏ ၂၀-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားလွှာနှင့်
၂၆-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ စီရင်ချက်တို့ကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

အမှုသည်များသည် မိမိတို့စရိတ်ကို မိမိတို့ကျခံကြစေ။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇွန်လ ၅ ရက်

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်မန္တလေး ပါ - ၂ *

မယူမနေရ အငြိမ်းစားပေးသည့် ရုံးအမိန့်စာကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော်လည်း
ဝန်ထမ်းအဖြစ် ပြန်လည်ခန့်အပ်ခြင်းမရှိသေးသည့် လျှောက်ထားသူ
အပေါ် ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ခြင်းသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊
နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်
ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ သည် ဒေါ်စန်းလှအား
မယူမနေရ အငြိမ်းစားပေးသည့်ပြစ်ဒဏ်ကို ပယ်ဖျက်သည့်အမိန့်စာ
အမှတ် ၆၅ အားရရှိပြီးနောက် ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး၌ အလုပ်
ပြန်လည်ခန့်အပ်သည့် အမိန့်စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ သီးခြားတာဝန်ခွဲဝေ
ပေးအပ်ခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ရှိသော်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၂၆

မရှိသဖြင့် အပ်နှံထားသောလုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက် မှုရှိခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရသဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ နှင့်ပတ်သက်၍ အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂၊ ကျန်းမာရေးလူစွမ်းအား အရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာနသည် ဒေါ်စန်းလှအား မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့သည့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ မှ ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့အထိ ကြားကာလ လစာစရိတ်ခံစားခွင့်ပြုရန်အတွက် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၆၈ (ခ) ကို ကျင့်သုံး၍ သင့်လျော်သည့်အတိုင်း သတ်မှတ်ခွင့်ပြုရန် အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်းနှင့် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ် ကြောင်းရုံးအမိန့်စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ တာဝန်ခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးခြင်းမရှိသည့် လျှောက်ထားသူအပေါ် ယင်းဌာန၏ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ၁/၂၀၁၆၊ ၁/၂၀၁၇ တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးနေခြင်းသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် အာဏာပိုင်ပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်သင့် ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ကိုယ်တိုင်

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ဒေါ်ယုယုခင်၊

ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ဆေးတက္ကသိုလ်- မန္တလေး၊ ငွေစာရင်းဌာနမှ ဌာနခွဲစာရေး
ဒေါ်စန်းလှအား ယင်းဌာန၏ ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့်စာအမှတ်

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

၂၂၁ အရ ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့နံနက်ပိုင်းမှစ၍ မယူမနေရ အငြိမ်းစား ပေးခဲ့သည့်အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၂၈ တွင် အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်လိုက်ကြောင်း၊ ၅-၁၀-၂၀၁၅ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်သဖြင့် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာနက မယူမနေရပင်စင်အမိန့်စာကို ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့မှစ၍ ပယ်ဖျက်လိုက် ကြောင်း ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ အမိန့်စာအမှတ်-၆၅ ကို လျှောက်ထားသူ ထံပေးပို့ခဲ့သဖြင့် လျှောက်ထားသူက ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့နံနက်ပိုင်း မှစ၍ အလုပ်တာဝန်များထမ်းဆောင်ကြောင်း အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့သော် လည်း လျှောက်ထားသူအား ယနေ့အချိန်ထိ ရာထူးခန့် စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ တာဝန်ခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးခြင်း၊ လစာငွေများထုတ်ပေးခြင်းတို့ မရှိသည့် အတွက် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာအခွင့်အရေးနှင့် နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးတို့ နစ်နာဆုံးရှုံးရသောကြောင့် အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့် ပေးပါရန် ဒေါ်စန်းလှက လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၊ ပါမောက္ခချုပ်က ဒေါ်စန်းလှ၏ အလုပ်တာဝန်ဆက်လက်ထမ်းဆောင် ကြောင်း ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲဖြင့် တင်ပြစာကို ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ထံ ယင်းနေ့ကပင် ပူးတွဲ-၁ ဖြင့် ပေးပို့တင်ပြခဲ့၍ ယင်းဌာနက ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးထံ ၃၀-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာပူးတွဲ-၂ ဖြင့် ဆက်လက်တင်ပြ အစီရင်ခံခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှ၏ လစာကိစ္စနှင့်

ပတ်သက်၍ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးက ၁၇-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၃ ဖြင့် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာနသို့တင်ပြခဲ့ရာ ယင်းဌာနက ၂၅-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါစာဖြင့် မေးမြန်းအကြောင်းကြားလာ၍ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးက ဒေါ်စန်းလှ၏ အလုပ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြောင်း တင်ပြချက်ကိုလက်ခံခဲ့သော်လည်း ၎င်းအား အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်သည့် ရုံးအမိန့်စာထုတ်ပေးထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သီးခြားတာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးစီးဌာန၏ လမ်းညွှန်ချက်မရရှိသည့်အတွက် လစာငွေများလည်း ထုတ်ပေးထားခြင်းမရှိကြောင်းနှင့် ဒေါ်စန်းလှသည် ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့မှစ၍ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး ငွေစာရင်းဌာနသို့ လာရောက်၍ ရုံးတက်လက်မှတ်ရေးထိုးလျှက်ရှိကြောင်း ၂၆-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါစာပူးတွဲ-၄ ဖြင့်တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှက ၎င်းအား မူလရာထူးဘတ်ဂျက်စာရင်းကိုင်-၂ အဖြစ်ခန့်ထားစာထုတ်ပေးရန်နှင့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ နေ့မှစ၍ ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာလုပ်သက်လစာများ တွက်ချက်ထုတ်ပေးရန် ၂-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တင်ပြတောင်းဆိုခဲ့ရာ လစာငွေထုတ်ပေးရန်မှာ ပါမောက္ခချုပ်၏ အခွင့်အာဏာလုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိသဖြင့် ဦးစီးဌာနသို့တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှသည် ဘတ်ဂျက်စာရင်းကိုင်-၂ ရာထူးတာဝန်ကိုသာ ထမ်းဆောင်လိုပြီး စာရင်းကိုင်-၂ နေရာမှာ လစ်လပ်မှုမရှိဘဲ ယင်းနေရာသည် တက္ကသိုလ်အတွက် အရေးကြီးနေရာဖြစ်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းကော်မတီအစည်းအဝေးနှင့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့တို့က ဒေါ်စန်းလှသည် မိမိဆန္ဒကိုဦးစားပေးလွန်းသည့်အတွက် တာဝန်နည်းပါးသည့်နေရာတွင်ချထားသင့်ကြောင်း

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

အကြံပြုချက်ပေးထားခြင်း၊ ဒေါ်စန်းလှသည် လက်တွဲလုပ်ဆောင်မည့်သူများနှင့်သဟဇာတမရှိခြင်းတို့ကြောင့် ၎င်းနှင့်သင့်လျော်သည့် တာဝန်ပေးရန်စောင့်ကြည့်ဆဲဖြစ်ပြီး ဦးစီးဌာန၏ညွှန်ကြားချက်ကို စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းတို့ကြောင့် တာဝန်ခွဲဝေပေးအပ်ထားခြင်းမရှိသေးကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ကျန်းမာရေးလူစွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာန၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်အရ ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှစ၍ မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့ခြင်းအား ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့်စာပူးတွဲ-၇ ဖြင့်ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှသည် ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးတွင် ပူးတွဲ-၈ အရ ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့မှစ၍ အလုပ်ပြန်လည် ဝင်ရောက်လျက်ရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်အရ ဒေါ်စန်းလှအား မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့ခြင်းကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ဝန်ထမ်းစည်းမျဉ်းစည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုများနှင့် ပြစ်ဒဏ်များမှာ ပျက်ပြယ်သွားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှမှ အလုပ်ပြန်လည်ထမ်းဆောင်နေခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်စန်းလှအား အလုပ်ခန့်အပ်သည့် ရုံးအမိန့်စာထုတ်ပေးထားခြင်း ရှိ မရှိ၊ ဌာနခွဲစာရေးရာထူးတွင် တာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်း ရှိ မရှိ၊ လစာငွေများထုတ်ပေးထားခြင်း ရှိ မရှိ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးသို့ ၂၅-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါ စာဖြင့်မေးမြန်းခဲ့ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးက ၂၆-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါစာပူးတွဲ-၁၀ ဖြင့် တင်ပြလာကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှ ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးနှင့်

အားကစားဝန်ကြီးဌာနက ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့သို့ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာဖြင့် သဘောထားတောင်းခံခဲ့ရာ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန် အဖွဲ့က နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၈ အရ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးမှုကို နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၁၉၂ မှ ၂၀၈ ထိပါ ပြဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ပြန်လည်ပြုလုပ်ပြီးနောက် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ ပါ ပြစ်ဒဏ် ၉ မျိုးအနက်မှ သင့်လျော်သည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၁ ဖြင့် ပြန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့သည့် အမိန့်စာကိုပယ်ဖျက်ခဲ့သည့် ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့ထိကြားကာလများ အတွက် လစာစရိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနက စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီး ဌာနသို့ ၁၈-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၂ ဖြင့် သဘောထားညှိနှိုင်းခဲ့ရာ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနက နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၆၈(က) နှင့် (ခ) တို့အား ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း ၂၆-၄-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၃ ဖြင့် သဘောထားမှတ်ချက်ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးသို့ လည်း ၇-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၄ ဖြင့် သဘော ထားတောင်းခဲ့ရာ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးရန် ၂၀-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-ဖြင့် ပြန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၏ သဘောထားကို ၂၄-၈-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် မေးမြန်းခဲ့ရာ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၂၀၄ နှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ရန် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးက ၂၂-၉-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာပူးတွဲ-၁၅

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

ဖြင့်ပြန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်း စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးနှင့် ပြည်ထောင်စု ရာထူးဝန်အဖွဲ့သို့ ၁၈-၁၁-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၆ ဖြင့် သဘောထား မှတ်ချက်တောင်းခံခဲ့ရာ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့က နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ ပါပြစ်ဒဏ် ၉ မျိုးအနက် သင့်လျော်သည့်ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ၂၁-၁၂-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၇ ဖြင့် ပြန်ကြားခဲ့ ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးကလည်း ၁၃-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါ စာပူးတွဲ-၁၈ ဖြင့် သဘောထား ပြန်ကြားလာကြောင်း ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက ၁-၂-၂၀၁၇ ရက်နေ့တွင် သီးခြားအဖွဲ့ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်၍ စစ်ဆေးရန်လမ်းညွှန် မှာကြားချက် အရ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ၁/၂၀၁၇ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေး နေဆဲဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ် ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှစ၍ မယူမနေရ အငြိမ်းစားပေးသည့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့်စာတွင် ပါမောက္ခချုပ်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးက လက်မှတ်ရေးထိုးထုတ်ပြန်ထားကြောင်း၊ အဆိုပါအမိန့်စာကို ၄-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၏ စီမံခန့်ခွဲရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေး အမှတ်စဉ် ၂/ ၂၀၁၁ တွင် အတည်ပြုခဲ့၍ ပါမောက္ခချုပ်သည် စာရင်းကိုင်(၂) ရာထူးအဆင့်အား ခန့်အပ်ပိုင်ခွင့်၊ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ် ပိုင်ခွင့် ရှိသည့် ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးဖြစ်သည်ကို

တွေ့ရှိရကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ အနေဖြင့် ဒေါ်စန်းလှ၏ ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင် အလုပ်တာဝန်ပြန်လည်ထမ်းဆောင်ကြောင်း အစီရင်ခံစာကို လက်ခံရရှိပြီးနောက် ဒေါ်စန်းလှကို အလုပ်ပြန်လည် ခန့်အပ်သည့် အမိန့်စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ သီးခြားတာဝန်ခွဲဝေပေးအပ်ခြင်း များဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ရှိသော်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှသည် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်၍ ၎င်းအပေါ်မယူမနေရ အငြိမ်းစား ယူရန် ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်ကို ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၆၅ ဖြင့် ပယ်ဖျက်လိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းတစ်ဦးခံစားခွင့် ရှိသော လစာနှင့်စရိတ်တို့ကို ပြန်လည်ခံစားခွင့်ရှိရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်စန်းလှအပေါ် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက်ချမှတ်ခဲ့သည့် မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခြင်းသည် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ်အမျိုးအစား တွင် မပါဝင်သော်လည်း ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှထုတ်ပစ်ခြင်း သို့မဟုတ် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး၌ဖြစ်စေ၊ အခြားရာထူးတစ်ခု၌ဖြစ်စေ ပြန်လည် ခန့်ထားပါက ရာထူးမှကင်းကွာနေခဲ့သည့်ကာလအတွက် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း နည်းဥပဒေ ၆၈ (ခ) နှင့်အညီ သက်ဆိုင်ရာပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနက ဝန်ထမ်း၏လစာနှင့်စရိတ်ကို သတ်မှတ်ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာန က ဒေါ်စန်းလှ၏ အလုပ်ပြန်လည်ဝင်ရောက်ကြောင်း အစီရင်ခံသည့် ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့မတိုင်မီ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့မှစ၍ ဒေါ်စန်းလှနှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနများနှင့်ဆက်သွယ်၍ သဘောထား

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

မှတ်ချက် တောင်းခံဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း၊ အဆိုပါဝန်ကြီးဌာနများ
၏ အကြံပြုချက်အရ ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာနက
ယင်းဌာန၏အမိန့်စာအမှတ် ၁/၂၀၁၆ ဖြင့် ဒေါ်စန်းလှအပေါ် ဌာနဆိုင်ရာ
စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာ
အပေါ် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်စုံတစ်ရာ ချမှတ်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ
ဝန်ကြီးဌာနအနေဖြင့် ဒေါ်စန်းလှ အလုပ်ပြန်လည်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့်
၂၈-၃-၂၀၁၆ နေ့မှ ယနေ့တိုင်အောင် လစာ၊ စရိတ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍
တစ်စုံတစ်ရာဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်း
စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ၁/၂၀၁၇ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးနေခြင်းသည် နိုင်ငံ
ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ စာချွန်တော်
အမိန့်လျှောက်ထားမှုအပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ သင့်မြတ်သည့် အမိန့်ချမှတ်
သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့
အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားစဉ် လျှောက်ထားသူ
အပေါ် ၁၇-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲဖြင့် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းသည်
နိုင်ငံဝန်ထမ်းဆိုင်ရာစီမံခန့်ခွဲမှု အရည်အချင်းပျက်ယွင်းနေကြောင်း၊
လျှောက်ထားသူအား မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးသည့် အမိန့်စာကို
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့်
ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်ပါလျှက် လျှောက်ထားသူအား မူလအလုပ်တာဝန်ကို ပြန်လည်
ထမ်းဆောင်ခွင့်မပြုခြင်း၊ ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာနစ်နာမှုများကို ဖြည့်ဆည်း
ပေးရန် ပျက်ကွက်ခြင်းတို့အတွက် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ
အာဏာပိုင် မေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့် ပေးသင့်ပါကြောင်း

လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူဒေါ်စန်းလှသည် ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး ငွေစာရင်းဌာနတွင် ဌာနခွဲစာရေးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် စီမံခန့်ခွဲရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာကိစ္စရပ်များတွင် မိမိရာထူးအဆင့်အတန်း၊ တာဝန်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မှုမရှိခြင်း၊ အခြားဝန်ထမ်းများကို ထိခိုက်နစ်နာစေရန် မဟုတ်မမှန်စွာစွဲစွဲပြောဆိုခြင်း၊ အလုပ်ခွင်ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု၊ ဝန်ထမ်းအချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေရန်လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာတွင် ရိုင်းယှဉ်စွာပြောဆိုဆက်ဆံခြင်းများပြုလုပ်ကြောင်း၊ စိစစ်တွေ့ရှိသဖြင့် ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၏ ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၂၂၁ ဖြင့် ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှစ၍ မယူမနေရအငြိမ်းစား (Forced to Retire) ပေးခဲ့သည်။ ဒေါ်စန်းလှ က အဆိုပါအမိန့်စာသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိဘဲ မယူမနေရအငြိမ်းစား ပေးသည့်ပြစ်ဒဏ်သည် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာပြစ်ဒဏ် ၉ မျိုးတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသဖြင့် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လျှောက်ထားခဲ့သည်။

ဒေါ်စန်းလှ၏ လျှောက်ထားမှုအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၂၈ ဖြင့် ကြားနာခဲ့သည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ်ကိစ္စတွင် လျှောက်ထားသူဒေါ်စန်းလှအပေါ် ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးမှုဖွင့်၍ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါပြစ်ဒဏ်သည် ဝန်ထမ်းစည်းကမ်း

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

ထိန်းသိမ်းရေးလက်စွဲအပိုဒ် ၅၆ အရ ချမှတ်နိုင်သည့် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာ ပြစ်ဒဏ် ၉ မျိုးတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ပြီးဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၏ ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါရုံးအမိန့်စာကို အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်လိုက်ကြောင်း ၅-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၂၈ ၏ ၅-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်အရ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာန (ယခု ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ ကျန်းမာရေးလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာန) က ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့သည့် အမိန့်စာကို ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင် ပယ်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း ယင်းဌာန၏ ပူးတွဲ-၇ ရုံးအမိန့်စာအမှတ်-၆၅ အရ တွေ့ရသည်။ ဒေါ်စန်းလှက ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးတွင် ဌာနခွဲစာရေး၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆက်လက်ထမ်းဆောင်ကြောင်း ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ အစီရင်ခံစာတင်ပြခဲ့သဖြင့် ပါမောက္ခချုပ် ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးက ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာနသို့ ဆက်လက်တင်ပြခဲ့ပြီး ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က ပူးတွဲ-၈ ၃၀-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာဖြင့် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးထံ တင်ပြအစီရင်ခံခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် ဒေါ်စန်းလှက

၎င်းအားမူလရာထူးဘတ်ဂျက် စာရင်းကိုင်-၂ အဖြစ်ခန့်ထားစာ ထုတ်ပေးရန် နှင့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ လုပ်သက်လစာများ တွက်ချက်ထုတ်ပေးရန် ၂-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာဖြင့်တင်ပြခဲ့၍ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ က ဒေါ်စန်းလှ၏ ဆန္ဒနှင့် လစာငွေကိစ္စအား မည်ကဲ့သို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ကို အမိန့်ချမှတ်ပေးပါရန် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာနသို့ ပူးတွဲ-၃၊ ၁၇-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တင်ပြခဲ့သည်။

နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဃ) တွင် ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုတွင် ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးအဖြစ် တာဝန်ပေးခန့်အပ်ခြင်းခံရသူကိုဆိုကြောင်း ပြဌာန်းထားသည်။ သက်ဆိုင်ရာဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးသည် ရာထူးဝန်အဖွဲ့ကရွေးချယ်ပေး၍ ခန့်ထားသောရာထူးအဆင့်မှတစ်ပါး အခြားစတင်ခန့်ရာထူးအဆင့်အတွက် ဝန်ထမ်းများကို ရွေးချယ်ခန့်ထားရမည် ဖြစ်ကြောင်း ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၇ (ခ) တွင် ပြဌာန်းထားသည်။

ဒေါ်စန်းလှအား ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး ပါမောက္ခချုပ်က ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၂၂၁ ဖြင့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်း မှစ၍ မယူမနေရ အငြိမ်းစားပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပါမောက္ခချုပ်ရာထူးသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတကခန့်အပ်ခြင်းဖြစ်၍ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး ပါမောက္ခချုပ်သည် ယင်းဌာန၏ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးဖြစ်ပြီး အခြားအဆင့်ဝန်ထမ်းခန့်အပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ပိုင်ခွင့်ရှိမည် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့နံနက်ပိုင်းစ၍ မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့သည့်ပါမောက္ခချုပ် ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၏ ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၂၂၁ ကိုကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအား အရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့် စာအမှတ် ၆၅ ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခဲ့ပြီး ပါမောက္ခချုပ်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးသို့ အမိန့်စာဖြန့်ဝေထားကြောင်း ပူးတွဲ-၁ ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၆၅ အရ တွေ့ရသည်။

ဒေါ်စန်းလှက အလုပ်ပြန်လည်ထမ်းဆောင်နေခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဒေါ်စန်းလှအား အလုပ်ခန့်အပ်သည့် ရုံးအမိန့်စာထုတ်ပေးထားခြင်း ရှိ မရှိ၊ ဌာနခွဲစာရေးရာထူးတွင် တာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်း ရှိ မရှိ၊ လစာငွေများ ထုတ်ပေးထားခြင်း ရှိ မရှိ၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ က ၂၅-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါစာဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ထံ မေးမြန်းခဲ့ရာ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးက ဒေါ်စန်းလှ၏ အလုပ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ကြောင်းတင်ပြချက်ကို လက်ခံခဲ့သော်လည်း ဒေါ်စန်းလှအား အလုပ်ပြန်ခန့်သည့် ရုံးအမိန့်စာထုတ်ပေးထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ သီးခြားတာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးစီးဌာန၏ လမ်းညွှန်ချက်မရရှိသည့်အတွက် လစာငွေများလည်း ထုတ်ပေးထားခြင်း မရှိကြောင်း ပူးတွဲ-၄၊ ၂၆-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါစာဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ထံ တင်ပြခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူတို့၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတို့အရ တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ပါမောက္ခချုပ် ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးသည် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဦးစီးဌာန၏ ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၆၅ အရ ဒေါ်စန်းလှအား မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးသည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ် သော်လည်း ဒေါ်စန်းလှအား အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်သည့်ရုံးအမိန့်စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ သီးခြားတာဝန်ခွဲဝေပေး အပ်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ရန်တာဝန်ရှိသော်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ (က)မှ (ဒ) တွင် ဝန်ထမ်းများခံစားခွင့်ရှိသည့် အခြေခံအခွင့်အရေးများကိုပြဋ္ဌာန်းထားရာ ပုဒ်မ ၁၁ အပိုဒ်ခွဲ (ဂ) တွင် လုပ်အား၊ အတတ်ပညာ၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုနှင့် လျော်ညီသည့်လစာ၊ ထောက်ပံ့ကြေး၊ ခရီးစရိတ်နှင့် အခြားစရိတ်ခံစားခွင့်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဝန်ထမ်းသည် တူညီသောအလုပ်အတွက် တူညီသည့်လစာ၊ ထောက်ပံ့ကြေး၊ ခရီးစရိတ်နှင့် အခြားစရိတ်များကို သက်ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့် အညီခံစားခွင့်ရှိကြောင်း နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ဒေါ်စန်းလှသည် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်၍ ၎င်းအပေါ် မယူမနေရအငြိမ်းစားယူရန် ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်ကို ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့ ရုံးအမိန့်စာအမှတ် ၆၅ ဖြင့်ပယ်ဖျက်လိုက်သည့် အချိန်မှစ၍ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ခံစားခွင့်ရှိသော လစာနှင့်စရိတ်တို့ကို ပြန်လည်ခံစားခွင့်ရှိရမည်ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၆၈(ခ)တွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

ထုတ်ပစ်ခြင်း သို့မဟုတ် ရာထူးမှထုတ်ပယ်ခြင်းပြုခဲ့ပြီးနောက် ပြန်လည် ခန့်ထားသည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနနှင့် အဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူး သည် ဝန်ထမ်း၌ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာတွေ့ရှိရသော်လည်း ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်း၊ ရာထူးမှထုတ်ပယ်ခြင်းခံထိုက်သော ပြင်းထန်သည့်ကျူးလွန်မှု မဟုတ်ခြင်းကြောင့် အမှုကိစ္စ၏အတိမ်အနက်ကိုလိုက်၍ မူလရာထူး၌ ဖြစ်စေ၊ အခြားရာထူးတစ်ခု၌ဖြစ်စေ ပြန်လည်ခန့်ထားခဲ့လျှင် ရာထူးမှ ကင်းကွာနေခဲ့ရသည့် ကာလအတွက် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနနှင့် အဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးက အောက်ပါအတိုင်း သတ်မှတ်ခွင့်ပြုနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

- (၁) လစာနှင့် စရိတ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ခွင့်ပြုခြင်း၊
- (၂) ရာထူးမှ ကင်းကွာနေခဲ့သည့်ကာလကို တာဝန်ချိန်အဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်း၊
- (၃) ရာထူးမှ ကင်းကွာနေခဲ့သည့်ကာလကို ခွင့် ကာလအဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်း၊
- (၄) ရာထူးမှ ကင်းကွာနေခဲ့သည့်ကာလကို ခွင့် ကာလဟုသတ်မှတ်ပြီး လစာကို ခွင့်လစာ အဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်း။

လျှောက်ထားသူဒေါ်စန်းလှအပေါ် ချမှတ်ခဲ့သည့် မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးသည့် ပြစ်ဒဏ်သည် ဝန်ထမ်းစည်းကမ်း

ထိန်းသိမ်းရေးလက်စွဲအပိုဒ် ၅၆ အရ ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာ ပြစ်ဒဏ်အမျိုး
အစား ၉ မျိုးတွင် ပါဝင်ခြင်း မရှိသော်လည်း ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ ထုတ်ပစ်ခြင်း
သို့မဟုတ် ရာထူးမှထုတ်ပယ်ခြင်းကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိ၍
ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး၌ဖြစ်စေ၊ အခြားရာထူးတစ်ခု၌ဖြစ်စေ
ပြန်လည်ခန့်ထားပါက ရာထူးမှကင်းကွာနေခဲ့သည့် ကာလအတွက် နိုင်ငံ
ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၆၈(ခ) နှင့်အညီ သက်ဆိုင်ရာပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနနှင့် ယင်းဌာန၏အဖွဲ့အစည်း
အကြီးအမှူးဖြစ်သည့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က ဝန်ထမ်း၏လစာနှင့် စရိတ်
ကို သတ်မှတ်ခွင့်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

ဒေါ်စန်းလှ၏ လစာကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏ ၂၆-၂၀၁၆
ရက်စွဲပါတင်ပြစာအပေါ် ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနက
စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ပူးတွဲ ၁၂၊ ၁၈-၃-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ
စာဖြင့် သဘောထားတောင်းခံခဲ့ရာ စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၏
ပူးတွဲ ၁၃၊ ၂၆-၄-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ ပြန်ကြားစာ အပိုဒ် ၄ တွင်
ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၊ ငွေစာရင်းဌာနမှ ဌာနခွဲစာရေးဒေါ်စန်းလှအား
မယူမနေရအငြိမ်းစားပေး လိုက်သည့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှ ပယ်ဖျက်ခဲ့
သည့် ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့အထိ ကာလအတွက် နိုင်ငံဝန်ထမ်းနည်း
ဥပဒေ ၆၈(က) နှင့် (ခ) တို့အား ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း၊
သဘောထားပြန်ကြားခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာနသည် ဒေါ်စန်းလှ
အပေါ် မယူမနေရ အငြိမ်းစားပေးခြင်းကို ပြည်ထောင်စုတရား

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

လွှတ်တော်ချုပ်၏ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ၅-၁၀-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင်ပယ်ဖျက်ပြီးနောက်ပိုင်း ဒေါ်စန်းလှက အလုပ်ပြန်လည်ဝင်ရောက်ကြောင်းအစီရင်ခံသည့် ၂၈-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့မတိုင်မီ ၁-၂-၂၀၁၆ ရက်နေ့ကစ၍ ဒေါ်စန်းလှနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်ထောင်စုရားထူးဝန်အဖွဲ့၊ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနများသို့ သဘောထားမှတ်ချက်များ တောင်းခံဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာပါ ပူးတွဲ ၁၁ မှ ၁၈ တို့အရ တွေ့ရသည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာနသည် ယင်းဌာန၏ အမိန့်စာအမှတ် ၁/၂၀၁၆ ဖြင့် ၁၇-၆-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်စန်းလှအား ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ဖြင့် စစ်ဆေးပြီးနောက် ဌာနဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် ၁၁-၁၁-၂၀၁၆ ရက်နေ့တွင်ပြုလုပ်သော ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ စီမံခန့်ခွဲရေး ကော်မတီ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးအမှတ်စဉ် ၁၀/၂၀၁၆ က အတည်ပြု၍ ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်သင့်သည် ဟုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအား နောက်ကြောင်းပြန် အရေးယူသည့်သဘောသက်ရောက်နေကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။ ပူးတွဲ ၁၈ ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၏ ၁၃-၁-၂၀၁၇ ရက်စွဲပါ သဘောထား ပြန်ကြားစာအပိုဒ် ၄ တွင်လည်း အလားတူသုံးသပ်ထားပြီး အပိုဒ် ၇ တွင် ဒေါ်စန်းလှသည် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှ ၁၇-၆-၂၀၁၆ ရက်နေ့ အထိကာလအတွင်း ရာထူးအနွယ်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိနေပါက ရာထူးမှထုတ်ပယ်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးမှုပြုသည့်နေ့ နောက်ပိုင်း

ကာလမှ စတင်သင့်သည်ဟု သုံးသပ်အကြံပြုထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာအပိုဒ် ၂၃ တွင် ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးမှ ၁-၂-၂၀၁၇ ရက်နေ့တွင် သီးခြားအဖွဲ့ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်၍ စစ်ဆေးရန် လမ်းညွှန်မှာကြားချက်အရ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ၁/၂၀၁၇ ဖြင့် ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးနေဆဲဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ တင်ပြချက်များအရ ဒေါ်စန်းလှအပေါ် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်စုံတစ်ရာ ချမှတ်ခြင်းမရှိသေးကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းလှအား ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးလိုက်သည့်အမိန့်စာကို ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာန၏ အမိန့်အမှတ် ၆၅ ဖြင့် ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့မှစ၍ ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး (ဌာနခွဲစာရေး) ၌ ပြန်လည်ခန့်ထားရာရောက်သောကြောင့် သက်ဆိုင်ရာဌာနဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးသည် ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး၌ ပြန်လည်ခန့်ထားမိန့် ထုတ်ပြန်ရန်လိုမည်ဖြစ်သည်။ ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေး၏ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးဖြစ်သည့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ သည် ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး၌ဝန်ထမ်းအဖြစ် ပြန်လည်ခန့်ထားမှု မရှိခြင်း၊ ဒေါ်စန်းလှအား မယူမနေရအငြိမ်းစားပေး ခဲ့သည့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှ ပယ်ဖျက်သည့် ၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့အထိ ရာထူးမှကင်းကွာနေခဲ့ရသည့်ကာလအတွက် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၆၈ (ခ) အရ ခံစား

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

ပိုင်ခွင့်ကို သက်ဆိုင်ရာကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီးနှင့် အဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးဖြစ်သည့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့က သတ်မှတ်ခွင့်ပြုမှု မရှိခြင်းတို့အတွက် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများကို လျှောက်ထားသူမှ ခံစားခွင့်မရရှိသေးကြောင်းတွေ့ရသည်။ လျှောက်ထားသူက ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ကျန်းမာရေးနှင့် လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာနကို လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ အဖြစ် ဖော်ပြလျှောက်ထားသော်လည်း နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများအရ ဦးစီးဌာန၏ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအကြီးအမှူးဖြစ်သည့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တွင်သာ တာဝန်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိ ရသည်။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားဝင်အခွင့်အာဏာရှိသူတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကဖြစ်စေ၊ အစိုးရဌာနတစ်ခုခုကဖြစ်စေ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်မှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် အစိုးရဌာနတစ်ခုခု သို့မဟုတ် အခွင့်အာဏာအပ်နှင်းထားသည့် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသည် တစ်ဦးတစ်ယောက် သို့မဟုတ် အများအပေါ်တွင်ထုတ်ပြန်ထားသည့် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊ အမိန့်၊ အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ ညွှန်ကြားချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ထားခြင်း ရှိမရှိ စိစစ်ကြားနာ၍ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၈(က) အရ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် စာချွန်တော် အမိန့် ၅ မျိုးတို့ကို သင့်လျော်
သည့်အတိုင်း ထုတ်ဆင့်ပေးခွင့်အာဏာရှိသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ သည် ဒေါ်စန်းလှအား
မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးသည့် ပြစ်ဒဏ်ကို ပယ်ဖျက်သည့်အမိန့်စာ
အမှတ် ၆၅ အားရရှိပြီးနောက် ဒေါ်စန်းလှအား မူလရာထူး၌အလုပ်ပြန်လည်
ခန့်အပ်သည့် အမိန့်စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ သီးခြားတာဝန်ခွဲဝေပေးအပ်ခြင်း
တို့ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ရှိသော်လည်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့်
အပ်နှင်းထားသောလုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်
ပျက်ကွက်မှုရှိခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရသဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ နှင့်
ပတ်သက်၍ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်း
သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ကျန်းမာရေးလူစွမ်းအား
အရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာနသည် ဒေါ်စန်းလှအား မယူမနေရ အငြိမ်းစားပေး
ခဲ့သည့် ရုံးအမိန့်စာကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သော်လည်း ဒေါ်စန်းလှအား
ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာခံစားပိုင်ခွင့်များ သတ်မှတ်ခွင့်ပြုမှုမရှိဘဲ ဝန်ထမ်းအဖြစ်
ပြန်လည်ခန့်အပ်ခြင်းမရှိသေးသည့် လျှောက်ထားသူအပေါ် ဌာနဆိုင်ရာ
စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ခြင်းသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊
စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း
တွေ့ရှိရသည့်အတွက် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ၏ ဆောင်ရွက်ချက်ပေါ်
အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်နှင့် အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့်

၂၀၁၇
ဒေါ်စန်းလှ
နှင့်
ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်၊
မန္တလေး ပါ ၂

၂၀၁၇

ဒေါ်စန်းလှ

နှင့်

ပါမောက္ခချုပ်၊

ဆေးတက္ကသိုလ်၊

မန္တလေး ပါ ၂

ထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေ
လျှောက်ထားမှုကိုခွင့်ပြုသည်။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ပါမောက္ခချုပ်၊
ဆေးတက္ကသိုလ်-မန္တလေးသည် လျှောက်ထားသူအား မူလရာထူး၌
ဝန်ထမ်းအဖြစ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ပြီး သင့်လျော်သည့် တာဝန်ပေးအပ်သည့်
ရုံးအမိန့်စာကို နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်အညီ ထုတ်ပြန်ရန်
အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ကျန်းမာရေးလူစွမ်းအား
အရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာနသည် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်စန်းလှနှင့် ပတ်သက်၍
၎င်းအား မယူမနေရအငြိမ်းစားပေးခဲ့သည့် ၁-၁၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှ
၁၇-၃-၂၀၁၆ ရက်နေ့ထိ ကြားကာလလစာစရိတ်ခံစားခွင့်အတွက်
နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ၆၈(ခ) ကို ကျင့်သုံး၍ သင့်လျော် သည့်အတိုင်း
သတ်မှတ်ခွင့်ပြုရန် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ကျန်းမာရေးလူစွမ်းအား
အရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာနသည် အလုပ်ပြန်လည် ခန့်အပ်ကြောင်း
ရုံးအမိန့်စာထုတ်ပြန်ခြင်း၊ တာဝန်ခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးခြင်းမရှိသည့်
လျှောက်ထားသူအပေါ် ယင်းဌာန၏ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့
၁/၂၀၁၆၊ ၁/၂၀၁၇ တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းစစ်ဆေးနေခြင်းသည် နိုင်ငံ
ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ
နှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း အာဏာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ပြန်
လိုက်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် လျှောက်ထားသူအပေါ်
 အရေးယူရန်လိုအပ်ပါက နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း
 စည်းကမ်း၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ နည်းလမ်းတကျ စစ်ဆေး
 အရေးယူဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

အမှုသည်များသည် မိမိတို့စရိတ်ကို မိမိတို့ကျခံကြစေ။

၂၀၁၇
 ဒေါ်စန်းလှ
 နှင့်
 ပါမောက္ခချုပ်၊
 ဆေးတက္ကသိုလ်၊
 မန္တလေး ပါ ၂

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

ဧပြီလ ၁၀ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း

တို့ရှေ့တွင်

ဦးတင်မောင်လတ်

ဒေါ်ချိုချိုအောင်

နှင့်

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅ *

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ - ယင်းဥပဒေ ပထမဇယားအပိုဒ် ၁၃၆

ရောင်းသူလက်ရှိမဟုတ်သောပစ္စည်းကို ဝယ်သူသည် ယင်းပစ္စည်း

ကို လက်ရောက်ရလို့မူတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို မည်သည့်

အချိန်မှစတင်၍ ရေတွက်ရခြင်း။

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) အရ မူလဋီညာဉ်ပြုပြီးမှ

ပေါ်ပေါက်လာသည့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမှုအပေါ် မူလပဋီညာဉ်အတိုင်း

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၆၆၊ ၆၇၊ ၆၈၊ ၆၉
၇၀၊ ၇၁၊ ၇၂၊ ၇၃+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၅၉၀
၄၆၇ တို့တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

၂၈ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအပေါ် အယူခံမှု

သီးခြားအတည်ပြု ဆောင်ရွက်စေနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၃၆ အရ ရောင်းစဉ်အခါက ရောင်းသူ၏ လက်ရှိမဟုတ်သော မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို အချင်းချင်းအရောင်းအဝယ်ပြုပြီးနောက် ဝယ်သူက ထိုပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလိုသည့်အမှုတွင် ရောင်းသူက ပထမလက်ရောက်ရယူပိုင်သည့်အခါကစ၍ စည်းကမ်းသတ် ကာလကို ၁၂ နှစ်ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ရောင်းသူ၏လက်ရှိမဟုတ်သောဆိုသည့် စကားရပ်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် ရောင်းသူအား ဆန့်ကျင်လက်ရှိထား သည်ဟု ဆိုလိုရာရောက်သည်။ လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ် လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသာမက သဘောအားဖြင့်လက်ရှိဖြစ်ခြင်း (constructive possession) လည်း အကျုံးဝင်သည်ဟု Saw En Hoke V Ma Po Yin အမှု^(၁၂) တွင် ပြဆိုသည်။

ရောင်းသူဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၀၀ ဒီကရီချမှတ်သည့် ၂၅-၁၀-၂၀၀၀ နေ့မှစ၍ အချင်းဖြစ်မြေကို ဥပဒေအရ လက်ရှိရပိုင်ခွင့်ရှိသွားပြီဖြစ်၍ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းအား ရောင်းချ သည့် ၆-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မြေကို ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် လက်ရှိမဟုတ်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်တော့ချေ။ အချင်းဖြစ်မြေကို ရောင်းစဉ်က ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်လက်ရှိဖြစ်သည့်အတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်ပထမဇယား အပိုဒ် ၁၃၆ နှင့် အကျုံးမဝင်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ) အရ

၂၀၁၇

ဦးတင်မောင်လတ်

ဒေါ်ချိုချိုအောင်

နှင့်

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

၂၀၁၇	မူလပဋိညာဉ်ရှိကြောင်းမသိဘဲ သဘောရိုးဖြင့် ငွေပေးချေကာ အဖိုးစားနား
ဦးတင်မောင်လတ်	ဖြင့် လွှဲပြောင်းရရှိသူမှတစ်ပါး ထိုပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	သောပိုင်ဆိုင်ခွင့်အရ ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင်ပါဝင်သူအား အမှီပြု၍
နှင့်	တောင်းနိုင်သောအခြားသူတစ်ဦးဦးအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	စေနိုင်သည်။
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	

အယူခံတရားလိုအတွက် - $\frac{\text{ဦးမင်းလွင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ}}{\text{ဦးလှကို၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ}}$

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) ဦးစိုးမြင့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂) (၃) (၄) ဦးလှမောင် (ခ)

ဦးလှမင်းသိမ်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၅) ဦးလှကို၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၁) ဦးစိုးမြင့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၂) (၃) (၄) ဦးလှမောင် (ခ)

ဦးလှမင်းသိမ်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၅) ဦးမင်းလွင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂၀ တွင် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်၊ ဦးတင်မောင်လတ်နှင့် ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့အပေါ် မြေလက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှုနှင့် မှတ်ပုံတင် အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကိုပယ်ဖျက်၍ မှတ်ပုံတင် အရောင်းစာချုပ်အသစ် ချုပ်ဆိုပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ မှတ်ပုံတင်အရောင်း

စာချုပ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ပယ်ဖျက်ပြီး တရားလိုသည် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သို့ ကျန်ငွေကျပ် ၅၆၅ သိန်းပေးအပ်ပါက မြေအရောင်းစာချုပ်အသစ်ကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ချုပ်ဆိုပေးရန်ဒီကရီချမှတ်ပြီး လက်ရောက်ရလို့ မှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကိုမကျေနပ်ကြသဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်က တရားမ ပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်းအသီးသီးအယူခံရာ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ ကိုခွင့်ပြု၍ တရားလိုသည် ရောင်းကြေး ကျန်ငွေကျပ် ၅၆၅ သိန်းကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သို့ပေးချေပါက ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် (၎င်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များ) သည် အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးစေရန်၊ အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ပယ်ဖျက်ရန်၊ ဦးတင်မောင်လတ် လက်ဝယ်ရှိ မြေအစိတ်အပိုင်းကိုလက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ပြီး တရားမပထမအယူခံမှုစာအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ ကို ပလပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဒီကရီအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဦးတင်မောင်လတ်က တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၈၉၀/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဦးသိန်းအောင်အောင် ပါ ၃ ဦးက တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄/၂၀၁၅ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ချိုချိုအောင်က တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၆/၂၀၁၅ နှင့် ၇/၂၀၁၅ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးအယူခံရာ အယူခံမှု ၄ မှုလုံးကို ပလပ် ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ဦးတင်မောင်လတ်က ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၄၈၉၊ ၄၉၀၊ ၄၉၁၊ ၄၉၂ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ချိုချိုအောင်က ၂၀၁၅ ခုနှစ်

၂၀၁၇
 ဦးတင်မောင်လတ်
 ဒေါ်ချိုချိုအောင်
 နှင့်
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွသန်း ပါ ၅

တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၅၂၃၊ ၅၂၄၊ ၅၂၅၊ ၅၂၆ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လျှောက်ထားရာ အောက်ပါပြဿနာများကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ၁။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၄ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂ နှင့် ၂၃ တို့တွင် စီရင်ချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် တပေါင်းတည်းချမှတ်ထား ရာ၌ ဦးတင်မောင်လတ်သည် မိမိအားအရှုံးပေးသည့် အယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ ပေါ်တွင်သာ အယူခံ တင်သွင်းပြီး အယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ အပေါ် အယူခံ မတင်သွင်းသဖြင့် ဦးဘလင်းနှင့်မအေးစိန်အမှု စီရင်ထုံးအရ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃/ ၂၀၁၄ တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အကြောင်းအရာ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စောဒကတက်ခွင့်မရှိတော့ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက် သည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ၊

၂။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားလို ဒေါ်ဆွေဆွသန်းစွဲဆိုသည့် အမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၁၃၆ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ထားခြင်း သည် မှန်ကန် ခြင်း ရှိ မရှိ၊

၃။ ဦးတင်မောင်လတ်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
 အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က၏ အကာအကွယ်ကို ဦးတင်မောင်လတ်
 ရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ဒေါ်ချိုချိုအောင်
 ၏ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် နှင့်
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ကောက်ယူ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
 ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ၊

၄။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း
 စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်က ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်
 ထံမှ ဝယ်ယူသည့်အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀
 ကို ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟုဆုံးဖြတ်၍ မှတ်ပုံတင်
 စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည်
 မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

အထက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာများအပေါ် ကြားနာဆုံးဖြတ်ရန်
 ဤတရားမအထူးအယူခံမှု ၈ မှုကို ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။
 အဆိုပါ တရားမအထူးအယူခံမှုများတွင် ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာသည်
 တူညီသဖြင့် ဤစီရင်ချက်သည် ယင်းအမှုများအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေ
 မည်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို/အယူခံတရားပြိုင် ဦးတင်မောင်လတ်၏
 ရှေ့နေက ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကိုးကားသော ဦးဘလင်း
 နှင့်မအေးစိန် အမှု^(၁)တွင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ငြိမ်း၏မောင်ဖြစ်သူ ဦးဘလင်း
 နှင့် ဒေါ်ငြိမ်း၏ကိတ္တိမသမီးဖြစ်သူ မအေးစိန်တို့သည် ကွယ်လွန်သူ
 ဒေါ်ငြိမ်း၏ အမွေထိန်းသိမ်းခွင့်ရရန် အမွေထိန်းလက်မှတ်စာကို အပြိုင်

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

လျှောက်ထားခဲ့ကြသဖြင့် မူလမူ ၂ မှုဖြစ်ကြောင်း၊ အမှု ၂ မှုလုံးတွင် အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် တစ်ခုတည်းသောပြဿနာမှာ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ငြိမ်းက မအေးစိန်ကို ကိတ္တိမသမီးအဖြစ်မွေးစားခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိ ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလွှတ်တော်တရားသူကြီးက အမှု ၂ မှုကို တပေါင်းတည်းစစ်ဆေး၍ စီရင်ချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ကာ မအေးစိန်အား အနိုင်ပေးကြောင်း၊ ဦးဘလင်းက မအေးစိန်အနိုင်ရသည့်အမိန့်ကိုသာ အယူခံပြီးမိမိ စွဲဆိုမှုကို ပလပ်သည့်အမိန့်ကိုအယူမခံကြောင်း၊ ငြင်းချက်တူသော အပြန်အလှန် စွဲဆိုသောတရားမမှုတွင် ချမှတ်သောဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် နစ်နာသူ အမှုသည်တစ်ဦးသည် အမှု ၂ မှုတွင် ချမှတ်သော စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူမခံဘဲ တစ်မှုတွင်ချမှတ်သော စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကိုသာ အယူခံ ဝင်ခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုသည် မူလမှုတစ်မှုတည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းနှင့် ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့က သီးခြားစီ အယူခံကြသဖြင့် အယူခံမှု ၂ မှုဖြစ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းစီရင်ထုံး သည် မူလမှုတစ်မှုတည်းဖြစ်သော ယခုအမှုအတွက် ထုံးသာဓကမဖြစ် ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ မီးသေဖြစ်ရန် ယခင် တရားမမှု (former suit) နှင့် နောက်အမှု (subsequent suit) အမှု ၂ မှုရှိရန် လိုအပ်သည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၁ အရ စော၍ချမှတ် သောစီရင်ချက်သည် နောက်အမှုအတွက် မီးသေကြောင်း၊ မူလမှုတစ်မှု တည်းသာရှိသော အမှုအတွက် စော၍ချမှတ်သော စီရင်ချက်ဟူ၍ မရှိသည့်အလျောက် မီးသေရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ နှင့် ၂၃/၂၀၁၄ တို့ကို စီရင်ချက်တစ်စောင်တည်းဖြင့်

(၁) ၁၉၃၆ ခုနှစ်၊ အေ၊ အိုင်၊ အာရ်၊ ရန်ကုန်၊ စာ - ၄၀၁။

တစ်ပြိုင်တည်းချမှတ်ခြင်းကြောင့် မည်သည့်အယူခံမှုရှိစီရင်ချက်ကိုမျှ
စော၍ချမှတ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ NAHARI and
OTHERS V SHANKAR and OTHERS အမှု^(၂) အရ မီးသေမှုသည်
အဓိကမှာ ဒီကရီမဟုတ်ဘဲ အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာသာဖြစ်
ကြောင်း၊ ဒီကရီအရပေါ်ပေါက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ စီရင်ချက်ကြောင့်
ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာအမှတ် (၁)ကို အယူခံတရားလို
ဦးတင်မောင်လတ်အကျိုးငှာ ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်
သည် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးတရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/ ၁၉၉၈ တွင်
၁၈-၇-၂၀၀၀နေ့၌ ဦးတင်မောင်လတ်အပေါ် အနိုင်ဒီကရီရ၍ ဇာရီမှု
အမှတ် ၃၆/ ၂၀၀၇ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော်လည်းအချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်
က လက်ရောက်မရခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဦးတင်မောင်လတ်က ယင်းမြေ
ကို ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှစ၍ ဆန့်ကျင်လက်ရှိဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်
သည် ၁၆-၂-၁၉၉၀ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ ဦးသိန်းအောင်က
အချင်းဖြစ်မြေကိုပေး၍ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ဦးတင်မောင်လတ် လက်ရှိ
ဖြစ်သည့် မြေအစိတ်အပိုင်းကို ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှစ၍ လက်ရောက်
ရခွင့်ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးချစ်မောင် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်စိန်စိန်ရီ အမှု^(၃)
ဒေါ်ထွန်း ပါ ၃ နှင့် ဦးဘိုးဖြူအမှု^(၄) တို့ကို ကိုးကားကြောင်း၊ ၆-၈-၂၀၀၈
နေ့တွင် ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက ၁၇-၅-၂၀၁၀ နေ့တွင်
တရားစွဲဆိုရာ ကန့်သတ်ထားသည့် ၁၂ နှစ်ကာလကျော်လွန်သည်မှာ
ထင်ရှားကြောင်း၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံ တင်စာချုပ်

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

(၂) ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ အေ၊ အိုင်၊ အာရ်၊ ရန်ကုန်၊ စာ - ၄၁၉ (လွှတ်တော်ချုပ်)။

(၃) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၆၁။

(၄) ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၅၀။

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ချုပ်ဆိုပေးရန် သက်သာခွင့်တောင်းထား၍ ယခုအမှုစွဲဆိုသည့်နေ့ရက်ထိ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် မပြုလုပ်ရသေးသဖြင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၅၄အရ ရောင်းချရန် ပဋိညာဉ်သာဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးမြင့်စိုး နှင့် ဦးတင်ရွှေ ပါ ၂ အမှု** ^(၅) ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၁၃၆ တွင် ရည်ညွှန်းသည့် အရောင်း အဝယ်မှာ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီးသည့် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးချစ်မောင် ပါ ၂ အမှု** ^(၇) **ဒေါ်ထွန်း ပါ ၃ အမှု** ^(၈) တွင် တွေ့နိုင်ကြောင်း၊ မှတ်ပုံမတင်ရသေးသည့် အရောင်းကတိပဋိညာဉ်ကိုအခြေခံ၍ အဆိုပါ အမှတ်စဉ် ၁၃၆ အရ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းဝယ်ယူသည့် စာချုပ်သည်မှတ်ပုံမတင်ရသေးသည့် အတွက် ဦးတင်မောင်လတ်သည် ဦးသိန်းမောင်အား ဆန့်ကျင်သည့် ၁၉၈၅ ခုနှစ် သို့မဟုတ် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်အားဆန့်ကျင်သည့် ၁၆-၂-၁၉၉၀ နေ့ မှစ၍ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၁၄၄ အရ ၁၂ နှစ်ကျော်လွန်ကြောင်း၊ **ဦးဝင်းဟန် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်ညွန့်ညွန့်တင် အမှု** ^(၆)၊ ဦးတင်အောင် နှင့် ဦးဇော်ဝင်းဇော် (ခ) ဦးဇော်ဝင်း ပါ ၄ အမှု ^(၇) တို့ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ဝယ်ယူသည့်စာချုပ်သည် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် မဟုတ်သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၈ က အထမြောက်သည့် ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းကိုသာ ရည်ညွှန်းခြင်း၊ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇ (ခ)အရ ဦးတင်မောင်လတ်သည် မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်

(၅) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၃၆၈။

(၆) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၆၆။

အရ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသူမဟုတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းအနေဖြင့် ယင်းပုဒ်မ ၄၈ နှင့် ပုဒ်မ ၂၇ (ခ)တို့အရ ဦးတင်မောင်လတ်အပေါ် သက်သာခွင့်တောင်းခံနိုင်သည်ဟုဆိုခြင်းသည် လွဲမှားကြောင်း၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ရောင်းချ၍ ဦးတင်မောင်လတ်က ဝယ်ယူလက်ရှိထားကြောင်းသိလျက်နှင့် အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က ခြွင်းချက်၏ အကာအကွယ်ကို ရခွင့်မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အယူခံကိုခွင့်ပြုပြီး ခရိုင်တရားရုံး၏ဒီကရီကို အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

အယူခံတရားလို/အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်၏ ရှေ့နေက ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ အချင်းဖြစ် ဂရန်မြေကို ၂၆-၃-၁၉၉၇ နေ့တွင် ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၄၁/၉၇ ဖြင့်ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ဦးတင်မောင်လတ်အပေါ် ဂရန်မြေလက်ရောက်ရရှိလိုမှုကို မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ (ယခင်တိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၃၆/၉၆) တွင် စွဲဆိုရာ ၁၈-၇-၂၀၀၀ နေ့တွင် ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ဇာရီမူဆောင်ရွက်စဉ် ဦးတင်မောင်လတ်အမည်ပေါက် ဂရန်ကိုပယ်ဖျက်ရန် ဆောင်ရွက်ရခြင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်အမည်ပေါက်ဂရန် လျှောက်ထားရခြင်းတို့ကြောင့် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ၁၃ နှစ်ကြာမှ ချုပ်ဆိုရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၇

(၇) ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၂၆ (၂၃၆)။

၂၀၁၇	အရ သက်သေခံအမှတ် (ခ) စာချုပ်ကို ၁၈-၂-၂၀၁၀ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်
ဦးတင်မောင်လတ်	သော်လည်း ယာယီမှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော ၂၆-၃-၁၉၉၇ နေ့မှစ၍
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	အကျိုးသက်ရောက်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်	ဝယ်ယူပြီးဖြစ်သည်ကို ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းသိရှိပါလျက် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုကာ
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	လွှဲပြောင်းပေးနိုင်သူမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးမြင့်စိုးနှင့်ဦးတင်ရွှေပါ ၂ အမှု^(၁)
	အရ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းဝယ်ယူသည့်ကတိစာချုပ် (သက်သေခံ-က) သည်
	ရောင်းရန်ပဋိညာဉ်သာဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေတွင် အကျိုးခံစားခွင့်တစ်စုံ
	တစ်ရာမရရှိသဖြင့် ထိုစာချုပ်အပေါ်အခြေပြုပြီး ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့်
	ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံ အမှတ် (၁၅) မှတ်ပုံတင်
	အရောင်အဝယ်စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ကို ပယ်ဖျက်ရန် တရားစွဲဆိုခွင့်
	မရှိကြောင်း၊ ဦးမောင်မောင်လတ် ပါ ၃ နှင့် ဦးကြီးကြိမ်(ခ) ဦးကံကောင်း
	အမှု^(၂) ကို ကိုးကားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
	၏ ဒီကရီသည်မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြင်အမှတ် (၁) ၏ ရှေ့နေက ဦးတင်မောင်လတ်သည် ခရိုင်တရားရုံးကချမှတ်သည့် ဒီကရီသည် ၎င်းအကျိုးကို ဆန့်ကျင်နေပါလျက် အယူခံဝင်ရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းနှင့် ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့တင်သွင်းသည့် အယူခံမှုများတွင် အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ်ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ နှင့် ၂၃/၂၀၁၄ တို့ကို တပေါင်းတည်းကြားနာပြီး တပေါင်းတည်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးတင်မောင်လတ်သည်

(၈) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၈၁။

တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄အပေါ်တွင်သာ အယူခံဝင်
ရောက်ပြီး တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄၏ ဒီကရီကို အယူမခံ
ခဲ့သည့်အတွက် ထိုအမှု၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် အတည်ဖြစ်လျက်
ရှိသဖြင့် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ဦးတင်မောင်လတ်သည်
အချင်းဖြစ်မြေတွင် ၁၉၈၅ ခုနှစ်မှ လက်ရှိနေခဲ့သော်လည်း ၎င်းအပေါ်
ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ စွဲဆို၍ ဒီကရီရရှိပြီး
ဇာရီအမှတ် ၃၆/၂၀၁၇ ဆောင်ရွက်သည့်အချိန်တွင် ၎င်း၏လက်ရှိ
နေထိုင်ခွင့်မှာ ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဇာရီအမှတ် ဦးတင်မောင်လတ်က
၂-၄-၂၀၁၀ နေ့၌ မြေအရောင်းအဝယ် စာချုပ် ချုပ်ဆိုလက်ရောက်ရရှိ
ခဲ့၍ ၂-၄-၂၀၁၀ နေ့မှစတင်ပြီး ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်၏ဆက်ခံသူများအပေါ်
ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားရာ ရောက်ကြောင်း၊ **ဦးစိုး ပါ ၃ နှင့် ဦးညွှန် ပါ ၄**
အမှု^(၉) အရ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ၊ ပထမဇယားအမှတ်စဉ်
၁၄၄ အရ အဆိုပါ ၂-၄-၂၀၁၀ နေ့မှ စတင်ရေတွက်သင့်ကြောင်း၊
အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို
ပယ်ဖျက်ပေးစေလိုမှုအတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေ
ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၉၁ အရ ၃ နှစ်အတွင်း တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍
ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်မှန်ကန်ကြောင်း၊
ဦးတင်မောင်လတ်နှင့် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်တို့ ချုပ်ဆိုသောစာချုပ်သည်
တရားဝင်ပဋိညာဉ်ဖြစ်ရမည်ဆိုသော ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

(၉) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၃၉။

၂၀၁၇	အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်ဆန့်ကျင်နေသဖြင့်
ဦးတင်မောင်လတ်	ဦးတင်မောင်လတ်သည် ယင်းပုဒ်မ ၅၃-က၏ အကာအကွယ်ကို
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	မရထိုက်ကြောင်း၊ ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းနှင့်
နှင့်	ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်တို့ချုပ်ဆိုထားသည့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာတို့ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း စွဲဆိုသည့်အမှုပလပ်ခံရပြီး
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ချိုချိုအောင်က အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အပေါ်
	အခြေပြု၍ လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုသည့်အမှုကိုလည်း ပလပ်ခံရပြီးဖြစ်၍
	အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှခံစားခွင့်မရှိကြောင်း၊
	ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ စတုတ္ထ စာပိုဒ်တွင် ရောင်းသူက
	ဝယ်သူကိုဖြစ်စေ၊ ဝယ်သူညွှန်ကြားသူကိုဖြစ်စေ မရွေးမပြောင်းနိုင်သည့် ပစ္စည်း
	ကို ပေးအပ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည်
	မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့်ဝယ်သည်ဟုဆိုသော်လည်း ဝယ်သည့်ပစ္စည်းကို
	လက်ရောက်မရရှိသဖြင့် ယင်းစာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်အရောင်းအဝယ်
	စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က
	ဒေါ်ချိုချိုအောင်ချုပ်ဆိုခဲ့သောစာချုပ်ကို ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဟု ကောက်ယူ
	ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ အထူးအယူခံမှုများကို ပလပ်သင့်
	ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) (၃) (၄) တို့၏ ရှေ့နေက ဦးတင်မောင်လတ်သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ နှင့် ၂၃/၂၀၁၄ တို့တွင် အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ အယူခံမှု ၂ မှုလုံးကို တပေါင်းတည်းအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သော်လည်း တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ်

၂၂/၂၀၁၄ တစ်နှစ်တည်းအပေါ်တွင်သာ အယူခံဝင်ခဲ့သဖြင့်
 အယူခံမဝင်သော တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ တွင် အဆုံး
 အဖြတ်ပေးသောအကြောင်းအရာသည် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သွား
 ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စု
 တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊
 ပြဿနာအမှတ် (၃) (၄) တို့နှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်ထောင်စု
 တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊
 ဤအထူးအယူခံမှုများကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
 ဦးတင်မောင်လတ်
 ဒေါ်ချိုချိုအောင်
 နှင့်
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

အဆိုလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊
 ဥပုသ်တော်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၄၁၆ (ဃ)၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၁
 (အ/၉)၊ ၁၀၉ ပေ x ၁၀၉ ပေ ရှိ အစိုးရအမည်ပေါက်ဂရန်မြေကို
 ၆-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် တန်ဖိုးကျပ်သိန်း ၇၃၀ ဖြင့် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ
 ဝယ်ယူရာ စရန်ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးချေ၍ စာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ ကြောင်း၊
 နောက်ထပ်အလီလီယူသည့် စရန်ငွေကျပ် ၆၅ သိန်းရှိသဖြင့် စုစုပေါင်း
 ကျပ် ၁၆၅ သိန်းပေးချေပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းမြေပေါ်တွင် တရားရုံး
 ဦးတင်မောင်လတ်မိသားစုရှိနေ၍ နှင်ထုတ်ပြီးမှ လက်ရောက်အပ်မည်
 ဖြစ်ကြောင်း၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ တရားမဇာရီမှုအမှတ်
 ၃၆/၂၀၀၇ တွင် တရားနိုင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် ကိုယ်စား ပါဝင်ဆောင်ရွက်
 ရန် တရားလိုအား ၇-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ
 အပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်အမည်ဖြင့် ၉-၁၁-၂၀၀၉ နေ့မှစ၍
 ၁၀ နှစ် ဂရန်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မြေအပ်ဝရမ်းဆောင်ရွက်ဆဲတွင်
 ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် ဦးတင်မောင်လတ်နှင့်ပူးပေါင်းပြီး တရားလိုအား

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

လွှဲအပ်ခဲ့သော အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို ရုပ်သိမ်းကြောင်း ၁၆-၃-၂၀၁၀ နေ့ထုတ်သတင်းစာတွင် ကြေညာခဲ့ကြောင်း၊ တရားရုံး ဦးတင်မောင်လတ်အား အနံပေ ၄၀၊ အလျား ၁၀၉ ပေကို ကျပ်သိန်း ၅၀ ဖြင့် စိတ်ပိုင်းရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကျန်မြေအစိတ်အပိုင်းကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်၏မြေအဖြစ်ရယူခဲ့ပြီး တရားနိုင်နှင့်တရားရုံးတို့က ဇာရီမူကို ပိတ်သိမ်းပေးရန်တင်ပြ၍ ၈-၄-၂၀၁၀ နေ့တွင် ရုံးက ပိတ်သိမ်း ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းမြေကို ၂၆-၃-၁၉၉၇ နေ့တွင် ယာယီ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၄၄၁/၁၉၉၇ ဖြင့် မြေရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် ဝယ်ယူ ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့သည် ဟန်ဆောင် ရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ ငွေကျပ် ၅ သိန်းချေးယူခြင်းအတွက်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြေပေါ်တွင် ဦးတင်မောင်လတ်လက်ရှိဖြစ်နေ၍ မြေလက်ရောက်မရကြောင်း၊ ၁၃ နှစ် ကြာမှ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ဖန်တီးချုပ်ဆို ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်သည် တရားလိုနှင့်ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်တို့ မြေမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ရန် အဟန့်အတားဖြစ်နေ၍ ပယ်ဖျက်သင့် ကြောင်း၊ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ တွင် ၁၈-၇-၂၀၀၀ နေ့၌ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်အား အနိုင်ဒီကရီချမှတ်ပေး၍ ယာယီစာချုပ် ချုပ်ဆိုရာ၌ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် မြေပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု မဆုံးဖြတ်ရသေးသဖြင့် ဒေါ်ချိုချိုအောင် ဝယ်ယူခြင်းသည် ပျက်ပြယ် ကြောင်း၊ ထိုအမှုတွင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည် မြေဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်သူအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ခြင်းမရှိ၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၄/၂၀၁၀ တွင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်က ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် တရားလိုတို့၏ မြေအရောင်းစာချုပ်နှင့်

ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာတို့ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန်စွဲဆိုခဲ့ရာ ပဏာမငြင်းချက်အရ ၂၀၁၇ ခု-၃-၂၀၁၀ နေ့တွင် အမှုကိုပလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၃-၃-၂၀၁၀ နေ့ (ရယက) ဦးတင်မောင်လတ် ရုံးတွင် တရားလိုအား မြေရောင်းချခြင်းကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ဒေါ်ချိုချိုအောင် နှင့် ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ဖြင့် ဖော်ပြစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ဝန်ခံလွှာ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅ တင်သွင်းသည်။

တရားပြိုင်အမှတ်(၂) ဦးတင်မောင်လတ်က အချင်းဖြစ် မြေသည် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီး မှုအမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ တွင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် မိမိတို့အကြား အမှုဖြစ်ပွားနေသော မြေဖြစ် ကြောင်း၊ ထိုမြေကွက်ကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ဒေါ်ချိုချိုအောင်သို့ ရောင်းချထားခြင်း၊ တရားလိုဝယ်စဉ်က ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် လက်ဝယ်၌မရှိဘဲ ဇာရီမူဆောင်ရွက်နေစဉ် ပြုလုပ်ခဲ့သော ဟန်ဆောင် အရောင်းအဝယ် စာချုပ်များဖြစ်၍ ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် က တရားလိုသို့ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာပေးခြင်းသည် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် အမည်ပေါက် ဂရန်ရရှိရေးအတွက်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအား အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုစဉ်၌ အမှုဖြစ်ပွားသောမြေ ဖြစ်၍ ထိုစာချုပ်မှာ ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေကွက်သည် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် က ဒေါ်ချိုချိုအောင်သို့လည်းကောင်း၊ တရားလိုသို့လည်းကောင်း မရောင်းမီကတည်းက ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်လက်ဝယ်မရှိဘဲ အမှုဖြစ်နေ သောမြေဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်များသည် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ငွေချေးရာ ၌ ဟန်ဆောင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော စာချုပ်များသာဖြစ်၍ ပျက်ပြယ် ကြောင်း၊

၂၀၁၇ ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်

တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းများမတူညီဘဲ ပူးတွဲစွဲဆိုထားကြောင်း၊
ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွသန်း ပါ ၅

တရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဒေါ်ချိုချိုအောင်က အချင်းဖြစ်
မြေကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ ၂၆-၃-၁၉၉၇ နေ့တွင် စာချုပ်အမှတ်
၄၄၁/၉၇ ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြေပေါ်၌နေသူများ
အားနှင်ထုတ်နိုင်ရန် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်မှ အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာ
လွှဲအပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က တရားလိုအား လွှဲအပ်ခဲ့
သော အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာကို ၁၆-၃-၂၀၁၀ နေ့တွင် ရုပ်သိမ်း
ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၈-၂-၂၀၁၀ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
၃၈၆/၂၀၁၀ အရ မိမိတရားဝင်ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည်
တရားစွဲခွင့်မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အကြောင်းအရာနှစ်ရပ်ထက်
ပိုမိုစွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်းဖြင့်ချေပသည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ်
၂၂၀ တွင် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် တရားပြိုင်အမှတ်
(၃) ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့ ချုပ်ဆိုခဲ့သော မှတ်ပုံတင်မြေအရောင်းစာချုပ်
အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင်
အမှတ် (၁) သို့ ရောင်းကြေးကျန်ငွေကျပ် ၅၆၅ သိန်းကို ပေးအပ်ပါက
အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို တရားပြိုင်အမှတ် (၁) က ချုပ်ဆိုပေးစေရန်
ဒီကရီချမှတ် ပြီးလက်ရောက်ပေးအပ်စေလိုမှုကို ပယ်ပစ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအပေါ် မကျေနပ်ကြသဖြင့်
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ တရားလို ဒေါ်ဆွေဆွသန်း

က တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊	၂၀၁၇
တရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဒေါ်ချိုချိုအောင်က တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ်	ဦးတင်မောင်လတ်
၂၃/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း အယူခံမှုနှစ်မှုတင်သွင်းခဲ့ရာ တရားလို	ဒေါ်ချိုချိုအောင်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းတင်သွင်းသည့် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ်	နှင့်
၂၂/၂၀၁၄ ကို ခွင့်ပြုပြီး ၎င်းစွဲဆိုသည့်အတိုင်း သက်သာခွင့်အားလုံးကို	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သည်။ တရားပြိုင်အမှတ် (၃) ဒေါ်ချိုချိုအောင်	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

တင်သွင်းသည့် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ ကို ပလပ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံမှု ၂ မူလုံးကို စီရင်ချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် တပေါင်းတည်းချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း အယူခံမှုတစ်မှုစီတွင် သီးခြားဒီကရီ များရေးဆွဲထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၂) ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လတ်သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလို ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း တင်သွင်းသည့် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ ကို ခွင့်ပြု၍ လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန် သက်သာခွင့်ကိုပါ ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ခြင်းကို မကျေနပ်သဖြင့် ထိုတရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ ၏ ဒီကရီ အပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၈၉၀/၂၀၁၄ ကို တင်သွင်းခဲ့ပြီး တရားပြိုင် ဒေါ်ချိုချိုအောင် တင်သွင်းခဲ့သည့် တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ ၏ ဒီကရီ အပေါ် အယူခံတင်သွင်းခဲ့ခြင်းမပြုချေ။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဦးတင်မောင်လတ် သည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ တရားမပထမအယူခံမှု

၂၀၁၇	အမှတ် ၂၂/၂၀၁၄ တစ်မှုတည်းအတွက်သာ အယူခံဝင်ခဲ့ပြီး
ဦးတင်မောင်လတ်	တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ ကို အယူခံမဝင်သောကြောင့်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ ၏ အဆုံးအဖြတ်သည် မီးသေ
နှင့်	သွားမည်ဖြစ်၍ ဤအယူခံတွင် စောဒကတက်ခွင့်မရှိတော့ကြောင်း
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ဦးဘလင်းနှင့်မအေးစိန်အမှု ^(၁) ကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ မီးသေဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ရပ်ဖြစ်ရန် ငြင်းချက်တူသော နောက်အမှုနှင့် ယခင်အမှုဟူ၍ အမှု နှစ်မှုရှိရန်လိုကြောင်း၊ သို့မှသာယခင်အမှုတွင် အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ချက် သည် နောက်အမှုတွင် အဆိုပါငြင်းချက်ကို ထပ်မံစစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုရန် ပိတ်ပင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မခင်နှင့်မပု ပါ ၃ အမှု^(၁၀)၊ မညိုညိုမြင့် နှင့် ဒေါ်ခင်မာမာ ပါ ၂ အမှု^(၁၁) တို့တွင် ပြဆိုသည်။

NAHARI and OTHERS V SHANKAR and OTHERS အမှု^(၁၂) တွင်လည်း မီးသေမှုသည် ဒီကရီကြောင့်မဟုတ်ဘဲ စီရင်ချက် ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ အငြင်းပွားသည့် အကြောင်းအရာသာ အဓိကဖြစ် ကြောင်း၊ အမှုနှစ်မှုရှိသည့်အခါမှသာ မီးသေပြဿနာပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အမှုတစ်မှုတည်းရှိသည့်အချက်တွင် မီးသေပြဿနာမပေါ်ပေါက်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဦးဘလင်းနှင့်မအေးစိန်အမှု^(၁) သည် ငြင်းချက်တူသော မူလအမှုနှစ်မှုရှိပြီး ယင်းအမှုနှစ်မှုကိုတပေါင်းတည်း စစ်ဆေး၍ စီရင်ချက်

(၁၀) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၃၄၃။

(၁၁) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၀၅။

တစ်ခုတည်းတွင် တပေါင်းတည်းဆုံးဖြတ်ကာ မအေးစိန်အား အနိုင်ပေးပြီး၊	၂၀၁၇
ဦးဘလင်း စွဲဆိုသည့်အမှုကိုပလပ်ခဲ့သည်။ မအေးစိန်အား အနိုင်ပေး	ဦးတင်မောင်လတ်
သောဒီကရီကိုသာ အမှုရှုံးနိုင်ခဲ့သည့် ဦးဘလင်းက အယူခံဝင်ပြီး ၎င်းစွဲဆိုမှုကို	ဒေါ်ချိုချိုအောင်
ပလပ်သည့်ဒီကရီကိုအယူခံမဝင်သောကြောင့် အယူခံမဝင်သောအမှု၏	နှင့်
ဒီကရီသည် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ယခုအမှုသည် မူလမူတစ်မှုတည်းသာရှိပြီး ငြင်းချက်တူသော မူလအမှုနှစ်မှုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မူလမူတစ်မှုတည်း၏ ဒီကရီအပေါ် တရားလိုဒေါ်ဆွေဆွေသန်းနှင့် တရားပြိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့က သီးခြားစီတင်သွင်းသော အယူခံမှုနှစ်မှုတွင် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်တည်းဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်၍လည်းကောင်း မီးသေပြဿနာပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိချေ။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကိုးကားခဲ့သော **ဦးဘလင်းနှင့်မအေးစိန်အမှု**^(၁) သည် မူလမူတစ်မှုတည်းဖြစ်သော ယခုအမှုနှင့်ဖြစ်ရပ်ချင်းတူညီမှုမရှိ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ထိုစီရင်ထုံးကိုကိုးကားလျက် ဦးတင်မောင်လတ်တင်သွင်းသော အယူခံမှုတွင် မီးသေဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု မရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၄ ခုနှစ် တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၂ နှင့် ၂၃ တို့တွင် စီရင်ချက်တစ်ခုတည်းဖြင့် တပေါင်းတည်းချမှတ်ထားရာ၌ ဦးတင်မောင်လတ်သည် မိမိအား အရှုံးပေးသည့် အယူခံမှုအမှတ် ၂၂/၂၀၁၄အပေါ်တွင်သာ အယူခံတင်သွင်း

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ပြီး အယူခံမှုအမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ အပေါ် အယူခံမတင်သွင်းသဖြင့် ဦးဘလင်းနှင့်မအေးစိန်အမှု^(၁) စီရင်ထုံးအရ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၂၃/၂၀၁၄ တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးသော အကြောင်းအရာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စောဒကတက်ခွင့်မရှိတော့ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း” ဖြေဆို သည်။

မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ဥပုသ်တော်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၄၁၆ (ဃ)၊ ဦးပိုင် အမှတ် ၇၁ (အ/၉)၊ ၁၀၉ ပေ x ၁၀၉ ပေရှိ အစိုးရအမည်ပေါက်ဂရန်မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ ဦးသိန်းအောင်က ၂၄-၈-၁၉၇၃ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၁၃) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သည်။ အဆိုပါ မြေကွက်ကို ဦးသိန်းအောင်က ဇနီးဒေါ်ခင်အေးကြိုင် (တရားပြိုင်-၁) အား ၁၆-၂-၁၉၉၀ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၁၄) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သည်။ ထိုမြေပေါ်တွင် ဦးတင်မောင်လတ် (တရားပြိုင်-၂) တို့မိသားစုသည် ထိုသို့ပေးကမ်းခြင်းမပြုမီ ၁၉၈၅ ခုနှစ်ကတည်းက ဝယ်ယူနေထိုင်လျက် ရှိကြောင်း တရားပြိုင် ဦးတင်မောင်လတ်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ တွေ့ရှိရ သည်။ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်မရခဲ့သဖြင့် ဦးတင်မောင်လတ် မိသားစုအပေါ် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီး မှုအမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ (ယခင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှု အမှတ် ၁၃၆/၁၉၉၆) တွင် မြေလက်ရောက်ရလို့မစွဲဆိုခဲ့ရာ ၁၈-၇-၂၀၀၀ နေ့တွင် အနိုင်ဒီကရီရရှိခဲ့ကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (၄၂၄) တရားရုံး အဆင့်ဆင့်တို့၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီတို့အရတွေ့ရှိရသည်။ အဆိုပါ ဒီကရီကို

အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၇ တွင် အတည်ပြုခဲ့ရာ ၃၁-၁၂-၂၀၀၉ နေ့၌ အပ်ဝရမ်းထုတ်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း သက်သေခံအမှတ် (ဃ) အရ တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၇

ဦးတင်မောင်လတ်

ဒေါ်ချိုချိုအောင်

နှင့်

ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် (တရားပြိုင်-၁) သည် ဦးတင်မောင်လတ် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
(တရားပြိုင်-၂) အပေါ် မြေလက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုထားစဉ် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ချိုချိုအောင် (တရားပြိုင်-၃) သို့အချင်းဖြစ်မြေကို တန်ဖိုးကျပ် ၃
သိန်းဖြင့် ၂၆-၃-၁၉၉၇ နေ့တွင် သက်သေခံ(ဃ) ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်
ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်။

ဝယ်သူ ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်မရရှိခဲ့ချေ။ ထိုမြေပေါ်တွင် နေထိုင်သူ ဦးတင်မောင်လတ် အား ရောင်းသူဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က နှင်ထုတ်ဖယ်ရှား၍ လက်ရောက် အပ်ပေးရန် ပြောဆိုပြီး ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် အမှုစွဲဆိုနိုင်ရေးအတွက် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြောင်း ဒေါ်ချိုချိုအောင် (တရားပြိုင်-၃)၏ ထွက်ချက်အရတွေ့ရသည်။ အဆိုပါ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ၁၃ နှစ် ကြာ ၁၈-၂-၂၀၁၀ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (၁၅) မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ဒေါ်ချိုချိုအောင် က ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် နှင့် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းတို့အပေါ် မန္တလေးတိုင်း တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၄/၂၀၁၀ တွင် ၎င်းတို့ချုပ်ဆိုထားသည့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်နှင့် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာတို့ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် စွဲဆိုခဲ့ရာ ပလပ်ခဲ့ရပြီး၊ ဒေါ်ချိုချိုအောင် က ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း၊ ဦးတင်မောင်လတ်တို့အပေါ် မြေလက်ရောက်ရလို့မူ

၂၀၁၇	ကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/၂၀၁၀
ဦးတင်မောင်လတ်	(မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၇၅၄/၂၀၁၁) တွင် စွဲဆိုခဲ့ရာ
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	ပဏာမငြင်းချက်အရ ပလပ်ခံရပြီးဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။
နှင့်	
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို သက်သေခံအမှတ် (၁၅)
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်ဟုဆိုလျှင်ပင်
	အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်ရပိုင်ခွင့် ဆိပ်သုဉ်းသွားပြီဖြစ်သည်။

ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် တရားမဇာရီမှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၇ ကိုဆောင်ရွက်စဉ် ၃၁-၁၂-၂၀၀၉နေ့၌ အပ်ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ အပ်ဝရမ်းဆောင်ရွက်စဉ် ၂-၄-၂၀၁၀ နေ့၌ တရားရုံး ဦးတင်မောင်လတ် လက်ရှိဖြစ်သော အချင်းဖြစ်မြေ၏မြောက်ဘက်ခြမ်း ပေ ၄၀× ၁၀၉ ပေကို တန်ဖိုးကျပ် သိန်း ၅၀ ဖြင့် တရားနိုင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ရောင်းချ၍ သက်သေခံ(၁)စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူ ခဲ့ပြီး ၈-၄-၂၀၁၀ နေ့တွင် ဇာရီမှုကိုပိတ်သိမ်းခဲ့ကြောင်း သက်သေခံ အမှတ် (၂) အမှုနေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရ တွေ့ရှိရသည်။

ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က တရားလို ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းသို့ ၆-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ်(က) စာချုပ်အရ အချင်းဖြစ် ဂရန်မြေကို တန်ဖိုးကျပ်သိန်း ၇၃၀ ဖြင့် ရောင်းချရာ စရန်ငွေကျပ်သိန်း ၁၀၀ လက်ခံ၍ ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင် က အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်ရရန် ဦးတင်မောင်လတ်အပေါ် စွဲဆိုခဲ့သော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ သည် ၁၈-၇-၂၀၀၀ နေ့တွင် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ပြီး ယင်းဒီကရီကို မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက အယူခံမှုအမှတ်

၁၈/၂၀၀၀ တွင် ၂၅-၁၀-၂၀၀၀ နေ့၌ အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း သက်သေခံ အမှတ် (၄၄) တို့အရ တွေ့ရှိရသည်။ အဆိုပါ ဒီကရီများအရ ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်ရပိုင်ခွင့်ရရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၃၆ အရ ရောင်းစဉ်အခါက ရောင်းသူ၏ လက်ရှိမဟုတ်သော မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို အချင်းချင်းအရောင်းအဝယ်ပြုပြီးနောက် ဝယ်သူကထိပစ္စည်းကို လက်ရောက်ရလိုသည့်အမှုတွင် ရောင်းသူက ပထမ လက်ရောက်ရယူပိုင်သည့်အခါကစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလကို ၁၂ နှစ် ရေတွက်ရန်ဖြစ်သည်။

ရောင်းသူ၏လက်ရှိမဟုတ်သော ဆိုသည့်စကားရပ်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် ရောင်းသူအား ဆန့်ကျင်လက်ရှိထား သည်ဟု ဆိုလိုရာရောက်သည်။ လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသည် အမှန်တကယ် လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသာမက သဘောအားဖြင့် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း (Constructive possession) လည်းအကျုံးဝင်သည်ဟု Saw En Hoke V Ma Po Yin အမှု^(၁၂) တွင်ပြဆိုသည်။

ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သည် တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၁၈/၂၀၀၀ ဒီကရီချမှတ်သည့် ၂၅-၁၀-၂၀၀၀ နေ့မှစ၍ အချင်းဖြစ် မြေကို ဥပဒေအရ လက်ရှိရပိုင်ခွင့်ရှိသွားပြီဖြစ်၍ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းအား ရောင်းချသည့် ၆-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် အချင်းဖြစ်မြေကိုရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်

(၁၂) ၁၉၃၄ ခုနှစ်၊ အေ အိုင် အာရ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၂၃။

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

လက်ရှိမဟုတ်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်တော့ချေ။ အချင်းဖြစ်မြေကို
ရောင်းစဉ်က ရောင်းသူ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်လက်ရှိဖြစ်သည့်အတွက်
ကာလစည်းကမ်းသတ်ပထမ ဇယားအပိုဒ် ၁၃၆ နှင့်အကျုံးမဝင်ချေ။

အယူခံတရားလို နှစ်ဦးလုံး၏ ရှေ့နေအသီးသီးက **ဦးမြင့်စိုး**
နှင့် ဦးတင်ရွှေ ပါ ၂ အမှု ^(၁) ကိုးကားလျက် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း
နှင့်ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်တို့ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသော သက်သေခံအမှတ်(က)
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်သည် ရောင်းချရန်ပဋိညာဉ်သာဖြစ်ကြောင်း၊
ဦးချစ်မောင် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်စိန်စိန်ရီ အမှု ^(၃)၊ **ဒေါ်ထွန်း ပါ ၃ နှင့်**
ဦးဘိုးဖြူအမှု ^(၄) တို့အရ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား
အမှတ်စဉ် ၁၃၆ တွင် ရည်ညွှန်းသည့် အရောင်းအဝယ်မှာ မှတ်ပုံတင်
စာချုပ်ပြုလုပ်ပြီးသည့် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင်
မှတ်ပုံမတင်ရသေးသော ရောင်းချရန် ပဋိညာဉ်သာဖြစ်၍ ယင်းအမှတ်စဉ်
၁၃၆ အရ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကို ဆုံးဖြတ်ခွင့်မရှိကြောင်းတင်ပြကြ
သည်။

ဤအမှုတွင် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းသည် ၎င်းနှင့်
ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်တို့ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည့် သက်သေခံ အမှတ် (က)
စရန်ငွေပေးသည့်အရောင်း ပဋိညာဉ်ကို ကျန်ငွေလက်ခံ၍ မှတ်ပုံတင်
စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်သည်
ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ အရ ရောင်းရန်ပဋိညာဉ်သာ
ဖြစ်၍ ပစ္စည်းပေါ်တွင် မည်သည့်အခွင့်အရေးမျှမရှိသဖြင့် ရောင်းချခြင်း
အထမမြောက်သေးသည့်အတွက် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ

ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၁၃၆ ပါ အရောင်းအဝယ်ပြုပြီးသည့် ပစ္စည်းဟုမဆိုနိုင်သဖြင့် အဆိုပါ အမှတ်စဉ် ၁၃၆ အရ စည်းကမ်းသတ် ကာလကို ရေတွက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်

တရားပြိုင် ဦးတင်မောင်လတ်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ၁၉၈၅ ခုနှစ်ကတည်းက လက်ရှိထားခြင်းဖြစ် သည်ဟုဆိုသော်လည်း ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ၎င်းအပေါ်စွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၂/၁၉၉၈ တွင် အချင်းဖြစ်မြေကို လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် ဒီကရီချမှတ်လိုက်သည့်အခါ အဆိုပါလက်ရှိထားပိုင်ခွင့်မှာ ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီး တရားနိုင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်သို့ လက်ရောက်ပေးအပ်ရန် ဥပဒေအရ တာဝန်ရှိမှု ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဇာရီမူတွင် အပ်ဝရမ်းအတည်ပြုပါက အချင်းဖြစ်မြေတစ်ရပ်လုံးကို ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က အမှန်တကယ် လက်ရောက်ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ဇာရီမူဆောင်ရွက်ဆဲတွင် တရားနိုင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် တရားရှုံးဦးတင်မောင်လတ်တို့နှစ်ဖက် ညှိနှိုင်းခဲ့ကြပြီး ၂-၄-၂၀၁၀ နေ့၌ သက်သေခံအမှတ် (၁) ကတိ စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ ဦးတင်မောင်လတ်က လက်ရောက် ရယူခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ထိုအချိန်မှစ၍ ပိုင်ရှင်ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် ၎င်း၏အကျိုးဆက်ခံသူတို့ကို ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားရာ ရောက်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တရားလို ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းသည် အချင်းဖြစ်မြေ အစိတ်အပိုင်းကို လက်ရှိဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လတ်ထံမှ လက်ရောက်ရရန် ဤအမှုကို ၁၇-၅-၂၀၁၀ နေ့တွင် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားနည်း အထူး

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

ပြဋ္ဌာန်းချက်မပါသော မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို လက်ရောက် ရလိုမှုတွင် တရားပြိုင်၏ လက်ရှိဖြစ်ခြင်းသည် တရားလိုနှင့် ဆန့်ကျင်လာ သည့်အခါမှစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ၁၂ နှစ်အတွင်း စွဲဆိုရမည်ဟု ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အပိုဒ် ၁၄၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤအမှုတွင် တရားပြိုင် ဦးတင်မောင်လတ်သည် ၂-၄-၂၀၁၀ နေ့မှစ၍ တရားလိုအား ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်၍ ထိုနေ့မှ စတင်၍ တရားလိုဒေါ်ဆွေဆွေသန်း အမှုစွဲဆိုသည့် ၁၇-၅-၂၀၁၀ နေ့ကို ရေတွက်လျှင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း မြင်သာ သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က စည်းကမ်းသတ်ကာလကို အပိုဒ် ၁၃၆ အရ ရေတွက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုမဆိုနိုင်သော်လည်း ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန် ခြင်းမရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာအမှတ်(၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားလို ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း စွဲဆိုသည့် အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၃၆ နှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း ကောက်ယူခြင်းသည် မမှန် သော်လည်း ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း” ဖြေဆိုသည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က အရ
 မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို မှတ်ပုံမတင် သောစာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီး
 ပစ္စည်းလက်ရှိထားသူအပေါ် ရောင်းသူ သို့မဟုတ် ထိုသူ၏အကျိုး
 ဆက်ခံခွင့်ရရှိသူက ထိုပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝယ်ယူလက်ရှိထားသူအပေါ်
 နှင်ထုတ်ရန်တရားစွဲဆိုသော အမှုတွင်ဝယ်ယူသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က
 အရ ခုခံကာကွယ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသည်။

၂၀၁၇
 ဦးတင်မောင်လတ်
 ဒေါ်ချိုချိုအောင်
 နှင့်
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

တရားပြိုင် ဦးတင်မောင်လတ်သည် ဇာရီမူအမှတ်
 ၃၆/၂၀၀၇ ကို ဆောင်ရွက်နေဆဲတွင် မှတ်ပုံ မတင်သော
 သက်သေခံအမှတ် (၁) စာချုပ်အရ အချင်းဖြစ်မြေကိုလက်ရောက်
 ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇာရီမူဆောင်ရွက်ဆဲတွင် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းနှင့်
 ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်တို့သည် (ရယက) ရုံး၌ ညှိနှိုင်းနေသည့်ကာလဖြစ်ပြီး
 ဇာရီမူတွင် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ၎င်း၏
 ထွက်ဆိုချက်အရ ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားရုံး ဦးတင်မောင်လတ်သည်
 သာမန်စုံစမ်းရုံမျှဖြင့် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူထား
 ကြောင်းကို သိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက ၆-၈-၂၀၀၈ နေ့တွင် ဝယ်ယူခြင်း
 ဖြစ်ပြီး ဦးတင်မောင်လတ်က ၂-၄-၂၀၁၀ နေ့တွင် ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ရာ
 ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းက ဦးတင်မောင်လတ်ထက်အလျင် ၁ နှစ်ကျော်စော၍
 ဝယ်ယူသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၎င်းတို့နှစ်ဦးလုံးက
 မှတ်ပုံမတင်ရသေးသော စာချုပ်နှင့်ဝယ်ယူကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၈ အရ

၂၀၁၇ ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်

အချိန်အားဖြင့် စောပြီးပြုလုပ်သည့် လွှဲပြောင်းမှုသည် နောက်ကျပြီး ပြုလုပ်သည့်လွှဲပြောင်းမှုထက်ဦးစားရခွင့်ရှိသည်။

ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇(ခ) အရ မူလပဋိညာဉ်ရှိကြောင်း မသိဘဲသဘောရိုးဖြင့် ငွေပေးချေကာ အဖိုးစားနားဖြင့်လွှဲပြောင်းရရှိသူမှတစ်ပါး ထိုပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုပြီးနောက် ပေါ်ပေါက်သော ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အရ ပဋိညာဉ်ချုပ်ဆိုရာတွင် ပါဝင်သူအား အမှီပြု၍ တောင်းပိုင်သောအခြားသူတစ်ဦးဦးအပေါ် ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဆောင်ရွက်စေနိုင်သည်။

ဦးတင်မောင်လတ်သည် မိမိထက်အလျင်ပြုလုပ်ထားသော အရောင်းပဋိညာဉ်ရှိကြောင်းသိလျက်နှင့် ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်၍ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က ၏ အကာအကွယ်ကို ရထိုက်ခွင့်မရှိနိုင်ပေ။ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၈ နှင့် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၇(ခ) တို့အရ ဦးတင်မောင်လတ်အပေါ် သက်သာခွင့်တောင်းခံနိုင်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာ အမှတ် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ဦးတင်မောင်လတ်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃-က၏ အကာအကွယ်ကို ရထိုက်ခွင့်မရှိကြောင်း တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုခဲ့ သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ချက် သည် မှန်ကန်ကြောင်း” ဖြေဆိုသည်။

ဒေါ်ချိုချိုအောင်သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ၂၆-၃-၁၉၉၇

နေ့တွင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ ဝယ်ယူခဲ့ပြီး ယင်းစာချုပ်ကို ၁၈-၂-၂၀၁၀ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း သက်သေခံ(၁၅) အရ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဝယ်ယူပြီး ၁၃ နှစ်ကြာမှ မှတ်ပုံတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သည့်အတွက် ကြန့်ကြာရကြောင်း စာချုပ်စာတမ်းရုံးတွင် မှတ်တမ်းတင် ထားခြင်းမရှိကြောင်း လက်ထောက်ဦးစီးမှူး ဦးသန်းကျော် ([ပြိုင်ပြ-၁၅) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရပေါ်ပေါက်သည်။ ထို့ပြင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်က မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၇၅၄ ယခင်မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၅၅/၂၀၁၀) တွင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်၊ ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း နှင့် ဦးတင်မောင်လတ်တို့အပေါ် အိမ်ပိုင်းမြေလက်ရောက်ရလို့မှုစွဲဆိုရာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်းဖြင့် အမှုပလပ်ခဲ့ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၃၃/၂၀၁၁၏ စီရင်ချက်အရ တွေ့ရသည်။

ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့် ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းတို့ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံအမှတ်(က) စာချုပ်တွင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်က ချေးငွေကျပ် ၅ သိန်းအတွက် ဒေါ်ချိုချိုအောင်နှင့်ဟန်ဆောင်အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ရကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ဒေါ်ချိုချိုအောင်စွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၂၄/၂၀၁၀ တွင် ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်၏ ချေလွှာ (သက်သေခံည-၁) ၌လည်း ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်အနေဖြင့် ဒေါ်ချိုချိုအောင်အား

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

၂၀၁၇	အမှန်တကယ်ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါက ဦးတင်မောင်လတ်အပေါ်
ဦးတင်မောင်လတ်	စွဲဆိုသောအမှုကို ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်နှင့်သာ
ဒေါ်ချိုချိုအောင်	ဆက်သွယ်ပြီး အကူအညီရယူဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းရှိသည်။
နှင့်	ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းထံမှ ငွေကြေးများစွာကို ချေးငှားအကူအညီရယူ
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းမရှိ၍ ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်နှင့်ဒေါ်ချိုချိုအောင်တို့
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅	ချုပ်ဆိုခဲ့သော အရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ သည်
	အမှန်တကယ် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ
	ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ မှတ်ပုံတင်
	စာချုပ်ပါ ပဋိညာဉ်သည် ပျက်ပြယ်သည့်ပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ
	ပျက်ပြယ်သောစာချုပ်ကို မပယ်ဖျက်ဘဲထားပါက ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း
	အပေါ် အဟန့်အတားအနှောင့်အယှက်ဖြစ်နိုင်သဖြင့် ယင်းစာချုပ်ကို
	ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်နှင့်
	ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
	အပါအဝင် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

သို့ဖြစ်ရာ ကြားနာခဲ့သောပြဿနာအမှတ် (၄) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဒေါ်ဆွေဆွေသန်းစွဲဆိုသည့် အမှုတွင် ဒေါ်ချိုချိုအောင်က ဒေါ်ခင်အေးကြိုင်ထံမှ ဝယ်ယူသည့် အရောင်းစာချုပ် အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၈၆/၂၀၁၀ ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှု ၈ မှုလုံးကို

စရိတ်နှင့်တကွပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- စီ သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးတင်မောင်လတ်
ဒေါ်ချိုချိုအောင်
နှင့်
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅
ဒေါ်ဆွေဆွေသန်း ပါ ၅

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်

တရားမပြင်ဆင်မှု
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးအောင်ဇော်သိန်း ရှေ့တွင်

ဦးပြူး ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်သန်းသန်းထွေး ပါ ၂ *

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုမှုတွင် တရားမကျင့်ထုံး
ဥပဒေအမိန့် ၃၉ နည်း ၁ နှင့် ၃ အရ ယာယီတားဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို အယူခံဝင်ရောက်ရန်ဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားလိုများမှတရားပြိုင်များအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုထားသည်မှာမှန်သော်လည်း မွန်ပြည်နယ်
တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းလာသောအမိန့်မှာ မော်လမြိုင်ခရိုင်
တရားရုံး၏တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ
အမှုအတွင်း အချင်းဖြစ်နေအိမ်နှင့်မြေကွက်အား ယာယီတားဝရမ်း

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၀၇

+ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၁ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊
မေလ ၁၀ ရက်စွဲပါ မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်အပေါ်ပြင်ဆင်မှု

ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ဖြစ်ပေသည်။

၂၀၁၇
ဦးဖြိုး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (ဒ)
အရ တားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သောအမိန့်နှင့် ထိုသို့ထုတ်ဆင့်ရန် ငြင်းပယ်
သောအမိန့်ကို အယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားပြီး သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်သောဒီကရီကို
အယူခံဝင်ခွင့်မရှိကြောင်း အတိအလင်းပိတ်ပင်ထားပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
အမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ကြောင်း
ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို တရားပြိုင်များအနေဖြင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်
တော်သို့တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (ဒ) အရ အယူခံ
ဝင်ခွင့်ရှိပါလျက် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုမှု
ဖြစ်၍ ထိုအမှုတွင်ချမှတ်သော ဒီကရီကိုပင် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသောကြောင့်
ထိုအမှုအတွင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု
မရှိကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့သောအချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်
သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးဇော်ဝင်း၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရများအတွက် - ဒေါ်လှလှဝင်း၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၇
ဦးပြူး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု အမှတ် ၅၈ တွင် တရားလို ဒေါ်သန်းသန်းထွေးနှင့် ဒေါ်စုမြတ်မွန်တို့က တရားပြိုင် ဦးပြူး၊ မဝင်းဝင်းအေး၊ ကိုအောင်ကျော်ဆန်း၊ ကိုအောင်နိုင်ထွန်း နှင့် ဦးသန်းအောင်တို့အပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေပေါ်သို့ အဓမ္မ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်၍ မတရား ဖယ်ရှားသဖြင့် လက်ရောက်လွှတ်ခဲ့ရသော အိမ်နှင့်မြေကို တရားပြိုင်တို့ အား ဖယ်ရှား၍ လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုရာ တရားလိုများဘက်မှ အချင်းဖြစ် နေအိမ်နှင့်မြေကွက် တို့ကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ တို့အရ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် လျှောက် ထားခဲ့သည်။ ထိုသို့လျှောက်ထားမှုကို မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေ အယူခံမှုအမှတ် ၁ ဖြင့် လျှောက်ထား ခဲ့ရာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်ခဲ့သော ဒီကရီကို အယူခံဝင်ခွင့်မရှိ၍ တရားမ အထွေထွေအယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးပြူးတို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှုကို တင်သွင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ ရှေ့နေက မူလရုံးအမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးပြူးသည် ဖခင်ဖြစ်ပြီး တရားလိုများနှင့်တရားပြိုင် အမှတ် (၂) (၃) (၄) တို့သည် သားသမီးများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံးတွင် တရားမစွဲဆိုမီကတည်းက ဖခင်ဦးပြူးသည် ၎င်းပိုင်ဆိုင်

သော အိမ်နှင့်မြေကို အမှတ် (၅) တရားပြိုင် သို့ ၂၄-၃-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် အိမ်နှင့်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို တရားဝင်မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ပြုလုပ်၍ ရောင်းချခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်ပါ စကားရပ်များအရ ရောင်းသူဆိုသော စကားရပ်ထဲတွင်ပါဝင်သည့် ဦးပြု၏သားသမီးများ ဖြစ်သော တရားလိုများနှင့် အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်များ ပါဝင်ကြောင်း၊ တရားလိုများက သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ဤပိုင်ဆိုင်မှုကို အကြောင်းပြု၍ စွဲဆိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ လက်ရှိကိုအကြောင်းပြု၍ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ ယာယီတားဝရမ်း လျှောက်ထားလာပါက ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် အချက် ၄ ရပ်အနက် “တရားရုံးရှေ့ရှိ အကြောင်းခြင်းရာအချက်အလက်များအရ ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး တရားရုံးဆုံးဖြတ်ရန် အငြင်းပွားမှု ရှိ မရှိ” ဆိုသည့် မူ ၁ ချက်လည်းပါဝင်ကြောင်း၊ သို့ပါ၍ လက်ရှိ ဖြစ် မဖြစ်ကို အခြေပြုစွဲဆိုရ သော သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ နှင့် စွဲဆိုသည့်အမှုတွင် ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးခွင့်မရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊

အေအိုင်အာရ်၊ ၁၉၅၁ ပတ္တနာ ၂၂၆ အမှု စီရင်ထုံးတွင် “သီးခြား ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုမှုတွင် တရားလိုသည် အမှုအတောအတွင်း တရားပြိုင်အား အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို အသုံးပြုရန် တားမြစ်သည့် တားဝရမ်းရခွင့်မရှိဟု ဆုံးဖြတ်လမ်းညွှန်ဖူးကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တရားလို များသည် ယာယီတားဝရမ်းမရထိုက်ကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်အား

၂၀၁၇

ဦးပြု ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်သန်းသန်းထွေး

ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးပြုံး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (၁) အရ အယူခံဝင်ခဲ့ရာတွင် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ တွင် “ဤပုဒ်မအရ စွဲဆိုသော အမှုတွင်ချမှတ်သော အမိန့်ကိုဖြစ်စေ၊ ဒီကရီကိုဖြစ်စေ အယူခံဝင်ခွင့် မရှိစေရ သို့မဟုတ် အမိန့် သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ပြန်လည်သုံးသပ်ခွင့် မပြုရ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားပြီး ဦးစိန်လှ ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်သန်းမြင့် (ခ) ဒေါ်သန်းမြ အမှု ^(၁) တွင် ထူးခြားသောအခြေအနေတွင် တရားမျှတမှုအလို့ငှာ ဤအယူခံမှုကိုတရားမပြင်ဆင်မှုအဖြစ်ပြောင်းလဲ၍ အဆုံးအဖြတ်ပေး သင့်သည်ဟု လမ်းညွှန်ထားကြောင်း၊ မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က အထက်ပါ စီရင်ထုံးပါအချက်များအရ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ (ခ) တွင် ဖော်ပြပါအပ်နှံထားသော စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို သုံးစွဲရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်းဆိုသော အပိုင်နှင့်ငြိစွန်းနေသဖြင့် အဆိုပါ အမိန့်များအား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများ၏ရှေ့နေက အဆိုလွှာနှင့်ပူးတွဲပါ စာရွက်စာတမ်းများအရပင် ရုံးတော်မှ ယာယီတားဝရမ်းကို မထုတ်ဆင့် ပါက မူလရုံးတရားလိုများအတွက် ငွေကြေးဖြင့် “ထေ” ချွံမရနိုင်သော နစ်နာဆုံးရှုံးမှုများ ပေါ်ပေါက်စေကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင်များပေါင်း၍ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို လွှဲပြောင်းရောင်းချရန်အတွက် ဆောင်ရွက်

(၁) ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၀၅။

လျက်ရှိကြောင်း၊ တရားလို၏ အဆိုလွှာအရ ၎င်းတို့လက်ရှိနေထိုင်သော အချင်းဖြစ် နေအိမ်နှင့်မြေမှာ တရားပြိုင်များ၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိနေကြောင်း ပေါ်ပေါက် ကြောင်း၊ နေအိမ်နှင့်မြေကို (၅) တရားပြိုင်က ဦးသန်းအောင် ဆိုသူအား ရောင်းချခဲ့ပြီး မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ပြုလုပ်ရန် မြို့နယ်မြေစာရင်း ဦးစီးဌာနတွင် ယာယီစာချုပ်အမှတ် (၁၂၇/၂၀၁၅) ဖြင့် ဆောင်ရွက် လျက်ရှိသဖြင့် ၂၈-၅-၂၀၁၅ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထား၍ ယာယီတားဝရမ်း တင်ပြရန် မြို့နယ်မြေစာရင်းရုံး၏အကြောင်းကြားစာအရ ထင်ရှား ကြောင်း၊ တရားလိုများအနေဖြင့် အငြင်းပွားသောပစ္စည်းကို တရားပြိုင် များမှ တစ်နည်းနည်းဖြင့်လွှဲပြောင်းခြင်းပြုလုပ်မည်ကို စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ရှိကြောင်း၊ နစ်နာမှုမှာလည်း ငွေကြေးဖြင့်ကုစား၍မရနိုင်သော နစ်နာမှု ဖြစ်ပေါ်၍ လျှောက်ထားသည်ကို ခရိုင်တရားရုံးကခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်က တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (၁) အရ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော်လည်း သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုသောအမှုတွင် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို အယူခံဝင်ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ယူဆနိုင်မည်မဟုတ်ပေဟုသုံးသပ်၍ ပလင်ခဲ့သောအမိန့် သည်လည်း ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ **ဦးစိန်လှ ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်သန်းမြင့်** (ခ) **ဒေါ်သန်းမြ အမှု** ^(၁) တွင်လည်း ထိုသို့ထုံးဖွဲ့ကြောင်း၊ ထို့ပြင် မူလရုံးတရားလိုက တရားပြိုင် အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄)တို့အား မော်လမြိုင် မြို့နယ်တရားရုံးတွင် ၂၀၁၅ ခုနှစ် ရာဇဝတ်ကြီးမှုအမှတ် ၄၁၉

၂၀၁၇
ဦးဖြိုး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

၂၀၁၇
ဦးပြူး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

ဖြင့်တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ တရားပြိုင် ဦးပြူးနှင့် ဒေါ်ဝင်းအေးတို့အား ရာဇသတ်ကြီးပုဒ်မ ၄၄၈ အရလည်းကောင်း၊ ကိုအောင်ကျော်ဆန်းနှင့် ကိုအောင်နိုင်ထွန်းတို့အား ယင်းပုဒ်မ ၃၄၁ အရလည်းကောင်း ငွေဒဏ် အသီးသီး ပေးဆောင်စေသည့် အမိန့်ကို ၁၇-၂-၂၀၁၇ ရက်နေ့က ချမှတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံး တရားလိုများက တရားပြိုင်များ အပေါ် တရားလိုလက်ရှိနေထိုင်ရာမှ မတရားဖယ်ရှားပြီး အဓမ္မကျူး ကျော်နေထိုင်မှုကြောင့် လက်မဲ့ဖြစ်သွားသဖြင့် ပြန်လည်လက်ရောက် ရလိုမှု စွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း အမှုမပြီးပြတ်မီ ခရိုင်တရားရုံးက ယာယီ ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးခဲ့ခြင်းနှင့် မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်က အတည် ပြုခဲ့ခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ပြင်ဆင်မှုတွင် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရလောက်အောင် မှားယွင်း ချွတ်ချော်မှု မရှိသဖြင့် ယင်းအမိန့်များကို ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး ဤပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်ထားသည်။

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေသည် အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးပြူး အမည်ပေါက်မှန်သော်လည်း၊ တရားပြိုင် တို့သည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို ရောင်းချရန်အတွက် ဆောင်ရွက် နေကြောင်း၊ မြို့နယ်မြေစာရင်းရုံးက ၂၈-၅-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ယာယီ တားဝရမ်း တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိလျှင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အကြောင်းကြားထားသဖြင့် တရားလိုများတွင် နစ်နာ

ဆုံးရှုံးမှုရှိမည်ဖြစ်ပြီး၊ ယင်းနစ်နာမှုသည် ငွေကြေးဖြင့် ကုစား၍မရနိုင်သော နစ်နာမှုဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ အချင်းဖြစ်နေအိမ်၊ မြေကွက်တို့နှင့် ပတ်သက်ပြီး တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ တို့အရ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးရန် တရားလိုများ၏ လျှောက်ထားချက်အား ခွင့်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးပြုံး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က တရားပြိုင်များသည် ယေဘုယျအားဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ ချမှတ်သောအမိန့်အပေါ် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (ဒ) အရ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိသော အမိန့်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် အမှုစစ်ဆေးစဉ်ချမှတ်ခဲ့သောအမိန့်တစ်ရပ်သည် အယူခံဝင်ခွင့် ရှိသည့် အမိန့်ဖြစ်သည့်တိုင် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်သောဒီကရီကို အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသဖြင့် အမှုစစ်ဆေးနေစဉ် ချမှတ်သောအမိန့်အပေါ်အယူခံလျှောက်ထားခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု ယူဆနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းသုံးသပ်၍ အယူခံမှုကိုပယ်ပစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက ထုတ်ထားသည့် ယာယီတားဝရမ်းကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် သင့် မသင့်နှင့် မွန်ပြည်နယ် တရားလွှတ်တော်က သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုမှုတွင် ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့်အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ရောက်ခွင့်မရှိဆိုသောအမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိတို့ကို

၂၀၁၇

ဦးပြုံး ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်သန်းသန်းထွေး

ပါ ၂

အဓိကစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။

တရားမမှုများတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် လျှောက်ထားလျှင် ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးသင့် မသင့် ကို အောက်ပါ အချက်အလက်များ အပေါ် အခြေခံ၍ စဉ်းစားရပေသည်-

- (၁) တရားရုံးရှေ့ရှိ အကြောင်းခြင်းရာအချက်အလက် များအရ ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရန် အငြင်းပွားမှုတကယ်ပင် ရှိ မရှိ၊
- (၂) အငြင်းပွားနေသည့်ပစ္စည်းသည် ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း၊ အလဟဿဖြစ်ခြင်း သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်က ယင်းပစ္စည်းကိုလွှဲပြောင်းခြင်းပြုလုပ်ရန် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ရှိ မရှိ၊
- (၃) ယင်းစိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုသည် ယခုချက်ချင်း စိုးရိမ် ကြောင့်ကြမှုဖြစ်ခြင်း၊
- (၄) အမှုပြီးစီးသည့်အခါ အမှုအတောအတွင်း ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးခြင်းကြောင့် သို့မဟုတ် မထုတ်ပေး ဘဲထားခြင်းကြောင့် တစ်ဖက်အား နစ်နာမှုဖြစ်ခြင်း။

အမှုတွင် တရားလိုများနှင့် အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်များသည် အမွေဆိုင်များဖြစ်ကြပြီး အဆိုလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်ပြထားသော ၂၂-၇-၂၀၁၀ ရက်စွဲပါ အမွေခွဲဝေပေးကတိစာချုပ်၊ ၂၄-၄-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမွေခွဲဝေပေးခြင်းကတိစာချုပ်အရ အမှတ် (၂) တရားပြိုင် မဝင်းဝင်းအေးနှင့် အမှတ် (၄) တရားပြိုင် ကိုအောင်နိုင်ထွန်း တို့အား အမှတ် (၁) တရားပြိုင်ဦးပြူးမှ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်၏အမွေဝေစု အဖြစ် ငွေကျပ် သိန်း ၅၀ စီ ခွဲဝေပေးပြီးဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေမှာ ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်မှုမရှိတော့ကြောင်း ချုပ်ဆိုထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေအား ဖခင်ဖြစ်သူ အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးပြူးက အမှတ် (၁) တရားလို ဒေါ်သန်းသန်းထွေးနှင့် အမှတ် (၂) တရားလို မစုမြတ်မွန်တို့အား ငွေကျပ်သိန်း ၂၀၀ ဖြင့် ၂၄-၈-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ အိမ်နှင့်မြေအရောင်းအဝယ် ကတိစာချုပ်များအရ ရောင်းချထားသည်ကို လည်းကောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကွက်အား အမှတ် (၅) တရားပြိုင် ဦးသန်းအောင်မှ မော်လမြိုင်မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတွင် ယာယီ စာချုပ်အမှတ် (၁၂၇/၂၀၁၅) ဖြင့် အရောင်းအဝယ်စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန် ၂၄-၃-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် တင်ပြသဖြင့် မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနမှ ယာယီတားဝရမ်းတင်ပြရန် ၂၆-၃-၂၀၁၅ နှင့် ၂၈-၄-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ စာများဖြင့် တောင်းခံထားသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၇
ဦးပြူး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

အကယ်၍ ဤအမှုတွင် တရားလိုများ အနိုင်ရရှိမည်

၂၀၁၇
ဦးပြုံး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

ဆိုပါက အမှုအတောတွင်းယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေးခြင်းမရှိလျှင် အမှတ် (၅) တရားပြိုင် ဦးသန်းအောင်သည် အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်များထံမှ ဝယ်ယူထားသော အချင်းဖြစ် အိမ်နှင့် မြေကွက်ကို အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပြီး တရားဝင်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို မှတ်ပုံတင်ခွင့် ရရှိသွားမည် ဖြစ်သောကြောင့် တရားလိုများအဖို့ ငွေကြေးဖြင့်ကုစား၍ မရနိုင်သော နစ်နာဆုံးရှုံးမှုကို ခံစားရမည်မှာ မုချမလွဲပေ။

အကယ်၍ အမှုပြီးဆုံးသည့်အခါ တရားလိုသည် အမှုနှုံးနိမ့် ပါကလည်း တားဝရမ်းထုတ်ပေးထားခြင်းကြောင့် အငြင်းပွားသည့် နေအိမ်နှင့်မြေကွက်ကို အမှတ် (၅) တရားပြိုင် ဦးသန်းအောင်သည် အမှုအတွင်း မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မချုပ်ဆိုနိုင်သော်လည်း အမှုပြီးဆုံးသည့်အချိန်တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်မည်ဖြစ်၍ ၎င်းတွင်ကုစားမရသောနစ်နာမှုမျိုး မရှိနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ အမှုပြီးဆုံးသည့်အခါ အမှုအတွင်း ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးခြင်းကြောင့် နှစ်ဖက်အမှုသည်များအား ငွေကြေးဖြင့် ကုစား၍ မရနိုင်သော နစ်နာမှုမျိုး ပေါ်ပေါက်စေခြင်း မရှိသဖြင့် မူလရုံးက ယာယီတား ဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခွင့်ပြုခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ထိုသို့ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးခဲ့သော မော်လမြိုင်

ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်အပေါ် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်က မူလ
ခရိုင်တရားရုံးတွင် တရားလိုများက တရားပြိုင်များအပေါ် သီးခြား
သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်သော ဒီကရီကို အယူခံ
ဝင်ခွင့်မရှိကြောင်း အတိအလင်းပိတ်ပင်ထားသဖြင့် အမှုစစ်ဆေးစဉ်
ချမှတ်သောအမိန့်ကို အယူခံလျှောက်ထားခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု
မဆိုနိုင်ကြောင်းသုံးသပ်၍ တရားမအထွေအထွေအယူခံမှုအား
ပလပ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၇
ဦးပြုံး ပါ ၅
နှင့်
ဒေါ်သန်းသန်းထွေး
ပါ ၂

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ထူးခြားသောအခြေအနေ
တွင် တရားမျှတမှုအလို့ငှာ အယူခံမှုကို တရားမပြင်ဆင်မှုအဖြစ်
ပြောင်းလဲ၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးသင့်ကြောင်း ဦးစိန်လှ ပါ ၂ နှင့်
ဒေါ်သိန်းမြင့် (ခ) ဒေါ်သန်းမြင့် အမှု ^(၁) အားကိုးကား၍ တင်ပြခဲ့ရာ
အဆိုပါအမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့် ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်ခဲ့သော
ဒီကရီ ကို အတည်ပြုလျက်ရှိသော ဇာရီမူတွင်ချမှတ်သောအမိန့်အပေါ်
အယူခံမှုကို တရားမပြင်ဆင်မှုအဖြစ် ပြောင်းလဲအဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း
ဖြစ်၍ ယခုဖြစ်ရပ်နှင့်မတူညီပေ။

ယခုအမှုတွင် တရားလိုများမှ တရားပြိုင်များအပေါ်
သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုထားသည်မှာ
မှန်သော်လည်း မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်း
လာသောအမိန့်မှာ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၏ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ

၂၀၁၇

ဦးဖြိုး ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်သန်းသန်းထွေး

ပါ ၂

အမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ အမှုအတွင်းအချင်းဖြစ် နေအိမ်နှင့် မြေကွက်အား ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့်အမိန့်ဖြစ်ပေသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (ဒ) အရ တားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သောအမိန့်နှင့် ထိုသို့ထုတ်ဆင့်ရန် ငြင်းပယ် သောအမိန့်ကို အယူခံဝင်ခွင့်ပြုထားပြီး သီးခြားသက်သာခွင့် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ချမှတ်သော ဒီကရီကို အယူခံဝင်ခွင့် မရှိကြောင်း အတိအလင်းပိတ်ပင်ထားပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်ကို တရားပြိုင်များအနေဖြင့် မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၃၊ နည်းဥပဒေ ၁ (ဒ) အရ အယူခံဝင်ခွင့်ရှိပါလျက် သီးခြားသက်သာ ခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉အရ စွဲဆိုမှုဖြစ်၍ ထိုအမှုတွင်ချမှတ်သော ဒီကရီ ကိုပင် အယူခံဝင်ခွင့်မရှိသောကြောင့် ထိုအမှုအတွင်းချမှတ်သည့် အမိန့်အပေါ် အယူခံဝင်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ကောက်ယူ သုံးသပ်ခဲ့သောအချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။ သို့ရာတွင်ခရိုင်တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁ နှင့် ၃ အရ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့်အမိန့်သည် မှားယွင်းမှု မရှိသဖြင့် လျှောက်ထားသူများ၏ အယူခံမှုကို ပလပ်ခဲ့သော မွန်ပြည်နယ်

တရားရုံး၏ အမိန့်အပေါ် ပြင်ဆင်မှုရုံးအနေဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်
အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ပေ။

၂၀၁၇

ဦးပြူး ပါ ၅

နှင့်

ဒေါ်သန်းသန်းထွေး

ပါ ၂

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်

သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း
တို့ရှေ့တွင်

ဦးမောင်မောင်လေး
(ကိုယ်တိုင်နှင့်အယူခံတရားလို ၂၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်) ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ) ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ) ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ) ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက်
(ကိုယ်တိုင်နှင့်အယူခံတရားပြိုင် ၂ ၏ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ)
ပါ ၁၂ *

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၄၄၊ ၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈၊ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁၊ ၅၂
+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂၊ ၈၁၊ ၈၂၊ နှင့် ၈၃ တို့တွင်ချမှတ်သော
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၈ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၏
စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အယူခံမှု

ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) အရ ကိတ္တိမ
မွေးစားခြင်းတွင် မွေးစားသားသမီး၏ မိဘရင်းနှစ်ဦးလုံးက
လက်မှတ်ရေးထိုးရန် လို မလို၊ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်
အက်ဥပဒေအရ မွေးစားခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
အရဆိုလျှင် မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ်ရောက်သူ အသက် ၁၈ နှစ်
ပြည့်ပြီးသူဖြစ်လျှင် မွေးစားမိဘနှင့်အတူ ထိုစာချုပ်တွင် ကိုယ်တိုင်
လက်မှတ်ရေးထိုးရသည်။ မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ်မရောက်သေးသူ
အသက် ၁၈ နှစ်မပြည့်သေးသူဖြစ်လျှင် မြန်မာ့လေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ
မွေးစားရန်သဘောတူညီချက်ပေးရန်လိုအပ်သူ သို့မဟုတ် လိုအပ်သူများ
က လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုရန် ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အရွယ်မရောက်သေးသူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့်
မမြအိဏ်သူတို့နှစ်ဦးကို အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း
မှတ်ပုံတင်စာချုပ် သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ချုပ်ဆိုမွေးစားရာတွင် ဖခင်ရင်း
ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေးမှာ မိခင်ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့် နှစ်ဦးသဘောတူ
လင်မယားကွာရှင်းပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင်
ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးမှုမရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေး
သည်၎င်း၏သမီး ၂ ဦးကို အဘွားဖြစ်သူဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း
ကို ကန့်ကွက်ပြောဆိုခြင်းမရှိသဖြင့် သဘောတူကျေနပ်ကြောင်းဖြင့်
၎င်း၏သဘောဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်။
အဆိုပါကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် ဖခင်ရင်းက လက်မှတ်မရေးထိုး

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇	
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ	၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	
ပေါ်လင်ကြီး	
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ	၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ	၂
နှင့်	
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ	၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ	၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ	၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ	၁၂

စေကာမူ မိခင်ရင်းဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းက အရွယ်မရောက်သေးသူ သမီးများအတွက် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်တွင် ကိတ္တိမမွေးစား ခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) အရ မွေးစားခြင်းကို သဘောတူညီ ချက်ပေးရန် လိုအပ်သူအဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းသည် အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) နှင့်အညီဖြစ်၍ ဒေါ်မြအုန်းကသင်း၏မြေးများ ဖြစ်ကြ သော မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့ကို ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းစာချုပ် အရ မွေးစားခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူ ရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ မွေးစားသူ ဒေါ်မြအုန်းက မွေးစားသမီးများဖြစ်သည့် မြေးဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့အား သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် မွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆို၍ အထင်အရှား မွေးစားမှုပြုခဲ့ခြင်းသည် လူသိရှင်ကြား အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အမွေရှင်က မွေးစားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူရ မည်ဖြစ်သည်။

သက်သေခံအမှတ် (က) အမွေပုံပစ္စည်းများကို သဘောတူ ခွဲဝေယူရန် ဝန်ခံကတိစာချုပ်သည် အမွေရှင်ဒေါ်မြအုန်း ကွယ်လွန်ပြီး နောက် ကျန်ရစ်သူသားသမီးများပြုလုပ်သည့် ဝန်ခံချက်ဖြစ်သောကြောင့် အမွေရှင် ဒေါ်မြအုန်း၏ဆန္ဒမပါသဖြင့် ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစား သမီးများအား အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိကို ဖော်ပြနိုင် သော ဝန်ခံချက်မဟုတ်ပေ။ သက်သေခံအမှတ် (၁) (၂) သတင်းစာပါ ကြော်ငြာချက်များတွင် ကိတ္တိမသမီးဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက်တို့နှစ်ဦးအား

ဒေါ်မြအုန်း၏မြေးဟု ဖော်ပြထားရုံမျှဖြင့် ၎င်းတို့အား ဒေါ်မြအုန်းက အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိဟု ကောက်ယူနိုင်သည့် သက်သေခံချက်မဟုတ်ပေ။ အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းများသည် အမွေဆက်ခံစေရန်၊ အမွေပေးရန်ရည်ရွယ်ကြောင်း အတိအလင်း ဖော်ပြပြုလုပ်ထားသည့် ကိစ္စိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိစ္စိသမီးအဖြစ် မွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို လွှမ်းမိုးချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းမှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိနိုင်ပေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမျိုးညွန့်ဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဒေါ်လှလှလွင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးမျိုးညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးမျိုးညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - (၁) ဦးဝင်းထိန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
 (၂) ဒေါ်လှလှလွင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
 (၃) (၄) ဦးမျိုးညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
 (၅) ဦးငွေသိန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
 (၆) ကိုယ်တိုင် (ရေးသားလျှောက်လဲချက် တင်သည်)
 (၇) (၈) ဦးမျိုးဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၉) မှ (၁၂) ဦးမြဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
 ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
 ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
 နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
 မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

(၁) ဦးဝင်းထိန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂)(၄) ဦးမျိုးညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၃)(၁၁)ဦးမျိုးညွန့်ဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၅) ဦးငွေသိန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၆)မှ(၉) ဦးမြဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၁၀) ကိုယ်တိုင် (ရေးသားလျှောက်လဲ ချက်တင်သည်။)
(၁၂)(၁၃)ဦးမျိုးဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၁) ဦးငွေသိန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂) (၃) ဦးမျိုးဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၄) ဦးဝင်းထိန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၅)(၁၂)ဦးမျိုးညွန့်ဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၆) ဒေါ်လှလှလွင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၇)မှ(၁၀)ဦးမြဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၁၁)ကိုယ်တိုင်(ရေးသားလျှောက်လဲ တင်သည်)
(၁)(၂) ဦးမျိုးဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၃) ဦးငွေသိန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၄)ဦးဝင်းထိန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၅)(၁၂)ဦးမျိုးညွန့်ဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

(၆) ဒေါ်လှလှလွင်တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	၂၀၁၇
(၇)မှ(၁၀) ဦးမြဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
(၁၁) ကိုယ်တိုင်(ရေးသားလျှောက်လဲ	ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ချက်တင်သည်)	ပေါ်လင်ကြီး
	ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
	ပင်စီကြီး ပါ ၂
	ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
	ပင်စီကြီး ပါ ၂
	နှင့်
ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊	ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၁၁ တွင် ဦးခင်မောင်တိုးက ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ပေါ်လင်ကြီးပါ ၁၃ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ	ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
တရားလိုသည် အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ၃၉/၃၆၀ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမ	မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂
ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုမကျေနပ်ကြသဖြင့်	
ရန်ကုန်တိုင်းဒေကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ တရားပြိုင်အမှတ် (၆) (၇) (၈)	
(၉) ဖြစ်သူ မအဏ္ဏဝါမြင့်ဦး၊ မဒေဝီ မြင့်ဦး၊ မရူပါမြင့်ဦးနှင့် ကိုချမ်းမြေ့တို့က	
တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၈/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားပြိုင်	
အမှတ် (၁) ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ) ပေါ်လင်ကြီးက တရားမပထမအယူခံမှု	
အမှတ် ၂၁/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၂) (၄)	
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ) ပင်စီကြီးနှင့် ဒေါ်ညိုညိုခင်တို့က တရားမပထမအယူခံမှု	
အမှတ် ၂၆/၂၀၁၄ ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးအယူခံရာအယူခံမှု ၃	
မှုလုံးကိုခွင့်ပြု၍ တရားလိုသည် အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ၈ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်	
ကြောင်း ပဏာမဒီကရီကို ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို	
တရားပြိုင်အမှတ် (၅) ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမ	
အယူခံမှုအမှတ် ၄၀၊ ၄၁ နှင့် ၄၂ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ်	
(၁၂) (၁၃) မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့က ၂၀၁၅ ခုနှစ်	

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၈၁၊ ၈၂ နှင့် ၈၃ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ အယူခံမှုများ အသီးသီးတင်သွင်း
ကြရာ အယူခံမှု ၆ မှုလုံးကို ခွင့်ပြုပြီး တရားလိုသည် အမွေပုံပစ္စည်းတွင်
၁၀ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီကို ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည်။
ယင်းဒီကရီအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီးက ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး)
အမှတ် ၅၃၆၊ ၅၃၇၊ ၅၃၈၊ ၅၃၉၊ ၅၄၀၊ ၅၄၁ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ) ပင်စီကြီးနှင့် ဒေါ်ညိုညိုခင်တို့က ၂၀၁၅ ခုနှစ်
တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၅၆၂၊ ၅၆၃
တို့ဖြင့်ကောင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၃) (၁၁) ဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်လေးနှင့်
ဒေါက်တာမင်းနိုင်တို့က ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ
(အထူး) အမှတ် ၅၇၅ ဖြင့်လည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်
ချုပ်သို့ အသီးသီးတင်သွင်း လျှောက်ထားကြရာ အောက်ပါပြဿနာများကို
ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“၁။ ကိစ္စိမမွေးစားစာချုပ်တွင် မွေးစားရန်ပေးအပ်သူအဖြစ်
မိခင်တစ်ဦးတည်းက လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီး၊ ဖခင်ဖြစ်သူ
၏လက်မှတ်မပါရှိသောကြောင့် အဆိုပါစာချုပ်သည်
ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ၊

၂။ တရားလိုသည် ဒေါ်မြအုန်းကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်း
၏ ၁၀ ပုံ ၁ ပုံရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီ
သည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ။

ဤတရားမအထူးအယူခံမှု ၉ မူလုံးတွင် ဆုံးဖြတ်ရမည့် ပြဿနာတူညီသဖြင့် ဤစီရင်ချက်သည် ယင်းအမှုများအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်စေမည်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို/ အယူခံတရားပြိုင်ဖြစ်သူ ဦးမောင်မောင်လေး နှင့် ဒေါက်တာမင်းနိုင်တို့၏ရှေ့နေက မြန်မာ့ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ မွေးစားသူသည် မိမိ၏အမွေပစ္စည်း များကို ဆက်ခံစေရန်ရည်စူး၍ မွေးစားသည့် သားသမီးများကိုသာ “ကိတ္တိမ” ဟုခေါ်ကြောင်း **မောင်ဘသီညိုနှင့် မောင်စံညွန့်အမှု^(၁)၊ မောင်တင်အေးနှင့် မောင်မောင်မှင် အမှု^(၂)** တို့တွင် ထုံးဖွဲ့ထားကြောင်း၊ ကိတ္တိမသားသမီးမွေးစားလိုသူသည် ကလေးငယ်၏ မိရင်းဖရင်းများ၏ သဘောတူညီချက်ကိုရရှိရမည်။ မိရင်းဖရင်းကလည်း သားသမီးကို မွေးစားမည့်သူ၏ အမွေစားအမွေခံ ဖြစ်စေရန်အတွက် မွေးစားသည်ဟူသော နားလည်မှုဖြင့်ပေးရမည်။ မွေးစားမိဘများကလည်း အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အထင်အရှားမွေးမြူရမည်ဟု **မမိန်းကလေးနှင့် မစာရီအမှု^(၃)** တွင် ထုံးပြုကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) (ခ) အရ မွေးစားစာချုပ်ကိုမှတ်ပုံတင်ရာတွင် မွေးစားခြင်းခံရသူသည် အသက် ၁၈ နှစ် မပြည့်သေးပါက မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အုပ်ထိန်းသူမှ သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိရင်းဖရင်း နှစ်ယောက်လုံးအသက်ရှိပါက တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သဘောတူညီမှုဆန္ဒ

(၁) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၇၁၀။

(၂) ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (လွှတ်တော်)၊ စာ - ၇၈။

(၃) ၄၊ ဘီအယ်လ်အာ၊ စာ - ၁၇၂၊ ပီစီ။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇	
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂	
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	
ပေါ်လင်ကြီး	
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ ၂	
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ ၂	
နှင့်	
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂	
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃	
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂	
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂	

သည် မလုံလောက်ဟု မသက်နှင့် မောင်ဖိုးထွန်းအမှု^(၄) တွင် ညွှန်ပြကြောင်း၊ ဤအမှုတွင်မိခင်ဒေါ်မြအုန်းရှိစဉ် မိသားစုအစီအစဉ်ဖြင့် မြေခွဲဝေရောင်း ချရာတွင် မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့အား ခံစားခွင့်မပေးကြောင်း၊ မိသားစုအတွင်း ပစ္စည်းခွဲဝေစဉ်တွင်လည်းကောင်း သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစုသဘောတူဝန်ခံချက်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရာ တွင်လည်းကောင်း ထည့်သွင်းခွဲဝေမှုမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်မြအုန်း၏ နာရေးကြော်ငြာ သက်သေခံအမှတ်(၂)၊ မရွှေရည်ထိုက်၏ လက်ထပ်မင်္ဂလာကျေးဇူးတင်လွှာ သက်သေခံအမှတ် (၁) တို့၌ အမွေရှင် ဒေါ်မြအုန်း၏မြေးများအဖြစ်သာ ဖော်ပြထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ၎င်းတို့အား အမွေဆက်ခံရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် ဒေါ်မြအုန်းက မွေးစားခဲ့ခြင်း မဟုတ်သည်မှာ မြင်သာထင်ရှားကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၂) အရ ယင်းစာချုပ်တွင် အနည်းဆုံး အသိ သက်သေ ၂ ဦး လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်ဖြစ်ရာ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်၌ ဒေါ်ညိုညိုခင် (တရားပြိုင်-၄) တစ်ဦးတည်းကသာ လက်မှတ်ထိုးထား၍ ဥပဒေနှင့်မညီသဖြင့် တရားဝင်စာချုပ်မဟုတ် ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) မွေးစားစာချုပ်တွင် မိဘနှစ်ပါးလုံး သက်ရှိထင်ရှားရှိပါလျက် မိခင်ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းကသာ လက်မှတ် ရေးထိုးထားပြီး ဖခင်နေရာ၌ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏လက်ရေးဖြင့် ဦးတင်မောင်လေးနှင့်ကွာရှင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း ဖြည့်စွက်ရေးသားထား ကြောင်း၊ ကွာရှင်းပြီး အထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာတင်ပြမှုမရှိကြောင်း၊ စာချုပ်ပါ သက်သေများ၏ ထွက်ချက်အရ ကလေး ၂ ဦးကို ဖခင်ရန်မှ

(၄) ၅၊ ဘီအယ်တီ၊ စာ - ၁၇၁။

ကာကွယ်ရန် မွေးစားစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊
ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏ဖြည့်စွက်ချက်မှာ မှတ်ပုံတင်အရာရှိ၏ မှတ်တမ်းတင်ထားမှု
မရှိသဖြင့် နောက်မှဖြည့်စွက်ခြင်းဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ မွေးစားစာချုပ်
သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလွှတ်တော်၏
ဒီကရီကိုပြန်လည် အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်

အယူခံတရားလို/ အယူခံတရားပြိုင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြမော်
(ခ) ပေါ်လင်ကြီး၏ရှေ့နေက ကိစ္စိမ မွေးစားစာချုပ်ပါ သက်သေများ၏
ထွက်ချက်အရ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏တောင်းဆိုမှုကြောင့် ကလေး ၂ ဦး၏
ဖခင်ရန်မှ ကာကွယ်ရန်ရည်ရွယ်၍ မွေးစားစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ အမေ
ပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ်တွင်
မွေးစားရန်ပေးသူ မိခင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းကိုသာ ဖော်ပြထားပြီး
ခင်ပွန်းနှင့် ကွာရှင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က လက်ရေးဖြင့်ဖြည့်စွက်
ရေးသားထားကြောင်း၊ ကိစ္စိမစာချုပ်ချုပ်စဉ်၌ ကလေး ၂ ဦး ၏ဖခင်မှာ
သက်ရှိထင်ရှားရှိပါလျက် မိရင်းဖရင်းနှစ်ဦးလုံးက လက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း
မရှိသောကြောင့် **မသက်နှင့် မောင်ဖိုးထွန်း အမှု**^(၇) အရ ယင်းစာချုပ်သည်
ဥပဒေနှင့် မညီကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂၃) ကွာရှင်းကတိသစ္စာ
ပြုလွှာပေါ်ရှိ လက်မှတ်မှာ ဦးတင်မောင်လေး၏ လက်မှတ်မဟုတ်ကြောင်း
မူခင်းတပ်ဖွဲ့၏ပြန်ကြားစာ သက်သေခံအမှတ် (၂၅) အရ ပေါ်ပေါက်
သဖြင့် ဦးတင်မောင်လေးနှင့် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးကြောင်းမှာ ထင်ရှားမှု
မရှိကြောင်း၊ မရွှေရည်ထိုက်၏ မင်္ဂလာပွဲကျေးဇူးတင်လွှာ (သက်သေခံ
အမှတ်-၁) ဒေါ်မြအုန်း၏နာရေးကြော်ငြာ (သက်သေခံ အမှတ်-၂)၊
အမေခွဲဝေခြင်းစာချုပ်(သက်သေခံအမှတ်-၉) တို့အရ လည်းကောင်း၊

ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇	
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ	၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	
ပေါ်လင်ကြီး	
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ	၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ	၂
နှင့်	
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ	၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ	၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ	၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ	၁၂

ဆွေမျိုးရင်းခြာဖြစ်သူ တရားပြိုင်ပြသက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ လည်းကောင်း၊ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့ကို အမွေ ဆက်ခံရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မွေးစားခြင်းမဟုတ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားပေါ်ပေါက် ကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် အမွေဆက်ခံရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မွေးစားခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက် မှုမရှိခြင်း၊ မိခင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းက မွေးစားရန် လက်မှတ် ရေးထိုးပေးခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ပျက်ပြယ်သော မွေးစားစာချုပ်ဖြစ်၍ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူ တို့သည် အမွေရှင်ဒေါ်မြအုန်းကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းကို ရထိုက်ခွင့် မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလွှတ်တော်၏ဒီကရီကို အတည်ပြုသင့် ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားလို/ အယူခံတရားပြိုင်များဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်နွေဦး နှင့်ဒေါ်ညိုညိုခင်တို့၏ရှေ့နေက ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် အသက်ထင်ရှား ရှိသူမိဘနှစ်ဦးလုံးက လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်ဖြစ်ပါလျက် မိခင်တစ်ဦး တည်းကသာ မွေးစားရန်ပေးသူ မိဘအဖြစ်လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းကြောင့် ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ **မောင်အိမ် နှင့် မခင် အမှု^(၅)** တွင် မိရင်းဖရင်းနှစ်ဦးလုံးအသက်ရှိပါက တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ သဘောတူညီ မှုဆန္ဒသည် မလုံလောက်ဟု ထုံးပြုကြောင်း၊ ထိုဥပဒေတွင် မိဘနှစ်ဦးမှာ ကွာရှင်းထားလျှင် ကျန်ရစ်သူတစ်ဦးတည်းမှ လက်မှတ်ရေးထိုးပေးနိုင် သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆၂

(၅) ၂၊ ယူဘီအာရ် (၁၈၉၂-၉၀)၊ စာ - ၂၂။

၏ ဥပမာ (င) အရ ပဋိညာဉ်စာချုပ်၏ အရေးပါသောအစိတ်အပိုင်းကို ၂၀၁၇
 ပဋိညာဉ်ပြုသူ တစ်ဦးတည်း၏ သဘောဖြင့် ပြင်ဆင်ပါက ထိုစာချုပ်သည် ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
 ပျက်ပြယ်မည်ဖြစ်သဖြင့် ယခုကိစ္စိမမွေးစားစာချုပ်တွင် ခင်ပွန်း
 ဦးတင်မောင်လေးနှင့် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီး ဖြစ်ပါသည်ဟု ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က
 ပေါ်လင်ကြီး
 ဒေါ်ခင်နေဦး (ခ)
 ငှားဆန္ဒတစ်ခုတည်းဖြင့် ဖြည့်စွက်ရေးသားခဲ့ခြင်းကြောင့် ပင်စီကြီး ပါ ၂
 ယင်းစာချုပ်သည် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က ထိုကဲ့သို့ ဖြည့်စွက်
 ဒေါ်ခင်နေဦး (ခ)
 ရေးသားခဲ့ခြင်းသည် စာချုပ်စာတမ်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေနှင့်အညီ ပင်စီကြီး ပါ ၂
 ဖြည့်စွက်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ကွာရှင်းစာချုပ်ပေါ်ရှိလက်မှတ်သည် နှင့်
 ဦးတင်မောင်လေး၏ လက်မှတ်မဟုတ်ကြောင်း မူခင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
 ပြန်ကြားစာအရ ပေါ်ပေါက်ပါလျက် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က တရားဝင်ကွာရှင်းပြီး ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
 ဖြစ်သည်ဟု ၎င်းတစ်ဦးတည်းလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းသည် ကိစ္စိမ
 မွေးစားစာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ရာ ရောက်ကြောင်း၊ တရားလို၊ တရားပြိုင်
 များ၏ ထွက်ဆိုချက်များအရ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့အား
 အမွေပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မွေးစားခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်
 သဖြင့် ၎င်းတို့သည် အမွေရထိုက်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
 တရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့်
 လျှောက်လဲတင်ပြသည်။ မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

အယူခံတရားပြိုင် ဦးခင်မောင်တိုး၏ ရှေ့နေက
 မူလရုံးတရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၄) နှင့် ပြိုင်ပြသက်သေ ဦးကျော်ကျော်
 တို့၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့် ဦးတင်မောင်လေးတို့သည်
 ကွာရှင်းစာချုပ်ချုပ်ဆို ခဲ့ခြင်းမရှိဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊
 သက်သေခံအမှတ် (၁၀)/(၂၄) ပြုလုပ်စဉ်က သက်သေခံအမှတ် (၂၃)

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

ကွာရှင်းကတိသစ္စာပြုလွှာကို ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က မတင်ပြခဲ့ခြင်းမှာ အမှန်တကယ်ပြုလုပ်ထားခြင်းမရှိ၍ သာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်မှ တင်သွင်းသည့် သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစား စာချုပ်တွင် ခင်ပွန်းဦးတင်မောင်လေးနှင့် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးဖြစ်သည်ဟု ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏လက်ရေးဖြင့် ဖြည့်စွက်ချက်ပါရှိပြီး၊ စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်ရုံးရှိလက်ခံဖြစ်သော သက်သေခံအမှတ် (၁၀) တွင် ထိုဖြည့်စွက် ချက်ကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်ထားကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) တွင် အသိသက်သေ (၂) နေရာ၌ ဒေါ်ခင်နွေဦး၏ လက်မှတ်ပါရှိ သော်လည်း သက်သေခံအမှတ် (၁၀) တွင် သက်သေ (၂) နေရာ၌ ဒေါ်ခင်နွေဦး လက်မှတ်မပါကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ နှင့် ကွာရှင်းပြီးဖြစ်ကြောင်းကို မလွဲမသွေဖော်ပြရန်ဖြစ်ပါ လျက် လက်ရေးဖြင့်ဖြည့်စွက်ခြင်းသည် မမှန်မကန်ဆောင်ရွက် ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိ၍ တရားမဝင်ကြောင်း၊ မူလရုံးတရားပြိုင်အမှတ် (၁၂) နှင့် (၁၃) တို့သည် အမွေဆက်ခံခွင့် မရှိ သောကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏ရှေ့နေက ၇-၁၂-၁၉၈၈ နေ့တွင် ဦးတင်မောင်လေးနှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့သည် ရဝတရုံး၌ သဘောတူကွာရှင်းစာချုပ်ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်းကို ရဝတ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းကြည်နှင့် စာချုပ်ရေးသားပေးသူ ဦးဇော်ဇော်အောင်တို့က တိကျစွာထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ အထူးကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေအရ

ထိုကာလတွင် တရားရုံးများပိတ်ထားကြောင်း၊ လက်ရေးပါရဂူ၏ ပြန်ကြားချက်အရ ကွာရှင်းစာချုပ်ရှိလက်မှတ်သည် ဦးတင်မောင်လေး ရေးထိုးထားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း မျက်မြင် သက်သေ၏ထွက်ဆိုချက်ကို မလွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း၊ **မောင်ကျော်လှနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု^(၆)** ကို ကိုးကားကြောင်း၊ အမွေဆိုင်များ ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် ၄-၂-၁၉၉၉ ရက်စွဲပါ စာချုပ်တွင် ကိတ္တိမသမီး ၂ ဦး၏ အမွေဝေစုကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၇-၃-၁၉၉၉ နေ့တွင် ကိတ္တိမ သမီး ၂ ဦးကို ပစ္စည်းခွဲဝေမှုစာချုပ် ချုပ်ဆိုခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမွေဆိုင်များက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းစာချုပ်ကိုလက်ခံလျက် အမွေခွဲဝေ ပေးခဲ့ကြောင်း၊ **ဒေါ်ယဉ်နု နှင့် မသိန်းမြင့် အမှု^(၇)** တွင် မွေးစားစာချုပ်၌ ဖခင်ဖြစ်သူက လက်မှတ်မထိုးစေကာမူ ကွယ်လွန်သူ မိခင်ဘက်မှ အဖွားဖြစ်သူက လက်မှတ်ရေးထိုးလျှင် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ညီညွတ်၍တည်မြဲနိုင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား ကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းစာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ခွင့် ရှိသူသည် မွေးစားရန်ပေးအပ်သူ၊ မွေးစားသူတို့သာဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သေဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်နွေဦးနှင့် ဒေါ်ညိုညိုခင်တို့က ကန့်ကွက်ခွင့်မရှိသကဲ့သို့ တရားမဝင် စာချုပ်ဟုလည်း ပြောဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သဖြင့်ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုများကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

(၆) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၄၁၉။

(၇) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၉၇။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

အယူခံတရားပြိုင် မအဏ္ဏဝါမြင့်ဦး၊ မဒေဝီမြင့်ဦး၊ မရူပါမြင့်ဦးနှင့် ကိုချမ်းမြေ့တို့၏ရှေ့နေက ကိတ္တိမ မွေးစားစာချုပ်တွင် ဖခင်ရင်း ဦးတင်မောင်လေးက သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က ဦးတင်မောင်လေးနှင့် ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး ဖြစ်သည်ဟု တင်ပြသော်လည်း သက်သေခံအမှတ် (၂၃) ကွာရှင်းစာချုပ်ရှိ လက်မှတ်သည် ဦးတင်မောင်လေးရေးထိုးကြောင်း ခိုင်လုံထင်ရှားမှု မရှိကြောင်း၊ မရွှေရည်ထိုက်၏ မင်္ဂလာပွဲဖိတ်စာ သက်သေခံအမှတ် (ခ)၊ ဒေါ်မြအုန်း၏နာရေးကြော်ငြာသက်သေခံအမှတ် (၂)၊ မိသားစုအမွေခွဲဝေ သည့် စာချုပ်သက်သေခံအမှတ်(က) တို့အရ မရွှေထိုက်တို့အား ဒေါ်မြအုန်း က အမွေပေးရန်ရည်ရွယ်၍ ကိတ္တိမသမီးအဖြစ်မွေးစားခြင်းမဟုတ်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ အရ မိရင်းဖရင်းနှစ်ဦးလုံးက လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်ဖြစ်၍ ယခုကိတ္တိမ မွေးစားစာချုပ်တွင် ဖခင်ဖြစ်သူ၏ လက်မှတ်မပါရှိသောကြောင့် ထိုစာချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့သည် ကိတ္တိမမွေးစားသမီးများမဟုတ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိ ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့၏ ရှေ့နေက ဦးတင်မောင်လေးနှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့သည် ရဝတအဖွဲ့ရှေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (၂၃) နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း သဘောတူကတိစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုကွာရှင်းခဲ့ကြကြောင်း၊ ထိုသို့ကွာရှင်း ပြတ်စဲရာတွင် ဦးတင်မောင်လေးက သမီးများကို ဒေါ်ဖြူဖြူခင်သို့ အပိုင်

ပေးတာဝန်ယူစေခဲ့ခြင်းကြောင့် မိခင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းကသာလျှင် ကလေးများကိုအုပ်ထိန်းစီမံခွင့်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်၌ ဖခင်အဖြစ် ဦးတင်မောင်လေးက ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုး ရန်မလိုတော့ကြောင်း၊ ဦးတင်မောင်လေးက သဘောတူရာရောက်၍ ၎င်းကွယ်လွန်သည်ထိ ထိုမွေးစားခြင်းကို တစ်စုံတစ်ရာကန့်ကွက်မှုမပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ **ဒေါ်ယဉ်နုနှင့် မသိန်းမြင့် အမှု^(၇)** အရ ဖခင်ဖြစ်သူက လက်မှတ်မထိုးစေကာမူ ကွယ်လွန်သူ မိခင်ဘက်မှ အဖွားကလက်မှတ်ရေးထိုးလျှင် ဥပဒေနှင့်အညီချုပ်ဆိုခြင်း ဖြစ်၍ တည်မြဲခိုင်မာကြောင်း၊ **ဒေါ်မြမေနှင့် ဒေါ်လှရင်ပါ ၇ အမှု^(၈)** တွင် မွေးစားမိခင်၊ မွေးစားခံရသည့် သားသမီး (သို့) အရွယ်မရောက်သေးသူ ဖြစ်လျှင် မိဘရင်းတို့အကြားပြုလုပ်သည့် ပဋိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပါဝင်ချုပ်ဆိုသူအချင်းချင်းကြားတွင်သာ အငြင်းပွားဖျက်သိမ်း ခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဤအမှုတွင် ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သောကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ဤအယူခံမှုများကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်မောင်ပိုင်သူချစ် (ခ) မောင်မော်စီက ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်ပါ သက်သေများ၏ ထွက်ချက်အရ ကလေးများ၏ ဖခင်မှာ မူးယစ်ဆေးဝါးသုံးစွဲသူဖြစ်၍ ၎င်းရန်မှကာကွယ်ရန်ရည်ရွယ်၍ မွေးစားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေပေးရန်ရည်ရွယ်ချက်မရှိကြောင်း၊ ဟန်ဆောင် စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် ဖခင်ဦးတင်မောင်လေးက သဘောတူလက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးတင်မောင်လေးနှင့်

(၈) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၃၇။

၂၀၁၇	ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့သည် ၇-၁၂-၁၉၈၈ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၂၃)
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂	ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း ကတိစာချုပ်အရ ကွာရှင်းပြီးဖြစ်သည်ဟုတင်ပြ
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	သော်လည်း ထိုစာချုပ် ပေါ်ရှိလက်မှတ်သည် မှုခင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏
ပေါ်လင်ကြီး	စစ်ဆေးပြန်ကြားချက်အရ ဦးတင်မောင်လေး၏ လက်မှတ်မဟုတ်ဟု
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	ပေါ်ပေါက်သဖြင့် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးဖြစ်သည်ဟု မထင်ရှားကြောင်း၊
ပင်စီကြီး ပါ ၂	မိခင်တစ်ဦးတည်းကသာ မွေးစားစာချုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	ဖခင်ရင်းကမွေးစားရန် သဘောတူပေးအပ်ခဲ့ခြင်းမရှိသောကြောင့်
ပင်စီကြီး ပါ ၂	မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေပါ စီရင်ထုံးများနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊
နှင့်	တရားလိုတို့ မောင်နှမများအကြားအတွင်းပစ္စည်းများ ခွဲဝေရာတွင်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂	ထိုကိစ္စိမ သမီး ၂ ဦးကို ထည့်သွင်းခွဲဝေမှုမရှိခြင်း၊ မရွှေရည်ထိုက်၏
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃	မင်္ဂလာပွဲကျေးဇူးတင်လွှာ (သက်သေခံအမှတ်-၁)၊ အမွေရှင်
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂	ဒေါ်မြအုန်း၏နာရေးကြော်ငြာ (သက်သေခံအမှတ်-၂) တို့တွင်
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂	မြေးများအဖြစ်သာ ဖော်ပြထားခြင်းတို့ကြောင့် ၎င်းတို့ကို အမွေဆက်ခံရန်
	ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကိစ္စိမမွေးစားစာချုပ် ချုပ်ဆိုမွေးစားခြင်း မဟုတ်
	ကြောင်း၊ အဆိုပါ ကိစ္စိမမွေးစားစာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်၍
	ပျက်ပြယ်သောကြောင့် မရွှေရည်ထိုက်တို့ ၂ ဦးသည်အမွေခံစား
	ခွင့်မရထိုက်ကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှုများကိုခွင့်ပြု၍ တိုင်းဒေသကြီး
	တရားလွှတ်တော်၏ဒီကရီကို အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့်တင်ပြသည်။

အဆိုလွှာတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄) (၅) ဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြမော်(ခ) ပေါ်လင်ကြီး၊ ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ) ပင်စီကြီး၊ ဦးမောင်မောင်လေး၊ ဒေါ်ညိုညိုခင်၊ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့သည် အမွေရှင် ဦးခင်မောင်ကြီးနှင့် ဒေါ်မြအုန်းတို့၏ သားသမီးများဖြစ်ကြ

ကြောင်း၊ တရားပြိုင် (၆) (၇) (၈) (၉) မအာဏာဝါမြင့်ဦး၊ မဒေဝီမြင့်ဦး၊
မရူပါမြင့်ဦး၊ ကိုချမ်းမြေ့တို့သည် အဓမ္မရှင်မိဘများထက်အလျင်
ကွယ်လွန်သူ သားဒေါက်တာမြင့်ဦး၏ သားသမီးများဖြစ်ကြ၍ အဓမ္မမမီ
မြေးများဖြစ်ကြကြောင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၁၀) မောင်ပိုင်သူချစ် (ခ)
မောင်မော်စီသည် အဓမ္မရှင်များ၏သမီး ဒေါ်ခင်နွေစန်းနှင့် ခင်ပွန်း
ဦးခင်မောင်ဝင်းတို့၏သားဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်နွေစန်းတို့သည် ၁၉၈၀
ပြည့်နှစ်တွင် လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းခဲ့ကြောင်း၊
ဒေါ်ခင်နွေစန်းသည် မိဘများကွယ်လွန်ပြီးနောက် တွင် ကွယ်လွန်သဖြင့်
မောင်ပိုင်သူချစ်သည် အဓမ္မမိမြေးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်နွေစန်းသည်
တရားပြိုင်အမှတ် (၁၁) ဒေါက်တာမင်းနိုင်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုခဲ့
ကြောင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၁၂) (၁၃) ဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့်
မမြအိဏ်သူတို့သည် တရားပြိုင်အမှတ် (၅) ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့်
ဦးတင်မောင်လေးတို့၏သမီးများဖြစ်ကြပြီး အဓမ္မရှင် ဦးခင်မောင်ကြီး
ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် မွေးစားခဲ့
ကြောင်း၊ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့လင်မယား မသင့်မြတ်သဖြင့် ဦးတင်မောင်လေး
ရန်မှကာကွယ်ရန်အလို့ငှာ မွေးစားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဓမ္မဆက်ခံရန်မဟုတ်
ကြောင်း၊ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်၌ တရားပြိုင်အမှတ် (၁၂) နှင့် (၁၃)
တို့မှာ အသက်မပြည့်သေးသူများဖြစ်ပြီး ဖခင်ရင်း ဦးတင်မောင်လေးက
မွေးစားခြင်းကို သဘောတူကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိသော
ကြောင့် ယင်းမွေးစား စာချုပ်မှာ ဥပဒေနှင့်အညီ တရားဝင်စာချုပ်မဟုတ်
ကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် အဓမ္မခံထိုက်သူများမဟုတ်ကြောင်း၊ မိဘများ
ကွယ်လွန်စဉ် ကျန်ရစ်သော နောက်ဆက်တွဲ (က) (ခ) ပါ အဓမ္မပုံပစ္စည်း

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇	များတွင် တရားလိုသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်အညီ အမွေဝေစုရထိုက်
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂	ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	
ပေါ်လင်ကြီး	တရားပြိုင်အမှတ် (၁) (၂) (၃) (၄) တို့က တရားလို၏
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	အဆိုပြုချက်များကို ဖြောင့်ဆိုဝန်ခံလွှာတင်သွင်းသည်။
ပင်စီကြီး ပါ ၂	
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	တရားပြိုင်အမှတ် (၅) က တရားပြိုင်အမှတ် (၁၂) နှင့်
ပင်စီကြီး ပါ ၂	(၁၃) တို့ကို အမွေရှင်ဒေါ်မြအုန်းကမွေးစားခဲ့သည့် ကိစ္စိမမွေးစားခြင်း
နှင့်	စာချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်၍ ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိကြောင်း ချေပသည်။
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂	
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃	တရားပြိုင် (၆) မှ (၉) ထိ၊ တရားပြိုင် (၁၀) (၁၁) တို့က
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂	ဝန်ခံချေလွှာတင်သွင်းသည်။
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂	
	တရားပြိုင်အမှတ် (၁၂) (၁၃) တို့က မိခင်နှင့်ဖခင်တို့
	ကွာရှင်းပြီးနောက် အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိစ္စိမမွေးစားခြင်း
	မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၀၈၁/၈၉ ဖြင့် တရားဝင်မွေးစားခဲ့သဖြင့်
	ကိစ္စိမ သမီးများဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့အား အဖွားဖြစ်သူဒေါ်မြအုန်းက
	ကိစ္စိမမွေးစားစာချုပ်ဖြင့် မွေးစားခဲ့ခြင်းကို မိခင်နှင့်ကွာရှင်းပြတ်စဲသွား
	သည့် ဖခင် ဦးတင်မောင်လေးက ကွယ်လွန်သည်အထိ တစ်စုံတစ်ရာ
	အငြင်းပွားကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ကိစ္စိမသမီး
	များအဖြစ် အမွေဝေစုရထိုက်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။
	အမွေရှင် မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဦးခင်မောင်ကြီးနှင့်
	ဒေါ်မြအုန်းတို့တွင် သားသမီး ၁၀ ဦးထွန်းကားရာ ပထမဦးဆုံးကလေး
	မပူးစူးမှာ ၂ လသားအရွယ်တွင်လည်းကောင်း၊ တတိယကလေး

လောဝမ်မှာ မွေးကင်းစတွင် လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ကြီးစဉ်ငယ် လိုက်အားဖြင့် (၁) ဒေါက်တာမြင့်ဦး၊ (၂) ဦးခင်မောင်တိုး၊ (၃) ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ) ပေါ်လင်ကြီး (၄) ဒေါ်ခင်နွေဦး(ခ) ပင်စီကြီး၊ (၅) ဒေါ်ခင်နွေစန်း၊ (၆) ဦးမောင်မောင်လေး၊ (၇) ဒေါ်ညိုညိုခင် နှင့် (၈) ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့ ကျန်ရစ်သည်။ သားဖြစ်သူ ဒေါက်တာမြင့်ဦးသည် မိဘနှစ်ဦးထက်စောစွာ ၁၉၈၆ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် ၎င်း၏သား သမီး ၄ ဦးဖြစ်သော မအာဏ္ဏဝါမြင့်ဦး၊ မဒေဝီမြင့်ဦး၊ မရူပါမြင့်ဦး၊ ကိုချမ်းမြေ့တို့သည် အမွေမမီ မြေးများဖြစ်ကြသည်။ သမီး ဒေါ်ခင်နွေစန်းသည် မိဘများကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကွယ်လွန် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပထမအိမ်ထောင်နှင့်ရသော သားမောင်ပိုင်သူချစ်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖြစ်သူ ဒေါက်တာမင်းနိုင်တို့ ကျန်ရစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့ သည် အမွေဆိုင်များဖြစ်ကြပြီး အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရစ်ကြောင်းတို့မှာ အမှုတွင် အငြင်းမပွားချေ။

အမွေရှင် ဦးခင်မောင်ကြီးသည် ၁၀-၁၀-၁၉၈၇ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဇနီး ဒေါ်မြအုန်းသည် သမီး ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏ သမီးနှစ်ဦးဖြစ်သော အရွယ်မရောက်သေးသူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့ နှစ်ဦးကို ၃-၁၁-၁၉၈၉ ရက်စွဲပါ ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ဖြင့် မွေးစားခဲ့သည်။ မရွှေရည်ထိုက် တို့နှစ်ဦးကို အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် မွေးစားခဲ့ခြင်းသည် အမွေဆက်ခံစေရန်ရည်ရွယ်၍ မွေးစားခြင်း မဟုတ် ကြောင်း၊ ၎င်းတို့၏ မိဘနှစ်ဦးဖြစ်သူ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့် ခင်ပွန်း ဦးတင်မောင်လေးတို့လင်မယား ပြဿနာဖြစ်ပြီး မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲသူဖခင်

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

ဦးတင်မောင်လေးက သမီး ၂ ဦးကို အနှောင့်အယှက်မပေးနိုင်ရန်အတွက် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်ကတောင်းဆိုသောကြောင့် ဒေါ်မြအုန်းက သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မရွှေရည်ထိုက်တို့နှစ်ဦးသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြအုန်းကျန်ရစ်သော အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် အမွေမခံထိုက်ကြောင်းဖြင့် တရားလိုဦးခင်မောင်တိုး၊ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်မြမော်၊ ဒေါ်ညိုညိုခင်တို့က ထွက်ဆိုကြသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်နွေဦးက ၎င်းကလေးနှစ်ဦးသည် မိခင်ကြီးဒေါ်မြအုန်းနှင့်အတူ နေထိုင်ကြကြောင်း၊ ကလေးများ၏မိခင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က မိခင်ကြီးအား ကလေးနှစ်ဦးကို စာချုပ်ချုပ်ဆိုမွေးစားပေးရန်တောင်းဆိုခြင်းသည် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်သည် နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုသဖြင့် ကလေးများရှိနေသည့်အတွက် အခက်အခဲဖြစ်ခြင်းကြောင့် မွေးစားစာချုပ်ကို ပြုလုပ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်းထွက်ဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က ခင်ပွန်းဦးတင်မောင်လေးနှင့် ကွာရှင်းပြီးနောက် သမီး ၂ ဦးကို ဦးတင်မောင်လေးအနေဖြင့် အနှောင့်အယှက်မပြုရန်၊ မိခင်ဒေါ်မြအုန်းက သမီးနှစ်ဦး၏နောင်ရေးအတွက် မွေးစားလိုကြောင်းတောင်းဆိုသဖြင့် မွေးစားခွင့်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

၃-၁၁-၁၉၈၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) အမွေစားအမွေခံကိတ္တိမသမီးအဖြစ် မွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်တွင် မွေးစားကလေး ၂ ဦးအားမွေးစားရန်ပေးသူမိဘနေရာ၌ မိခင်ဒေါ်ဖြူဖြူခင်

တစ်ဦးတည်း၏ အမည်ကိုဖော်ပြထားပြီး ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းကပင် မိဘရင်းနေရာတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်။ မွေးစားသည့် အချိန်တွင် မွေးစားကလေးများဖြစ်သော မရွှေရည်ထိုက်သည် အသက် ၉ နှစ်အရွယ်၊ မမြအိဏ်သူသည် အသက် ၅ နှစ်အရွယ်သာရှိသေးသဖြင့် အရွယ်မရောက်သေးသူများဖြစ်ကြသည်။ ကလေးများ၏ဖခင်ရင်း ဦးတင်မောင်လေးသည် ၁၃-၆-၁၉၉၄ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်ပြုလုပ်စဉ်က ဖခင်ရင်း ဦးတင်မောင်လေး သက်ရှိထင်ရှားရှိချိန်ဖြစ်သည်။

ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် ဖခင်ဦးတင်မောင်လေးပါဝင် လက်မှတ်ရေးထိုးမှုမပြုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ တရားပြိုင် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က ၇-၁၂-၁၉၈၈ နေ့တွင် ရဝတရုံး၌ ၎င်းတို့လင်မယားနှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ၇-၁၂-၁၉၈၈ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၂၃) လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း ကတိသစ္စာ ပြုလွှာကိုတင်ပြထွက်ဆိုသည်။ ၎င်း၏ထွက်ဆိုချက်ကို ရဝတအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သူ ဦးဝင်းကြည် (ပြိုင်ပြ-၃) နှင့် ယင်းကတိသစ္စာပြုလွှာကို ရေးသားပေးခဲ့သူ ရာအိမ်မျိုး ဦးဇော်အောင် (ပြိုင်ပြ-၄) တို့က ၎င်းတို့ရှေ့တွင် နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းစာချုပ်ပြုလုပ်ကွာရှင်းကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံထွက်ဆိုကြသည်။ သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း စာချုပ်တွင်လည်း ဒေါ်ဖြူဖြူခင်က ခင်ပွန်း ဦးတင်မောင်လေးနှင့် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးဖြစ်ပါသည်ဟု ရေးသားထားသည်။ တရားလို ဦးခင်မောင်တိုးကိုယ်တိုင်က ထိုအချိန်မှစ၍ ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့ လင်မယား ကွဲကွာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

၂၀၁၇	
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ	၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)	
ပေါ်လင်ကြီး	
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ	၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)	
ပင်စီကြီး ပါ	၂
နှင့်	
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ	၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ	၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ	၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ	၁၂

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

သက်သေခံအမှတ် (၂၃) ကွာရှင်းစာချုပ်ပေါ်ရှိ ဦးတင်မောင်လေးနေရာတွင် ရေးထိုးထားသော လက်မှတ်သည် ဦးတင်မောင်လေး၏ လက်မှတ်မဟုတ်ကြောင်း အငြင်းပွားသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့၊ မှုခင်းတပ်ဖွဲ့မှူးထံ ပေးပို့စစ်ဆေးစေခဲ့ရာ သက်သေခံအမှတ် (၂၅) ထင်မြင်ပြန်ကြားချက်အရ ဦးတင်မောင်လေးက ရေးထိုးခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပြန်ကြားထားသည်။ မှုခင်းတပ်ဖွဲ့မှူး၏ထင်မြင်ပြန်ကြားချက်ကို တရားပြိုင်အမှတ် (၆) ဒေါ်အုဏ္ဍဝါမြင့်ဦးက သက်သေခံတင်သွင်းလက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆၀ အရ ကျွမ်းကျင်သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို သက်သေခံတင်သွင်းမည်ဆိုပါက ယင်းထင်မြင်ချက်ပေးသော ကျွမ်းကျင်သူကို စစ်ဆေးမှသာ သက်သေခံဝင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သက်သေခံအမှတ် (၂၅) ထင်မြင်ပြန်ကြားချက်မှာ သက်သေခံမဝင်သဖြင့် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် အကြောင်းမရှိပေ။

တရားပြိုင်ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် ခင်ပွန်း ဦးတင်မောင်လေးနှင့် နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းပြီးနောက် ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ဦးတင်လွင်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုပြီး ခင်ပွန်းနှင့်အတူ လိုက်နေကြောင်း၊ ခင်ပွန်းသည်က နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက်ချိန်တွင် မိခင်အိမ်၌အတူပြန်နေထိုင်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဦးတင်မောင်လေး၏ အစ်မရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်လှလှမြင့် (ပြိုင်ပြ-၉) က ၁၉၈၈ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလခန့်တွင် မောင်ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေးနှင့် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းပြတ်စဲကြပြီး မောင်ဖြစ်သူသည် မိဘအိမ်တွင် မိမိတို့မိသားစုနှင့်အတူ လာရောက်

နေထိုင်ကြောင်း၊ မောင်ဖြစ်သူက ၎င်း၏သမီး ၂ ဦးကို အဘွားဖြစ်သူ
ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားလိုက်သဖြင့် သမီးများအတွက်
စိတ်အေးရကြောင်းဖြင့်ပြောသည်ကို သိရကြောင်းထွက်ဆိုပြီး ဒေါ်ဖြူဖြူခင်
နောက်အိမ်ထောင် ပြုပြီး ၄-၅-၆ လခန့်တွင် မောင်ဖြစ်သူသည်
နောက်အိမ်ထောင်ပြုပြီး စမ်းချောင်းမြို့နယ်တွင် သီးခြားသွားရောက်
နေထိုင်ကြောင်း၊ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်းထွက်ဆိုသည်။

ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့် ဦးတင်မောင်လေးတို့သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ်
တွင် ရဝတရုံး၌ နှစ်ဦးသဘောတူကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ကြပြီးနောက်
နောက်အိမ်ထောင်များအသီးသီးပြုခဲ့ကြကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။
ထိုကဲ့သို့နောက်အိမ်ထောင် များ အသီးသီးပြုခဲ့ကြခြင်းသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦး
လင်မယားအဖြစ်မှ တရားဝင်သဘောတူ ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ကြခြင်းကြောင့်
သာဖြစ်သည်ဟုဆိုရပေမည်။ ဦးတင်မောင်လေးသည် ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့်
ကွာရှင်းပြီးချိန်မှစ၍ ကွယ်လွန်သည်အထိ ၎င်း၏သမီးနှစ်ဦးကို
ဒေါ်ဖြူဖြူခင်၏ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ်
မွေးစားခဲ့ခြင်းကို သဘောမတူကြောင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာကန့်ကွက် အရေးဆို
ခဲ့ကြောင်း အမှုတွင်ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်
ချုပ်ဆိုစဉ်တွင် မိဘနှစ်ဦးမှာကွာရှင်းပြတ်စဲပြီးဖြစ်၍ သမီးများနှင့်
အတူနေသူ မိခင်ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တစ်ဦးတည်းကသာ မွေးစားစာချုပ်တွင်
လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးတင်မောင်လေးက ၎င်း၏သမီး ၂
ဦးကို အဘွားဖြစ်သူဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းကို ကျေနပ်ကြောင်း

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇ ကို ၎င်း၏အစ်မရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်လှလှမြင့်၏ ထွက်ဆိုချက်အရတွေ့ရ
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂ သည်။

ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)

ပေါ်လင်ကြီး

ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)

ပင်စီကြီး ပါ ၂

ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)

ပင်စီကြီး ပါ ၂

٧٠٤

ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂

ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃

ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂

မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅(၁) တွင်

ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

" 5. No dispute as to the right of any person to inherit as or through a Kittima son or daughter shall be entertained by any Court unless the fact of the adoption, if it was effected after the 1st April, 1941, is evidenced by an instrument:-

(i) executed by the person making the adoption and (a) by the person who is adopted if not less than 18 years of age at the time of such execution aforesaid, or (b) if less than that age, then by the person or persons, if any, whose consent to the adoption is required by the Burmese Buddhist Law, and

(ii) $\times \times \times \times \times \times \times \times \times$

(iii) $\times \times \times \times \times \times \times \times \times$

ကိစ္စိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅(၁) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ်ရောက်သူ အသက် ၁၈ နှစ် ပြည့်ပြီးသူဖြစ်လျှင် မွေးစားမိဘနှင့်အတူ ထိုစာချုပ်တွင် ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးရသည်။ မွေးစားသားသမီးသည် အရွယ်မရောက်သေးသူ အသက် ၁၈ နှစ် မပြည့်သေးသူဖြစ်လျှင်

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ မွေးစားရန် သဘောတူညီချက်ပေးရန် လိုအပ်သူ သို့မဟုတ် လိုအပ်သူများက လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုရန် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်ယဉ်နု နှင့် မသိန်းမြင့် အမှု^(၇) တွင် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေကို မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အသိအမှတ် ပြုပြီးသည့် မွေးစားမှုနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းခြင်းရာများကို ဖြည့်စွက်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ လျော့ပေါ့ရန်သော်လည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ လူတစ်ယောက်ကို မွေးစားရာ၌ မွေးစား မိဘ၏ ရည်ရွယ်ချက်အစစ်အမှန်ကို သိရှိနိုင်ရန်ကိစ္စမှာ ရှုပ်ထွေးသည့် ပြဿနာဖြစ်ရာ ထိုပြဿနာကိုပြေလည် စေရန်အတွက် ယင်းဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအက်ဥပဒေတွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ “မွေးစားသည့်ကိစ္စတွင် သဘောတူညီချက်ပေးရန် လိုအပ်သူ” ဆိုရာ၌ မွေးစားကလေး၏မိဘသာမက အဘွားလည်းပါဝင်ကြောင်း၊ မွေးစားစာချုပ်တွင် ဖခင်ဖြစ်သူက လက်မှတ်မထိုးစေကာမူ ကွယ်လွန်သူ မိခင်ဘက်မှ အဘွားဖြစ်သူက လက်မှတ်ထိုးလျှင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၅ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်၍ တည်မြဲခိုင်မာကြောင်း ဆုံးဖြတ် ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ဤအမှုတွင် အရွယ်မရောက်သေးသူမရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့နှစ်ဦးကို အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ချုပ်ဆိုမွေးစားရာတွင် ဖခင်ရင်း ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေးမှာ မိခင်ဒေါ်ဖြူဖြူခင်နှင့် နှစ်ဦးသဘောတူ

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

လင်မယားကွာရှင်းပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် ပါဝင်လက်မှတ်ရေးထိုးမှုမရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးတင်မောင်လေးသည် ၎င်း၏ သမီး ၂ ဦးကို အဖွားဖြစ်သူဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းကို ကန့်ကွက်ပြောဆိုခြင်းမရှိသဖြင့် သဘောတူကျေနပ်ကြောင်းဖြင့် ၎င်း၏သဘောဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ အဆိုပါကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်သည် ဖခင်ရင်းက လက်မှတ်ရေးထိုးစေကာမူ မိခင်ရင်း ဒေါ်ဖြူဖြူခင် တစ်ဦးတည်းက အရွယ်မရောက်သေးသူ သမီးများအတွက် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်တွင် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၁) အရ မွေးစားခြင်းကို သဘောတူညီချက်ပေးရန် လိုအပ်သူအဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ခြင်းသည် အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၅(၁) နှင့် အညီဖြစ်၍ ဒေါ်မြအုန်းက ၎င်း၏မြေးများဖြစ်ကြသော မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့ကို ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းစာချုပ်အရမွေးစားခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေများက သက်သေခံအမှတ် (က) မိသားစုသဘောတူစာချုပ်၊ သက်သေခံအမှတ် (၁) မရွှေရည်ထိုက်၏လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျေးဇူးတင်လွှာ၊ သက်သေခံအမှတ် (၂) အမွေရှင်ဒေါ်မြအုန်း၏ နာရေးကြော်ငြာနှင့် ဆွေးမျိုးရင်းချာသက်သေများ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ဒေါ်မြအုန်းက မရွှေရည်ထိုက်တို့နှစ်ဦးအား အမွေဆက်ခံရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မွေးစားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း တင်ပြကြသည်။

၃-၁၁-၁၉၈၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (၂၄)

အမွေစားအမွေခံကိစ္စိမသမီးအဖြစ် မွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်တွင်
 × × × × × မွေးစားသူ ဒေါ်မြအုန်းက မြေးဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့်
 မမြအိဏ်သူတို့အား သမီးအရင်းကဲ့သို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသဖြင့်
 ဒေါ်မြအုန်း၏ကောင်းမွေခံ ဆိုးမွေခံရန်အတွက် ဒေါ်မြအုန်း၏အမွေကို
 ပေးရန်ရည်ရွယ်သဖြင့် × × × × × ကိစ္စိမသားသမီးမွေးစားခြင်း
 မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ နှင့် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေတို့အရ
 မွေးစားခြင်းပြုပါသည်ဟု အတိအလင်းဖော်ပြချုပ်ဆိုထားကြောင်း
 တွေ့ရသည့်အပြင် ထိုစာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မလျော်ကြေး
 သုံးခြင်း၊ လိမ်လည်ခြင်း စသည့်အချက်များထင်ရှားပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။

မကြိုင်နှင့် မအုန်းကြည် ပါ ၅ အမှု^(၉)တွင် ကိစ္စိမမွေးစား
 ခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေတွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ
 လိုအပ်ချက်များကို ထည့်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းအက်ဥပဒေ
 အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် ကိစ္စိမမွေးစားခြင်းကို အပြုအမူဖြင့်ထင်ရှား
 အောင်ပြရန် လိုအပ်သည့်အချက်များနှင့် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
 အရ ကိစ္စိမသားသမီးကို အမွေဆက်ခံရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် မွေးစားခြင်း
 တို့ပါဝင်ကြောင်း၊ စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့်မှတ်ပုံတင်ခြင်းတို့မှာ မွေးစားသည့်
 ကိစ္စကို လူသိရှင်ကြားအထင်အရှားပြုလုပ်ရန်လိုသည်ဆိုသည့် အချက်များ
 ကို ပြည့်စုံစေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအက်ဥပဒေအရ
 စာချုပ်ချုပ်ဆိုခြင်းနှင့် မှတ်ပုံတင်ခြင်းပင်လျှင် မွေးစားသည့်ကိစ္စကို
 အလုံအလောက်သက်သေပြခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ထုံးပြုညွှန်ပြသည်။

(၉) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၈၄။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

မွေးစားသူဒေါ်မြအုန်းက မွေးစားသမီးများဖြစ်သည့် မြေးဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့အား သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် မွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင် စာချုပ်ချုပ်ဆို၍ အထင်အရှားမွေးစားမှု ပြုခဲ့ခြင်းသည် လူသိရှင်ကြား အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အမွေရှင်က မွေးစားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူ ရမည်ဖြစ်သည်။

သက်သေခံအမှတ် (က) အမွေပုံပစ္စည်းများကို သဘောတူခွဲဝေယူရန် ဝန်ခံကတိစာချုပ်သည် အမွေရှင်ဒေါ်မြအုန်း ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကျန်ရစ်သူသားသမီးများပြုလုပ်သည့် ဝန်ခံချက်ဖြစ် သောကြောင့် အမွေရှင်ဒေါ်မြအုန်း၏ဆန္ဒမပါသဖြင့် ဒေါ်မြအုန်းက ကိတ္တိမမွေးစားသမီးများအား အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိ ကို ဖော်ပြနိုင်သော ဝန်ခံချက်မဟုတ်ပေ။ သက်သေခံအမှတ် (၁) (၂) သတင်းစာပါ ကြော်ငြာချက်များတွင် ကိတ္တိမသမီးဖြစ်သူ မရွှေရည်ထိုက် တို့နှစ်ဦးအား ဒေါ်မြအုန်း၏မြေးဟု ဖော်ပြထားရုံမျှဖြင့် ၎င်းတို့အား ဒေါ်မြအုန်းက အမွေဆက်ခံစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းမရှိဟု ကောက်ယူနိုင် သည့် သက်သေခံချက်မဟုတ်ပေ။ အဆိုပါ စာမှတ်စာတမ်းများသည် အမွေဆက်ခံစေရန်၊ အမွေပေးရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း အတိအလင်းဖော်ပြ ပြုလုပ်ထားသည့် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်းမှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံအမှတ် (၂၄) ကိတ္တိမသမီးအဖြစ် မွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ကို လွှမ်းမိုးချေဖျက်နိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းမှာ ယုံမှားဖွယ်ရာမရှိနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်မြအုန်းက မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူ တို့အား ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ်မွေးစားသည့်စာချုပ်သည် ကိတ္တိမမွေးစားခြင်း မှတ်ပုံတင်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅ နှင့် ညီညွတ်ကြောင်း ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိသကဲ့သို့ အမွေရှင် ဒေါ်မြအုန်းကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းတွင် မရွှေရည်ထိုက်နှင့် မမြအိဏ်သူတို့နှစ်ဦးအား ကိတ္တိမသမီးများအဖြစ် ကျန်သားသမီး ၇ ဦးနှင့်အတူ အမွေဝေစုတစ်ပုံစီကိုလည်းကောင်း၊ အမွေမမီမြေးများ ဖြစ်သည့် မအဏ္ဏဝါမြင့်ဦးပါ ၄ ဦးတို့အား အမွေဝေစုတစ်ပုံကို လည်းကောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ခွဲဝေသတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုရှိပါသဖြင့် တရားလို ဦးခင်မောင်တိုးသည် အမွေဝေစု ၁၀ ပုံတစ်ပုံရထိုက်ကြောင်း ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်း မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် ဆက်လက် အတည်ပြုရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာများကို အောက်ပါ အတိုင်းဖြေဆိုကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှု ၉ မှုလုံးကို စရိတ်နှင့် တကွပလပ်လိုက်သည်-

“၁။ ကိတ္တိမမွေးစားစာချုပ်တွင် မွေးစားရန်ပေးအပ်သူအဖြစ် မိခင်တစ်ဦးတည်းက လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့ပြီး၊ ဖခင်ဖြစ်သူ၏လက်မှတ်မပါရှိသော်လည်း အဆိုပါ စာချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊

၂။ တရားလိုသည် ဒေါ်မြအုန်းကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်း

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
 ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
 ပေါ်လင်ကြီး
 ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
 ပင်စီကြီး ပါ ၂
 ဒေါ်ခင်နွေဦး (ခ)
 ပင်စီကြီး ပါ ၂
 နှင့်
 ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
 ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
 ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
 မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်လေး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်မြမော် (ခ)
ပေါ်လင်ကြီး
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
ဒေါ်ခင်နွဲ့ဦး (ခ)
ပင်စီကြီး ပါ ၂
နှင့်
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၂
ဦးခင်မောင်တိုး ပါ ၁၃
ဒေါ်ဖြူဖြူခင် ပါ ၁၂
မရွှေရည်ထိုက် ပါ ၁၂

၏ ၁၀ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ချမှတ်သည့်ပဏာမဒီကရီသည်
မှန်ကန်ကြောင်း။”

တရားစရိတ်ကို အမွေပုံမှကျခံစေ။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- စီ သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း

တို့ရှေ့တွင်

ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀

ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်း

နှင့်

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃ *

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd)၊ အပြန်ဝေစု
(radd) ကို မည်သူများက ခံစားခွင့်ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေကျမ်းတွင် အမွေခံများ၏ အမွေ
ဝေစုများကိုပေါင်းလိုက်ပါက ကိန်းပြည့်ထက်လျော့နေလျှင် တစ်နည်း
အားဖြင့် အမွေပုံမကုန်သေးလျှင် သာမန်အားဖြင့် ထိုအမွေကျန်မှာ ဒုတိယ
အဆင့် အမွေ ကျန် ဆက်ခံ သူများထံ သက်ဆင်းမည်ဖြစ်သည်။

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၇၆၊ ၇၉/၇၇၊ ၇၈

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၂၀၊ ၉၂၁၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု
အမှတ် ၇၂၊ ၇၁ တို့တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်စွဲပါ
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ပဏာမဒီကရီများအပေါ်

အယူခံမှု။

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း
 နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

အမွေကျန်ဆက်ခံသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိလျှင်မူ ထိုကျန်နေသော အမွေမှာ မူလပုံသေဆက်ခံသူများထံသို့ ၎င်းတို့၏ဝေစုအချိုးအတိုင်း ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသဖြင့် ယင်းကဲ့သို့ကျန်သောအမွေကို ပထမအဆင့်အမွေခံများထံ ပြန်၍ခွဲဝေပေးခြင်းကို အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) ဟုခေါ်သည်။

အပြန်ဝေစုပေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် စည်းမျဉ်းမှာ-

(က) အမွေကျန်သည် ပထမအဆင့် ပုံသေဆက်ခံသူများ ထံ ၎င်းတို့၏ဝေစုအချိုးအစားအလိုက် ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားသည်။

(ခ) ပုံသေအမွေဆက်ခံသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အလှမ်းဝေးဆွေမျိုးတစ်ယောက်ဖြစ်စေ ရှိနေပါက လင် သို့မဟုတ် မယားသည် အပြန်ဝေစုကို မခံစား ထိုက်ပေ။

ထို့ပြင် အဖေနှင့်အဘိုးအစစ်မှာလည်း သေသူ၌ သားဖြစ် စေ၊ သား၏သားဖြစ်စေ မရှိခဲ့လျှင် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေ အားလုံးကို သိမ်းယူရရှိသည်ဖြစ်၍ အပြန်ဝေစုပေးမည့်သူများတွင် မပါဝင် ပေ။ ထို့ကြောင့် အပြန်ဝေစုပေးမည့်သူများမှာ ပထမအဆင့်ပုံသေ ဆက်ခံသူ ၁၂ ဦးအနက် လင်၊ မယား၊ အဖေနှင့် အဘိုးအစစ်တို့ကို နုတ်ပယ်၍ ကျန် ၈ ဦးသာလျှင် အပြန်ဝေစုခံစားထိုက်သည်ဟု ပြဆိုသည်။

ဥပဒေပညာရှင် **D.F Mulla** ၏ ဥပဒေကျမ်းပုဒ်မ ၆၆

တွင် အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) နှင့်ပတ်သက်၍လည်း အလားတူရှင်းပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ ဇနီး သို့မဟုတ် လင်သည် ပထမအဆင့်ပုံသေအမွေဆက်ခံသူရှိနေသည့် အခြေနေမျိုးတွင် အပြန်ဝေစု (radd) ကို ခံစားခွင့်မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

		ဦးညွန့်ဝေ၊
		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားလိုများအတွက်	-	<u>ဦးညွန့်ဝေ၊</u>
		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
		(၁) (၂) ဦးမင်းလွင်၊
		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်	-	<u>(၃) မှ (၇) ကိုယ်တိုင် (မလာ)</u>
		ဦးမင်းလွင်၊
		တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၂၀၁၁ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၀ တွင် ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မန္တယံနီဝင်းတို့က ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၄ ဦးတို့အပေါ် အစ္စလာမ်ခလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေပုံစံမခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုပြီး မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ၂၀၁၃ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆ တွင် အထက်ပါ အမှုမှ တရားပြိုင် ၃ ဖြစ်သူ ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ)ဒေါ်ဇင်မာသန်းက တရားပြိုင်

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၁၆
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း၊ မန္တယနီဝင်းနှင့် ဦးတင်မောင်လေးတို့အပေါ် အစ္စလာမ် ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေပုံစံမခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အဆိုပါ အမှုနှစ်မှုကို တပေါင်းတည်းစစ်ဆေးပြီး အမွေရှင်ဦးဝင်းနိုင် ကျန်ရှိသည့် အမွေပစ္စည်းတွင် ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့်မန္တယနီဝင်းတို့သည် ၁၂ ပုံ ၇ ပုံကို လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းသည် ၁၂ ပုံ ၅ ပုံကို လည်းကောင်း အသီးသီးခွဲဝေရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့ သည်။ အဆိုပါပဏာမဒီကရီကို မကျေနပ်ကြသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်သို့ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၀/၂၀၁၁ တွင် ချမှတ်သော ပဏာမဒီကရီအပေါ် ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မန္တယနီဝင်းတို့က တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၉၂၀/၂၀၁၄ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀ ဦးတို့က တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၇၂/၂၀၁၅ ဖြင့်လည်းကောင်း အသီးသီးအယူခံတင်သွင်းသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကိုတင်လှိုင်ဝင်းတို့တင်သွင်းသော တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၂၀/၂၀၁၄ ကို ခွင့်ပြု၍ ဦးဝင်းနိုင်ကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းတွင် ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ၄ ပုံ ၁ ပုံ ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၂ ဦးက ၄ ပုံ ၃ ပုံကိုလည်းကောင်း ခွဲဝေရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီပြင်ဆင်ချမှတ်ပြီး ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀ ဦး တင်သွင်း သော တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၂/၂၀၁၅ ကိုပယ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီ များ အပေါ် ဦးမောင်မောင်သန်းပါ ၂၀ ဦးတို့က အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၆ ခုနှစ် တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၀၆ နှင့် ၁၀၉ တို့ဖြင့် လျှောက်ထားရာ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သဖြင့် တရားမ

အထူးအယူခံမှုအမှတ် ၇၆/၂၀၁၆ နှင့် ၇၉/၂၀၁၆ တို့ကို ဖွင့်လှစ်ကြားနာ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀

ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)

ဒေါ်ဇင်မာသန်း

နှင့်

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၆/၂၀၁၃ တွင်ချမှတ်သော ပဏာမဒီကရီကို ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃ ဦးက တရားမပထမ
အယူခံမှုအမှတ် ၉၂၁/၂၀၁၄ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်းက တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၁/၂၀၁၅ တွင် လည်းကောင်း
အသီးသီးအယူခံတင်သွင်းရာ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃ ဦး၏ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၉၂၁/၂၀၁၄
ကို ခွင့်ပြု၍ အမွေရှင် ဦးဝင်းနိုင်ကျန်ရစ်သည့် အမွေပုံပစ္စည်းတွင်
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ၄ ပုံ ၁ ပုံ ကိုလည်းကောင်း၊
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၂ ဦးတို့က ၄ ပုံ ၃ ပုံကိုလည်းကောင်းရထိုက်ကြောင်း
ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ပြီး ဒေါ်ဟဝါဘီတင်သွင်းသည့်
တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၁/၂၀၁၅ ကိုပယ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီများကို
အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ၂၀၁၆
ခုနှစ် တရားမအထွေထွေ လျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၀၇ နှင့် ၁၀၈
တို့ဖြင့် လျှောက်ထားရာ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သဖြင့်
တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၇၇/၂၀၁၆ နှင့် ၇၈/၂၀၁၆တို့ကို
ဖွင့်လှစ်ကြားနာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ် တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၇၆၊ ၇၇၊ ၇၈
နှင့် ၇၉ တို့တွင် အောက်ပါပြဿနာများ ကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန်

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း
 နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“၁။ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (စွန်နီ) အမွေခန်းအရ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏ အမွေကို ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ၄ ပုံ ၁ ပုံ၊ မိတူဖကွဲမောင်နှမ ဦးတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်း တို့က ၄ ပုံ ၃ ပုံ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက် နှင့်ဒီကရီသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။

၂။ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (စွန်နီ) အမွေခန်းအရ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏ဖခင် ဦးစောအောင် သည် ၎င်း၏မိဘများဖြစ်သော ဦးအစ္စမန်အင်နှင့် ဒေါ်ဇိုင်တွန်တို့ထက်စော၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ဦးစောအောင်၏သား ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် သည် အဘွားဒေါ်ဇိုင်တွန်၏ အမွေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိ ကြောင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ် တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှု ၄ မူလုံးတွင် ဆုံးဖြတ်ရမည့် ပြဿနာတူညီသဖြင့် ဤစီရင်ချက်သည် အထက်ဖော်ပြပါ အထူးအယူခံမှု ၄ မူလုံးနှင့်သက်ဆိုင်စေမည်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀ နှင့် ဒေါ်ဟဝါဘီ တို့၏ရှေ့နေက အမွေရှင် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏ မိဘများမှာ ဦးစောအောင်နှင့် ဒေါ်မမကြီးဖြစ်ပြီး ဦးစောအောင်ကွယ်လွန်သည့်အခါ ဒေါ်မမကြီးက ဒုတိယအိမ်ထောင် ဦးတင်မောင်လေးနှင့် ကိုတင်လှိုင်ဝင်း နှင့်မနွယ်နီဝင်းတို့ကို မွေးဖွားခဲ့သောကြောင့် ဦးဝင်းနိုင်နှင့် ကိုတင်လှိုင်ဝင်း၊ မနွယ်နီဝင်းတို့သည် မိတူဖကွဲမောင်နှမများဖြစ်ကြကြောင်း၊ ဥပဒေပညာရှင် D.F Mulla ၏ Fourteenth Edition, Principles of Mohammedan Law, sec:63, Table of Sharers sunni Law တွင် မိတူဖကွဲ ညီအစ်ကို မောင်နှမများသည် တစ်ယောက်ထက်ပို၍ရှိခဲ့လျှင် အမွေ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံကို ယောက်ျား၊ မိန်းမ မခွဲခြားဘဲ ညီတူညီမျှ ခွဲဝေကြရမည်ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးဝင်းနိုင်နှင့်မိတူဖကွဲ မောင်နှမများ ဖြစ်ကြသော ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့သည် ဦးဝင်းနိုင်ထံမှ ရရှိမည့်အမွေပုံ ၃ ပုံ ၂ ပုံကိုသာ ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမွေရှင် ဦးဝင်းနိုင် ကွယ်လွန်ရာတွင် ဇနီး ဒေါ်ဇင်မာသန်းမှာ တိုက်ရိုက်အနီးစပ်ဆုံး အမွေခံ ဖြစ်ပြီး ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့်မနွယ်နီဝင်းတို့မှာ ဦးဝင်းနိုင်၏ မိတူဖကွဲ မောင်နှမ များဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်၏ဇနီး ဒေါ်ဇင်မာသန်းက အမွေပုံ ၄ ပုံ ၁ ပုံရရှိပြီး အလှမ်းဝေးဆွေမျိုးဖြစ်သည့် မိတူဖကွဲမောင်နှမများက ဇနီးထက်ပို၍ ၄ ပုံ ၃ ပုံရရှိစေခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတရားဥပဒေများ ဆိုင်ရာအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ (၃) အရ တရားမျှတမှု၊ သာနာညီမျှမှု၊ ကောင်းမြတ်သောတရားတို့နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ပဏာမဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုမရှိဟု ပြဿနာ အမှတ် (၁) ကို

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း
 နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း၊ ဥပဒေပညာရှင် D.F Mulla ၏ အထက်ပါ
 မဟာမေဒင်ဥပဒေကျမ်းပုဒ်မ ၉၃ တွင် အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (စွန့်နီ)
 အမွေခန်းအရ ကိုယ်စားပြုအမွေဆက်ခံခြင်းကို လက်မခံကြောင်း၊
 အမွေအခွင့်အရေးရှိသူသည် အမွေရှင်ကွယ်လွန်ချိန် တွင် အမွေဆက်ခံရန်
 အသက်ထင်ရှားရှိရမည်ဟု **ဒေါ်ပုနှင့်အက်မက်အီစမိုင်ဆီဇာ အမှု^(၁)** တွင်
 ညွှန်ပြထားကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်၏ ဖခင် ဦးစောအောင်သည်
 ၎င်း၏မိဘဖြစ်သူ ဦးအစ္စမန်အင်နှင့် ဒေါ်ဇိုင်တွန်တို့ထက်စောပြီး ၁၉၄၆
 ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သူဖြစ်ရာ ဦးစောအောင်သည် မိဘများ၏အမွေကို
 ဆက်ခံခွင့်မရှိသောကြောင့် ၎င်း၏သား ဦးဝင်းနိုင်သည် အဘွား
 ဒေါ်ဇိုင်တွန်၏ အမွေကိုဆက်ခံခွင့်မရနိုင်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်သည် အဘွား
 ဒေါ်ဇိုင်တွန်၏အမွေကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်
 တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
 ဤအထူးအယူခံမှုများကိုခွင့်ပြု၍ ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်း၏
 အမွေကို ၁၂ ပုံ ၅ ပုံ၊ ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၂ ဦး၏ အမွေကို ၄ ပုံ ၃ ပုံ
 ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ကိုတင်လှိုင်ဝင်း၊ မနွယ်နီဝင်းနှင့်
 ဦးတင်မောင်လေးတို့၏ရှေ့နေက ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ)
 ဦးဝင်းနိုင် ကွယ်လွန်သောအခါ ကျန်ရစ်သော အမွေပစ္စည်းတွင် ဇနီးဖြစ်သူ
 ဒေါ်ဟဝါဘီက ပထမအဆင့် ပုံသေအမွေဆက်ခံသူအနေဖြင့် ၄ ပုံ ၁ ပုံ
 ဆက်ခံ၍ မိတူဖကွဲမောင်နှမများဖြစ်သည့် ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်း
 တို့က ပထမအဆင့်ပုံသေအမွေဆက်ခံသူအနေဖြင့် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ဆက်ခံရရှိ

(၁) ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၁ (စုံညီ)။

ကြောင်း၊ ၎င်းတို့၏ဝေစု (၄ ပုံ ၁ ပုံ + ၃ ပုံ ၁ ပုံ) = ၁၂ ပုံ ၇ ပုံ ဖြစ်ကြောင်းမှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ကျန် ၁၂ ပုံ ၅ ပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားကြောင်း၊ ပါမောက္ခဒေါက်တာဦးခင်မောင်စိန်ရေးသားသည့် အစွဲလားဥပဒေကျမ်းတွင် ပုံသေဆက်ခံသူအမွေခံများရရှိသည့် ဝေစုကိုပေါင်းပါက ကိန်းပြည့်ထက်လျော့နေလျှင် တစ်နည်းအားဖြင့် အမွေပုံမကုန်သေးလျှင် သာမန်အားဖြင့် ကျန်သောအမွေမှာ ဒုတိယအဆင့်အမွေကျန်ဆက်ခံသူထံ သက်ဆင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် အမွေကျန်ဆက်ခံသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိလျှင် ကျန်သောအမွေပစ္စည်းများမှာ မူလကုန်အာန်အရ ဆက်ခံသူများထံသို့ ၎င်းတို့၏ ဝေစုအမျိုးအစားအလိုက် ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားကြောင်း၊ ယင်းသို့ကျန်သောအမွေကို ပထမအဆင့်အမွေခံများထံ ပြန်၍ ခွဲဝေပေးခြင်းကို အပြန်ဝေစုပေးခြင်းဟု (radd) ဟုခေါ်ကြောင်း၊ အပြန်ဝေစုပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမွေကျန်သည် ပထမအဆင့် ကုန်အာန်အရဆက်ခံသူများထံ ၎င်းတို့ဝေစုပေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အမွေကျန်သည် ပထမအဆင့်ကုန်အာန်အရ ဆက်ခံသူများထံ ၎င်းတို့ဝေစုအမျိုးအစားအတိုင်း ပြန်လည်ရောက်ရှိကြောင်း၊ ကုန်အာန် အရ အမွေဆက်ခံသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အလှမ်းဝေးဆွေမျိုး တစ်ယောက်ဖြစ်စေရှိနေပါက လင် သို့မဟုတ် မယားသည် မည်သည့်နည်း နှင့်မျှ အပြန်ဝေစုကိုမခံစားထိုက်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် အဖေနှင့် အဘိုး အစစ် တို့လည်း သေသုဉ်းသားဖြစ်စေ၊ သား၏သားဖြစ်စေ မရှိခဲ့လျှင် အမွေကျန် ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေအားလုံးကို သိမ်းယူရရှိသည်ဖြစ်၍ အပြန်ဝေစုပေးရ မည့်သူများတွင် မပါဝင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အပြန်ဝေစုပေးရမည့်သူများ

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

မှာ ကုန်အာန်အရ သတ်မှတ်ထားသော အမွေခံ ၁၂ ဦးအနက် လင်၊ မယား၊ အဖေနှင့် အဘိုးအစစ်တို့ကို နုတ်ပယ်၍ ကျန် ၈ ဦးသာလျှင် အပြန်ဝေစုခံစားထိုက်ကြောင်းဖြင့် ပြဆိုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဟဝါဘီအနေဖြင့် အမွေကျန်တွင် အပြန်ဝေစုကို ရခွင့်မရှိကြောင်း၊ ဥပဒေပညာရှင် Mulla ၏ Mohammedan Law ပုဒ်မ ၆၆ တွင် အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဥပမာ (P) ၌ တွက်ချက် ဖော်ပြထားချက်အရ အမွေကျန်အပြန်ဝေစုကို ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီက ဆက်ခံခွင့်မရကြောင်း၊ အပြန်ဝေစု ၁၂ ပုံ ၅ ပုံကို မိတူဖကွဲမောင်နှမ ဖြစ်သူ ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့က ဆက်ခံရမည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ဝေစုသည် ၁၂ ပုံ ၄ ပုံ + ၁၂ ပုံ ၅ ပုံ = ၁၂ ပုံ ၉ ပုံဖြစ်၍ ၄ ပုံ ၃ ပုံဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ပဏာမဒီကရီသည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်၏အဘိုး ဦးအစွမန်အင်သည် ၉-၄-၁၉၆၅ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ အဘွား ဒေါ်ဇိုင်တွန်သည် ၈-၆-၁၉၇၂ နေ့တွင် လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်၏ဖခင် ဦးစောအောင်သည် မိခင် ဒေါ်ဇိုင်တွန်ထက်စော၍ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ကြောင်း၊ D.F Mulla ၏ Principles of Mohammedan Law (Eighteenth Edition) ပုဒ်မ ၅၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ မိဘထက်စော၍ ကွယ်လွန်သူသား၏သားသည် ဖခင်၏ အမွေကို ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေးတို့နှင့်ယှဉ်၍ အမွေရခွင့်မရှိဟု ဖော်ပြထား ကြောင်း၊ ပုဒ်မ ၆၅ တွင် အမွေကျန်ဆက်ခံသူများ ရှင်းလင်းချက်၌ သားကျန်ရှိပါက သမီးသည် ပထမအဆင့်ပုံသေ အမွေဆက်ခံသူအနေဖြင့် ဆက်ခံခွင့်မရကြောင်း၊ အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် သားရောသမီးပါ

သားက ၂ ဆ၊ သမီးကတစ်ဆ ဆက်ခံရရှိကြောင်း၊ အကယ်၍ အမွေခံများ သည် သမီးနှင့်သား၏သားတို့ဖြစ်ပါက သမီးသည် ပုံသေအမွေဆက်ခံသူ အနေဖြင့် ၂ ပုံ ၁ ပုံဆက်ခံ၍ သား၏သားက အမွေကျန်ဆက်ခံသူ အနေဖြင့် ၂ ပုံ ၁ ပုံဆက်ခံကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခိုင်တွန် ကွယ်လွန်သောအခါ ဒေါ်ခိုင်တွန်၏ဝေစု ၄ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံ ကို သမီး ဒေါ်အမာဇီကလည်းကောင်း၊ သား၏သား ဦးဝင်းနိုင်က ၄ ပုံ ၁ ပုံ ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း ဆက်ခံရရှိကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်၏ဝေစုသည် အဘွား ဒေါ်ခိုင်တွန်၏ဝေစု၏ ၈ ပုံ ၁ ပုံကိုရရှိကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ် တော်ချုပ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မဟာမေဒင်ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်း၊ အထူးအယူခံမှုများကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၃) မှ (၇) တို့မှာ ကိုယ်တိုင် သော်လည်းကောင်း ရှေ့နေရှေ့ရပ်ဖြင့်လည်းကောင်း လာရောက်တင်ပြ ခြင်းမရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၀/၂၀၁၁ တွင် တရားလို ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၂ ဦးတို့က အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် ဦးအစ္စမန်အင်က ဇနီး ဒေါ်ခိုင်တွန်၊ သမီး မအမာဇီ၊ မအမာဘီနှင့် မြေးဖြစ်သူ ကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်တို့ ၄ ဦးအား မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးကျက်သရေအနောက်ရပ်ရှိ မြေနှင့်တိုက်တို့ကို ပေးကမ်းခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ် ၂၅၁/၆၂ ဖြင့်ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း၊ ကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် တရားပြိုင်-၃ ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းနှင့် အကြောင်းပါပြီးသားသမီးမထွန်းကားကြောင်း၊ ၎င်း၏မိခင် ဒေါ်မမကြီး သည် ခင်ပွန်း ဦးစောအောင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးတင်မောင်လေးနှင့်

၂၀၁၇	ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုရာ ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့ မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀	ဒေါ်မမကြီးသည် ၁၈-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ဦးအစ္စမန်အင်
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)	သည် ၉-၄-၁၉၆၅ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ခိုင်တွန်သည် ၈-၆-၁၉၇၂
ဒေါ်ဇင်မာသန်း	နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ သမီး ဒေါ်အမာဘီသည် မိခင်ထက်စော၍
နှင့်	၂၃-၉-၁၉၆၃ နေ့တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြကြောင်း၊
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇	ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် ၅-၁၁-၂၀၀၈ နေ့တွင်ကွယ်လွန်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃	ကြောင်း၊ အပေးစာချုပ်ဖြင့်ရရှိသော မြေနှင့်တိုက်တွင် ဦးဝင်းနိုင်ရရှိ
	သည့် ၄ ပုံ ၁ ပုံ၊ အဘွား ဒေါ်ခိုင်တွန်ထံမှ အမွေရရှိသည့် ၈ ပုံ ၁ ပုံ၊
	ပေါင်း အမွေပုံ ၈ ပုံ ၃ ပုံ၌ ၉/၃၂ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ တရားပြိုင်-၃
	ဒေါ်ဟဝါဘီက ၃၂ ပုံ ၃ ပုံကို လည်းကောင်း ရထိုက်ကြောင်း၊
	ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်ပိုင်ဆိုင်သော နောက်ဆက်တွဲ (ခ)
	ပစ္စည်းများတွင် ဇနီးဖြစ်သူ တရားပြိုင်-၃ ဒေါ်ဟဝါဘီက ၈ ပုံ ၂ ပုံ၊
	တရားလိုတို့က ၈ ပုံ ၆ ပုံရထိုက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ၁ မှ ၆ တို့သည်
	အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်တွင် နေထိုင်ကြပြီး ၎င်းတို့နှင့်အတူ ကျန်တရားပြိုင်
	များသည် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာ စာချုပ် ၇၄၁/၂၀၀၈၊ ၃၅၂၇/၂၀၀၈
	တို့ကို ချုပ်ဆိုခြင်း၊ ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၉ ဦးက အမည်ပြောင်းခြင်း
	တို့ကြောင့် တရားပြိုင်များအဖြစ် ထည့်သွင်းစွဲဆိုရကြောင်းဖော်ပြစွဲဆို
	သည်။

တရားပြိုင် အမှတ် (၁) မှ (၁၉) တို့က ဦးဝင်းနိုင်၏ဖခင် ဦးစောအောင်သည် မိဘဖြစ်သူ ဦးအစ္စမန်အင်၊ ဒေါ်ခိုင်တွန်တို့ထက် စော၍ ကွယ်လွန်သောကြောင့် ဦးဝင်းနိုင်သည် အဘွား ဒေါ်ခိုင်တွန်၏ အမွေကို ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ တရားလိုများသည် ဖခင် ဦးစောအောင်

ဘက်မှဆွေမျိုးဆက်မဟုတ်၍ ဦးဝင်းနိုင်၏အမွေကိုဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊
 နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ပါ စဉ် ၁၊ ၂ ပစ္စည်းများကို ဦးဝင်းနိုင်က ဇနီး
 ဒေါ်ဟဝါဘီသို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ ပြီး၊ စဉ် ၃ ပါမြေနှင့်အိမ်မှာ
 ဒေါ်ဟဝါဘီ၏ ငွေဖြင့်ဝယ်ယူခဲ့၍ အမွေပစ္စည်းမကျန်ရစ်ကြောင်း၊
 အမွေဆက်ခံကြောင်း ကြေညာစာချုပ် စွန့်လွှတ်စာချုပ်တို့ပြုလုပ်ရုံဖြင့်
 အမွေခံအခွင့်အရေး ပြောင်းလဲခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပေးကမ်းသည့်ပစ္စည်း
 ကို ပစ္စည်းခွဲဝေရခြင်းမရှိသေး၍ အမွေပုံစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု မစွဲဆိုနိုင်
 ကြောင်း၊ အမှုပုံစံမမှန်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း
 နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

တရားပြိုင်အမှတ် ၂၀ မှ ၂၄ တို့က ဖြောင့်လွှာတင်သွင်း
 သည်။

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆/၂၀၁၃ မှ တရားလို ဒေါ်ဟဝါဘီ
 (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက အဆိုလွှာတွင် တရားလို၏ခင်ပွန်း ဦးဝင်းနိုင်၏
 မိဘများမှာ ဦးစောအောင်၊ ဒေါ်မမကြီးတို့ဖြစ်ပြီး အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်
 များဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးစောအောင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်မမကြီးသည်
 တရားပြိုင် ဦးတင်မောင်လေးနှင့် ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုပြီး တရားပြိုင်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း နှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ ၁၈-၁-၂၀၀၈
 နေ့တွင် ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန် ကြောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်သည် ၅-၁၁-၂၀၀၈
 နေ့တွင် ကွယ်လွန်ရာ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် ၁၊ ၂ တို့က အမွေဆက်ခံ
 ကြောင်း၊ ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန်ရာ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီး
 ကျက်သရေအနောက်ရပ်ရှိ မြေနှင့်အဆောက်အအုံကျန်ရှိရာ ဦးဝင်းနိုင်က
 ၅ ပုံ ၂ ပုံဆက်ခံကြောင်း၊ အပေးစာချုပ်အရ ဦးဝင်းနိုင်ရရှိမည့်ဝေစု ၄

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း

နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ပုံ ၁ ပုံ တွင် တရားလိုက ၂ ပုံ ၁ ပုံဆက်ခံကြောင်း၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ တွင် ဒေါ်မမကြီးထံမှ ဆက်ခံသောပစ္စည်းများကိုခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆို ရာငြင်းဆိုသဖြင့် အမှုစွဲဆိုရကြောင်း အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင်များက ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်ချိန်တွင် အမွေပုံ ပစ္စည်းမကျန်ကြောင်း၊ ကျန်ရှိလျှင် ခင်ပွန်းဦးတင်မောင်လေးကျန်ရစ် သဖြင့် ပထမအိမ်ထောင်မှမွေးသော ဦးဝင်းနိုင်သည် ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ အပေးစာချုပ်အရ ရရှိမည့်ပစ္စည်းတွင် တရားလိုက ၃၂ ပုံ ၃ ပုံ ဆက်ခံ ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ဦးစောအောင်ဘက်မှ ဆွေးမျိုးစပ်မဟုတ်၍ ဦးဝင်းနိုင်၏အမွေကိုဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း၊ အမှုစွဲရန် အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆၀/၂၀၁၁ မှ တရားလို ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့်မနွယ်နီဝင်းတို့သည် ဦးကာစင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်က အပေးစာချုပ်ဖြင့် ရရှိသော မြေနှင့်တိုက်တွင် ဦးဝင်းနိုင်ရရှိမည့်ဝေစုနှင့် ယင်းပစ္စည်းတွင် အဘွား ဒေါ်ဇိုင်တွန်ရရှိမည့်ဝေစုမှ ဦးဝင်းနိုင် အမွေရရှိမည့်အစုနှင့် နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ပါ ဦးဝင်းနိုင်ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းများပေါ်တွင် အမွေခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆/၂၀၁၃ တွင် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏ ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက အပေးစာချုပ်ဖြင့် ဦးဝင်းနိုင်ရရှိမည့်ဝေစုနှင့် မိခင်ဒေါ်မမကြီးထံမှ ဦးဝင်းနိုင် အမွေခံစား ခွင့်ရှိသော မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးကျက်သရေ အနောက်ရပ်၊ အတွက် (၁၇၀)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၁၅/ယ) မြေနှင့် ၂

ထပ်တိုက်၊ ဦးပိုင် (၁၅/ည) မြေကွက်နှင့်တစ်ထပ်တိုက်တို့ကို အမွေခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀

ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)

ဒေါ်ဇင်မာသန်း

နှင့်

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ဦးအစ္စမန်အင်နှင့် ဒေါ်ခိုင်တွန်တို့၏ သား ဦးစောအောင် သည် တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည်။ ဦးကာစင်ဘိုင်(ခ)ဦးဝင်းနိုင်သည် ဦးစောအောင်နှင့် ဒေါ်မမကြီးတို့၏ သားဖြစ်သည်။ ခင်ပွန်း ဦးစောအောင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်မမကြီးသည် ဦးတင်မောင်လေးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး တရားလိုများဖြစ်ကြသော ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့ကို မွေးဖွားခဲ့၍ ၎င်းတို့သည် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်နှင့် မိတူဖကွဲမောင်နှမများဖြစ်ကြသည်။

ဦးအစ္စမန်အင်သည် ၎င်းပိုင်မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံ မြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးကျက်သရေအနောက်ရပ်၊ အကွက်အမှတ် (၁၇၀)၊ ဦးပိုင် ၂၂၊ ၂၃ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို သက်သေခံအမှတ် (ခ) အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၅၁/၆၂ ဖြင့် ဇနီး ဒေါ်ခိုင်တွန်၊ မြေး ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် နှင့် သမီးဖြစ်သူ မအမာဒီနှင့် မအမာဘီတို့ ၄ ဦးအား ပေးကမ်းခဲ့သည်။

ဦးအစ္စမန်အင်သည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ သား ဦးစောအောင်သည် ဖခင်ထက်စော၍ ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ မိခင် ဒေါ်ခိုင်တွန်သည် ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ သမီး ဒေါ်အမာဘီသည် ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် ၅-၁၁-၂၀၀၈ နေ့တွင်လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏ မိခင် ဒေါ်မမကြီးသည် ၁၈-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင်လည်းကောင်း အသီးသီး

ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။

ဦးစောအောင်သည် မိခင် ဒေါ်ဇိုင်တွန်ထက်စော၍ ကွယ်လွန်သောကြောင့် ဦးစောအောင်၏ သားဖြစ်သူ ဦးကာစင်တိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်အမာဇီနှင့်ယှဉ်၍ အဘွား ဒေါ်ဇိုင်တွန် ၏အမွေကို ရခွင့် ရှိ မရှိ စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

ကွယ်လွန်သူအမွေရှင်များသည် စွန့်နီမဟာမေဒင်များဖြစ် သည့်အတွက် ဟာနာဖီဥပဒေအရ အမွေစားအမွေခံများက အမွေဆက်ခံ ခွဲဝေယူကြရသည်။ ဟာနာဖီဥပဒေအရ အမွေခွဲဝေခြင်းတွင် ပင်မအမွေစား အမွေခံ ၃ မျိုး ခွဲခြားထားရာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

ပထမအဆင့်-

(က) သတ်မှတ်ထားသော အမွေဝေစုရခွင့်ရှိသည့် ပုံသေဆက်ခံသူများ (Sharers)

ဒုတိယအဆင့်

(ခ) ပုံသေဆက်ခံသူများအား အမွေခွဲဝေပေးပြီးနောက် ကျန်ရစ်သည့်အမွေကို ဆက်ခံသူ အမွေကျန်ဆက်ခံ သူများ (Residuaries)

တတိယအဆင့်

(ဂ) အထက်အပိုဒ် (က) (ခ) မဟုတ်သော ဆွေနှီးမျိုးစပ် များ (Distant Kindred)

ဦးအစ္စမန်အင်က သက်သေခံအမှတ် (ခ) အပေးမှတ်ပုံ တင်စာချုပ်အမှတ် ၂၅၁/၆၂ ဖြင့် ပေးကမ်းခဲ့သော မြေနှင့်အဆောက် အအုံတွင် ဒေါ်ခိုင်တွန်သည် ၄ ပုံ ၁ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း

အမွေရှင် ဒေါ်ခိုင်တွန်ကွယ်လွန်ချိန်တွင် သား ဦးစောအောင် (ကွယ်လွန်) ၏ ဇနီး ဒေါ်မမကြီး၊ မြေး ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၊ သမီး ဒေါ်အမာဇီနှင့်သမီးဒေါ်အမာဘီ (ကွယ်လွန်) ၏ သားသမီးများ ကျန်ရစ်သည်။

နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

D.F Mulla ၏ Principles of Mohammedan Law (Eighteenth Edition) ပုဒ်မ ၅၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ စွန့်အပ်ခွင့်ရှိသူ ကိုယ်စားပြုအမွေဆက်ခံရေးကိုလက်မခံကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် မိဘများထက်စော၍ ကွယ်လွန်ခဲ့သည့်သားဖြစ်သော ဦးစောအောင်၏သားဖြစ်သူ ဦးကာစင်ဘိုင်(ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် ဖခင်၏အမွေကို ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ ဒေါ်ကြီး၊ ဒေါ်လေးများနှင့်ယှဉ် အမွေရခွင့်မရှိသည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ပါမောက္ခဒေါက်တာ ဦးခင်မောင်စိန်ပြုစုသည့် အစ္စလာမ် ဥပဒေကျမ်းတွင် ဒုတိယအဆင့် အမွေကျန် ဆက်ခံသူများသည် သေသူ၏ယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပထမအဆင့်ပုံသေ ဆက်ခံသူများလုံးဝမရှိလျှင် အမွေအားလုံးကို ထိုယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုး များက ရရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပုံသေဆက်ခံသူများရှိလျှင် ၎င်းတို့ရရှိမည့် အမွေဝေစုများကို ခွဲဝေပေးပြီးနောက် အမွေကျန်သေးလျှင် ယင်းအမွေကျန်ကို ထိုယောက်ျားဆက်ဆွေမျိုးများက ရရှိကြကြောင်း၊

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀

ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)

ဒေါ်ဇင်မာသန်း

နှင့်

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇

ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

၎င်းတို့ကို အမွေကျန်ဆက်ခံသူများဟု ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အထက်ပါ D.F Mulla ၏ အစ္စလာမ်ဥပဒေကျမ်းပုဒ်မ ၆၅ တွင် ရှင်းလင်းချက်အရ သားကျန်ရှိပါက သမီးသည် ပထမအဆင့် ပုံသေဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေရခွင့်မရှိကြောင်း၊ ဒုတိယအဆင့် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် သားက ၂ ဆ၊ သမီးကတစ်ဆ ဆက်ခံကြောင်း၊ အကယ်၍ အမွေခံများသည် သားကျန်ရစ်ခြင်းမရှိလျှင် သမီးသည် ပုံသေဆက်ခံသူများဇယားအမှတ်စဉ် (၇) အရ ပုံသေဆက်ခံသူအနေဖြင့် ၂ ပုံ ၁ ပုံ ဆက်ခံကြောင်း၊ သား၏သားသည် ဒုတိယအဆင့် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအနေဖြင့် ကျန် ၂ ပုံ ၁ ပုံကို ဆက်ခံကြောင်းတွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်ဇိုင်တွန်ကွယ်လွန်သောအခါ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်အမာဇီက ဒေါ်ဇိုင်တွန်၏ ၀၀၈ ၄ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ သား ဦးစောအောင်၏ သား ဦးကာစင်ဘိုင်(ခ) ဦးဝင်းနိုင်က ဒေါ်ဇိုင်တွန်၏ ၀၀၈ ၄ ပုံ ၁ ပုံ၏ ကျန် ၂ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးကာစင်ဘိုင်(ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် ကွယ်လွန်သူ အဘွားဒေါ်ဇိုင်တွန်က ၄ ပုံ ၁ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိသည့် သက်သေခံအမှတ် (ခ) အပေးစာချုပ်ပါပစ္စည်းတွင် ဒေါ်ဇိုင်တွန်၏အမွေအဖြစ် ၄ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံ= ၈ ပုံ ၁ ပုံကို ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့က ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အစ္စလာမ်ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည်ဟု ဆိုရပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၂) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏ ဖခင် ဦးစောအောင်သည် ၎င်း၏မိဘများဖြစ်သော ဦးအစ္စမန်အင်နှင့် ဒေါ်ဇိုင်တွန်တို့ထက်စော၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာဦးစောအောင် ၏သား ဦးကာစင်ဘိုင်(ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် အဘွား ဒေါ်ဇိုင်တွန်၏ အမွေကိုဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန် ကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

အထက်ပါ သက်သေခံအမှတ် (ခ) အပေးစာချုပ်ဖြင့် ပေးသောပစ္စည်းတွင် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် ကိုယ်တိုင်သည် ၄ ပုံ ၁ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိပြီး အဘွား ဒေါ်ဇိုင်တွန်ခံစားခွင့်ရှိသော ၄ ပုံ ၁ ပုံ၏ ၂ ပုံ ၁ ပုံဖြစ်သော ၈ ပုံ ၁ ပုံအမွေဆက်ခံခွင့်ရှိ၍ ယင်းပစ္စည်း တွင် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် ခံစားခွင့်ရရှိသည့် အစုသည် ၄ ပုံ ၁ ပုံ + ၈ ပုံ ၁ ပုံ = ၈ ပုံ ၃ ပုံဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဒေါ်မမကြီးသည် ၁၈-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သားဖြစ်သူ ဦးကာစင်ဘိုင်(ခ) ဦးဝင်းနိုင် သည် မိခင် ဒေါ်မမကြီး ကွယ်လွန် ပြီးနောက် ၅-၁၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်၍ မိခင်၏အမွေကို ဆက်ခံခွင့်ရရှိသည်။ ဒေါ်မမကြီးကွယ်လွန်သောအခါ ဒုတိယအိမ်ထောင် ဦးတင်မောင်လေးကျန်ရစ်သည်။ ဒေါ်မမကြီး၏အမွေကို ခင်ပွန်း ဦးတင်မောင်လေးသည် ပထမအဆင့် ပုံသေဆက်ခံသူများ ဇယား အမှတ်စဉ် (၃) အရ ၄ ပုံ ၁ ပုံရရှိသဖြင့် အမွေကျန် ၄ ပုံ ၃ ပုံကျန်ရှိသည်။

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း
 နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ဦးဝင်းနိုင်သည် ဒေါ်မမကြီး၏ပထမအိမ်ထောင်မှ သားဖြစ်ပြီး ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့သည် ဒုတိယအိမ်ထောင် ဦးတင်မောင်လေးနှင့်ရသော သားသမီးများဖြစ်ကြသဖြင့် ဒေါ်မမကြီးတွင် မိတူဖကွဲသား ၂ ဦးနှင့် သမီးတစ်ဦးတို့ကျန်ရစ်သဖြင့် ၎င်းတို့သည် ဒုတိယအဆင့်အမွေကျန်ဆက်ခံသူများအနေဖြင့် အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိ မည်ဖြစ်သည်။ အမွေကျန် ၄ ပုံ ၃ ပုံတွင် သား ၂ ဦးက ၂ ဆစီ၊ သမီးက တစ်ဆရရှိ၍ သား ၂ ဦးက တစ်ဦးလျှင် ၅ ပုံ ၂ ပုံစီ၊ သမီးက ၅ ပုံ ၁ ပုံ ပုံရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သားဖြစ်သူ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်နှင့် ကိုတင်လှိုင်ဝင်းတို့သည် တစ်ဦးလျှင် ၄ ပုံ ၃ ပုံ $\times$ ၅ ပုံ ၂ ပုံ = ၂၀ ပုံ ၆ ပုံ စီရရှိပြီး သမီး မနွယ်နီဝင်းက ၄ ပုံ ၃ ပုံ $\times$ ၅ ပုံ ၁ ပုံ = ၂၀ ပုံ ၃ ပုံ ပုံရရှိ မည်ဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သူ မိခင် ဒေါ်မမကြီး၏အမွေတွင် သားတစ်ဦး ဖြစ်သူ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် သည် ၂၀ ပုံ ၆ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိမည်ဖြစ် ပြီး ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့မောင်နှမသည် (၂၀ ပုံ ၆ ပုံ + ၂၀ ပုံ ၃ ပုံ) = ၂၀ ပုံ ၉ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မမကြီး၏အမွေတွင် သား ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်သည် ၂၀ ပုံ ၆ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန် သည်။

ဦးကာစင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်ကွယ်လွန်သောအခါ ကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းတွင် ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ပထမအဆင့် ပုံသေဆက်ခံသူများဇယားအမှတ်စဉ် ၄ အရ ပုံသေအမွေဆက်ခံသူ

အနေဖြင့် ၄ ပုံ ၁ ပုံဆက်ခံရရှိ၍ မိတ္တူဖွဲ့ကွဲမောင်နှမများဖြစ်ကြသူ
ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့သည် ပုံသေအမွေဆက်ခံသူ
များဇယားအမှတ်စဉ် ၉-၁၀အရ ပထမအဆင့်ပုံသေဆက်ခံသူအနေဖြင့်
၃ ပုံ ၁ ပုံဆက်ခံရရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ၃ ဦးပေါင်းသည် ၄ ပုံ ၁
ပုံ + ၃ ပုံ ၁ ပုံ = ၁၂ ပုံ ၇ ပုံရရှိသဖြင့် ဦးဝင်းနိုင်၏အမွေကျန်မှာ ၁၂
ပုံ ၅ ပုံဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း
နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ပါမောက္ခဒေါက်တာ ဦးခင်မောင်စိန်၏ အစ္စလာမ်
တရားဥပဒေကျမ်းတွင် အမွေခံများ၏ အမွေဝေစုများကို ပေါင်းလိုက်ပါက
ကိန်းပြည့်ထက်လျော့နေလျှင် တစ်နည်းအားဖြင့် အမွေပုံမကုန်သေးလျှင်
သာမန်အားဖြင့် ထိုအမွေကျန်မှာ ဒုတိယအဆင့်အမွေကျန်ဆက်ခံသူ
များထံ သက်ဆင်းမည်ဖြစ်သည်။ အမွေကျန်ဆက်ခံသူ တစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှ မရှိလျှင်မူ ထိုကျန်နေသောအမွေမှာ မူလပုံသေဆက်ခံ
သူများထံသို့ ၎င်းတို့၏ဝေစုအချိုးအတိုင်း ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသဖြင့်
ယင်းကဲ့သို့ကျန်သောအမွေကို ပထမအဆင့်အမွေခံများထံပြန်၍ ခွဲဝေ
ပေးခြင်းကို အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) ဟုခေါ်သည်။

အပြန်ဝေစုပေးခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် စည်းမျဉ်းမှာ-

- (က) အမွေကျန်သည် ပထမအဆင့်ပုံသေဆက်ခံ
သူများထံ ၎င်းတို့၏ဝေစု အချိုးအစားအလိုက်
ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။
- (ခ) ပုံသေအမွေဆက်ခံသူတစ်ဦးတစ်ယောက်

၂၀၁၇
ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
ဒေါ်ဇင်မာသန်း

နှင့်
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ဖြစ်စေ၊ အလှမ်းဝေး ဆွေမျိုးတစ်ယောက်
ဖြစ်စေ ရှိနေပါက လင် သို့မဟုတ် မယားသည်
အပြန်ဝေစုကိုခံစားထိုက်ပေ။

ထို့ပြင် အဖေနှင့်အဘိုးစစ်မှာလည်း သေသူ၌သားဖြစ်စေ၊
သား၏ သားဖြစ်စေမရှိခဲ့လျှင် အမွေကျန်ဆက်ခံသူအဖြစ် အမွေအားလုံး
ကို သိမ်းယူရရှိသည်ဖြစ်၍ အပြန်ဝေစုပေးရမည့်သူများတွင် မပါဝင်ပေ။
ထို့ကြောင့် အပြန်ဝေစုပေးရမည့်သူများမှာ ပထမအဆင့်ပုံသေဆက်ခံသူ
၁၂ ဦးအနက် လင်၊ မယား၊ အဖေနှင့်အဘိုးအစစ်တို့ကို နုတ်ပယ်၍
ကျန် ၈ ဦးသာလျှင် အပြန်ဝေစုခံစားထိုက်သည်ဟု ပြဆိုသည်။

ဥပဒေပညာရှင် D.F.Mulla ၏ ဥပဒေကျမ်းပုဒ်မ ၆၆ တွင်
အပြန်ဝေစုပေးခြင်း (radd) နှင့်ပတ်သက်၍လည်း အလားတူရှင်းလင်းပြ
ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

အစ္စလာမ်တရားဥပဒေအရ ဇနီး သို့မဟုတ် လင်သည်
ပထမအဆင့်ပုံသေ အမွေဆက်ခံသူရှိနေသည့် အခြေအနေမျိုးတွင်
အပြန်ဝေစု (radd) ကို ခံစားခွင့်မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဤအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏
အမွေကျန် ၁၂ ပုံ ၅ ပုံကို ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ)ဒေါ်ဇင်မာသန်းသည်
ခံစားခွင့်မရှိသောကြောင့် မိတူဖကွဲမောင်နှမများဖြစ်သူ ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့်
မနွယ်နီဝင်းတို့ ၂ ဦးကသာ အပြန်ဝေစု (radd) အဖြစ်ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် အစ္စလာမ်

တရားဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးကာစင်ဘိုင်
 (ခ) ဦးဝင်းနိုင် ကျန်ရစ်သောအမွေတွင် ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ၁၂ ပုံ ၃ ပုံ = ၄ ပုံ ၁ ပုံရထိုက်ပြီး ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့်
 မနွယ်နီဝင်းတို့က (၃ ပုံ ၁ ပုံ + ၁၂ ပုံ ၅ ပုံ) = ၁၂ ပုံ ၉ ပုံ = ၄ ပုံ ၃ ပုံ ရထိုက်
 ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့
 ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိချေ။

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း
 နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ဆက်လက်၍ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်ကျန်ရစ်သော
 အမွေပစ္စည်းမှာ (က) သက်သေခံအမှတ် (ခ) အပေးစာချုပ်ပါပစ္စည်းတွင်
 ဦးဝင်းနိုင်၏အစုမှာ ၈ ပုံ ၃ ပုံ၊ (ခ) မိခင်ဒေါ်မမကြီး (ကွယ်လွန်) ၏
 ပစ္စည်းတွင် ဦးဝင်းနိုင်၏ အစုမှာ ၂၀ ပုံ ၆ ပုံ၊ (ဂ) ဦးဝင်းနိုင် တစ်ဦးတည်း
 ပိုင်ဆိုင်သော နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ပါ ပစ္စည်းတို့ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ အထက်ပါ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် ကျန်ရစ်
 သော အမွေပစ္စည်း ၃ မျိုးတွင် ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ)ဒေါ်ဇင်မာသန်းသည်
 ၄ ပုံ ၁ ပုံစီကိုလည်းကောင်း၊ မိတူဖကွဲမောင်နှမများဖြစ်သူ ကိုတင်လှိုင်ဝင်း
 နှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့သည် ၄ ပုံ ၃ ပုံစီကိုလည်းကောင်း ခံစားခွင့်ရရှိမည်
 ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အမှတ်စဉ်(က) ပါပစ္စည်းတွင် ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ
 (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းသည် ဦးဝင်းနိုင်၏ အစု ၈ ပုံ ၃ ပုံ၏ ၄ ပုံ ၁ ပုံ =
 ၃၂ ပုံ ၃ ပုံ၊ အမှတ်စဉ် (ခ) ပါ ပစ္စည်းတွင် ဦးဝင်းနိုင်၏ အစု ၂၀ ပုံ ၆
 ပုံ၏ ၄ ပုံ ၁ ပုံ = ၈၀ ပုံ ၆ ပုံ = ၄၀ ပုံ ၃ ပုံ၊ အမှတ်စဉ် (ဂ) ပါ
 ဦးဝင်းနိုင်တစ်ဦးတည်းပိုင်ပစ္စည်းတွင် ၄ ပုံ ၁ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

မိတူဖကွဲမောင်နှမဖြစ်သူ ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့်မန္တယ်နီဝင်း တို့သည် အထက်ပါ အမှတ်စဉ် (က) ပါ ပစ္စည်းတွင် ဦးဝင်းနိုင်၏အစု ၈ ပုံ ၃ ပုံ၏ ၄ ပုံ ၃ ပုံ = ၃၂ ပုံ ၉ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ အမှတ်စဉ် (ခ) ပါ ပစ္စည်းတွင် ဦးဝင်းနိုင်၏အစု ၂၀ ပုံ ၆ ပုံ၏ ၄ ပုံ ၃ ပုံ = ၈၀ ပုံ ၁၈ ပုံ = ၄၀ ပုံ ၉ ပုံနှင့် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ရရှိမည့်ဝေစု ၂၀ ပုံ ၉ ပုံဖြစ်၍ စုစုပေါင်း (၄၀ ပုံ ၉ ပုံ + ၂၀ ပုံ ၉ ပုံ) = ၄၀ ပုံ ၂၇ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ အမှတ်စဉ် (ဂ) ပါ ဦးဝင်းနိုင်တစ်ဦးတည်းပိုင်ပစ္စည်းတွင် ၄ ပုံ ၃ ပုံ ကိုလည်းကောင်း ခံစားခွင့်ရထိုက်မည်ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် အမွေရှင် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်ကျန်ရှိသော အမွေပစ္စည်း ၃ မျိုးတွင် တစ်မျိုးစီ၌ ခံစားခွင့်ရှိသည့် အမွေဝေစုအမျိုးမျိုးကို အသေးစိတ်တွက်ချက်မှု မပြုတော့ဘဲ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်ကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းများတွင် ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းသည် ၄ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ မိတူဖကွဲမောင်နှမဖြစ်သူ ကိုတင်လှိုင်ဝင်းပါ ၂ ဦးတို့သည် ၄ ပုံ ၃ ပုံကိုလည်း ခံစားထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ မှားယွင်းသည်ဟုမဆိုသာချေ။ ပစ္စည်းတစ်မျိုးချင်းစီပေါ်တွင် အမွေဝေစုအမျိုးကို ဆက်လက်တွက်ချက်ပေးရန် လိုအပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ “ အစ္စလာမ်တရားဥပဒေ (စွန့်နီ) အမွေခန်းအရ ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင်၏ အမွေကို ဇနီး ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းက ၄

ပုံ ၁ ပုံ၊ မိတူ ဖက္ကမောင်နှမ ဦးတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့က ၄ ပုံ
 ၃ ပုံ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ခဲ့သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏
 စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီသည် မှန်ကန်ကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၁၇
 ဦးမောင်မောင်သန်း ပါ ၂၀
 ဒေါ်ဟဝါဘီ (ခ)
 ဒေါ်ဇင်မာသန်း

အယူခံတရားလို ဒေါ်ဟဝါဘီ(ခ) ဒေါ်ဇင်မာသန်းသည်
 အမွေရှင် ဦးကာစင်ဘိုင် (ခ) ဦးဝင်းနိုင် ခံစားခွင့်ရှိသည့် သက်သေခံ
 (ခ) အပေးစာချုပ်ပါပစ္စည်းတွင် ၃၂ ပုံ ၃ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်၏
 မိခင် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မမကြီးကျန်ရစ်သည့်ပစ္စည်းတွင် ၄၀ ပုံ ၃ ပုံကို
 လည်းကောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်တစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်သော နောက်ဆက်တွဲ (ခ)
 စာရင်းပါ ပစ္စည်းတွင် ၄ ပုံ ၁ ပုံကိုလည်းကောင်း ခံစားထိုက်ကြောင်း၊
 အယူခံတရားပြိုင် ကိုတင်လှိုင်ဝင်းနှင့် မနွယ်နီဝင်းတို့သည် ဦးကာစင်ဘိုင်
 (ခ) ဦးဝင်းနိုင် ကျန်ရစ်သည့် အမွေပစ္စည်းများတွင် သက်သေခံ(ခ)
 အပေးစာချုပ်ပါပစ္စည်း၌ ၃၂ ပုံ ၉ ပုံကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏မိခင်
 ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မမကြီးကျန်ရစ်သော ပစ္စည်းတွင် ၄၀ ပုံ ၂၇ ပုံကို
 လည်းကောင်း၊ ဦးဝင်းနိုင်တစ်ဦးတည်းပိုင်ဆိုင်သော နောက်ဆက်တွဲ (ခ)
 စာရင်းပါပစ္စည်းတွင် ၄ ပုံ ၃ ပုံကိုလည်းကောင်း ခံစားထိုက်ကြောင်း
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ပဏာမဒီကရီကို ပြင်ဆင်ချက်ဖြင့်
 အတည်ပြုသည်။ ဤတရားမအထူးအယူခံမှု ၄ မှုလုံးကို စရိတ်နှင့်တကွ
 ပလပ်လိုက်သည်။

နှင့်
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၇
 ကိုတင်လှိုင်ဝင်း ပါ ၃

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- စီသတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ ၁၉ ရက်

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း နှင့် ဦးစိုးနိုင် တို့ရှေ့တွင်

ဦးမောင်ရွှေ

နှင့်

ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့ ပါ - ၅ *

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ အဆင့်ဆင့်ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားစီရင်ရေး
သဘောသက်ဝင်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ အမှုခေါ်စာချွန်တော်
အမိန့်လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ခြင်း။ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ကို
လျှောက်ထားတောင်းခံရာတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
သည် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍
လျှောက်ထားသူများသည် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထား
ရန်မဟုတ်ဘဲ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။

စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆
တွင် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေစာချွန်တော်
အမိန့်တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းရန် အကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည့်နေ့မှ ၂ နှစ်အတွင်း လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းခြင်း

* ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၆၇

မပြုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုရကြောင်း ပြဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၇

ဦးမောင်ရွှေ

နှင့်

ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး

ပါ ၅

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူသည် အမှုခေါ် စာချွန်တော်အမိန့်တင်သွင်းရန် ၇-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့မှစ၍ အကြောင်းပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုနေ့ကစ၍ရေတွက်ပါက စာချွန်တော် လျှောက်ထားသည့် ၄-၅-၂၀၁၇ နေ့အထိဆိုလျှင် ၂ နှစ်ကျော်လွန်ပြီဖြစ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ပြန်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အမှုခေါ် စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးတင်မြင့်၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ဦးမောင်ရွှေက ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး ပါ ၅ ဦးတို့အပေါ် ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၂) အရ အာဏာပေးစာချွန်တော် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူတို့တင်သွင်းသော လျှောက်ထားလွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာတွင် လျှောက်ထားသူဦးမောင်ရွှေနှင့် သား ဝင်းမင်းသိန်း တို့သည် မြောင်းမြမြို့နယ်၊ ဌာနပျောတောကျေးရွာ၊ ကွင်းအမှတ် ၃၈၀၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၅၅/၁၊ ဧရိယာ ၂၇.၅၆ ဧကရှိ လယ်မြေကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည် မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နာဂစ်မုန်တိုင်း၏ သဘာဝအန္တရာယ်နှင့် လျှောက်ထားသူ၏ကျန်းမာရေးကြောင့် လယ်

၂၀၁၇
ဦးမောင်ရွှေ
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

၂၇. ၅၆ ကေကို လုပ်ကိုင်ရန် အခက်အခဲရှိ၍ ကျေးရွာအုပ်စု၊ အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသန်းဝင်း နှင့် တိုင်ပင်ရာ လယ်ပြန်ငွေပြန်လုပ်လိုလျှင် လယ်မြေကို ပြန်လည်အပ်နှံကြောင်း လက်မှတ်ထိုးပေးလျှင် ခွင့်ပြုမည်ဟုပြောကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏ လယ်မြေ ၂၇. ၁၄ ဧကအနက် ၁၀. ၇၁ ဧကကို အပ်နှံကြောင်း၊ လက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက ဇော်လင်းဦးထံတွင် လယ်မြေ ၁၀. ၇၁ ဧကကို ငွေကျပ် ၂၅ သိန်းဖြင့် ပေါင်ခဲ့ပြီး ပြန်ရွေးလိုသောအခါ ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ဖြင့် ပြန်လည်ရွေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း သဘောတူလက်ခံခဲ့ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူနှင့် ဇော်လင်းဦးတို့ လယ်ပြန် ငွေပြန်ပြုလုပ်ကြရာ စာချုပ် ချုပ်ရန်မလိုကြောင်း၊ ဦးသန်းဝင်းက နှုတ်ကတိပေး၍ စီစဉ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ အပေါင် ခံသူ ဦးဇော်လင်းဦးက ပြင်ရွာမှ ဦးမင်းမင်းထွန်းအား ထိုလယ်မြေ ၁၀. ၇၁ ဧကကို ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ဖြင့် ရောင်းချလိုက်ကြောင်း၊ ဦးသန်းဝင်းကို တိုင်တန်းတင်ပြရာ ပြန်ရွေးယူခွင့်ရမည်ဟု နှုတ်ကတိပေးခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် ဦးမင်းမင်းထွန်းက ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ဖြင့်ရွေးယူရန် လက်မခံသဖြင့် လယ်မြေအငြင်းပွားမှုဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ လယ်ယာမြေ အငြင်းပွားမှုကို ငှက်ပျောတောကျေးရွာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက အဆုံးအဖြတ်ပေးသော ရက်မှာ ၁၂-၁၀-၂၀၁၂ ရက်နေ့ဖြစ်ရာ ထိုစဉ်က လယ်ယာမြေဥပဒေကို ၃၀-၈-၂၀၁၂ နေ့တွင် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းပြီးဖြစ်၍ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ အမိန့်သည် လယ်ယာမြေဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ငှက်ပျောတောကျေးရွာတွင် နေထိုင်ခြင်းမရှိသူကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ချပေးခြင်း မှာလည်း ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်း၊ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ချထားသည့်

အမိန့်စာသည် လယ်ယာမြေဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃ အရ သက်ဆိုင်ရာဦးစီး
ဌာနတွင် မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိ၍ ငှက်ပျောတောကျေးရွာအုပ်စု၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏အမိန့်ကို ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သော မြောင်းမြမြို့နယ်၊
မြောင်းမြခရိုင်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၊
အဆင့်ဆင့်တို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိ
ကြောင်း၊ အဆိုပါ အမိန့်များအပေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးပါ
ရန် ဖော်ပြလျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်ရွှေ
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၊
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

လျှောက်ထားသူနှင့် ဦးမင်းမင်းထွန်းတို့ဖြစ်ပွားသော
အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၁၀.၇၁ ဧကကို ငှက်ပျောတောကျေးရွာအုပ်စု၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက သီးစားချထားမှုဆိုင်ရာ မူလမူခင်းအမှတ် ၁/၂၀၁၁ ဖြင့်
ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ဦးမင်းမင်းထွန်းအား လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ၁၂-၁၀-၂၀၁၂
နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့
လယ်ယာမြေအငြင်းပွားမှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၃/ မယ/ ၂၀၁၂-၂၀၁၃
ဖြင့် လျှောက်ထားသူက အယူခံတင်သွင်းရာ ၂၅-၃-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင်
ငှက်ပျောတော ကျေးရွာ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုပြီး
အယူခံကိုပယ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူက မြောင်းမြခရိုင်၊ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
အဖွဲ့သို့ အယူခံမှုအမှတ် ၂/ မယ/ ၂၀၁၃ ဖြင့်တင်သွင်းရာ မြို့နယ်
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုအတည်ပြုပြီး အယူခံကို
ပယ်ကြောင်း ၅-၉-၂၀၁၃ နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၇
 ဦးမောင်ရွှေ
 နှင့်
 ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
 လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
 ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး

လျှောက်ထားသူက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေ
 စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အယူခံမှုအမှတ် ၄/ မယ/ ၂၀၁၃-၂၀၁၄ (မြောင်းမြ)
 ဖြင့် ဆက်လက်တင်သွင်းသော်လည်း ဦးမင်းမင်းထွန်းအား ဆက်လက်
 လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြု၍ အယူခံကိုပယ်ကြောင်း ၇-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင်
 ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ပါ ၅

လျှောက်ထားသူက တည်ဆဲလယ်ယာမြေဥပဒေကို
 ၃၀-၈-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းပြီးဖြစ်၍ တည်ဆဲ
 လယ်ယာမြေဥပဒေအရ ကျေးရွာအုပ်စု၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက လယ်ယာမြေ
 လုပ်ပိုင်ခွင့်ချထားခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့်မညီကြောင်း၊ ၎င်း၏ဆုံးဖြတ်ချက်
 အပေါ် မြို့နယ်၊ ခရိုင်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က
 အတည်ပြုဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်၍ စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့်
 ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။

အမှုခေါ်စာချွန်တော်ဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး
 သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘော သက်ဝင်သည့် ကိစ္စတစ်ခုခု၏ ဆုံးဖြတ်
 ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုတမူမရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့
 ရှိရပါက ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်
 သည့်အမိန့်စာကို ဆိုလိုသည်။

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
 သည် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍
 လျှောက်ထားသူများသည် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထား
 ရန်မဟုတ်ဘဲ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။

စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆
တွင် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်နှင့် တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်တို့နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်
နေ့မှ နှစ်နှစ်အတွင်း လျှောက်ထားလွှာတင်သွင်းခြင်းမပြုလျှင် စာချွန်တော်
အမိန့်ထုတ်ပြန်ခြင်းမပြုရကြောင်း ပြဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၇
ဦးမောင်ရွှေ
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

ငှက်ပျောတောကျေးရွာအုပ်စု၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက
ဆုံးဖြတ်သောအမိန့်ကို အဆင့်ဆင့်အယူခံဝင်ရာ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ၇-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့က အယူခံကိုပယ်ခဲ့
ကြောင်း လျှောက်ထားလွှာနှင့်အတူ တင်သွင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်
မူရင်းအရ တွေ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူသည် အမှုခေါ်စာချွန်တော်
အမိန့်တင်သွင်းရန် ၇-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့ကစ၍ အကြောင်းပေါ်ပေါက်
သည်။ ထိုနေ့ကစ၍ရေတွက်ပါက စာချွန်တော်လျှောက်ထားသည့်
၄-၅-၂၀၁၇ နေ့ထိဆိုလျှင် ၂ နှစ်ကျော်လွန်ပြီဖြစ်သဖြင့် စာချွန်တော်
အမိန့်ထုတ်ပြန်ရန် သတ်မှတ်ထားသည့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်
နေပြီဖြစ်ကြောင်းပေါ်ပေါက်သဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်ထားလွှာအား
ပယ်သည်။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

ဇွန်လ ၁၉ ရက်

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော

ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဦးအောင်ဇော်သိန်း

တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း

(၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးဝင်းမြင့်)

နှင့်

ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂ *

တရားရုံးက ချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များကိုသက်သေခံ

အက်ဥပဒေနှင့်အညီ မည်သို့သက်သေခံတင်ပြရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားရုံးတစ်ရုံးသည် တရားမမှုတစ်မှုကိုဖြစ်စေ၊ ရာဇဝတ်မှုတစ်မှုကိုဖြစ်စေ လက်ခံစစ်ဆေးရန် သင့် မသင့် ဆိုသော ပြဿနာပေါ်ပေါက်သည့်အခါ ထိုအမှုကို တရားဥပဒေအရ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားသော စီရင်ချက်၊ အမိန့် သို့မဟုတ် ဒီကရီရှိနေခြင်းသည် စပ်ဆိုင်သောအကြောင်းခြင်းရာဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀ တွင် ပြဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးက ယခင်အမှုတွင်

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၈၀

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၂၈ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

၂၃ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်ကို အယူခံမှု

စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးသော တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်တို့ကို နောက်စွဲဆိုသောအမှုတွင် မီးသေပိတ်ပင်ပြီး ဖြစ်မဖြစ်ကို သက်သေခံ တင်ပြခွင့်ရှိသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရဆိုလျှင် အများပြည်သူနှင့်သက်ဆိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ်အသား ဖြစ်သည့် တရားရုံးစီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များကို သက်သေထင်ရှား တင်ပြရန်ဖြစ်ပါက တာဝန်ခံမိတ္တူများ (certified copies) ကို တင်ပြရ မည်ဖြစ်သည်။

တရားရုံးသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေအရ အစစ်အမှန် ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည့် စာတမ်း အမှတ်အသားများကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ သက်သေခံဝင်သည့် စာတမ်းအမှတ် အသားများကို သော်လည်းကောင်း လက်ခံစဉ်းစားသုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ သက်သေခံအက်ဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံးက လက်ခံနိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ်အသားမဟုတ်သည့် ထပ်ဆင့်ကူးယူထား သော ဓါတ်ပုံမိတ္တူစာတမ်းအမှတ်အသားများကို လက်ခံသုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ချေ။

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၉ တွင် တာဝန်ခံမိတ္တူများကို တရားရုံးက စစ်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များ၏ တာဝန်ခံ မိတ္တူများကိုတင်ပြစေ၍ ယင်းတာဝန်ခံမိတ္တူများအပေါ်တွင် သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်မှသာလျှင် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှု ရှိမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

၂၀၁၇	အယူခံတရားလိုအတွက်	-	ဦးခင်မောင်သန်း၊
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၎င်း၏အထွေထွေ	အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်	-	ဒေါ်ခင်ဝသုန်အေး၊
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ			တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
ဦးဝင်းမြင့်)			

နှင့်

ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃ တွင် ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂ ဦးက ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းအပေါ် အချင်းဖြစ်မြေကို တရားပြိုင်က အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၃၉၂/ ၂၀၀၅ ကို အကြောင်းပြု၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း ကြေညာ၍ တရားလိုများသို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ ခရိုင်တရားရုံး က ပဏာမငြင်းချက် ၄ ရပ်အပေါ် ငြင်းချက်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့ကို နှစ်ဖက်သက်သေခံချက်များ ရယူပြီးမှ ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ငြင်းချက်အမှတ် (၄) နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅/ ၂၀၀၄ တွင် ချမှတ်သောအမိန့်နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/ ၂၀၀၆ အမိန့်များသည် ဤအမှုအတွက် မီးသေအမိန့်များဖြစ်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း၊ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို တရားပြိုင်ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းက မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၅ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၂၀၁၅ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၈၂၈ ဖြင့်လည်းကောင်း လျှောက်ထားရာ အောင်မြင်မှုမရရှိသဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၆ ခုနှစ် တရားမ အထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၈၅ တွင် လျှောက်ထားရာ

အောက်ပါ ပြဿနာများကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံ
ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ၁။ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယခင်မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံး ၂၀၀၄ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅
နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၂၀၀၆ ခုနှစ်
တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊
အမိန့် ဒီကရီတို့သည် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄
ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃ အမှုတွင်
မီးသေခြင်း ရှိ မရှိ ပဏာမပြင်းချက်အမှတ် (၄)
ကို ဖြေဆိုသုံးသပ်ရာတွင် တာဝန်ခံမိတ္တူမှန်
မဟုတ်သော စီရင်ချက်နှင့် အမိန့်ဒီကရီ၏
ဓါတ်ပုံမိတ္တူတို့ကို မူလရုံးက ထည့်သွင်းသုံးသပ်
ဖြေဆိုခဲ့သည့်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံး
အဆင့်ဆင့်က ဆက်လက် အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည်
သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

၂။ အကယ်၍ ယခင်အမှုများ၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊
အမိန့်တို့၏ ဓါတ်ပုံ မိတ္တူများကို လက်ခံ
ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်ပါက မန္တလေးတိုင်း
တရားရုံး ၂၀၀၄ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

တွင် ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်နှင့် တရားရုံးချုပ်၊
(မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ ၂၀၀၆ ခုနှစ် တရားမ
ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆ အမိန့်များသည် ဤအမှု
အတွက် မီးသေအမိန့်များဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ
မမှန်ကြောင်း တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်
ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၆၁ နှင့် ပုဒ်မ ၆၂၊ ရှင်းလင်းချက် (၂) တို့အရ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅/ ၂၀၀၄ နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)
တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/ ၂၀၀၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီတို့၏
ဓါတ်ပုံ မိတ္တူများသည် တာဝန်ခံမိတ္တူမဟုတ်သော်လည်း မူလ
သက်သေခံချက်ဖြစ်သည့်အတွက် သက်သေခံအဖြစ် ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်
ကြောင်း၊ ထို့ပြင် သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၀ အရလည်း တရားရုံး၏
စီရင်ချက်၊ အမိန့်၊ ဒီကရီများက သက်သေခံဝင်ကြောင်း၊ အဆိုပါ
တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီများသည် အယူခံတရားလို ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရပိုင်ခွင့်ကိုထင်ရှားစေပြီး အယူခံတရားပြိုင်များ ရပိုင်ခွင့်
မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းဖြစ်၍ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁
အရ ဤအမှုအတွက် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက် ဟုတ် မဟုတ်ကို စဉ်းစား
ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြောင်း၊ ဦးစိုးတင့် နှင့် ခရိုင် အလုပ်သမားလျော်ကြေးမင်းကြီး၊
သထုံမြို့ အမှု^(၁) အရ အမှုတစ်မှု၏ စီရင်ချက်သည် အခြားအမှုတစ်မှုတွင်
အခါခပ်သိမ်းအသုံးမပြုနိုင်၊ တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ အရ

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (ရုံးချုပ်)၊ စာ - ၇၁၈ (၇၂၀)။

တရားမမှုတစ်ခုခုသည် ယခင်ဆုံးဖြတ်ချက် ရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀၃ အရ ယခင်အပြီးအပြတ်လွှတ်သော အမိန့်ရှိသဖြင့်လည်းကောင်း နောက်ထပ် စွဲဆိုခြင်းမပြုနိုင်ဟု ထုချေသည့်အခါမျိုးတွင်သာ အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု ထုံးပြုကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၇၅/ ၂၀၀၄ နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီခါတ်ပုံမိတ္တူများကို တင်ပြခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဦးဘိုသောင်းတို့က ယခင်စွဲဆိုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီး မှုအမှတ် ၂၇၅/ ၂၀၀၄ မှ ယာယီမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၁၂/ ၂၀၀၄ နှင့် ယခုစွဲဆိုသော တရားမကြီးမှုမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၄၃၉၂/ ၂၀၀၅ တို့မှာ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၂) ကို ရောင်းချသည့် အရောင်းအဝယ် စာချုပ် တစ်စောင်တည်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုခေါင်းစဉ် ၂ ခု၏ အဓိက ဆိုလိုရင်းမှာ အဆိုပါအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာလိုမှုနှင့် ဦးပိုင်အမှတ် (၇၂) မြေကွက်ကို လက်ရောက်ရလိုမှုဖြစ်ကြောင်း၊ တရားမကျင့် ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် **မခင်နှင့် မပုပါ ၂ အမှု**^(၂) တွင် ထုံးပြုချက်များအရ ယခင်အမှုနှင့် ယခုအမှုသည် အငြင်းပွားအကြောင်းအရာချင်း တူညီ ကြောင်း၊ အမှုသည်ချင်းလည်း တူညီကြောင်း၊ ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် တစ်ရပ်တည်းအပေါ် စွဲဆိုခြင်းလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ရှိသော တရားရုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင်အမှုတွင် တရားလို ဦးခင်မောင် ကွယ်လွန်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အတွင်း တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

(၂) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၃၄၃။

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

မထည့်သွင်းနိုင်သည့်အတွက် အမှုရပ်စဲ၍ အမှုကိုပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုရပ်စဲသွား၍ ထပ်တူဖြစ်သော တရားစွဲရန်အကြောင်းအရာ အမှုသစ်ထပ်မံစွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ **ဒေါ်မြသန်း နှင့် ဦးမောင်မောင် အမှု** ^(၃) ကို ကိုးကားကြောင်း၊ မီးသေ ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်သည့်အတွက် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်သင့် ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် နောက်တိုးပဏာမငြင်း ချက်အပေါ် တရားလို သည် ဤပုံစံအတိုင်းစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်းဖြေဆို၍ အမှုပလပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြားနာခဲ့သည့် ပြဿနာအမှတ် (၁) ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် ကြောင်း၊ ပြဿနာအမှတ် (၂) ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက် များသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု ဖြေဆိုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထား တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင်များ သည် ယခင်စွဲဆိုမှုမှ တရားလို ဦးခင်မောင် ကွယ်လွန်သည့် ၂၅-၆-၂၀၀၅ နေ့တွင်မှစ၍ အချင်းဖြစ်ဦးပိုင်အမှတ် (၇၂) ကို သေတမ်းစာအရ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးခင်မောင်၏ အမွေစားအမွေခံအဖြစ် စွဲဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပိုင်ရှင်အဖြစ်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင်တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၇၅/၂၀၀၄ နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၆ တို့၏ အမိန့်များသည် ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်၏အမွေကို ဆက်ခံသူများအပေါ် ချမှတ်ခြင်းဖြစ်၍ ဤအမှုမှ အယူခံတရားပြိုင်များအပေါ် လွှမ်းမိုးမှုမရှိသဖြင့် မီးသေမဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုရပ်စဲခြင်းသည် ဦးခင်မောင်၏ အမွေစားအမွေခံများအတွက်သာ

(၃) ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၈။

ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင်အမှုများတွင် အမိန့်များချမှတ်ထားခြင်းဖြစ်၍ အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီမဟုတ်၍ မီးသေမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် မှန်ကန်မှုရှိသဖြင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

အဆိုလွှာတွင် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်လုံးချမ်းသာရပ်၊ အကွက်အမှတ်(၆၁)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၂) ၏ မူလပိုင်ရှင် မစ္စတာဘီဘီရွှင်း ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေစားအမွေခံဖြစ်သူ ဦးခင်မောင်၊ ဒေါ်ခင်ရီ၊ ဒေါ်ရာဘီယာ (ခ) ဒေါ်မြမြနှင့် ဦးတင်မြင့်တို့က အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မှတ်ပုံတင်ကြေညာစာချုပ် အမှတ် ၃၄၀၄/၂၀၀၁ ချုပ်ဆိုပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးခင်မောင်သည် ၂၅-၆-၂၀၀၅ နေ့တွင်ကွယ်လွန်ရာ ၎င်းမကွယ်လွန်မီ ၎င်း၏အမွေဝေစုကို တရားလိုများ ခံစားနိုင်ရန် စာချုပ်အမှတ် ၂/၂၀၀၄ ချုပ်ဆို၍ သေတမ်းစာ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်ရီသည် ၁၅-၉-၂၀၀၃ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ရာ ဒေါ်နုရီဂျန်နှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးဌေးတို့က အမွေဆက်ခံကြောင်း၊ ဦးတင်မြင့်သည် ၁၈-၅-၂၀၀၈ နေ့တွင်ကွယ်လွန်၍ ဇနီးဒေါ်စန်းက အမွေဆက်ခံကြောင်း၊ ဒေါ်ရာဘီယာသည် သက်ရှိထင်ရှားရှိကြောင်း၊ မစ္စတာဘီဘီရွှင်း၏ မူလအမွေဆက်ခံသူများက ဦးဝင်းမြင့်သို့မှတ်ပုံတင် ကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာများပေးအပ်ခဲ့ကြရာ ဦးဝင်းမြင့်က ယင်းကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာများဖြင့် တရားပြိုင် ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်းသို့ အချင်းဖြစ်မြေကို မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၄၃၉၂/၂၀၀၅ ဖြင့် ၂၆-၃-၂၀၀၄ နေ့တွင် ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ အမွေဆက်ခံသူများတွင် ဒေါ်ခင်ရီသည် ၁၅-၉-၂၀၀၃ နေ့ကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ထိုအရောင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၄၃၉၂/၂၀၀၅ သည်

၂၀၁၇

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)

နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

မူလကတည်းကပင် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီတွင် ၎င်းအမည်ပြောင်း လျှောက်ထားရာ တရားလိုများက ကန့်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၈-၁၁-၂၀၁၃ နေ့တွင် တရားပြိုင်အမည် ပြောင်းထားကြောင်း သိရှိရသဖြင့် ဤအမှုစွဲဆိုရကြောင်း ဖော်ပြစွဲဆိုသည်။

ချေလွှာတွင် အချင်းဖြစ်ဦးပိုင် (၇၂) ၏ မူလပိုင်ရှင်သည် မစ္စတာဘီဘီရွှင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်း၏ အမွေခံများက အမွေဆက်ခံ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်ကို ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သူ ဦးဝင်းမြင့်က ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သေတမ်းစာမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ၂/ ၂၀၀၄ မှာ လိမ်လည်အတုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းသေတမ်း စာပါ မြေကွက် ၂၉ ကွက်သည် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ကတည်းက မန္တလေးမြို့နယ်စု ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့၏ မီးဘေးဒုက္ခသည်များ ပြန်လည် နေရာချထားရေးအမိန့်အရ သတ်မှတ်ဈေးဖြင့် အမွေဆိုင်များကိုယ်တိုင် လက်ရောက်ရယူနေထိုင်ခဲ့ပြီး ကာလပေါက်ဈေးဖြင့် လက်ရောက်ရောင်းချ ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးခင်မောင်၏ အမွေဝေစုသည် ၄ ပုံ ၁ ပုံသာဖြစ် ကြောင်း၊ သေတမ်းစာတွင် အမွေစု၏ ၃ ပုံ ၂ ပုံဟု လိမ်လည်ဖော်ပြ ထားကြောင်း၊ သေတမ်းစာအတည်ပြုလက်မှတ်ကို အကြောင်းပြု၍ တရားလို ဦးဘိုသောင်းနှင့် မနီနီဝင်းတို့က မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး တရားမကြီး မှုအမှတ် ၃၅/ ၂၀၁၁ တွင် သေတမ်းစာအရ တရားလို များရရှိမည့် အမွေဆိုင်ပိုင်းမြေကွက်များကို အချိုးကျစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ စီရင်ပိုင်ခွင့်ပြောင်းလဲ၍ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်တရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၈/၂၀၁၁ ဖြင့် စစ်ဆေးပြီး အမှုပုံစံမှားယွင်း

ကြောင်းဖြင့် အမှုကိုပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊ အမွေဆိုင်များ၏ ကိုယ်စားလှယ် ဦးဝင်းမြင့်က ဦးပိုင်အမှတ် (၇၂) ကို ဝယ်သူတရားပြိုင်အား ယာယီမှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၄၁၂/၂၀၀၄ ချုပ်ဆိုပေးသဖြင့် ဦးခင်မောင်နှင့် အမွေဆိုင်များက မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၇၅/၂၀၀၄ ဖြင့် ယင်းယာယီမှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ် ၄၁၂/၂၀၀၄ သည် ပျက်ပြယ်ကြောင်းကြေညာ၍ ဦးပိုင်အမှတ် (၇၂) မြေကို လက်ရောက်ရလိုမှု စွဲဆိုရာ အမွေဆိုင်ဦးတင်မြင့်၊ ဒေါ်ရာဘီယာ၊ ဒေါ်နုရ်လျန်နှင့် ဒေါ်ခင်မျိုးဌေးတို့က အမှုမှနုတ်ထွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၅-၆-၂၀၀၅ နေ့တွင် ဦးခင်မောင်ကွယ်လွန်သဖြင့် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းနိုင်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အမှုရပ်စဲပြီးဖြစ်၍ အမှုကို ပလပ်ကြောင်း ၂၃-၁၁-၂၀၀၅ နေ့တွင် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမိန့် ကို ဒေါ်နီနီဝင်းက တရားရုံးချုပ်(မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၆ တင်သွင်းရာ ၇-၆-၂၀၀၆ နေ့တွင် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအမိန့်များသည် မီးသေအမိန့်ဖြစ်၍ ယခုအမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

ချေလွှာနှင့် ပူးတွဲလျက် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅/၂၀၀၄၊ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊ အမိန့်၏ မိတ္တူများ၏ ဓါတ်ပုံမိတ္တူကို တင်ပြထားသည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက အောက်ပါပဏာမငြင်းချက် ၄ ရပ်ကို ဦးစွာကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်-

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

၂၀၁၇
 ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
 (၎င်း၏အထွေထွေ
 ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
 ဦးဝင်းမြင့်)
 နှင့်
 ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

၁။ အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ရောင်းချသော မှတ်ပုံတင်
 စာချုပ်အမှတ် ၄၃၉၂/၂၀၀၅ သည် စာချုပ်
 ချုပ်ဆိုစဉ် မူလကတည်းက ပျက်ပြယ်သောစာချုပ်
 ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှန်သလား။

၂။ အချင်းဖြစ်မြေကို တရားပြိုင်က ဥပဒေနှင့်အညီ
 ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိဆိုခြင်းမှန် ပါသလား။

၃။ ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်က သေတမ်းစာဖြင့်
 ပေးကမ်းမှုမှာ တရားမဝင်ပျက်ပြယ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်
 ဆိုခြင်း မှန်ပါသလား။

၄။ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅/
 ၂၀၀၄ တွင် ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်နှင့် တရားရုံးချုပ်
 (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ်
 ၃၆/၂၀၀၆ အမိန့်များသည် ဤအမှုအတွက်
 မီးသေအမိန့်များဖြစ်သည်ဆိုခြင်း မှန်သလား။

ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၁) (၂) (၃) တို့ကို နှစ်ဖက်
 သက်သေခံချက်များရယူပြီးမှ ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ် ကြောင်း၊ ငြင်းချက်အမှတ်
 (၄) နှင့်ပတ်သက်၍ ဤအမှုအတွက် မီးသေအမိန့်များဖြစ်သည်မှာ
 မမှန်ကြောင်းဖြေဆိုကာ အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားရန်
 အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ထိုအမိန့်ကို မန္တလေးတိုင်းဒေကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့်
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့က ပြင်ဆင်မှုများတွင်

အတည်ပြုခဲ့သည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၄) ကို ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးတရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅/၂၀၀၄ နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၆/၂၀၀၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊ အမိန့်ခါတ်ပုံမိတ္တူများကို သုံးသပ်၍ ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

ယခုစွဲဆိုမှုသည် ယခင်အမှုများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်အရ မီးသေပိတ်ပင်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင်က ချေပသဖြင့် ယခင်အမှုများတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် တရားရုံးစီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များကို တရားပြိုင်က သက်သေခံ တင်ပြရန်လိုအပ်သည်။

တရားရုံးတစ်ရုံးသည် တရားမမှုတစ်မှုကိုဖြစ်စေ၊ ရာဇဝတ်မှုတစ်မှုကိုဖြစ်စေ လက်ခံစစ်ဆေးရန် သင့် မသင့်ဆိုသော ပြဿနာပေါ်ပေါက်သည့်အခါ ထိုအမှုကိုတရားဥပဒေအရ စစ်ဆေး စီရင်ခြင်းမပြုရန် တားမြစ်ထားသော စီရင်ချက်၊ အမိန့် သို့မဟုတ် ဒီကရီ ရှိနေခြင်းသည် စပ်ဆိုသော အကြောင်းခြင်းရာဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးက ယခင်အမှုတွင် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးသော တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်တို့ကို နောက်စွဲဆိုသောအမှုတွင် မီးသေပိတ်ပင်ပြီးဖြစ်မဖြစ်ကို သက်သေခံတင်ပြခွင့်ရှိသည်။

တရားရုံးကချမှတ်သော စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်တို့သည်

၂၀၁၇
ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၄ ပြဋ္ဌာန်း ချက်တွင် အကျုံးဝင်သဖြင့် အများပြည်သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ်အသားများဖြစ်သည်။

အများပြည်သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ် အသားများတွင် ပါရှိသည့်အချက်များကို သက်သေထင်ရှားတင်ပြရန် အလို့ငှာအဆိုပါ စာတမ်းအမှတ်အသားများ၏ တာဝန်ခံမိတ္တူများ (certified copies) ကို တင်ပြနိုင်ကြောင်း သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၇ က ခွင့်ပြုထားသည်။

အများပြည်သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ် အသားများ၏ တာဝန်ခံမိတ္တူများဆိုရာတွင် ထိုစာတမ်းအမှတ်အသားကို ထိန်းသိမ်းရသော ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအသီးသီးက ကြည့်ရှုနိုင်ခွင့်ရှိသူက ကျသင့်သည့် တရားဝင်သတ်မှတ်သော အခကြေးငွေကို ပေးဆောင်၍ ထိုစာတမ်းအမှတ်အသားကို တောင်းဆိုသည့်အခါ ထိုသူအား မိတ္တူ ထုတ်ပေးရကြောင်း၊ မိတ္တူ၏အောက်ခြေတွင် တာဝန်ခံမိတ္တူမှန်ဖြစ် ကြောင်း ထောက်ခံချက်ရေးသားလျက် မိမိအမည်၊ ရာထူးတို့ကို ဖော်ပြပြီး နေ့စွဲတပ်လက်မှတ်ရေးထိုးထုတ်ပေးရမည့်ပြင် ထိုဝန်ထမ်းသည်ဥပဒေအရ တံဆိပ် အမှတ်အသားကိုအသုံးပြုခွင့်ရှိလျှင် ထိုတံဆိပ်အမှတ်အသားကို ရိုက်နှိပ်ပေးသော မိတ္တူများဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၆ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အထက်ပါ သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အရဆိုလျှင် အများပြည်သူနှင့် သက်ဆိုင်သည့် စာတမ်းအမှတ်အသား ဖြစ်သည့် တရားရုံးစီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များကို သက်သေထင်ရှား တင်ပြရန်ဖြစ်ပါက တာဝန်ခံမိတ္တူများ (certified copies) ကို

တင်ပြရမည်ဖြစ်သည်။

မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့က မီးသေဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ် မဖြစ် ပဏာမငြင်းချက်ကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် သုံးသပ်ခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅/၂၀၀၄ နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆/၂၀၀၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များသည် တာဝန်ခံမိတ္တူကို ထပ်ဆင့် ကူးယူထားသော ဓါတ်ပုံမိတ္တူများဖြစ်သဖြင့် ယင်းဓါတ်ပုံမိတ္တူများအရ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းထားချက်များ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

တရားရုံးသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေအရ အစစ်အမှန် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည့်စာတမ်းအမှတ်အသား များကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ သက်သေခံဝင်သည့်စာတမ်းအမှတ်အသားများကိုသော် လည်းကောင်း လက်ခံစဉ်းစားသုံးသပ်၍ ဆုံးဖြတ်ရသည်။ ထိုကဲ့သို့ သက်သေခံအက်ဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံးကလက်ခံနိုင်သည့် စာတမ်း အမှတ်အသားမဟုတ်သည့် ထပ်ဆင့်ကူးယူထားသော ဓါတ်ပုံမိတ္တူ စာတမ်းအမှတ်အသားများကို လက်ခံသုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိမည် မဟုတ်ချေ။

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇၉ တွင် တာဝန်ခံမိတ္တူများကို တရားရုံးက စစ်မှန်သည်ဟု မှတ်ယူ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထို့ကြောင့် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များ၏ တာဝန်ခံ မိတ္တူများကို တင်ပြစေ၍ ယင်းတာဝန်ခံမိတ္တူများအပေါ်တွင် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်မှသာလျှင် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှုရှိမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

၂၀၁၇

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း
(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)
နှင့်
ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

သို့ဖြစ်ရာ တရားရုံးက ယခင်အမှုတွင်ချမှတ်ခဲ့သော
စီရင်ချက်၊ ဒီကရီ၊ အမိန့်များ၏ ဓါတ်ပုံမိတ္တူ များကို သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော
တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်များသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်မှုမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သောပြဿနာအမှတ် (၁) နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ “အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယခင်မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး
၂၀၀၄ ခုနှစ် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၇၅ နှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) ၂၀၀၆ ခုနှစ် တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၆ တို့၏ စီရင်ချက်၊
အမိန့်၊ ဒီကရီတို့သည် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄ ခုနှစ် တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၃၃ အမှုတွင် မီးသေခြင်း ရှိ မရှိ ပဏာမငြင်းချက်အမှတ် (၄)
ကို ဖြေဆိုသုံးသပ်ရာတွင် တာဝန်ခံမိတ္တူမှန်မဟုတ်သော စီရင်ချက်နှင့်
အမိန့်ဒီကရီ၏ ဓါတ်ပုံမိတ္တူတို့ကို မူလရုံးက ထည့်သွင်းသုံးသပ်ဖြေဆို
ခဲ့သည့် အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က ဆက်လက်
အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် သက်သေခံအက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထုတ်ဆင့်ထားသည့် ပြဿနာအပေါ် ဖြေဆိုချက်အရ
မူလခရိုင်တရားရုံးအား သက်သေခံအက်ဥပဒေ နှင့် ညီညွတ်သော
သက်သေခံချက်၊ စာတမ်းအမှတ်အသားများအရ မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်
ဟုတ် မဟုတ် ဆိုသည့် ပဏာမငြင်းချက်ကို ပြန်လည်ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ရန်
ညွှန်ကြားရမည်ဖြစ်သော်လည်း မူလရုံး ဖြစ်သည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၃/ ၂၀၁၄ ကို ထပ်မံထုတ်သော ပဏာမ
ငြင်းချက်အရ အယူခံတရားပြိုင်တို့စွဲဆိုသော ဤအမှုသည် အမှုပုံစံ
မှားယွင်းကြောင်းဖြေဆို၍ ၈-၃-၂၀၁၆ နေ့တွင် အမှုကိုပယ်သည့်
ဒီကရီချမှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဤအထူးအယူခံမှုတွင် မီးသေဆုံးဖြတ်ချက်မဟုတ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည် အမိန့်ဖြစ်ပြီး ဤတရားမ အထူးအယူခံမှုကို ကြားနာရခြင်းမရှိသေးမီ မူလခရိုင်တရားရုံးက အမှုပုံစံမှားယွင်းကြောင်း ဖြေဆို၍အမှုကို ပလပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သဖြင့် ယင်းအမိန့်နှစ်ရပ်သည် သီးခြား အမိန့်များဖြစ်သည်။ အထူးအယူခံခံရုံးက ပထမအမိန့်ကို ပယ်ဖျက် လိုက်ရုံဖြင့် အမှုပုံစံမမှန်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် အမိန့်အရ ချမှတ် သည့်ဒီကရီသည် အလိုအလျောက် ပျက်ပြယ် သွားမည်မဟုတ်ပေ။ ယင်းမူသဘောကို ဒေါ်ခင်စိန်နှင့် ကိုတင်မောင်လွင် (ခ) လင်းမောင် ပါ ၄ အမှု^(၄) တွင်ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် မူလခရိုင်တရားရုံးက အယူခံတရားပြိုင်များ စွဲဆိုသော ဤအမှုသည် အမှုပုံစံမှားယွင်းကြောင်း သုံးသပ်ကာ အမှုကိုပလပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အခြေအနေတွင် သက်သေခံအက်ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သော သက်သေခံချက် စာတမ်းအမှတ်အသားများအရ မီးသေဆုံးဖြတ်ချက် ဟုတ် မဟုတ်ဆိုသည့် ငြင်းချက်ကို ပြန်လည်ကြား နာဆုံးဖြတ်ရန် ညွှန်ကြားနိုင်တော့မည်မဟုတ်၍ ဤတရားမအထူး အယူခံမှုကို ပလပ်ရန်သာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

နှစ်ဖက်အမှုသည်များသည် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုတွင် ကုန်ကျသော တရားစရိတ်များကို မိမိ တို့ကိုယ်တိုင်ကျခံကြစေ။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၇

ဒေါ်မြင့်မြင့်သန်း

(၎င်း၏အထွေထွေ
ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဦးဝင်းမြင့်)

နှင့်

ဦးဘိုသောင်း ပါ ၂

(၄) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၁၁။

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်

ဇွန်လ ၅ ရက်

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးဝင်းလွင်

နှင့်

ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၊

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ပါ - ၅ *

လယ်ယာမြေဥပဒေပြဋ္ဌာန်းအတည်မပြုမီ တည်ဆဲမြေယာဥပဒေများနှင့်
အညီ တရားဝင်လက်ရှိလက်ငုတ်ဖြစ်သူအား လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ဦးသိန်းလွင် အချင်းဖြစ်
လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧက၏ မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဘကြီး ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့်
၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၌ မြေယာမူခင်းဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဓနုတ်ကျေးရွာ၊ ရယက
နှင့် ဒလမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အချင်းဖြစ်
လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိခဲ့သူဖြစ်ပြီး
ဦးကျော်ငြိမ်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးသိန်းလွင်မှ လက်ရှိလက်ငုတ်
လုပ်ကိုင်နေကြောင်း သက်ဆိုင်ရာလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၊
အဆင့်ဆင့်က စိစစ်တွေ့ရှိရ၍ ဦးသိန်းလွင်အား ၁၅-၁၀-၂၀၁၃

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၂၇

ရက်နေ့တွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြု လက်မှတ်ပုံစံ-၇၊ (၄) စောင် ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူသည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေတွင် စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နေကြောင်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထား တင်ပြနိုင်မှု မရှိခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ သည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရှိလက်ငုတ်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်၍ လယ်ယာမြေ ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှုရှိခြင်းတို့ကြောင့် ခရိုင် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို လျှောက်ထားခံ ရသူအမှတ် ၅ အား လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ယင်းတို့၏ စီရင်ပိုင်ခွင့်အခွင့်အာဏာအရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်များအပေါ် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့် ပယ်ဖျက်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးမြင့်ဆွေ၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် - ဒေါ်ယုယုခင်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
(၁ မှ ၄) အတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် - ဦးခင်မြ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၅) အတွက်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကုန်တောင်ပိုင်းခရိုင်၊

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

ဒလမြို့နယ်၊ ဓနုတ်စံပြကျေးရွာအုပ်စု၊ ကွင်းအမှတ် ၂၃၆-အေ၊ ဘုရားကြီး
ချောင်းကွင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၁၂/၁၊ ၁၃/က/၅၊ ၁၃/ခ/၇၊ ၁၃/ခ/၈
ဧရိယာ ၄၅. ၈၁ ဧကရှိ လယ်ယာမြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူ
ဦးဝင်းလွင်နှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ဦးသိန်းလွင်တို့မှ လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ် ပုံစံ-၇ လျှောက်ထားရာ ဦးသိန်းလွင်၏
လျှောက်ထားမှုအပေါ် လျှောက်ထားသူက ၁၇-၉-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင်
ကန့်ကွက်လွှာတင်သွင်းခဲ့ကြောင်း၊ ဓနုတ်စံပြကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မြေယာအမှု အမှတ် ၂/၂၀၁၄ ဖွင့်လှစ်စစ်ဆေးပြီး
အချင်းဖြစ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကအနက် ဦးသိန်းလွင်အား ၃၀. ၅၆ ဧက၊
ဦးဝင်းလွင်အား ၁၅. ၂၅ဧက လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ၇-၁-၂၀၁၅
ရက်နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်
ဦးဝင်းလွင်က ဒလမြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အယူခံရာ
ဦးဝင်းလွင်အား ၂၅. ၃၀ဧက၊ ဦးသိန်းလွင် အား ၂၀. ၅၁ ဧက
လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုသည်ဟု ၃၀-၁-၂၀၁၅ နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊
မြို့နယ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ဦးဝင်းလွင်နှင့်ဦးသိန်းလွင်တို့က ရန်ကုန်
တောင်ပိုင်းခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အယူခံရာ ဦးဝင်းလွင်၏
အယူခံလွှာကိုငြင်းပယ်ပြီး အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို
လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသူ ဦးသိန်းလွင်အား ဆက်လက်လုပ်ကိုင် ခွင့်ပြုသည်ဟု
၅-၆-၂၀၁၅ နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု
အဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမကျေနပ်၍ လျှောက်ထားသူက ရန်ကုန်
တိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အယူခံရာ အယူခံလွှာကို
ပယ်ခဲ့သဖြင့် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို

အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် ဦးဝင်းလွင်က
လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ မှ ၄ တို့က ပြန်ကြား
အစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတင်သွင်းရာတွင် လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်း ၇၀ ခန့်ကတည်းက အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧက၏
မူလပိုင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်သူသည် ဦးကျော်ငြိမ်း (ကွယ်လွန်) ဖြစ်ကြောင်း၊
လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ တို့သည် လူပျိုကြီး
ဦးကျော်ငြိမ်း (ကွယ်လွန်)၏ တူများဖြစ်ပြီး ညီအစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲ
တော်စပ်ကြောင်း၊ ဦးကျော်ငြိမ်းသည် ၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် တူဖြစ်သူ
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ဦးသိန်းလွင်အား အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို
လုပ်ကိုင်စေခဲ့ရာမှ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် ၎င်းတို့ ၂ ဦးအကြား မြေယာမှုခင်း
ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ဓနုတ်စံပြကျေးရွာရယူကနှင့် ဒလမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနက
အချင်းဖြစ် လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို ဦးသိန်းလွင်အား ဆက်လက်လုပ်
ကိုင်ခွင့်ပြုပြီး ဦးသိန်းလွင်မှ ဦးကျော်ငြိမ်းသက်ရှိထင်ရှားရှိသည့်အချိန်အထိ
သက်ကြီးရွယ်အို ထောက်ပံ့ကြေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်အတွက်
အချင်းဖြစ်ချိန်အထိ ဦးသိန်းလွင်မှ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်လျှက်ရှိကြောင်း၊
မူလပိုင်ရှင်ဦးကျော်ငြိမ်းသည် ၂၀-၉-၂၀၁၀ ရက်နေ့ အသက် ၈၆ နှစ်
အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် တူတော်စပ်သူအမွေစားအမွေခံ
ကိစ္စိမသား လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်က ဦးသိန်းလွင်၏ လုပ်ကိုင်မှုကို
ဟန့်တားခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေအရ ဦးသိန်းလွင်နှင့်
ဦးဝင်းလွင်တို့မှ လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပုံစံ-၇ အပြိုင်
လျှောက်ထားခဲ့ရာ သက်ဆိုင်ရာဌာနများမှ အဆင့်ဆင့်စိစစ်ပြီးနောက်

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

ဦးသိန်းလွင်အား လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ထုတ်ပေးခဲ့ပြီး ဦးဝင်းလွင်အား လျှောက်လွှာငြင်းပယ်ကြောင်း ပုံစံ-၈ ဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း၊ သို့အတွက် ဦးဝင်းလွင်က ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ထံ မြေယာမှုခင်းဖွင့်လှစ် စစ်ဆေးပေးရန် ၂၇-၁၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တင်ပြခဲ့၍ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မူလမြေယာမှုခင်းအမှတ် ၂/၂၀၁၄ ဖွင့်လှစ်စစ်ဆေးပြီးနောက် ၇-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား ဦးကျော်ငြိမ်းက ကိစ္စိမမွေးစားခဲ့ကြောင်း စာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်အချိန်သည် ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့် ဦးသိန်းလွင်တို့ မြေယာမှုခင်းဖြစ်နေသည့်အချိန်ဖြစ်ပြီး ယခင်လယ်ယာမြေဥပဒေအရ အမွေကြောင်းထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးဝင်းလွင်အနေဖြင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပါ အမွေကြောင်းအရ အချင်းဖြစ်လယ်ယာမြေကို ပြန်လည်တင်ပြတောင်းဆိုနေသော်လည်း ၎င်းမှအချင်းဖြစ်လယ်မြေကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း ခိုင်လုံစွာတင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသည့်အတွက် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် ငြင်းပယ်ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသိန်းလွင်သည် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် ရရှိထားပြီး လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃(င) နှင့် ပုဒ်မ ၆ (က) တို့နှင့်ညီညွတ်ကာ အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို ၇ နှစ် ဆက်တိုက်လက်ရှိ လက်ငုတ်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်ခြင်းကြောင့် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းများဖြင့် တင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ မှ ၄ တို့အတွက် ပြည်ထောင်စု ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၅ တို့၏ မြေယာအငြင်းပွားမှုသည် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို

အမွေ ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အငြင်းပွားမှု မဟုတ်ဘဲ ဦးဝင်းလွင်က လယ်ယာမြေအမည်ပေါက် ဦးကျော်ငြိမ်း၏ ကိစ္စမသားဖြစ်၍ လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရထားသော အိမ်ထောင်သားစုဝင်အဖြစ် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်လယ်ယာမြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြေပိုင်ရှင် ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့် ဦးသိန်းလွင်တို့၏ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် မြေယာအငြင်းပွားမှုတွင် ဦးသိန်းလွင်မှ လယ်ယာမြေလုပ်ကိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့ပြီး ဦးကျော်ငြိမ်းအား သက်ရှိထင်ရှားရှိသည့်အချိန်ထိ ရပ်ရွာခလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်အညီ သက်ကြီးရွယ်အိုထောက်ပံ့ကြေးပေးရန် မြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လယ်ယာမြေလုပ်ကိုင်ခွင့်မရရှိသူ ဦးကျော်ငြိမ်း၏ ကိစ္စမသားဖြစ်သူ လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်ထံ လယ်ယာမြေလုပ်ကိုင်ခွင့်ငြင်းပယ်ကြောင်း အကြောင်းကြားစာ ပုံစံ-၈ကို ၉-၁၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် ကြောင်း၊ ဒလမြို့နယ်မြေယာမူခင်းအမှတ် ၁၁/၂၀၁၄ ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လျှောက်ထားသူဦးဝင်းလွင်က ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အယူခံဝင်ရောက်သဖြင့် မူလမြေယာအမှုတွဲ တောင်းခေါ်စိစစ်ရာတွင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းညွှန်ကြားချက်များနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ရန်ကုန်တောင်ပိုင်းခရိုင် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ၂၄-၉-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် ပြန်လည်စစ်ဆေးတင်ပြရန် အကြောင်းကြားချက်အရ ကျေးရွာနှင့်မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့တို့က ပြန်လည်စစ်ဆေးပြီး ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ ၇-၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ၃၀-၁-၂၀၁၅

၂၀၁၇
 ဦးဝင်းလွင်
 နှင့်
 ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
 လယ်ယာမြေ
 စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 ပါ ၅

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြို့နယ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် တင်သွင်းလာသည့် အယူခံမှုအား ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
က စိစစ်ပြီးနောက် အချင်းဖြစ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသူ
ဦးသိန်းလွင်အား ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းနှင့် ခရိုင်၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းတို့သည်
ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း၊ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထား
ချက်ကို လက်ခံစဉ်းစားရန်မသင့်၍ ပယ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြ
သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
က လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၅) သည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် ၂၀၀၇
ခုနှစ်မှစ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူ၏ သွေးဆောင်စည်းရုံးမှုဖြင့်
ဘကြီးဖြစ်သူ ဦးကျော်ငြိမ်းက လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ အား
အချင်းဖြစ်လယ်မြေမှ ဖယ်ရှားပေးရန် အကြောင်းကြားစာပေးပို့ခဲ့၍
မြေယာမှုခင်းဖြစ်ပွားခဲ့ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧက
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒလမြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က လျှောက်ထား
ခံရသူ အမှတ် ၅ သို့ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပုံစံ-၇၊ ၄ စောင်ကို
၁၇-၁၁-၂၀၁၃ (အမှန်ထုတ်ပေးသည့်နေ့မှာ ၁၅-၁၀-၂၀၁၃) နေ့တွင်
ထုတ်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ ထုတ်ပေးပြီးမှ လျှောက်ထားသူနှင့်
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ တို့၏ လယ်မြေအငြင်းပွားမှုကို ဓနုတ်ကျေးရွာ
အုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မူလမြေယာအမှုအမှတ် ၂/၂၀၁၄
ဖွင့်လှစ်၍ စစ်ဆေးကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ
အမှတ် ၅ အား သက်ဆိုင်ရာမှ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်

ထုတ်ပေးထားကြောင်း လျှောက်ထားသူအနေဖြင့် သိရှိပြီး ဖြစ်ပါလျက် မဖော်ပြဘဲ တမင်ထိန်ချန်၍ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် လယ်ယာမြေဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်အညီ စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၍ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားမှုအား ခွင့်မပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူသည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေ၏မူလပိုင်ရှင် ဦးကျော်ငြိမ်း၏ အမွေစားအမွေခံကိစ္စိမသားဖြစ်ပါလျက် ဦးကျော်ငြိမ်းမှ အစဉ်တစိုက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည့် လယ်ယာမြေတွင် လျှောက်ထားသူအား လုပ်ကိုင်ခွင့်မပြုဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မျှတမှုမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် လယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျေးရွာလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ၉-၅-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ၇-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ထပ်မံဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ကလည်း လျှောက်ထားသူ၏ အယူခံကို လက်ခံပြီး ၁၉-၆-၂၀၁၄ ရက်နေ့နှင့် ၃၀-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့တို့တွင် ဆုံးဖြတ်ချက် ၂ ခု ချမှတ်ခဲ့ခြင်းတို့သည် အမှုတစ်မှုတည်းတွင် ၂ ကြိမ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မျှတမှုမရှိကြောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းအသီးသီးမှ ညွှန်ကြားချက်များဖြင့် ဆောင်ရွက် နေစဉ်အတောအတွင်း ပုံစံ-၇ ထုတ်ပေးခြင်း၊ ပုံစံ-၈ထုတ်ပေးခြင်း၊ လယ်ယာမြေအငြင်းပွားမှုကို လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းတို့ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်နေခြင်းသည် ပုံစံ-၇ မထုတ်ပေးမီကတည်းက စတင်အခြေခံ၍ အငြင်းပွားမှုများ

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးသင့်
ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တင်ပြချက်များအရ အချင်းဖြစ် လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧက
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မူလပိုင်ရှင် ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်
၅ ဦးသိန်းလွင်တို့၏ မြေယာအငြင်းပွားမှုအပေါ် ဓနုတ်စံပြကျေးရွာ
အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
ဦးကျော်ငြိမ်းက ဒလမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနသို့အယူခံရာ မြို့နယ်
မြေစာရင်းဦးစီးဌာနက ဦးကျော်ငြိမ်း၏အယူခံလွှာကိုပယ်၍
ဦးသိန်းလွင်အား အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်
ခွင့်ပြုပြီး ဦးသိန်းလွင်မှ ဦးကျော်ငြိမ်းသက်ရှိထင်ရှားရှိသည့်အချိန်အထိ
သက်ကြီးရွယ်အိုထောက်ပံ့ကြေးပေးရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် အယူခံမတင်သွင်းနိုင်ဘဲ ဦးကျော်ငြိမ်းကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ၎င်း၏
ကိစ္စိမသားဖြစ်သူ လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်က ဆက်လက်အယူခံရာ
ရန်ကုန်တိုင်းမြေစာရင်းဦးစီးဌာနက လယ်ယာမြေအား အမွေဆက်ခံပိုင်ခွင့်
မရှိ၍ အချင်းဖြစ်မြေတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်ပါက ကျေးရွာ
အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီသို့ မူလမြေယာမှခင်းဖွင့်လှစ်
ပေးရန်အတွက် တင်ပြရန်ဖြစ်ကြောင်း ၂၅-၁၀-၂၀၁၀ရက်စွဲပါစာဖြင့်
အကြောင်းကြားစာ မိတ္တူပေးပို့ခဲ့သော်လည်း ဦးဝင်းလွင်က မြေယာမှခင်း
ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ကျေးရွာအဆင့်၌တင်ပြမှုမရှိခဲ့ကြောင်း ဒလမြို့နယ်
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ ၂၇-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့ အစည်းအဝေး
အမှတ်စဉ် ၁/၂၀၁၅ ဆွေးနွေးချက် (၁) အရ တွေ့ရသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပြဋ္ဌာန်းပြီးနောက် အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ တို့မှ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပုံစံ-၇ အပြိုင်လျှောက်ထားခဲ့ရာ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ၏ လျှောက်ထားမှု အပေါ် လျှောက်ထားသူက ၁၇-၉-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ကန့်ကွက်စာတင်ပြခဲ့ ကြောင်းတွေ့ရသည်။ ယင်းလျှောက်ထားမှုများအပေါ် ကျေးရွာအုပ်စု၊ မြို့နယ်နှင့် ခရိုင်လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်က စိစစ်ပြီးနောက် ဒလမြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၅) ဦးသိန်းလွင်အမည်ဖြင့် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပုံစံ-၇၊ ၄ စောင်ကို ၁၅-၁၀-၂၀၁၃ ရက်စွဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒလမြို့နယ်မြေစာရင်း ဦးစီးဌာနက ဦးသိန်းလွင်အမည်ဖြင့် မြေစာရင်းပုံစံ-၁၀၅၊ ၄ စောင်ကို ၇- ၁၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲဖြင့်လည်းကောင်း ထုတ်ပေးထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်၏ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ် လျှောက်ထားမှုကို ငြင်းပယ်ကြောင်းပုံစံ-၈ ဖြင့် ၉-၁၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အကြောင်းကြားစာကို ဒလမြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်ထံပေးပို့ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ထို့နောက်တွင် ဦးဝင်းလွင်က မြေယာမှုခင်းဖွင့်လှစ် စစ်ဆေးပေးရန် ဓနုတ်ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ထံ တင်ပြခဲ့၍ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ၂၇-၁၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် မူလမြေယာမှုခင်းအမှတ် ၂/၂၀၁၄ ဖွင့်လှစ်စစ်ဆေးပြီး နောက် အချင်းဖြစ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကအနက် ဦးသိန်းလွင်အား ၃၀. ၅၆ ဧက၊ ဦးဝင်းလွင်အား ၁၅. ၂၅ ဧက လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ၇-၁-၂၀၁၅

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

ရက်နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ မြေယာမှုအမှတ် ၂/၂၀၁၄ တွင် ၉-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ဦးဝင်းလွင်က ဒလမြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု အဖွဲ့သို့ အယူခံသည့် သီးစားအယူခံမှုအမှတ် ၁၅/၂၀၁၄ တွင် ချမှတ်သည့် ၁၉-၆-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ညွှန်ကြားချက်များနှင့် ကိုက်ညီမှုမရှိသဖြင့် ဗဟိုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ ၏ ၁၇-၅-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ ညွှန်ကြားချက်နှင့်အညီ ပြန်လည်စစ်ဆေးတင်ပြ ရန် ရန်ကုန်တောင်ပိုင်းခရိုင် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ၂၄-၉-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် ဓနုတ်ကျေးရွာ အုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ထံ အကြောင်းကြားခဲ့သဖြင့် ကျေးရွာ အုပ်စုလယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မူလမြေယာမှုအား ပြန်လည် စစ်ဆေးပြီးနောက် ၇-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် ထပ်မံဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဦးဝင်းလွင်နှင့် ဦးသိန်းလွင်တို့က မြို့နယ်လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သို့ အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့၍ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု အဖွဲ့က ၃၀-၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ပြင်ဆင်ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၁ တိုင်းဒေသကြီးလယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတို့တွင် ရှင်းလင်းဖော်ပြထားသည်။

လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၆(က)(၂) တွင် မြို့နယ် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့သည် ဤဥပဒေအာဏာတည်သည့်နေ့ရက် တွင် တည်ရှိနေသော လယ်ယာမြေများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လယ်ယာမြေကို

အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသော အိမ်ထောင်သားစုအကြီးအကဲ သို့မဟုတ် ထိုအိမ်ထောင်သားစုတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦး သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူသည် ဤဥပဒေပြဋ္ဌာန်းအတည်မပြုမီ တည်ဆဲမြေယာဥပဒေများနှင့်အညီ တရားဝင်လက်ရှိလက်ငုတ်လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်လျှင် သက်ဆိုင်ရာ ခရိုင် လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် မြို့နယ်ဦးစီးဌာန ရုံးတွင် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ကြေးပေးဆောင်စေ၍ မှတ်ပုံတင်ပြီး လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးရမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ဦးသိန်းလွင်သည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧက၏ မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ဘကြီး ဦးကျော်ငြိမ်းနှင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၌ မြေယာမှုခင်းဖြစ်ပွားပြီးနောက် ဓနုတ် ကျေးရွာ ရယကနှင့် ဒလမြို့နယ်မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အချင်းဖြစ် လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဦးကျော်ငြိမ်း ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဦးသိန်းလွင်မှ လက်ရှိလက်ငုတ် လုပ်ကိုင်နေကြောင်း သက်ဆိုင်ရာ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့် ဆင့်က စိစစ်တွေ့ရှိရ၍ ဦးသိန်းလွင်အား ၁၅-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြု လက်မှတ်ပုံစံ-၇၊ ၄ စောင်ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မူလမြေယာမှုခင်းဖွင့်လှစ် သည့်အချိန်တွင် အချင်းဖြစ်မြေအတွက် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြု

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

လက်မှတ်ပုံစံ-၇ ထုတ်ပေးထားပြီးဖြစ်၍ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က မူလမြေယာမူခင်းဖွင့်လှစ်၍ စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အဆင့်ဆင့်သော လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့တို့က လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်အငြင်းပွားမှုအပေါ် အယူခံမှုများအဖြစ် စစ်ဆေးကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းတို့သည် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၂၂ မှ ၂၅ နှင့် လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ ၅၉ နှင့် ၆၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ မှ ၄ တို့၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဗဟိုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ ၁၇-၅-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါစာအမှတ် ၁၂/လယ-၅/၀၁၈/ ၂၀၁၃ နှင့် ယင်းရက်စွဲပါ စာအမှတ် ၁၂/လယ-၅/၀၁၉/၂၀၁၃ ညွှန်ကြားစာများနှင့်လည်း ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားသူသည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေတွင် စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်နေကြောင်း ခိုင်လုံသောအထောက်အထား တင်ပြနိုင်မှုမရှိခြင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ သည် အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှစ၍ လက်ရှိလက်ငုတ် လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်၍ လယ်ယာမြေဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်မှုရှိခြင်းတို့ကြောင့် ခရိုင်လယ်ယာ မြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အချင်းဖြစ်လယ်မြေများကို လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ အား လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် တိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ယင်းတို့၏ စီရင်ပိုင်ခွင့် အခွင့်အာဏာအရ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက် များအပေါ် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ရန် အကြောင်း မရှိပေ။

ဤစီရင်ချက်ကို အဆုံးမသတ်မီမှတ်ချက်ပြုလိုသည်မှာ လျှောက်ထားသူတို့၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေသည် အချင်းဖြစ် လယ်ယာမြေ ၄၅. ၈၁ ဧကနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်က မြေယာမှုခင်းဖွင့်လှစ်စစ်ဆေးပေးရန် ဓနုတ်ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ထံ တင်ပြခဲ့၍ ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှု အဖွဲ့က ၂၇-၁၁-၂၀၁၄ နေ့တွင် မူလမြေယာမှုခင်းအမှတ် ၂/၂၀၁၄ ဖွင့်လှစ်စစ်ဆေးသည့်အချိန်တွင် အချင်းဖြစ်လယ်မြေ ၄၅. ၈၁ ဧကအား သက်ဆိုင်ရာက လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၅ ဦးသိန်းလွင်အမည်ဖြင့် ၁၅-၁၀-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပုံစံ-၇၊ ၄ စောင်ထုတ်ပေးထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ဦးဝင်းလွင်၏ပုံစံ-၇ လျှောက်ထားမှုကို ပုံစံ-၈ ဖြင့် ငြင်းပယ်ကြောင်း ၉-၁၁-၂၀၁၃ ရက်စွဲဖြင့် အကြောင်းကြားစာပေးပို့ခဲ့ကြောင်းတို့ကို သိရှိတန်ပါလျက် ၃၀-၆-၂၀၁၆ ရက်စွဲပါ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထားလွှာတွင် ဦးသိန်းလွင်အား ပုံစံ-၇ ထုတ်ပေးထားမှု အခြေအနေကိုဖော်ပြမှုမရှိခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၌ ၁၄-၁၀-၂၀၁၆ ရက်နေ့နှင့် ၁၃-၁-၂၀၁၇ ရက်နေ့တို့တွင် ကနဦးကြားနာမှု လျှောက်လဲချက်တင်ပြရာ တွင်လည်းအချင်းဖြစ် လယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင် ခွင့်ပြုလက်မှတ် ထုတ်ပေးထားမှုအခြေအနေကို တင်ပြမှုမရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ပုံစံ-၇ မရရှိသေးဘဲဖြစ်ပွားသော လယ်ယာမြေအငြင်းပွားမှုကို ကျေးရွာအုပ်စုလယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က လယ်ယာမြေလုပ် ပိုင်ခွင့် အငြင်းပွားမှုအဖြစ်စစ်ဆေးခြင်း၊ ကျေးရွာအုပ်စု၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် မြို့နယ်၊ ခရိုင်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး လယ်ယာမြေ

၂၀၁၇
 ဦးဝင်းလွင်
 နှင့်
 ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
 လယ်ယာမြေ
 စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
 ပါ ၅

၂၀၁၇
ဦးဝင်းလွင်
နှင့်
ဥက္ကဋ္ဌ၊ တိုင်းဒေသကြီး
လယ်ယာမြေ
စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ပါ ၅

စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်တို့က လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်အငြင်းပွားမှု
အပေါ် အယူခံမှုများအဖြစ် စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြခြင်းသည်
လယ်ယာမြေဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ စိစစ်သင့်
ကြောင်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေး
အဖွဲ့က ၂၇-၁-၂၀၁၇ ရက်နေ့တွင် ကနဦးအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အမှုခေါ်
စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ရန်မသင့်ကြောင်းအကြောင်း ပြစေရန်
လျှောက်ထားခံရသူတို့ထံ အကြောင်းကြားစာထုတ်ဆင့်ခဲ့၍ လျှောက်ထား
ခံရသူတို့က ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာများ
တင်သွင်းလာသည့်အခါမှသာ အချင်းဖြစ်လယ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍
လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၅ အား လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်၊
ပုံစံ-၇ ထုတ်ပေးထားသည်ကို သိရှိရခြင်းဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားသူ ၏
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေကြီးသည် ရှေ့နေရှေ့ရပ်တစ်ဦးအနေဖြင့်
တရားရုံးသို့ အမှန်တင်ပြသင့်သည်ကို တင်ပြမှု မရှိခြင်းသည်
ရှေ့နေကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့်လျော်ညီမှုမရှိ၍ နောင်တွင်ဤကဲ့သို့ မပြုမိစေရန်
အတွက် သတိချပ်ရန်လို ကြောင်းမှတ်ချက်ပြုလိုက်သည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေ
လျှောက်ထားမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပယ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးခင်မောင်ကြည်တို့ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
ဩဂုတ်လ ၂၈ ရက်

ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး (ပိုင်ရှင်)
Thai Pot Head Office Kross Asia Co.,Ltd

နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ ပါ - ၃ *

မြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သည် ပြေငြိမ်းမှုမရှိသော တစ်ဦးချင်း
အငြင်းပွားမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထား
နိုင်ကြောင်း။ အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြား
ရန်ဖြစ်ပါလျက် (ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး) ခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့
အမှုတွဲလွှဲပြောင်းပေးပို့ခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာ
အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၊ နည်းဥပဒေ ၁၂(က)
နှင့် ညီညွတ်ခြင်းရှိမရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ
အခန်း ၆၊ ပုဒ်မ ၂၃ တွင် အလုပ်ရှင် သို့မဟုတ် အလုပ်သမား
တစ်ဖက်ဖက်သည် မိမိ၏နစ်နာချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ဦးချင်း အငြင်းပွား

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၂၁၆

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

မှုကို ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားနိုင်ပြီး အဆိုပါအဖွဲ့က သတ်မှတ်သည့် နည်းလမ်းများနှင့်အညီ ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက မကျေနပ်သူကို ယ်တိုင် ဖြစ်စေ၊ တရားဝင်လွှဲအပ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး နည်းဥပဒေ ၁၂(က) တွင် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေး အဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကိုဖျန်ဖြေရာတွင် ပြေငြိမ်းမှုမရရှိသော တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိသောတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း၊ အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြားရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ က ၎င်းအလုပ်မှထုတ်ပယ်ခံရသဖြင့် လျှောက်ထားသူအပေါ်တိုင်တန်း၍ ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေပေးခဲ့သော်လည်း ပြေလည်မှုမရရှိသဖြင့် ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ လွှဲအပ်ခဲ့သဖြင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၊ ခုံသမာဓိကောင်စီတို့က အဆင့်ဆင့်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ သည် ဗဟန်းမြို့နယ် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ဖျန်ဖြေပေးမှုကို ကျေနပ်မှုမရှိပါက အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသောတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) တို့က

လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၃ တို့၏ တစ်ဦးချင်း အငြင်းပွားမှုကို ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေက အပ်နှင်းထားခြင်း မရှိသည့်အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာရောက်သဖြင့် ယင်းအဖွဲ့များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက် ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

- လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးသူရနိုင်၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
- လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁-၂) အတွက် - ဒေါ်ယုယုခင်၊
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၃) အတွက် - ဒေါ်အေးမြတ်မေ၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဆရာစံမြောက် (အရှေ့ရပ်ကွက်)၊ မှန်ရဝေလမ်း၊ အမှတ် ၃၂/၃၇ ရှိ Thai Pot Head Office/ Kross Asia Co.,Ltd ပိုင်ရှင် ဒေါ်သွယ်သွယ်အေးက Head Chef အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ဦးကျော်ဌေးအား အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခဲ့သည်။ လျှောက်ထား ခံရသူအမှတ် ၃ က အရေးဆိုတောင်းခံသဖြင့် ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေပေးသော်လည်း ပြေလည်မှုမရရှိ၍ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့က အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၅၀/၂၀၁၅ ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ပြီး တောင်းဆိုသူဦးကျော်ဌေးအား အလုပ်ရှင်က အပြစ်မရှိဘဲ Appraisal

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

Performance Form ရလဒ်အရသာအလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခဲ့သဖြင့် နို့တစ်ကြေးတစ်လစာကျပ် ၆ သိန်းပေးရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်ကို လျှောက်ထားသူကမကျေနပ်၍ ပြန်လည်ဆုံးဖြတ်ပေးရန် ခုံသမာဓိကောင်စီ၊ ခုံအဖွဲ့သို့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၃၇ ဖြင့် လျှောက်ထားရာ ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) က ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၅၀/၂၀၁၅ တွင် ၁၃-၇-၂၀၁၅ နေ့စွဲဖြင့် ချမှတ်ခဲ့သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုသဖြင့် လျှောက်ထားသူက ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) နှင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့တို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁၊ ၂ တို့အတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဗဟန်းမြို့နယ် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သည် ၂၆-၆-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါစာဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၃၃/၂၀၁၅ ကို လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့အမှုအမှတ် ၅၀/၂၀၁၅ တွင် Thai Pot (Thai Buffet BBQ Restaurant) ခေါင်းစီးဖြင့် ၂၇-၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အလုပ်လက်ခံသူဦးကျော်ဌေးနှင့် အလုပ်ခန့်အပ်သူ ဒေါ်သွယ်သွယ်အေးတို့လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့် စာချုပ်ကိုတင်ပြထားကြောင်း၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အလုပ်အကိုင်နှင့်ကျွမ်းကျင်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅ (က) (၁) (၂) တို့အရ အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက် စာချုပ်ချုပ်ဆိုရန် အစမ်းခန့်ဝန်ထမ်းဦးကျော်ဌေးနှင့်သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၂၇-၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ စာချုပ်အပိုဒ် ၅ အရ လျှောက်ထားသူ အလုပ်ရှင်

ဒေါ်သွယ်သွယ်အေးအနေဖြင့် အစမ်းခန့်ကာလ၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်
 နေသော Head Chef ဦးကျော်ဌေးကိုအလုပ်မှထုတ်ပယ်လိုပါက ၂ ပတ်
 ကြိုတင်အကြောင်းကြားခြင်း သို့မဟုတ် နှစ်ပတ်အတွက် လစာ
 ပေးလျော်ခြင်း ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အစမ်းခန့်ဝန်ထမ်းဖြစ်သူ
 ဦးကျော်ဌေးကို အလုပ်ရှင်က အပြစ်မရှိဘဲ Appraisal Performance
 Form ၏ ရလဒ်အရ အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခဲ့၍ နို့တစ်ကြေးတစ်လကျပ်
 ၆ သိန်းပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့၏
 ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ အလုပ်သမား
 ရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မ (ပ) တွင် တစ်ဦးချင်း
 အငြင်းပွားမှုကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မခွဲ(က)တွင် စုပေါင်းအငြင်းပွားမှုကို
 လည်းကောင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထား ကြောင်း၊ ယခုအမှုသည် Thai Pot
 Head Office/ Kross Asia Co.,Ltd မှ အလုပ်ရှင် ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
 က အစမ်းခန့် Head Chef ဖြစ်သူ ဦးကျော်ဌေးကို အလုပ်မှထုတ်ပယ်
 သည့် အငြင်းပွားမှုဖြစ်၍ တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုတွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း၊
 အဆိုပါဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၂ (က) အရ ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေး
 အဖွဲ့က အငြင်းပွားမှုကိုဖျန်ဖြေရာတွင် ပြေငြိမ်းမှုမရရှိသည့်
 တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိသော တရားရုံးသို့
 လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြား
 ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သည်
 တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့လျှောက်ထား
 ရန် အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြားရမည့်အစား
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့အမှုတွဲလွှဲပြောင်းပေးပို့ခဲ့ခြင်း

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

သည် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်း အမှုခေါ်
စာချွန်တော် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန်၊ လျှောက်ထားမှုအပေါ်လက်ခံ
စဉ်းစားသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
က လျှောက်ထားသူသည် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ အား အစမ်းခန့်
ကာလ ၃ လခန့်အပ်စဉ်က လုပ်ခလစာ ကျပ် ၄၅၀၀၀၀ ဖြင့် ခန့်အပ်ခဲ့
သော်လည်း အဆိုပါအစမ်းခန့်ကာလ၌ပင် လစာကျပ် ၆ သိန်းတိုးမြှင့်
ပေးခဲ့ခြင်းသည် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ၏ အရည်အချင်းကြောင့်
အစမ်းခန့်ကာလအတွင်းလစာတိုးမြှင့်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထား
ခံရသူအမှတ် ၃ အား အလုပ်ရှင်က အပြစ်မရှိဘဲ Appraisal Perfor-
mance Form ၏ ရလဒ်အရအလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခဲ့သဖြင့် နှိုင်းစာကြေး
တစ်လစာကျပ် ၆ သိန်းပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏
ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေအရ မျှတမှန်ကန်သဖြင့် အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ် ခုံသမာဓိကောင်စီက အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မျှတ
မှန်ကန်ကြောင်း၊ အပ်နှံထားသော အာဏာထက်ကျော်လွန်
ကျင့်သုံးခြင်းမရှိသောကြောင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော် မထုတ်သင့်ကြောင်း
လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက အလုပ်သမားရေးရာ
အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃ နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၂ (က)
အရ တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သို့တိုင်ကြားနိုင်ပြီး
အဆိုပါအဖွဲ့က ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက မကျေနပ်သူသည်

တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ လွှဲအပ်ရမည်ဟုမပါရှိဘဲ ခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ လွှဲအပ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားအကြား အလုပ်ခန့်ထားရေးဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက် စာချုပ်ချုပ်ဆိုထားခြင်းမရှိသည့် အစမ်းခန့်ဝန်ထမ်းအပေါ် အလုပ်ခန့်ထားသော ဝန်ထမ်းကဲ့သို့သတ်မှတ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းနှင့် အနည်းဆုံးအခကြေးငွေဥပဒေတွင် ဖော်ပြပါရှိခြင်းမရှိသည့် နို့တစ်ကြေးဟုဖော်ပြသုံးသပ်ခြင်းသည် အပ်နှင်းထားသောအာဏာကို မှားယွင်းစွာကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဥပဒေအရ အကြီးအကျယ်လွှဲမှားနေကြောင်း၊ The Trade Dispute Act 1929 နှင့် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေတို့တွင် အစမ်းခန့်ဝန်ထမ်းအား အစမ်းခန့်ထားစဉ်ကာလအတွင်း အလုပ်မှရပ်စဲလျှင် နို့တစ်ကြေးပေးရန် ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိကြောင်း၊ ၃-၇-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် ၈၄/၂၀၁၅ တွင်ပါရှိသော အလုပ်မှရပ်စဲခြင်းဆိုင်ရာ နစ်နာကြေးနှုန်းထားများတွင်လည်း နို့တစ်ကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ (နေပြည်တော်) အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၃၇/၂၀၁၅ နှင့် ရန်ကုန်တိုင်း ခုံသမာဓိအဖွဲ့အငြင်းပွား မှုအမှတ် ၅၀/၂၀၁၅ တို့တွင် ချမှတ်ထားသော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူ၏လျှောက်ထားလွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်ဆိုချက်များအရ Thai Pot Head Office/ Kross Asia Co.,Ltd ပိုင်ရှင် ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး(လျှောက်ထားသူ) နှင့် Head Chef တို့အကြားတွင် လျှောက်ထားသူက လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ကို အလုပ်မှ

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

ထုတ်ပယ်ခဲ့သဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ က နှစ်နာကြေးအရေး
ဆိုလာ၍ အငြင်းပွားမှုဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို
တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့်
ကျမ်းကျိန်လွှာတွင်လည်း လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ သည် Thai Pot
Head Office/ Kross Asia Co.,Ltd တွင် Head Chef အဖြစ် တာဝန်
ဆောင်ရွက်နေစဉ် ၃၀-၅-၂၀၁၅ နေ့ လုပ်ခလစာထုတ်သည့် အချိန်တွင်
Thai Pot ဆိုင်၏ အထွေထွေမန်နေဂျာ ဦးသန်းထိုက်က လျှောက်ထား
ခံရသူအမှတ် ၃ အား လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံ
တစ်ရာအသိပေးအကြောင်းကြားခြင်းမရှိဘဲ နောက်နေ့လာစရာမလို
တော့ကြောင်း၊ အလုပ်မှထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်းပြောကြား၍ လျှောက်ထား
ခံရသူအမှတ် ၃ က မည်သည့်အတွက် အလုပ်ထုတ်ခံရကြောင်း
မေးမြန်းရာရှင်းမပြဘဲ ထုတ်ချင်လို့ထုတ်တာဟုပြော၍ လျှောက်ထားခံရ
သူအမှတ် ၃ က တိုင်တန်းသဖြင့် အငြင်းပွားမှု ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ပေါ်ပေါက်သည်။

အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ
၂ (၃) တွင် “အငြင်းပွားမှု” ဆိုသည်မှာ အလုပ်သမားတစ်ဦး သို့မဟုတ်
အလုပ်သမားများ၏ အလုပ်ခန့်ထားခြင်း၊ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခြင်း၊
အလုပ်ရပ်စဲခြင်းတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ×××××
အလုပ်ရှင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် အလုပ်ရှင်များ သို့မဟုတ် ယင်းတို့အား
ကိုယ်စားပြုသည့် အလုပ်ရှင်အဖွဲ့အစည်းနှင့် အလုပ်သမားတစ်ဦး

သို့မဟုတ် အလုပ်သမားများ သို့မဟုတ် ယင်းတို့အား ကိုယ်စားပြုသည့် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတို့အကြား ဖြစ်ပွားသော အငြင်းပွားမှု သို့မဟုတ် သဘောထားကွဲလွဲမှု ကို ဆိုသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။

အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၂(ပ) တွင် “တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှု” ကို အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

“ (ပ) တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုဆိုသည်မှာ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားတစ်ဦး သို့မဟုတ် အလုပ်သမား များအကြားတွင် တည်ဆဲဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ များ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သော်လည်းကောင်း၊ ××××× အလုပ်ခန့်ထားမှု ဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သော် လည်းကောင်း ဖြစ်ပွားသော တည်ဆဲအလုပ်သမား ဥပဒေပါ ရပိုင်ခွင့် ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုကို ဆိုလိုသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ဦးကျော်ဌေးသည် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်သွယ်သွယ်အေးပိုင် Thai Pot Head Office/ Kross Asia Co.,Ltd တွင် Head Chef ရာထူးအခြေခံလစာကျပ် ၄၅၀၀၀၀ ဖြင့် ၂၇-၁-၂၀၁၅ နေ့မှစ၍ အစမ်းခန့်ကာလ ၃ လဖြင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာ ၊ ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန် ချက်နှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့်

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

ပူးတွဲတင်ပြသော Thai Pot (Thai Buffet BBQ Restaurant) ခေါင်းစီးဖြင့်
၂၇-၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ဝန်ထမ်းအဖြစ်ခန့်အပ်ခြင်း သဘောတူစာချုပ်
အရ တွေ့ရှိရသည်။

၂၇-၁-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ဝန်ထမ်းအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း
သဘောတူစာချုပ်အပိုဒ် ၅ တွင် အလုပ်တာဝန်မှ နှုတ်ထွက်ခြင်း၊
ရပ်နားခြင်း၊ ထုတ်ပယ်ခြင်းတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစမ်းခန့်ကာလတွင်
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ဝန်ထမ်းသည် အလုပ်တာဝန်မှ
နှုတ်ထွက်လိုပါက သို့မဟုတ် ကုမ္ပဏီမှ ထိုဝန်ထမ်းအား အလုပ်တာဝန်မှ
ရပ်စဲရန် လိုအပ်ပါက တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် ၂ ပတ် ကြိုတင်၍
အကြောင်းကြားခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ကြိုတင်အကြောင်းကြားမည့်
အစား ၂ ပတ် အတွက်လစာကို ပေးလျော်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုလုပ်ပြီး၊
နှုတ်ထွက်ခြင်း၊ ရပ်စဲခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြသဘောတူ
ထားသည်။

အဆိုပါသဘောတူညီချက်အရ အလုပ်ရှင်လျှောက်ထားသူ
အနေဖြင့် အစမ်းခန့်ကာလ၌တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော Head Chef
ဦးကျော်ဌေး (လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃) ကို အလုပ်မှထုတ်ပယ်
လိုပါက ၂ ပတ်ကြိုတင်အကြောင်းကြားခြင်း သို့မဟုတ် ၂ ပတ် အတွက်
လစာပေးလျော်ခြင်းပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ကို ၃၀-၅-၂၀၁၅ နေ့တွင်
အလုပ်ထုတ်ကြောင်း၊ အလုပ်ထုတ်စာ ဖြင့်ထုတ်ကြောင်း၊ အလုပ်ထုတ်စာ
ကို ဖတ်ရန် ပေးသော်လည်း လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ က

မယူဘဲပြန်ပေးကြောင်း လျှောက်ထားသူကုမ္ပဏီမှ အထွေထွေမန်နေဂျာ ဦးသန်းထိုက်က ခုံသမာဓိအဖွဲ့ရှေ့တွင် ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်ချက်တို့တွင်လည်း ၃၀-၅-၂၀၁၅ နေ့လစာထုတ်သည့်အချိန်တွင် အထွေထွေမန်နေဂျာ ဦးသန်းထိုက်က နောက်နေ့လာစရာမလိုတော့ဘူး၊ အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်လိုက်ကြောင်း နှုတ်ဖြင့်ပြောဆိုခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ လျှောက်ထားသူသည် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ကို အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ရာတွင် အလုပ်ခန့်ထားခြင်းသဘောတူစာချုပ်ပါအတိုင်း ၂ ပတ်ကြိုတင်အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ပေ။

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

Thai Pot Head Office/ Kross Asia Co.,Ltd မှ အလုပ်ရှင် လျှောက်ထားသူ ဒေါ်သွယ်သွယ်အေးက ၎င်းကုမ္ပဏီတွင် Head Chef အဖြစ် လုပ်ကိုင်နေသော လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ ဦးကျော်ဌေးကို သဘောတူစာချုပ်ပါအတိုင်း ကြိုတင်အကြောင်းကြားခြင်းမရှိခဲ့သဖြင့် အငြင်းပွားမှုဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားသူ နှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ တို့သည် အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ရပိုင်ခွင့်ဆိုင်ရာအငြင်းပွားမှုဖြစ်သဖြင့် တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ အခန်း ၆၊ ပုဒ်မ ၂၃ တွင် အလုပ်ရှင် သို့မဟုတ် အလုပ်သမားတစ်ဖက်ဖက်သည် မိမိ၏နစ်နာချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သို့တိုင်ကြားနိုင်ပြီး အဆိုပါအဖွဲ့က သတ်မှတ်သည့်

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

နည်းလမ်းများနှင့်အညီ ဖျန်ဖြေပေးမှုကို မကျေနပ်ပါက မကျေနပ်သူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ တရားဝင်လွှဲအပ်ထားသော ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသောတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။

ထို့ပြင် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး နည်းဥပဒေ ၁၂ (က) တွင် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေး အဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှု ကိုဖျန်ဖြေရာတွင် ပြေငြိမ်းမှုမရရှိသော တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသောတရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြားရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထား သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ က ၎င်းအလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခံ ရသဖြင့် လျှောက်ထားသူအပေါ် တိုင်တန်း၍ ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်း ဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေပေးခဲ့သော်လည်း ပြေလည်မှုမရရှိသဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ လွှဲအပ်ခဲ့သဖြင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၊ ခုံသမာဓိကောင်စီတို့က အဆင့်ဆင့်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သည် ပြေငြိမ်းမှု မရရှိသော တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း အငြင်းပွားသူများထံ အသိပေးအကြောင်းကြား ရန်ဖြစ်ပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ အမှုတွဲလွှဲပြောင်း ပေးပို့ခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်သည်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မျှတမှုမရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရပါက ထိုဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ် စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ သည် ဗဟန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်း ဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့က ဖျန်ဖြေပေးမှုကို ကျေနပ်မှုမရှိပါက အလုပ်သမား ရေးရာအငြင်းပွားမှု ဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ ရှိသော တရားရုံးသို့ လျှောက်ထားရန်ဖြစ်ပါလျက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိ အဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) တို့က လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ တို့၏ တစ်ဦးချင်းအငြင်းပွားမှုကို ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေက အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ရာရောက်သဖြင့် ယင်းအဖွဲ့များ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့် ပယ်ဖျက် ရမည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၅၀/၂၀၁၅ ၏ ၁၃-၇-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက် ကို အတည်ပြုသော ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ လျှောက်ထားသည့် အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၃၇/၂၀၁၅ ၏ ၄-၈-၂၀၁၅

၂၀၁၇

ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ

(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

၂၀၁၇
ဒေါ်သွယ်သွယ်အေး
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
(ခုံအဖွဲ့) ပါ ၃

ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀ သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု
 ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်၊ ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးမြင့်အောင် နှင့် ဦးအောင်ဇော်သိန်း တို့ရှေ့တွင်

+ ၂၀၁၇ ခုနှစ်
 ဧပြီလ ၃ ရက်

Mr. Waranon Laprabang (GM)
 (၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
 PTTEP International Co.,Ltd

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ ပါ - ၃၂ *

ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် အတည်ပြုထားသည့်
 ကောက်ချက်များထက် ပို၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အလုပ်သမား
 ရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်
 ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း၊ အလုပ်သမားများက လျှောက်ထားတောင်းဆို
 ခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်သမားများကို ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့် လုပ်သက်ခွင့်
 များခံစားခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်
 ရာရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ

* ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၀၈။

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

၁၇ (ခ) တွင် ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကိုဆုံးဖြတ်ရာတွင် အတည်ပြုထားသည့် ကောက်ချက်များထက် ပို၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုရကြောင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၁၊ အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၄ တို့သည် ရေးဆွဲထားသည့်ကောက်ချက်ထက် ပိုမိုဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅ တို့ကို ခုံသမာဓိကောင်စီက အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ခုံသမာဓိကောင်စီသည် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၄ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နစ်နာသူအလုပ်သမားများက လျှောက်ထားတောင်းဆိုခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်သမားများအား ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့် လုပ်သက်ခွင့်ခံစားခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူအလုပ်ရှင်အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့်ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားအငြင်းပွားမှုအား တရားမျှတစွာဖြေရှင်းပေးသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်သည့်အပြင် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာလည်းရောက်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးမောင်မောင်ဝေ၊
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁၊ ၂ အတွက် - ဒေါ်ယုယုခင်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် - ဦးသိန်းသန်းဦး၊
 (၃၊ ၇၊ ၁၄၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၄၊
 ၂၇၊ ၂၈) အတွက်
 လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် - ကိုယ်တိုင် (မလာ)
 (၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊
 ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊
 ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊
 ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂) အတွက်

၂၀၁၇
 Mr. Waranon
 Laprabang (GM)
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
 PTTEP Interna-
 tional Co.,td
 နှင့်
 ခုံသမာဓိကောင်စီ
 ပါ ၃၂

လျှောက်ထားသူ PTTEP international Co., Ltd

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂၊ အလုပ်သမား ဦးကိုင်ခိုလတ် ပါ-
 ၃၀ ဦးတို့၏ အငြင်းပွားမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်
 ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးရုံးကလွှဲအပ်သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့က
 အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၈၄/၂၀၁၅ ဖြင့်စစ်ဆေး၍ အလုပ်သမား ဦးကိုင်ခိုလတ်
 ပါ - ၃၀ ဦးတို့အား အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုရန်၊
 အချိန်ပို လုပ်ခပေးရန်၊ အများပြည်သူအလုပ်ပိတ်ရက်တွင် အလုပ်လုပ်ရပါ
 က လုပ်ခ ၂ ဆ ခံစားခွင့်ပေးရန်၊ ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့်လုပ်သက်ခွင့်ကို
 ခံစားခွင့်မပြုရန်၊ နှစ်တိုးခံစားခွင့်လျှော့နည်းမှုကိစ္စအား ကုမ္ပဏီစည်းကမ်း
 အတိုင်းဆောင်ရွက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
 လျှောက်ထားသူ အလုပ်ရှင်ဖြစ်သူကမကျေနပ်၍ ခုံသမာဓိကောင်စီသို့
 လျှောက်ထားရာ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၅၇/၂၀၁၅
 တွင် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၁၊ ၂၊ ၃ နှင့် ၅ တို့ကို

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

အတည်ပြုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၄ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊
ခွင့်ရက်နှင့်အလုပ်ပိတ်ရက်ဥပဒေနှင့်အညီ အလုပ်သမားများအား
ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့် လုပ်သက်ခွင့်ခံစားခွင့်ပြုရန် ပြင်ဆင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သဖြင့်
အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက် ပေးပါရန် အလုပ်ရှင်ဖြစ်သူ
Mr Waranon Laprabang က အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး
မှတစ်ဆင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၁ နှင့် ၂ အတွက် ပြည်ထောင်စု
ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့က
ရေးဆွဲခဲ့သည့် ကောက်ချက်သည် အလုပ်သမားများ၏တောင်းဆိုချက် ၄
ရပ်အပေါ် ခြုံငုံမိခြင်းမရှိသည်ကိုတွေ့ရကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏
ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ရေးဆွဲထားသည့်ကောက်ချက်တွင်ပါရှိသည့် အချက်
များထက် ပိုမို ဆုံးဖြတ်ထားသော်လည်း အလုပ်သမားများ၏
တောင်းဆိုချက် ၄ ရပ်တွင် အကျုံးဝင်နေကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့က
ကောက်ချက်ထက်ပို၍ ဆုံးဖြတ်ထားသော ဆုံးဖြတ်ချက်များအပေါ်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊ ခုံအဖွဲ့က အတည်ပြုခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်းတို့သည်
အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး နည်းဥပဒေ ၁၇ (ခ) နှင့်
ညီညွတ်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အငြင်းပွားမှုဖြစ်သည့် ဇောတိကရေနံမြေသည်
နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ကြော်ငြာထားသောရေနံမြေ
ဖြစ်ကြောင်း မည်သည့်ဘက်ကမျှ တင်ပြထားခြင်းမရှိ၍ အဆိုပါရေနံမြေ
တွင် လုပ်ကိုင်နေသော အလုပ်သမားများသည် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ခွင့်ရက်နှင့်
အလုပ်ပိတ်ရက်အက်ဥပဒေတွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည့် အလုပ်သမား
ဟူသောစကားရပ်၌ အကျုံးဝင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရေနံမြေ

(အလုပ်သမားများနှင့်သက်သာ ချောင်ချိရေး) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ည) အလုပ်သမားနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ ကြော်ငြာထားသည့် ရေနံမြေ၌ခိုင်းစေခံရသူဖြစ် သဖြင့် အဆိုပါ ဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိ၍ ပုဒ်မ ၃၃ အရ မည်သည့်ရက် တွင်မဆို အလုပ်ချိန် နာရီ ၈ နာရီထက်ပို၍ အလုပ်မလုပ်စေရဆိုသည့်ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်း အကျုံးဝင်မည်မဟုတ် တော့ကြောင်း၊ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမားများ ချုပ်ဆိုထားသည့် စာချုပ်သက်တမ်းမှာ မဖျက်သိမ်းသမျှ စာချုပ်တည်မြဲနေသဖြင့် အလုပ်သမားများက စည်းကမ်းလိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိလျှင် ကုမ္ပဏီက စာချုပ်ဖျက်သိမ်းခွင့်ရှိကြောင်းကို စာချုပ်အပိုဒ် ၈ တွင် ဖော်ပြထားကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပေးအပ်ထားသောစာချွန်တော်အမိန့်၊ လျှောက်ထားပိုင်ခွင့်မှာခွဲခြားမှုမရှိဘဲ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းရှိသူ မည်သူမဆိုဥပဒေအရ အခွင့်အရေးရယူခံစားပိုင်ခွင့်ရှိသဖြင့် လျှောက်ထားသူမှာ နိုင်ငံခြားသားဖြစ်၍ စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထား ခွင့်မရှိဆိုသော လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ၏တင်ပြချက်ကို လက်ခံ စဉ်းစားရန်မသင့်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် လျှောက်ထားမှုအပေါ်သင့်မြတ် သည့် အမိန့်ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃၊ ၇၊ ၁၄၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၈ တို့၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် ကောက်ချက် အမှတ် ၁ ပါကိစ္စရပ်ကို ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၁ အဖြစ် အပိုဒ်ခွဲ ၅ ခုဖြင့် ဖြေဆိုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီသည် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

ဆုံးဖြတ်ချက် ၁ အပိုဒ် ၄ ကို ၁၉၅၁ ခုနှစ်ခွင့်ရက်နှင့် အလုပ်ပိတ်ရက်
ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ပြင်ဆင်ခဲ့ခြင်းမှာ ဆုံးဖြတ်ချက် ၁ တွင်
မပါဝင်သည့်အချက်များကို အသစ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမဟုတ်၍ အလုပ်သမား
ရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး နည်းဥပဒေ ၁၇ (ခ) နှင့်ဆန့်ကျင်မှုမရှိ
ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေအရ စည်းနှောင်မှု
ရှိသည့် ညွှန်ကြားချက်ဖြစ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ၁ အပိုဒ် ၅ မှာ အလုပ်သမား
များ၏ ခံစားခွင့်နှင့်ပတ်သက်သဖြင့် ကောက်ချက်အမှတ် ၁ အား ဥပဒေနှင့်
ညီညွတ်စေရန် ထပ်ဆင့်ဖြေဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုခေါ်စာချွန်တော်
အမိန့်လျှောက်ထားမှုအား ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊
၁၃၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၁၊ ၃၂ တို့သည်
အကြောင်းကြားစာအတည်ဖြစ်သော်လည်း ရုံးရှေ့လာရောက်ခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂ တို့ကို ကမ်းလွန် ပင်လယ်၌ ရေနံတူး
ဖော်သည့်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရန် ကုမ္ပဏီစရိတ်ဖြင့် နိုင်ငံခြားသို့ သင်တန်း
ပို့လွှတ်ခြင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင်း သင်တန်းပေးခြင်းတို့ပြုလုပ်ပြီးနောက်
နှစ်ဦးသဘောတူ အလုပ်ခန့်အပ်ခြင်းဆိုင်ရာစာချုပ်များ ချုပ်ဆို၍ အလုပ်ခန့်
အပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကမ်းလွန်ပင်လယ်တွင် လုပ်ကိုင်ရသည့်လုပ်ငန်း
အတွက် မြန်မာနိုင်ငံ၌ သီးခြားအလုပ်သမား ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း
မရှိသေးသဖြင့် နိုင်ငံတကာတွင်လုပ်ကိုင်နေသည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ
ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားစာချုပ်များ ချုပ်ဆို၍

အလုပ်ခန့်အပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း အမှုဆောင် ၅ ဦးနှင့်အဖွဲ့ဝင် ၁ ဦးအတွက်သာ ကောက်ချက်ထုတ်ထားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်သည့်အခါ အလုပ်သမား ၃၀ ဦးအတွက် အမိန့်ချမှတ်ထားသဖြင့် ကောက်ချက်နှင့်ဆုံးဖြတ်ချက်တို့မှာ လွဲချော်နေပြီး တရားမျှတမှုမရှိကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ဆုံးဖြတ်ချက် ၅ ရပ်တွင် ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၃ သည် ကောက်ချက်နှင့် သက်ဆိုင်သော ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမားချုပ်ဆိုထားသောသဘောတူစာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်နှင့်ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၅ တို့သည် ကောက်ချက်နှင့် မသက်ဆိုင်သောဆုံးဖြတ်ချက်များဖြစ်ကြောင်း၊ ကောက်ချက်တွင်ပါရှိသည့် အလုပ်အမှုဆောင် ၅ ဦးနှင့် အခြားတစ်ဦးအား လစာလျော့ချခြင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းမရှိကြောင်း ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့သည် ကောက်ချက်တွင်မပါသော အကြောင်းအရာ ၄ ခုအပေါ် ဆုံးဖြတ်ထားခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းနည်းဥပဒေ ၁၇ (ခ) နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အလုပ်အကိုင် နှင့် ကျွမ်းကျင်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅ (၈) ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားနှစ်ဦးသဘောတူ စာချုပ်ပါ အချက်အလက်များကို လျစ်လျူရှုကာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူကုမ္ပဏီသည် မြန်မာနိုင်ငံက ပြဋ္ဌာန်းထားသောဥပဒေများနှင့်အညီ တည်ထောင်ထားသောကုမ္ပဏီဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်ကပြဋ္ဌာန်းထားသောဥပဒေ၏အကာအကွယ်ကို အပြည့်အဝလက်ခံထားခွင့်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

အလုပ်သမားများသည် မိမိတို့သဘောတူပြီးဖြစ်သည့်စာချုပ်ကို
ချိုးဖောက်ကာ စာချုပ်ပါရပိုင်ခွင့်များထက်ကျော်လွန်၍ အခွင့်အရေး
တောင်းဆိုနေခြင်းဖြစ်၍ ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့၏
ဆုံးဖြတ်ချက်များကို စာချုပ်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ပါကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူအလုပ်ရှင် PTTEP ကုမ္ပဏီနှင့်
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂ အလုပ်သမားများ၏ အငြင်းပွားမှု
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးရုံးက လွှဲအပ်သဖြင့်
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့က အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၈၄/၂၀၁၅
ဖွင့်လှစ်၍ “အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းအမှုဆောင် ၅ ဦးနှင့် အဖွဲ့ဝင် ၁
ဦးအား လစာလျှော့ချခြင်းနှင့် အများပြည်သူအလုပ်ပိတ်ရက် များတွင်
အလုပ်ဆင်းရခြင်းအပေါ် ခံစားခွင့်ရရှိလိုခြင်း” ဟူသော
ကောက်ချက်ရေးဆွဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး အောက်ပါဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်ခဲ့သည်-

(၁) ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အလုပ်အကိုင်နှင့်ကျွမ်းကျင်မှု
ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဥပဒေအရ လုပ်ကွက်များတွင်
လုပ်ကိုင်နေကြရသော မြန်မာနိုင်ငံမှ လုပ်သားများ
သည် တည်ဆဲအလုပ်သမားဥပဒေများနှင့်အညီ
ဖြစ်စေရန်လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းသဘောသဘာဝ
အရ လုပ်ကိုင်ရမှုအတွက် ကုမ္ပဏီနှင့်လုပ်သားများ
အဆင်ပြေစေရန်လည်းကောင်း၊ အလုပ်ခန့်
ထားမှုသဘောတူစာချုပ် ချုပ်ဆိုလုပ်ကိုင်နိုင်ရေး

အတွက် အလုပ်သမားညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာနသို့ ကုမ္ပဏီကတင်ပြ၍ မပျက်မကွက်ချုပ်ဆို ဆောင်ရွက် သွားရန်၊

- (၂) ILO convention No.1 အရ တစ်နေ့အလုပ်ချိန် ၈ နာရီ သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ပေးရန်၊ အလုပ်ချိန် ၈ နာရီထက်ပို၍ လုပ်ကိုင်ရသောနာရီများကို ထိုင်းလုပ်သားများနည်းတူ အချိန်ပိုလုပ်ခအဖြစ် ခံစားခွင့်ပြုရန်၊

- (၃) ကမ်းလွန်လုပ်ကွက်တွင် အများပြည်သူ အလုပ် ပိတ်ရက်များတွင်လုပ်ကိုင်ရပါက သာမန်လုပ်ခ ၂ ဆ နှင့် ပေးမြဲရှားပါးစရိတ်များခံစားခွင့်ပြုရန်၊

- (၄) ၂၈ ရက်လုပ် ၂၈ ရက်နားစနစ်ဖြစ်ပြီး နားရက်ရှည် ခံစားသည့်စနစ်ဖြစ်၍ ဆေးခွင့်ရက် ၃၀ ခံစားခွင့် ရရှိမည်ဖြစ်သဖြင့် ရှောင်တခင်ခွင့်၊ လုပ်သက်ခွင့်များ ခံစားခွင့်မပြုရန်၊

- (၅) နှစ်တိုးခံစားခွင့်လျော့နည်းမှုကိစ္စအား ကုမ္ပဏီ၏ စည်းကမ်းအတိုင်းလိုက်နာကျင့်သုံးဆောင်ရွက် သွားရန်။

အဆိုပါ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်-၂ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့က

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)

(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td

နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃၂

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

လျှောက်ထားသူကုမ္ပဏီ၏ ကမ်းလွန်လုပ်ကွက်တွင် လုပ်ကိုင်နေရသော မြန်မာနိုင်ငံသားအလုပ်သမားများသည် ၂၈ ရက်နားပြီး ၂၈ ရက် အလုပ်လုပ်ကိုင်ရ၍ အများပြည်သူအလုပ်ပိတ်ရက်များပါ အလုပ်လုပ်ကိုင် နေရသဖြင့် ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းသဘောသဘာဝအရ လုပ်သားများ အဆင်ပြေစေရန်အတွက် အလုပ်သမားညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာနသို့ ကုမ္ပဏီကတင်ပြ၍ EC စာချုပ် ချုပ်ဆိုဆောင်ရွက်သွားမှသာ နောင်တွင် အငြင်းပွားမှု ဖြစ်မလာနိုင်ကြောင်း၊ မြန်မာလုပ်သားများ၏ တစ်နေ့အလုပ်ချိန်မှာ ၁၂ နာရီဖြစ်ပြီး၊ ထိုင်းလုပ်သားများမှာ တစ်နေ့အလုပ်ချိန် ၈ နာရီဖြစ်နေသည့်အတွက် ILO Convention No.1 အရ တစ်နေ့အလုပ်ချိန် ၈ နာရီသတ်မှတ်ပေးရန်နှင့် ပိုမိုလုပ်ကိုင်ရသည့် အလုပ်ချိန်အတွက် အချိန်ပိုလုပ်ခအဖြစ်ခံစားခွင့်ပေးရန် ကမ်းလွန် လုပ်ကွက်တွင် အများပြည်သူအလုပ်ပိတ်ရက်၌ လုပ်ကိုင်ရခြင်းအား နှစ်နာမူမရှိစေရန်အတွက် လုပ်ခ ၂ ဆပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကမ်းလွန်လုပ်ငန်းသဘာဝအရ ၂၈ ရက်လုပ်၊ ၂၈ ရက် နားစနစ်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာရေးကိစ္စဖြစ်ပါက ဆေးခွင့် ၃၀ ရက်ခံစား ခွင့်ရရှိမည်ဖြစ်၍ ရှောင်တခင်ခွင့် ၆ ရက်နှင့် လုပ်သက်ခွင့် ၁၀ ရက်ကို ခံစားခွင့်မပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမား နှစ်ဖက်တရားမျှတစေရေး အတွက် တည်ဆဲဥပဒေများနှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တောင်းဆိုချက်များအပေါ်ခြုံငုံ၍ ကောက်ချက်ချထားခြင်း ဖြစ်ပြီး အတည်ပြုထားသည့်ကောက်ချက်၏ ဘောင်အတွင်းမှ ဆုံးဖြတ် ချက်ကို အလုပ်ရှင်နှင့်အလုပ်သမားတို့ တိတိကျကျနားလည်ရှင်းလင်းစေရန် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်

ကျမ်းကျိန်လွှာတို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အလုပ်ရှင်ဖြစ်သူ လျှောက်ထားသူကမကျေနပ်၍ ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ လျှောက်ထားရာ ခုံသမာဓိကောင်စီက အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၅၇/၂၀၁၅ ဖွင့်လှစ်၍ အငြင်းပွားသူများကို ထပ်မံခေါ်ယူ စစ်ဆေးကြားနာခြင်းမပြုတော့ဘဲ “အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း၏ အလုပ်အမှုဆောင် ၅ ဦးအတွက် လစာညှိနှိုင်း ရန်ကိစ္စနှင့် အခြားတစ်ဦးတို့၏ လစာလျှော့ချခံရသည့်ကိစ္စ၊ အလုပ်ဆင်းရက်များတွင် အချိန်ပိုလုပ်ကိုင်ရခြင်းနှင့် အများပြည်သူ အလုပ်ပိတ်ရက်များတွင် အလုပ်ဆင်းရပါက အချိန်ပိုခံစားခွင့်ရရှိလိုခြင်း ကိစ္စ” ဟူ၍ ကောက်ချက်ချရေးဆွဲပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၈၄/၂၀၁၅ ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၁၊ ၂၊ ၃ နှင့် ၅ ကို အတည်ပြုကြောင်း၊ ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့် လုပ်သက်ခွင့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ခွင့်ရက်နှင့်အလုပ်ပိတ်ရက်ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ အလုပ်သမားများအား ခံစားခွင့်ပြုရန်နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ အငြင်းပွားမှုအမှတ် ၈၄/၂၀၁၅ ဆုံးဖြတ်ချက်အမှတ် ၁၊ အပိုဒ် ၄ ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း ၄-၁၂-၂၀၁၅ နေ့တွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၁ ခုံသမာဓိကောင်စီက အလုပ်သမားများတောင်းဆိုသည့်ကိစ္စမှာ လစာ၊ အချိန်ပိုနှင့် ခွင့်ရက် ဆိုင်ရာခံစားခွင့်ကိစ္စများဖြစ်နေသည့်အတွက် ကောက်ချက်အမှတ် ၁ တစ်ခု တည်းတွင် တစ်ပေါင်းတည်းသုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကောက်ချက်အမှတ် ၁ တွင် ပါဝင်သည့်အစိတ်အပိုင်းများအတွက်

၂၀၁၇

Mr. Waranon

Laprabang (GM)

(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)PTTEP Interna-
tional Co.,td

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃၂

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုတည်းတွင် ခွဲခြားဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
အလုပ်သမား ၅ ဦးတို့၏ လစာလျှော့ချသည့်ကိစ္စနှင့် အလုပ်သမား
တစ်ဦးနှစ်တိုးခံစားခွင့်မရသည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ PTTEP က
အလုပ်သမား ၅ ဦး၏လစာကို ပြန်လည်ညှိနှိုင်းပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း
အလုပ်ရှင်က မြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့တွင် တင်ပြခဲ့ပြီး
အလုပ်သမားများကလည်းလက်ခံကြောင်း ဖော်ပြထားသည်ကို
တွေ့ရကြောင်း၊ ကျန်အလုပ်သမားတစ်ဦးမှာ အလုပ်ရှင်၏ သတိပေးခြင်း
ခံထားရသဖြင့် နှစ်တိုးခံစားခွင့်မရခြင်းဖြစ်၍ ခုံသမာဓိကောင်စီက
ထိုတောင်းဆိုချက်အပေါ် ထည့်သွင်းမစဉ်းစားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
အလုပ်သမားများကို အလုပ်ခန့်ထားစဉ်က PTTEP က ရေးဆွဲထားသည့်
အလုပ်ပဋိညာဉ်တွင် Joint Venture တစ်ဦးဖြစ်သည့် မြန်မာ့ရေနံ နှင့်
သဘာဝဓါတ်ငွေ့လုပ်ငန်း MOGE နှင့်သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနမှ
တာဝန်ရှိသူများက အတည်ပြုလက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိ၍ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
အလုပ်အကိုင်နှင့်ကျွမ်းကျင်မှုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဥပဒေအရ အလုပ်ရှင်
အလုပ်သမား နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ် ချုပ်ဆိုရန်လိုအပ်သဖြင့် ခုံသမာဓိ
အဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၁ ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်ကျမ်းကျိန်လွှာတို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ
၁၇ (ခ) တွင် ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အငြင်းပွားမှုကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင်
အတည်ပြုထားသည့်ကောက်ချက်များထက်ပို၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုရကြောင်း
ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့်အတူ ပူးတွဲ ၅ အဖြစ်တင်ပြသည့် မရမ်းကုန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်း ဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့၏ စုပေါင်းအငြင်းပွားမှုအစီရင်ခံစာတွင် အလုပ်သမားများ တောင်းဆိုသည့် အချက်မှာ “ အလုပ်သမား အဖွဲ့အစည်းအမှုဆောင် ၅ ဦးနှင့် အဖွဲ့ဝင် ၁ ဦးအား လစာလျော့ချခြင်းနှင့်အများပြည်သူအလုပ်ပိတ်ရက်များတွင် အလုပ်ဆင်းရခြင်းအပေါ် ခံစားခွင့်ရရှိလိုခြင်း” ဟု ဖော်ပြထားပြီး အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းအမှုဆောင် ၅ ဦးအား လစာလျော့ချထားခြင်း အပေါ် ကုမ္ပဏီကပြန်လည်ညှိနှိုင်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကျန်အဖွဲ့ဝင် ၁ ဦး၏လစာအား ပြန်လည်ညှိနှိုင်းပေးရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းအလုပ်ရှင်က တင်ပြထားသဖြင့် အလုပ်သမားများ၏ အလုပ်ပိတ်ရက်တွင် အလုပ်ဆင်းရခြင်းအတွက် ခံစားခွင့်၊ လုပ်ခလစာခံစားခွင့်များ ပေးသင့်ကြောင်း အကြံပြုတင်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

တင်ပြချက်များအရ ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၅ ခု အနက် ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၃ သည် ရေးဆွဲထားသည့်ကောက်ချက်နှင့် အကျုံးဝင်ကြောင်းတွေ့ရပြီး အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၄ တို့သည် ကောက်ချက်တွင် မပါဝင်သည့် အကြောင်းကိစ္စများဖြစ်ကြောင်းနှင့် မြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေး အဖွဲ့၏ စုပေါင်းအငြင်းပွားမှုအစီရင်ခံစာပါတောင်းဆိုချက်၊ အကြံပြုချက် များတွင်လည်း ပါဝင်ခြင်းမရှိသည့် အကြောင်းကိစ္စများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားသူ PTTEP ကုမ္ပဏီနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် ၃ မှ ၃၂ အလုပ်သမားများအကြားတွင် Employment Agree-

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

၂၀၁၇
 Mr. Waranon
 Laprabang (GM)
 (၎င်း၏အခွင့်ရ
 ကိုယ်စားလှယ်
 ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
 PTTEP Interna-
 tional Co.,td
 နှင့်
 ခုံသမာဓိကောင်စီ
 ပါ ၃၂

ment နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အလုပ်သဘောတူစာချုပ်ကို ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၉ ရက်နေ့တွင် အသီးသီးချုပ်ဆိုထားကြကြောင်း တွေ့ရသည်။ အဆိုပါစာချုပ်အပိုင်း ၁ တွင် စာချုပ်သက်တမ်းမှာ ၁-၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှ စတင်ပြီးအပိုင်း ၈ အရ မဖျက်သိမ်းသမျှ စာချုပ်ကာလတည်မြဲ ကြောင်း၊ စာချုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးချိန်မှစ၍ ဖော်ပြပါ ရာထူးတွင် ၅ နှစ်ထက်မနည်းလုပ်ကိုင်ရန် အလုပ်သမားက သဘောတူကြောင်း၊ စာချုပ်အပိုင်း ၈ တွင် စာချုပ်ကိုတစ်ဖက်ဖက်က ရက် ၃၀ ကြိုတင် အကြောင်းကြား၍ ဖျက်သိမ်းနိုင်ကြောင်း၊ အလုပ်သမားကစည်းကမ်း မလိုက်နာခြင်း၊ စာချုပ်အပိုင်း ၄ နှင့် ၅ ပါ စည်းကမ်းများကို ချိုးဖောက်လျှင် ကုမ္ပဏီကစာချုပ်ကို ဖျက်သိမ်းခွင့်ရှိကြောင်း ဖော်ပြသဘောတူချုပ်ဆိုထား ကြသည်ကိုတွေ့ရသည်။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂ အလုပ်သမား ဦးတိုင်ခိုလတ် ပါ- ၃၀ ဦးတို့က မရမ်းကုန်းမြို့နယ်ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့သို့ ၁၈-၃-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါစာဖြင့် အငြင်းပွားမှုဖျန်ဖြေပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အငြင်းပွားမှုဖြစ်ပွားချိန်တွင် Employment Agreement စာချုပ်သက်တမ်းမှာ ကုန်ဆုံးခြင်းမရှိသေးကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရေနံမြေအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ တွင် The President of the Union may, by notification, declare any area to be a notified oil-field for the purposes of this Act and may define the limits of such area. ဟု ပြဌာန်းထားသည်။ ယင်းပြဌာန်းချက်အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်၍ ဤအက်ဥပဒေပါ ကိစ္စအလို့ငှာ ရေနံမြေဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ကြေညာနိုင်သည်။

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရေနံမြေ (အလုပ်သမားများနှင့် သက်သာချောင်ချိရေး) အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ည) တွင် ရေနံအလုပ်သမားဆိုသည်မှာ ကြော်ငြာထားသည့် ရေနံမြေ၌ အခန့်သော်လည်းကောင်း၊ အခမဲ့သော်လည်းကောင်း၊ တိုက်ရိုက်ခိုင်းစေခံရသော၊ သို့တည်းမဟုတ် ကိုယ်စားလှယ်မှတစ်ဆင့် ခိုင်းစေခံရသောသူကိုဆိုလိုကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အငြင်းပွားမှုဖြစ်ပွားသည့် PTTEP ဇောတိကရေနံမြေသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတက အမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ကြော်ငြာထားသော ရေနံမြေဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူနှင့် လျှောက်ထားခံရသူ မည်သည့် ဘက်ကမျှ တင်ပြထားခြင်းမရှိသဖြင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂ တို့သည် ကြော်ငြာထားသော ရေနံမြေ၌ ခိုင်းစေခံရသူ ရေနံအလုပ်သမားဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် အကျုံးဝင်မှုမရှိသည့်အတွက် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၃ အရ ကြော်ငြာထားသည့် ရေနံမြေ၌ မည်သည့်ရက်တွင်မဆို အလုပ်ချိန်နာရီပေါင်း ၈ နာရီထက်ပို၍ အလုပ်မလုပ်စေရဆိုသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်လည်း အကျုံးဝင်မည်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ရာ အချင်းဖြစ် ရေနံမြေ၌ လုပ်ကိုင်နေသော အလုပ်သမားများသည် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ခွင့်ရက်နှင့်အလုပ်ပိတ်ရက်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂(၄) အရ ယင်းအက်ဥပဒေ၏ဇယား ၄ အရ ကြော်ငြာထားသောရေနံမြေ၌ လုပ်ကိုင်နေသူ အလုပ်သမားဟူသောအဓိပ္ပာယ်တွင် အကျုံးဝင်မှုမရှိသည့်အတွက် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့က အဆိုပါဥပဒေများအရ ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

လက်ရှိအခြေအနေတွင် လျှောက်ထားသူအလုပ်ရှင်နှင့်
လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂ အလုပ်သမားများသဘောတူ
ချုပ်ဆိုထားသည့် လုပ်ငန်းသဘောတူစာချုပ်အရ တစ်နေ့အလုပ်ချိန် ၁၂
နာရီဖြင့် ၂၈ ရက်လုပ် ၂၈ ရက်နားစနစ်အရ လုပ်ကိုင်နေကြခြင်းဖြစ်ရာ
အလုပ်ရှင်အလုပ်သမားလုပ်ငန်းသဘောတူစာချုပ်အတည်ဖြစ်နေဆဲတွင်
နိုင်ငံတော်သမ္မတကမ္ဘာ့အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်၍ ကြော်ငြာထားသော
ရေခံမြေ၌လုပ်ကိုင်နေသူ အလုပ်သမားဟူသော အဓိပ္ပာယ်တွင်
အကျုံးဝင်ခြင်းမရှိသော လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၃ မှ ၃၂ အလုပ်သမား
များအား လုပ်ငန်းသဘောတူစာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်များ
ထက်ကျော်လွန်၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၄ ဖြစ်သည့်
ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့်လုပ်သက်ခွင့် ခံစားခွင့်မပြုရန်ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည်
ရေးဆွဲထားသည့် ကောက်ချက်တွင်ပါဝင်ခြင်းမရှိဘဲ အဆိုပါ
ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၄ ကို ခုံသမာဓိကောင်စီက ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။
ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အလုပ်ရှင်ဖြစ်သူကမကျေနပ်၍
ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ လျှောက်ထားခဲ့ပြီး အလုပ်သမားများဘက်က
လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ခုံသမာဓိကောင်စီသည် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်
အပိုဒ် ၄ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ နစ်နာသူအလုပ်သမားများက လျှောက်ထား
တောင်းဆိုခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်သမားများအား ရှောင်တခင်ခွင့်နှင့်
လုပ်သက်ခွင့်ခံစားခွင့်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် လျှောက်ထားသူအလုပ်ရှင်
အား ထိခိုက်နစ်နာစေသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်၍ အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမား

အငြင်းပွားမှုအား တရားမျှတစွာဖြေရှင်းပေးသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်သည့် အပြင် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာလည်းရောက်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ၁၊ အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၄ တို့သည် ရေးဆွဲထားသည့် ကောက်ချက်ထက် ပိုမိုဆုံးဖြတ်ထားပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၅ တို့ကို ခုံသမာဓိ ကောင်စီက အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှု ဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟုဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဆုံးဖြတ်ချက်အပိုဒ် ၃ သည် ရေးဆွဲထားသည့် ကောက်ချက်နှင့် သက်ဆိုင်သော်လည်း ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမား လုပ်ငန်းသဘောတူစာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်များတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိ၍ သဘောတူစာချုပ်နှင့် ဆန့်ကျင် ဆုံးဖြတ်ရာရောက်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် ၂ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာအပိုဒ် ၃ (က) နှင့် ပြန်လှန် ကျမ်းကျိန်လွှာအပိုဒ် ၆ (က) တို့တွင် အငြင်းပွားမှုဖြစ်ပွားသူ အလုပ်ရှင်ဖြစ်သူ Mr Waranon Laprabang သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ နိုင်ငံသားဖြစ်မှသာလျှင် ပုဒ်မ ၃၇၈ အရ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးရရှိပိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ပြီး စာချွန်တော်အမိန့် လျှောက်ထား ခွင့်ရှိနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူ PTTEP international Co.,Ltd ၏ အလုပ်ရှင်ဖြစ်သူ Mr Waranon Laprabang သည် နိုင်ငံခြားသားဖြစ်ပြီး

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)

(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)

PTTEP Interna-
tional Co.,td

နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃၂

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)
PTTEP Interna-
tional Co.,td
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃၂

ယင်းကုမ္ပဏီသည် မြန်မာနိုင်ငံပိုင်နက် မုတ္တမကမ်းလွန်တွင် ဇောတိက
ကမ်းလွန်ရေနံနှင့် သဘာဝဓါတ်ငွေ့တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းကို မြန်မာ့ရေနံနှင့်
သဘာဝဓါတ်ငွေ့လုပ်ငန်း (MOGE) နှင့် အကျိုးတူဖက်စပ် Joint Ven-
ture လုပ်ကိုင်ခွင့်ရရှိထားသည့် ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကုမ္ပဏီ ဖြစ်သည်။
မြန်မာနိုင်ငံတွင် တရားဝင်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိထားသည့် ပြည်ပရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု
ကုမ္ပဏီအနေဖြင့် အလုပ်ရှင်၏နစ်နာမှုအပေါ် မြန်မာနိုင်ငံသားအခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်မှတစ်ဆင့် စာချုပ်တော်အမိန့် လျှောက်ထားတောင်းခံခြင်း
သည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၈ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု
ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အမှုခေါ်စာချုပ်တော်အမိန့်သည် တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး
သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏
ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုတမူမရှိကြောင်း
စိစစ်တွေ့ရှိရပါက ထိုဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်စေရန်
ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူအလုပ်ရှင်နှင့် လျှောက်ထားခံရသူအမှတ်
၃ မှ ၃၂ အလုပ်သမားများ၏ အငြင်းပွားမှုတွင် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏
ဆုံးဖြတ်ချက် ၅ ရပ်သည် အလုပ်သမားများ၏ တောင်းဆိုချက်များကို
ဖြေဆိုထားခြင်းဖြစ်သော်လည်း အတည်ဖြစ်နေသည့် လုပ်ငန်းသဘောတူ
စာချုပ်နှင့်အတည်ပြုထားသော ကောက်ချက်ထက်ပိုမိုဆုံးဖြတ်ထားပြီး
ထိုဆုံးဖြတ်ချက်များအပေါ် ခုံသမာဓိကောင်စီက ပြင်ဆင်ခြင်း၊
အတည်ပြုခြင်းတို့သည် အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး
ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိသည့်အတွက် အမှုခေါ်

စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ၂၉-၁၀-၂၀၁၅ ရက်စွဲ ပါဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ၄-၁၂-၂၀၁၅ ရက်စွဲပါ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက် လိုက်သည်။

စရိတ်မသတ်မှတ်။

၂၀၁၇

Mr. Waranon
Laprabang (GM)

(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်နော်အယ်ဒါးမိုး)

PTTEP Interna-
tional Co.,td

နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃၂

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၁၀၁၉/၂၀၁၇)

၁၃၇၉ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၁၂ ရက်
(၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်)

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ဥပဒေဆိုင်ရာ
အထောက်အကူပေးရေးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၈ ပုဒ်မခွဲ (က) အရ အပ်နှင်းသော
လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုကျင့်သုံး၍ ဤနည်းဥပဒေများကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည် -

အခန်း (၁)

အမည်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ ဤနည်းဥပဒေများကို ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ
ပေးရေးနည်းဥပဒေများဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်
သက်ရောက်စေရမည် -

(က) “ဥပဒေ” ဆိုသည်မှာ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ
ပေးရေးဥပဒေကို ဆိုသည်။

(ခ) “ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော
ဥပဒေပညာရှင်” ဆိုသည်မှာ ဥပဒေပညာရပ်တွင်
နံ့စပ်ကျွမ်းကျင်၍ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သည့်အပြင်
ကျင့်ဝတ်သိက္ခာစောင့်စည်းကြောင်း ဂုဏ်သတင်း
ရှိသူကိုဆိုသည်။

အခန်း (၂)

ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဝင်များ

ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် အစားထိုးခန့်ထားခြင်း

၃။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၅ ပုဒ်မခွဲ (က) အရ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ရွေးချယ်နိုင်ရေးအတွက် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော ဂုဏ်သတင်းရှိသည့် ဥပဒေပညာရှင်များကို ရွေးချယ်စုစည်းရမည်။

၄။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၅၊ ပုဒ်မခွဲ (ခ)၊ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မခွဲ (ဃ)၊ ပုဒ်မခွဲ (င)၊ ပုဒ်မခွဲ (စ) နှင့် ပုဒ်မခွဲ (ဇ) အရ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနများသို့ အမည်စာရင်း တောင်းခံရမည်။

၅။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၅ ပုဒ်မခွဲ (ဆ) အရ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်များ ရွေးချယ်နိုင်ရေးအတွက် လူမှုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများမှ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးရေးလုပ်ငန်းများနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် အတွေ့အကြုံ၊ ဗဟုသုတရှိသည့် ကိုယ်စားလှယ်အမည်စာရင်းများကို ရွေးချယ်စုစည်းရမည်။

၆။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၅ ပုဒ်မခွဲ (ဈ) အရ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေအဖြစ် အနည်းဆုံး ၁၅ နှစ်

အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ရှေ့နေလေးဦးကို ရွေးချယ်နိုင် ရေး အတွက် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများကောင်စီသို့ အမည်စာရင်းများ တောင်းခံရမည်။

၇။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် မိမိရွေးချယ်ထားသောသူ များ၏ အမည်စာရင်းများကို ကိုယ်ရေးအချက်အလက်များ၊ ရွေးချယ်ရ သည့် ကျိုးကြောင်းဖော်ပြချက်များပူးတွဲလျက် ဌာနအသီးသီးနှင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများကောင်စီမှ ပေးပို့လာသော အမည်စာရင်း များနှင့်အတူ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းနိုင်ရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့နှင့် ညှိနှိုင်းရမည်။

၈။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ နှင့် ညှိနှိုင်း၍ အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်ကာ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

၉။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်နေရာလစ်လပ်ပါက လစ်လပ်သည့်နေရာ၌ အစားထိုးခန့်ထား ရာတွင် နည်းဥပဒေ ၃ မှ ၈ အထိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက် ရမည်။

အခန်း (၃)

အဆင့်ဆင့်သောဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဝင်များ
ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းခြင်းနှင့် အစားထိုးခန့်ထားခြင်း

၁၀။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ပုဒ်မခွဲ (က) အရ တိုင်းဒေသကြီး

သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ
ရွေးချယ်နိုင်ရေးအတွက် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသည့် ဂုဏ်သတင်းရှိသော
ဥပဒေပညာရှင်များကို ရွေးချယ်စုစည်းရမည်။

၁၁။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ပုဒ်မခွဲ (ခ)၊ ပုဒ်မခွဲ (ဂ)၊ ပုဒ်မခွဲ
(ဃ) နှင့် ပုဒ်မခွဲ(စ)အရ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာ
အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်နိုင်ရန်
တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အဆင့် သက်ဆိုင်ရာဌာနများသို့ အမည်
စာရင်းတောင်းခံရမည်။

၁၂။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ပုဒ်မခွဲ (င) အရ တိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့
အဖွဲ့ဝင်များကို ရွေးချယ်နိုင်ရေးအတွက် လူမှုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် အစိုးရ
မဟုတ်သောအဖွဲ့အစည်းများမှ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး
လုပ်ငန်းများနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် အတွေ့အကြုံ၊ ဗဟုသုတရှိသော
ကိုယ်စားလှယ်အမည်စာရင်းများကို ရွေးချယ်စုစည်းရမည်။

၁၃။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီးချုပ်သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၈ ပုဒ်မခွဲ (ဆ) အရ တိုင်းဒေသကြီး
သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ဝင်အဖြစ်
တာဝန်ပေးအပ် နိုင်ရန် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေအဖြစ် အနည်းဆုံး ၁၀
နှစ် အမှုလိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်ရှေ့နေလေးဦးကို ရွေးချယ်နိုင်ရေး

အတွက် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများကောင်စီထံမှ အမည်စာရင်း တောင်းခံရမည်။

၁၄။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်သည် မိမိရွေးချယ်ထားသောသူများ၏ အမည်စာရင်း များကို ကိုယ်ရေးအချက်အလက်များ၊ ရွေးချယ်ရသည့်ကျိုးကြောင်း ဖော်ပြချက်များပူးတွဲလျက် ဌာနအသီးသီးနှင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေများ ကောင်စီထံမှ ပေးပို့လာသောအမည်စာရင်းများနှင့်အတူ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့နှင့်ညှိနှိုင်း၍ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းသည့်အမိန့်ကို အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်၍ ဖွဲ့စည်းရမည်။

၁၅။ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော် တရားသူကြီးချုပ်သည် မြို့နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့ကို ဤအခန်းပါနည်းလမ်းများနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းရမည်။ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ သို့မဟုတ် ခရိုင်ရုံးစိုက်ရာဒေသဖြစ်ပါက ရုံးစိုက်သည့်မြို့နယ်ရှိ မြို့နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့များသည် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးရေးအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ခရိုင်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့အဖြစ် ပူးတွဲတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရမည်။

၁၆။ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်တွင် အဖွဲ့ဝင်နေရာလစ်လပ်ပါက လစ်လပ်သည့်နေရာ၌ အစားထိုးခန့်ထားရာ

တွင် နည်းဥပဒေ ၁၀ မှ ၁၅ အထိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရမည်။

အခန်း (၄)

ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးနည်းလမ်းများနှင့်

ဥပဒေအထောက်အကူပေးနိုင်သည့်လုပ်ငန်းများ

၁၇။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် အောက်ဖော်ပြပါ ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးနည်းလမ်းများကို ချမှတ်ထားသောမူဝါဒများနှင့်အညီ သင့်တော်သည့်နည်းလမ်းကို သတ်မှတ်ရမည်-

- (က) အစိုးရကခန့်ထားသည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆောင်ရွက်သော တရားခံအကျိုးဆောင်အနေဖြင့် ဥပဒေအထောက်အကူပြုခြင်း၊
- (ခ) အစိုးရစရိတ်ဖြင့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုငှားရမ်း၍ တရားခံရှေ့နေအဖြစ် ဥပဒေအထောက်အကူပြုခြင်း၊
- (ဂ) သီးခြားလွတ်လပ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဖွဲ့အစည်းမှ တရားခံရှေ့နေအဖြစ် ဥပဒေအထောက်အကူပြုခြင်း၊
- (ဃ) ရှေ့နေမဟုတ်သော ဥပဒေအထောက်အကူပြုသူများဖြင့် ဥပဒေအထောက်အကူပြုခြင်း၊
- (င) အခြားသင့်တော်သည့်နည်းလမ်းများဖြင့် ဥပဒေ

အထောက်အကူပြုခြင်း။

၁၈။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် နည်းဥပဒေ ၁၇ အရ ဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးနည်းလမ်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အခမဲ့လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့်စနစ်ကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၁၉။ ဥပဒေအထောက်အကူပေးနိုင်သည့်လုပ်ငန်းများမှာ အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်သည်-

- (က) တရားခံဘက်ရှေ့နေအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခြင်း၊
- (ခ) ဘာသာစကားအခက်အခဲရှိလျှင် ဘာသာစကား နားလည်သူမှတစ်ဆင့် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊
- (ဂ) ဥပဒေဆိုင်ရာ အသိပညာပေးခြင်း၊
- (ဃ) ဥပဒေဆိုင်ရာ အကြံပေးခြင်း၊
- (င) ဥပဒေဆိုင်ရာ အကူအညီပေးခြင်း၊
- (စ) ဥပဒေဆိုင်ရာသတင်းအချက်အလက်ပေးခြင်း။

၂၀။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်အလိုက် သင့်တော်သည့် ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးနည်းလမ်းများဖြင့် ဥပဒေအထောက်အကူ ပေးနိုင် သည့်လုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရန် ခွင့်ပြုသတ်မှတ်ပေးနိုင်သည်။

၂၁။ ပြည်ထောင်စု ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည်

ဥပဒေအထောက်အကူပေးသည့်ရှေ့နေများ လိုက်ပါဝန်ဆောင်မှုပေးရမည့် ဥပဒေအထောက်အကူပြုလုပ်ငန်း အမျိုးအစားများနှင့် ရှေ့နေမဟုတ်သော ဥပဒေအထောက်အကူပြုသူများက ဝန်ဆောင်မှုပေးရမည့် ဥပဒေ အထောက်အကူပြုလုပ်ငန်းအမျိုးအစားများကို သတ်မှတ်ပေးရမည်။

၂၂။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ချမှတ်ထားသောမူဝါဒများနှင့်အညီ သင့်တော်သည့် ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးနည်းလမ်းများကို သတ်မှတ်နိုင်ရန်အတွက် စာရင်း ဇယားများကို ကောက်ခံရန်လိုအပ်ပါက ဆက်စပ်သော ဌာနအဖွဲ့အစည်း များနှင့် ပူးပေါင်းညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

အခန်း (၅)

ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူ သို့မဟုတ်

အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်း

၂၃။ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေနှင့် အထက်တန်းရှေ့နေများသည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့်ရှေ့နေအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် အတွက် အသိအမှတ်ပြုလွှာရရှိရန် သို့မဟုတ် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက် အကူပေးသည့် အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအနေဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သောအချက်များကို ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးရေးအဖွဲ့က သတ်မှတ်ပေးရမည်။

၂၄။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် သတ်မှတ်အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသော လျှောက်ထားသူများကို ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့်ရှေ့နေအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလွှာ

ပေးအပ်၍ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုရမည်။

၂၅။ အသိအမှတ်ပြုလွှာရရှိပြီးသော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးသည့်ရှေ့နေအဖြစ် ဆောင်ရွက်လိုသော တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေနှင့် အထက်တန်းရှေ့နေတို့သည် သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူ ပေးရေးအဖွဲ့ထံ လျှောက်ထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသိအမှတ်ပြု အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုတွင် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့်ရှေ့နေအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည်။

၂၆။ အလုပ်သင်ရှေ့နေများ၊ တက္ကသိုလ်ပညာသင်ယူနေသော ဥပဒေကျောင်းသားများ၊ ရပ်ရွာအတွင်း လူမှုရေး စိတ်ပါဝင်စားသူပုဂ္ဂိုလ် များသည် ရှေ့နေမဟုတ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူအဖြစ် ဆောင်ရွက်လိုပါက ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့က ကြီးမှူးဖွင့်လှစ်သည့် သို့မဟုတ် ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့က အသိအမှတ်ပြုသည့် ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပြုသင်တန်းကို တက်ရောက်အောင်မြင်ပြီးကြောင်း အထောက်အထားလက်မှတ်ရရှိပြီးနောက် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက် အကူပေးရေး လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရန် သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့တွင် လျှောက်ထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသိအမှတ်ပြု အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်

ရှိသည်။

အခန်း (၆)

ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူတောင်းခံသည့်နည်းလမ်း

၂၇။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူတောင်းခံခွင့်ရှိသူများက ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူရယူလိုသည့်အခါ အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန် နည်းလမ်းများကို သတ်မှတ်ပေးရမည်။ ထိုသို့သတ်မှတ်ပေးနိုင်ရေးအတွက် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ စတင်တောင်းခံနိုင်သော နေရာများဖြစ် သည့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးရုံး၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊ ရဲစခန်း၊ တရားရုံး၊ အကျဉ်းထောင်စသည်တို့မှ တာဝန်ရှိသူများနှင့်ညှိနှိုင်း၍ သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

၂၈။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ စတင်တောင်းခံနိုင်သောနေရာများဖြစ် သည့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးရုံး၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၊ ရဲစခန်း၊ တရားရုံး၊ အကျဉ်းထောင်စသည်တို့တွင် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက် အကူတောင်းခံခွင့်ရှိသူများ အဆင်ပြေလွယ်ကူစွာ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက် အကူတောင်းခံနိုင်ရန်အတွက် လိုအပ်သောပုံစံများကို သတ်မှတ် ဆောင်ရွက်ထားရမည်။

၂၉။ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူတောင်းခံခွင့်ရှိသူများသည် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၇ အရ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူရယူလိုပါက

သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သို့ သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ တင်ပြတောင်းခံနိုင်သည်။

၃၀။ သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့က တင်ပြတောင်းခံချက်ကို လက်ခံရရှိသည့် အခါ-

(က) သတ်မှတ်ချက်များနှင့်ညီညွတ်လျှင် လိုအပ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရန် ဆောင်ရွက် ပေးရမည်။

(ခ) သတ်မှတ်ချက်များနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိလျှင် ကျိုးကြောင်း ဖော်ပြ၍ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရန် ငြင်းဆိုနိုင်သည်။

၃၁။ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်းခံရလျှင် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူတောင်းခံခွင့်ရှိသူများသည် ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်ထံ တင်ပြတောင်းခံနိုင်သည်။

၃၂။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့၏ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူနှင့်စပ်လျဉ်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်ဖြစ်သည်။

အခန်း (၇)

ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူများကို

လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးခြင်း

၃၃။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည်

ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်စွာအကောင်အထည် ဖော်ဆောင်ရွက်ရေးအတွက် လေ့ကျင့်ပညာပေးသင်တန်း အစီအစဉ်များကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၃၄။ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုလုပ်ငန်းများ ထိရောက်စွာအကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့် ရှေ့နေများနှင့် ရှေ့နေမဟုတ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူများအတွက်ပြုလုပ်သော လေ့ကျင့်ပညာပေးသင်တန်းများတွင် ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ကအတည်ပြုထားသော သင်ရိုးညွှန်းတမ်းများ၊ သင်ရိုးမာတိကာများနှင့် သင်ခန်းစာများကိုသာ သုံးစွဲရမည်။

အခန်း (၈)

ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့နှင့်

အဆင့်ဆင့်သောဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့များ၏

ဝန်ထမ်းဖွဲ့စည်းပုံရေးဆွဲခြင်းနှင့်ဝန်ထမ်းခန့်ထားခြင်း

၃၅။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် သတ်မှတ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့် နည်းလမ်းများ အပေါ်မူတည်၍ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့၊ တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့၊ မြို့နယ်အဆင့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့် တို့၏ ဝန်ထမ်းဖွဲ့စည်းပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးချင်းစီ၏

လုပ်ငန်းတာဝန်များကိုလည်းကောင်း ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက သတ်မှတ်ထားသောပုံစံများအတိုင်းရေးဆွဲ၍ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်ထံ တင်ပြရမည်။

၃၆။ ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်သည် ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့မှ ရေးဆွဲတင်ပြလာသော အဆင့်ဆင့်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့များ၏ ဝန်ထမ်းဖွဲ့စည်းပုံနှင့် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးချင်းစီ၏လုပ်ငန်းတာဝန်များကို သတ်မှတ်ထားသော နည်းလမ်းများအတိုင်း ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့သို့ တင်ပြအတည်ပြုချက် ရယူရမည်။

၃၇။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့က ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ဝန်ထမ်းဖွဲ့စည်းပုံကို အတည်ပြုလျှင် ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် အဆင့်ဆင့် သောဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင် ပြီး၊ အဆင့်ဆင့်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့များ အတွက် ဝန်ထမ်းများကိုခန့်အပ်နိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

အခန်း (၉)

ဘဏ္ဍာရေး

၃၈။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ အဆင့်ဆင့်အတွက် လိုအပ်သောဘဏ္ဍာငွေအသုံးစရိတ် (သာမန်

အသုံးစရိတ်နှင့် ငွေလုံးငွေရင်းအသုံးစရိတ်) နှင့် ရငွေ (သာမန်ရငွေနှင့် ငွေလုံးငွေရင်းရငွေ) ကို ပြည်ထောင်စု၏ နှစ်စဉ်ဘဏ္ဍာငွေအရ အသုံးဆိုင်ရာဥပဒေကြမ်းတွင် ထည့်သွင်းတင်ပြနိုင်ရန် ရေးဆွဲရမည်။

၃၉။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ပြည်ထောင်စုနှင့်အဆင့်ဆင့်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့များအတွက် ရသုံးမှန်းခြေငွေစာရင်းကို သတ်မှတ်ထားသော ဘတ်ဂျက်ပုံစံများ အတိုင်းရေးဆွဲ၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ထံ တင်ပြရမည်။

၄၀။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ပြည်ထောင်စု ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့က ရေးဆွဲတင်ပြလာသော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ ရသုံးမှန်းခြေ ငွေစာရင်းကို ပြည်ထောင်စု၏နှစ်စဉ်ဘဏ္ဍာငွေအရအသုံးဆိုင်ရာ ဥပဒေကြမ်းတွင် ထည့်သွင်းတင်ပြနိုင်ရန်ဆောင်ရွက်ရမည်။

၄၁။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့အဆင့်ဆင့်တွင် တာဝန် ပေးအပ်ခြင်းခံရသော နိုင်ငံဝန်ထမ်းမဟုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပြည်ထောင်စု ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့၏ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ အတွက် ချီးမြှင့်ငွေနှင့် စရိတ်သတ်မှတ်ချက်များကို ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှတစ်ဆင့် စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ပြ၍ အတည်ပြုချက်ရယူဆောင်ရွက်ရမည်။

၄၂။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည်

သတ်မှတ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့် နည်းလမ်းအရ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူများအတွက် အခကြေးငွေ သတ်မှတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်မှတစ်ဆင့် စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ တင်ပြ၍ အတည်ပြုချက် ရယူ ဆောင်ရွက်ရမည်။

၄၃။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုလုပ်ငန်းအတွက် ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်သို့ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှလှူဒါန်း ငွေများကို ပြည်ထောင်စုဘဏ္ဍာရန်ပုံငွေ၏ရငွေစာရင်းသို့ ပေးသွင်းနိုင်ရေး အတွက် နည်းလမ်းများ သတ်မှတ်ပေးနိုင်ရန် လည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှလှူဒါန်းသည့်ပစ္စည်းများကို အဖွဲ့ပိုင်စာရင်း၌ ရေးသွင်းနိုင်ရန် လည်းကောင်း စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် ရမည်။

၄၄။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့နှင့် အဆင့်ဆင့်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက် အကူပေးရေးအဖွဲ့များသည် ဆိုင်ရာ စာရင်းစစ်အဖွဲ့၏ နည်းလမ်းတကျ စာရင်းစစ်ဆေးခြင်းကို ခံယူရမည်။ ငွေကြေးဆိုင်ရာကိစ္စများတွင် ဘဏ္ဍာရေးစည်းမျဉ်း စည်းကမ်းများနှင့်အညီ စာရင်းစစ်ဆေးခြင်းကိုခံယူရမည်။

အခန်း (၁၀)

ကြီးကြပ်ခြင်းနှင့်အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း

၄၅။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည်

ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူများက မိမိဆောင်ရွက်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုခြင်းကိစ္စရပ်များကို သက်ဆိုင်ရာဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်သို့ သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ တင်ပြနိုင်စေရေးကြိုးကြပ်ဆောင်ရွက်ရမည်။

၄၆။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့် ရှေ့နေများနှင့် ရှေ့နေမဟုတ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသူများကို လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်များ၊ ကျင့်ဝတ်ဖောက်ဖျက်ပါက အရေးယူဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သောအမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

၄၇။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့အဆင့်ဆင့်က လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများသတ်မှတ်နိုင်သည်။ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ကြီးကြပ်ခြင်းနှင့် ပုံမှန်စစ်ဆေးခြင်းတို့ကို အချိန်ကာလသတ်မှတ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၄၈။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ပုံမှန်စစ်ဆေးရာတွင်လည်းကောင်း၊ စာရင်းစစ်ဆေးရာတွင်လည်းကောင်း၊ အခြားအကြောင်းတစ်ရပ်ရပ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့တစ်ရပ်ရပ် သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦးသည် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် စည်းမျဉ်း

စည်းကမ်းများကို ချိုးဖောက်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခြင်းနှင့် တရားနည်းလမ်းတကျ ဆောင်ရွက်သင့်သည့်လုပ်ငန်းများကို မဆောင်ရွက်ခြင်းများကို စစ်ဆေးတွေ့ရှိရပါက တာဝန်ရှိသူအဖွဲ့ဝင် သို့မဟုတ် ချိုးဖောက်သူဝန်ထမ်းအပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်း သတ်မှတ်ထားရမည်။

၄၉။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး အဖွဲ့အဆင့်ဆင့်က လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကိုချိုးဖောက်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာစည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခြင်းနှင့် တရားနည်းလမ်းတကျ ဆောင်ရွက်သင့်သည့်လုပ်ငန်းများကို မဆောင်ရွက်ခြင်းများအတွက် အရေးယူဆောင်ရွက်ရာတွင် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေ နှင့်အညီ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်သည်။

၅၀။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုသူများအတွက် စောင့်ထိန်းရမည့် ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းများ၊ တာဝန်များ၊ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များသတ်မှတ်၍ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်က ကြီးကြပ်နိုင်ရန်အတွက် ညွှန်ကြားချက်များ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

၅၁။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုသူ

များ၏စောင့်ထိန်းရမည့် ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းများ၊ တာဝန်များ၊ ဥပဒေဆိုင်ရာ အထောက်အကူပေးရေးလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များကို ချိုးဖောက်ခြင်း၊ ပျက်ကွက်ခြင်း အတွက် အရေးယူဆောင်ရွက်မည့်နည်းလမ်းများကို သတ်မှတ်ပေးရမည်။

၅၂။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းများ၏ စောင့်ထိန်းရမည့် ကျင့်ဝတ် စည်းကမ်းများ၊ တာဝန်များ၊ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များကို ချိုးဖောက်ခြင်း၊ ပျက်ကွက်ခြင်းအတွက် အောက်ပါပြစ်ဒဏ်များကို ချမှတ်ရန် သတ်မှတ်ပေးနိုင်သည်-

- (က) ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုရှိပါကပေးလျော်စေခြင်း၊
- (ခ) အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းအဖြစ်မှ နှစ်အကန့်အသတ် ဖြင့် ရပ်စဲခြင်း၊
- (ဂ) အသိအမှတ်ပြုအဖွဲ့အစည်းအဖြစ်မှ အပြီးတိုင် ရပ်စဲခြင်း။

၅၃။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုသူများ၏ စောင့်ထိန်းရမည့် ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းများ၊ တာဝန်များ၊ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးရေး လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်များကို ချိုးဖောက်ခြင်း၊ ပျက်ကွက်ခြင်းအတွက်

အောက်ပါပြစ်ဒဏ်များကို ချမှတ်နိုင်သည်-

(က) ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့် ရှေ့နေ ဖြစ်ပါက -

(၁) သတိပေးခြင်း၊

(၂) ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့် ရှေ့နေအသိအမှတ်ပြုလွှာကို နှစ်အကန့်အသတ် ဖြင့် ရပ်စဲခြင်း၊

(၃) ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးသည့်ရှေ့နေ အသိအမှတ်ပြုလွှာကို ရာသက်ပန်ရုပ်သိမ်းခြင်း၊

(၄) ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ရှေ့နေကျင့်ဝတ်ဖောက်ဖျက်ခြင်းအတွက် အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရန် လွှဲပြောင်းပေးခြင်း၊

(ခ) ရှေ့နေမဟုတ်သော ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးသူဖြစ်ပါက -

(၁) သတိပေးခြင်း၊

(၂) ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ခွင့်ကို နှစ်အကန့်အသတ် ဖြင့် ရပ်စဲခြင်း၊

(၃) ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး

လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ခွင့်ကို ရာသက်ပန်
ရပ်စဲခြင်း။

အခန်း (၁၁)

အထွေထွေ

၅၄။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူတောင်းခံခွင့်ရှိသူက ရှေ့နေငှားရမ်းရန် ငွေကြေးမပြည့်စုံသဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဖြစ် မဖြစ် စိစစ်ရာတွင် ၎င်း၏ဝင်ငွေကို အခြေခံ၍ စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန သို့မဟုတ် သက်ဆိုင်သည့်ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်း၍ သတ်မှတ်နိုင်သည်။

၅၅။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့ သည် -

- (က) ဥပဒေပုဒ်မ ၃၁ အရ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ တောင်းခံခွင့်ရှိသူများကို ဦးစားပေးအစီအစဉ်သတ်မှတ် ၍ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပြုနိုင်သည်။
- (ခ) ဥပဒေအထောက်အကူပေးရန်အတွက် ပြစ်မှုအမျိုးအစား သတ်မှတ်ပေးနိုင်သည်။
- (ဂ) တိုင်းဒေသကြီး သို့မဟုတ် ပြည်နယ်တစ်ခု သို့မဟုတ် နှစ်ခုတွင် ရှေ့ပြေးနယ်မြေအဖြစ် ဦးစားပေး ရွေးချယ်၍ ဥပဒေအထောက်အကူပေးခြင်းလုပ်ငန်းကို သတ်မှတ် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၅၆။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်ကို ဒေသဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်း၍ ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူ ပေးရေးနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် သိမှတ်ဖွယ်ရာများကို အများပြည်သူသိရှိနိုင်ရန် အသိပညာပေးခြင်း၊ ဆွေးနွေးဟောပြောပို့ချခြင်း၊ လက်ကမ်းစာစောင်များ ဖြန့်ဝေခြင်းစသည့်တို့ကို ဆောင်ရွက်စေရန်အတွက် လမ်းညွှန်ရမည်။

၅၇။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေးအဖွဲ့သည် ဥပဒေဆိုင်ရာအထောက်အကူပေးရေး ဥပဒေအရလုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် ကိစ္စရပ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်သော အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

(ထွန်းထွန်းဦး)

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၆၅၀/၂၀၁၈)

၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက်

(၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်)

၁။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံကုမ္ပဏီများဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၂ အရ ယင်းဥပဒေပါ စီရင်ပိုင်ခွင့်များကို အောက်ပါတရားရုံးများအား အပ်နှင်းလိုက်သည်-

- (က) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်းတရားရုံး၊
- (ခ) ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတရားရုံး၊
- (ဂ) ခရိုင်တရားရုံး၊

၂။ ယခင်ထုတ်ပြန်ထားသည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၅ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ် (၁၂၃/၂၀၁၁) ကို ဤအမိန့်ကြော်ငြာစာဖြင့် ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

(ထွန်းထွန်းဦး)

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ်